ਸੋਰਠ ਗੁਟਕਾ

੧ ਓਂ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜਪੁ ਆਦਿ ਸਚੁ
ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਸੋਚੈ ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁ
ਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾ
ਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈ
ਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾ
ਲਿ ॥੧॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵ
ਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ੨
ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈ
ਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ
ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾ
ਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ ਗਾ
ਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ
ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂ
ਰਿ ॥ ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥

ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ
ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾ
ਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ ਕ
ਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋ
ਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿ
ਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥ ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕਿ
ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾ
ਇਆ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੫॥ ਗਾਵੀਐ ਸੁ
ਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁ
ਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕ
ਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ
ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ

ਭਾਣੇਕਿਨਾਇਕਰੀ ॥ ਜੇਤੀਸਿਰਠਿਉਪਾਈਵੇਖਾਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲ
ਈ ॥ ਮਤਿਵਿਚਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਣਿਕਜੇਇਕਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ ॥ ਗੁ
ਰਾਇਕਦੇਹਿਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਇਕੁਦਾਤਾਸੋਮੈਵਿਸਰਿ
ਨਜਾਈ ॥੬॥ ਜੇਜੁਗਚਾਰੇਆਰਜਾਹੋਰਦਸੂਣੀਹੋਇ ॥ ਨਵਾਖੰਡਾਵਿ
ਚਿਜਾਣੀਐਨਾਲਿਚਲੈਸਭੁਕੋਇ ॥ ਚੰਗਾਨਾਉਰਖਾਇਕੈਜਸੁਕੀਰਤਿਜ
ਗਿਲੇਇ ॥ ਜੇਤਿਸੁਨਦਰਿਨਆਵਈਤਵਾਤਨਪੁਛੈਕੇ ॥ ਕੀਟਾਅੰਦਰਿ
ਕੀਟੁਕਰਿਦੋਸੀਦੋਸੁਧਰੇ ॥ ਨਾਨਕਨਿਰਗੁਣਿਗੁਣੁਕਰੇਗੁਣਵੰਤਿਆਗੁਣੁ
ਦੇ ॥ ਤੇਹਾਕੋਇਨਸੁਝਈਜਿਤਿਸੁਗੁਣੁਕੋਇਕਰੇ ॥੭॥ ਸੁਣਿਐਸਿਧਪੀ
ਰਸੁਰਿਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐਧਰਤਿਧਵਲਆਕਾਸ ॥ ਸੁਣਿਐਦੀਪਲੋਅ
ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐਪੋਹਿਨਸਕੈਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ
॥ ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾਪਕਾਨਾਸੁ ॥੮॥ ਸੁਣਿਐਈਸਰੁਬਰਮਾਇੰਦੁ ॥
ਸੁਣਿਐਮੁਖਿਸਾਲਾਹਣਮੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਨਿਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ
ਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਵੇਦ ॥ ਨਾਨਕਭਗਤਾਸਦਾਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐਦੂਖਪਾ
ਪਕਾਨਾਸੁ ॥੯॥ ਸੁਣਿਐਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐਅਠਸਠਿ

ਕਾਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹ
ਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾ
ਸੁ ॥੧੦॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥ ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ
ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਿ
ਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰ
ਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥
ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ
ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥
ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪ
ਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥

ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਹੋਇ॥ ਜੇਕੋਮੰਨਿਜਾਣੈਮਨਿਕੋਇ॥੧੫॥ ਪੰਚਪਰਵਾਣੁ
ਪੰਚਪਰਧਾਨੁ॥ ਪੰਚੇਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥ ਪੰਚੇਸੋਹਹਿਦਰਿਰਾਜਾਨੁ॥ ਪੰ
ਚਾਕਾਗੁਰੁਏਕੁਧਿਆਨੁ॥ ਜੇਕੋਕਹੈਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ ਕਰਤੇਕੈਕਰਣੈਨਾਹੀਸੁਮਾ
ਰੁ॥ ਧੌਲੁਧਰਮੁਦਇਆਕਾਪੂਤੁ॥ ਸੰਤੋਖੁਥਾਪਿਰਖਿਆਜਿਨਿਸੂਤਿ॥
॥ ਜੇਕੋਬੁਝੈਹੋਵੈਸਚਿਆਰੁ॥ ਧਵਲੈਉਪਰਿਕੇਤਾਭਾਰੁ॥ ਧਰਤੀਹੋਰੁਪਰੈਹੋਰੁਹੋਰੁ
॥ ਤਿਸਤੇਭਾਰੁਤਲੈਕਵਣੁਜੋਰੁ॥ ਜੀਅਜਾਤਿਰੰਗਾਕੇਨਾਵ॥ ਸਭਨਾਲਿਖਿਆ
ਵੁੜੀਕਲਾਮ॥ ਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ ਲੇਖਾਲਿਖਿਆਕੇਤਾਹੋਇ
॥ ਕੇਤਾਤਾਣੁਸੁਆਲਿਹੁਰੂਪੁ॥ ਕੇਤੀਦਾਤਿਜਾਣੈਕੌਣੁਕੂਤੁ॥ ਕੀਤਾਪਸਾਉਏ
ਕੋਕਵਾਉ॥ ਤਿਸਤੇਹੋਏਲਖਦਰੀਆਉ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥ ਵਾ
ਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥ ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰ
ਕਾਰ॥੧੬॥ ਅਸੰਖਜਪਅਸੰਖਭਾਉ॥ ਅਸੰਖਪੂਜਾਅਸੰਖਤਪਤਾਉ
॥ ਅਸੰਖਗਰੰਥਮੁਖਿਵੇਦਪਾਠ॥ ਅਸੰਖਜੋਗਮਨਿਰਹਹਿਉਦਾਸ॥ ਅ
ਸੰਖਭਗਤਗੁਣਗਿਆਨਵੀਚਾਰ॥ ਅਸੰਖਸਤੀਅਸੰਖਦਾਤਾਰ॥ ਅ
ਸੰਖਸੂਰਮੁਹਭਖਸਾਰ॥ ਅਸੰਖਮੋਨਿਲਿਵਲਾਇਤਾਰ॥ ਕੁਦਰਤਿਕਵਣ

ਕਹਾਵੀਚਾਰੁ॥॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥
॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੭॥ਅਸੰਖਮੂਰਖਅੰਧਘੋਰ॥॥ਅਸੰਖਚੋ
ਰਹਰਾਮਖੋਰ॥॥ਅਸੰਖਅਮਰਕਰਿਜਾਹਿਜੋਰ॥॥ਅਸੰਖਗਲਵਢਹਤਿਆ
ਕਮਾਹਿ॥॥ਅਸੰਖਪਾਪੀਪਾਪੁਕਰਿਜਾਹਿ॥॥ਅਸੰਖਕੂੜਿਆਰਕੂੜੇਫਿ
ਰਾਹਿ॥॥ਅਸੰਖਮਲੇਛਮਲੁਭਖਿਖਾਹਿ॥॥ਅਸੰਖਨਿੰਦਕਸਿਰਿਕਰਹਿਭਾਰੁ
॥॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥॥ਜੋਤੁਧੁਭਾ
ਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥॥ਤੂਸਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੮॥ਅਸੰਖਨਾਵ
ਅਸੰਖਥਾਵ॥॥ਅਗੰਮਅਗੰਮਅਸੰਖਲੋਅ॥॥ਅਸੰਖਕਹਹਿਸਿਰਿ
ਭਾਰੁਹੋਇ॥॥ਅਖਰੀਨਾਮੁਅਖਰੀਸਾਲਾਹ॥॥ਅਖਰੀਗਿਆਨੁਗੀਤਗੁ
ਣਗਾਹ॥॥ਅਖਰੀਲਿਖਣੁਬੋਲਣੁਬਾਣਿ॥॥ਅਖਰਾਸਿਰਿਸੰਜੋਗੁਵਖਾਣਿ
॥॥ਜਿਨਿਏਹਿਲਿਖੇਤਿਸੁਸਿਰਿਨਾਹਿ॥॥ਜਿਵਫੁਰਮਾਏਤਿਵਤਿਵਪਾਹਿ॥॥ਜੇਤਾ
ਕੀਤਾਤੇਤਾਨਾਉ॥॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਹੀਕੋਥਾਉ॥॥ਕੁਦਰਤਿਕਵਣਕਹਾਵੀਚਾ
ਰੁ॥॥ਵਾਰਿਆਨਜਾਵਾਏਕਵਾਰ॥॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਾਈਭਲੀਕਾਰ॥॥ਤੂਸ
ਦਾਸਲਾਮਤਿਨਿਰੰਕਾਰ॥੧੯॥ਭਰੀਐਹਥੁਪੈਰੁਤਨੁਦੇਹ॥॥ਪਾਣੀਧੋਤੈਉਤ

ਰਸੁਖੇਹ॥ ਮੂਤਪਲੀਤੀਕਪੜੁਹੋਇ॥ ਦੇਸਾਬੂਣੁਲਈਐਓਹੁਧੋਇ॥ ਭ
ਰੀਐਮਤਿਪਾਪਾਕੈਸੰਗਿ॥ ਓਹੁਧੋਪੈਨਾਵੈਕੈਰੰਗਿ॥ ਪੁੰਨੀਪਾਪੀਆਖਣੁ
ਨਾਹਿ॥ ਕਰਿਕਰਿਕਰਣਾਲਿਖਿਲੈਜਾਹੁ॥ ਆਪੇਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹੁ॥
ਨਾਨਕਹੁਕਮੀਆਵਹੁਜਾਹੁ॥੨੦॥ ਤੀਰਥੁਤਪੁਦਇਆਦਤੁਦਾਨੁ॥ ਜੇਕੋ
ਪਾਵੈਤਿਲਕਾਮਾਨੁ॥ ਸੁਣਿਆਮੰਨਿਆਮਨਿਕੀਤਾਭਾਉ॥ ਅੰਤਰਗਤਿਤੀਰਥਿ
ਮਲਿਨਾਉ॥ ਸਭਿਗੁਣਤੇਰੇਮੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ ਵਿਣੁਗੁਣਕੀਤੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥
ਸੁਅਸਤਿਆਥਿਬਾਣੀਬਰਮਾਉ॥ ਸਤਿਸੁਹਾਣੁਸਦਾਮਨਿਚਾਉ॥ ਕਵਣੁਸੁ
ਵੇਲਾਵਖਤੁਕਵਣੁਕਵਣਥਿਤਿਕਵਣੁਵਾਰੁ॥ ਕਵਣਿਸਿਰੁਤੀਮਾਹੁਕਵਣੁਜਿਤੁਹੋਆ
ਆਕਾਰੁ॥ ਵੇਲਨਪਾਈਆਪੰਡਤੀਜਿਹੋਵੈਲੇਖੁਪੁਰਾਣੁ॥ ਵਖਤੁਨਪਾਇਓਕਾ
ਦੀਆਜਿਲਿਖਨਿਲੇਖੁਕੁਰਾਣੁ॥ ਥਿਤਿਵਾਰੁਨਾਜੋਗੀਜਾਣੈਰੁਤਿਮਾਹੁਨਾਕੋਈ॥
ਜਾਕਰਤਾਸਿਰਠੀਕਉਸਾਜੇਆਪੇਜਾਣੈਸੋਈ॥ ਕਿਵਕਰਿਆਖਾਕਿਵਸਾਲਾਹੀਕਿ
ਉਵਰਨੀਕਿਵਜਾਣਾ॥ ਨਾਨਕਆਖਣਿਸਭੁਕੋਆਖੈਇਕਦੂਇਕੁਸਿਆਣਾ॥
ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾਈਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥ ਨਾਨਕਜੇਕੋਆਪੌਜਾਣੈਅਗੈਗਇਆ
ਨਸੋਹੈ॥੨੧॥ ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਲਖਆਗਾਸਾਆਗਾਸ॥ ਓੜਕਓੜਕਭਾ

ਲਿਥਕੇਵੇਦਕਹਨਿਇਕਵਾਤ ॥ ਸਹਸਅਠਾਰਹਕਹਨਿਕਤੇਬਾ
ਅਸੁਲੂਇਕੁਧਾਤੁ ॥ ਲੇਖਾਹੋਇਤਲਿਖੀਐਲੇਖੈਹੋਇਵਿਣਾਸੁ ॥ ਨਾਨ
ਕਵਡਾਆਖੀਐਆਪੇਜਾਣੈਆਪੁ ॥੨੨॥ ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਿਏਤੀਸੁਰ
ਤਿਨਪਾਈਆਨਦੀਆਅਤੈਵਾਹਪਵਹਿਸਮੁੰਦਨਜਾਣੀਅਹਿ ॥ ਸਮੁੰਦ
ਸਾਹਸੁਲਤਾਨਗਿਰਹਾਸੇਤੀਮਾਲੁਧਨੁ ॥ ਕੀੜੀਤੁਲਿਨਹੋਵਨੀਜੇਤਿਸੁਮਨਹੁ
ਨਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥ ਅੰਤੁਨਸਿਫਤੀਕਹਣਿਨਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁਨਕਰਣੈਦੇਣਿਨ
ਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁਨਵੇਖਣਿਸੁਣਣਿਨਅੰਤੁ ॥ ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕਿਆਮਨਿਮੰਤੁ
॥ ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਕੀਤਾਆਕਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁਨਜਾਪੈਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਅੰਤਕਾਰਣਿ
ਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹਿ ॥ ਤਾਕੇਅੰਤਨਪਾਏਜਾਹਿ ॥ ਏਹੁਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇ ॥
ਬਹੁਤਾਕਹੀਐਬਹੁਤਾਹੋਇ ॥ ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਊਚਾਥਾਉ ॥ ਊਚੇਉਪਰਿਊ
ਚਾਨਾਉ ॥ ਏਵਡੁਊਚਾਹੋਵੈਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁਊਚੇਕਉਜਾਣੈਸੋਇ ॥ ਜੇਵਡੁ
ਆਪਿਜਾਣੈਆਪਿਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੀਦਾਤਿ ॥੨੪॥ ਬਹੁ
ਤਾਕਰਮੁਲਿਖਿਆਨਾਜਾਇ ॥ ਵਡਾਦਾਤਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ ॥ ਕੇਤੇਮੰਗਹਿ
ਜੋਧਅਪਾਰ ॥ ਕੇਤਿਆਗਣਤਨਹੀਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕੇਤੇਖਪਿਤੁਟਹਿਵੇਕਾਰ

॥ ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਕੇਤਿਆ ਦੂ
ਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥ ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ॥ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋ
ਇ ॥ ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥ ਓ
ਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਖਹਿ ਸਿ
ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥ ਅਮੁਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ
ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥ ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅ
ਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥ ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ
ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁਲੁ
ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰ
ਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆ
ਣ ॥ ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥ ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਆ
ਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥ ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥ ਆਖਹਿ ਦਾਨ
ਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥ ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥ ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆ

ਖਣਿਪਾਹਿ ॥ ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥ ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥
॥ ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁ ਵਿਗਾੜੁ ॥ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾ
ਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥ ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ
॥ ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ
ਕਹੀਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ
ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ
॥ ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇੰਦ
ਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾ
ਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਪੰ
ਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹ
ਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾ
ਲੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡ
ਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ

ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ
ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋ
ਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ
ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿ
ਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿ
ਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥ ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ
ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁ
ਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥
ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏ
ਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥ ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾ
ਦ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥ ਸੰਜੋ
ਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ
ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯
॥ ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ

ਡਾਰੀਇਕੁਲਾਇਏਦੀਬਾਣੁ॥ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੋਵੈਫੁਰ
ਮਾਣੁ॥ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਾਨਦਰਿਨਆਵੈਬਹੁਤਾਏਹੁਵਿਡਾਣੁ॥ਆ
ਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਵੇ
ਸੁ॥੩੦॥ਆਸਣੁਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਰ॥ਜੋਕਿਛੁਪਾਇਆਸੁਏਕਾਵਾਰ
॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕਾਰ॥ਆ
ਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਅਨੀਲੁਅਨਾਦਿਅਨਾਹਤਿਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋ
ਵੇਸੁ॥੩੧॥ਇਕਦੂਜੀਭੌਲਖਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸ॥ਲਖੁਲਖੁ
ਗੇੜਾਆਖੀਅਹਿਏਕੁਨਾਮੁਜਗਦੀਸ॥ਏਤੁਰਾਹਿਪਤਿਪਵੜੀਆ
ਚੜੀਐਹੋਇਇਕੀਸ॥ਸੁਣਿਗਲਾਆਕਾਸਕੀਕੀਟਾਆਈਰੀਸ॥
ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕੂੜੀਕੂੜੈਠੀਸ॥੩੨॥ਆਖਣਿਜੋਰੁਚੁਪੈਨਹ
ਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਮੰਗਣਿਦੇਣਿਨਜੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਜੀਵਣਿਮਰਣਿਨਹਜੋਰੁ
॥ਜੋਰੁਨਰਾਜਿਮਾਲਿਮਨਿਸੋਰੁ॥ਜੋਰੁਨਸੁਰਤੀਗਿਆਨਿਵੀਚਾਰਿ॥
ਜੋਰੁਨਜੁਗਤੀਛੁਟੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜਿਸੁਹਥਿਜੋਰੁਕਰਿਵੇਖੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਉਤਮੁਨੀਚੁਨਕੋਇ॥੩੩॥ਰਾਤੀਰੁਤੀਥਿਤੀਵਾਰ॥ਪਵਣਪਾਣੀਅਗ

ਨੇ ਪਾਤਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮਸਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥ ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥ ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ॥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ॥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥ ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥ ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥ ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ

ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ
ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥ ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋ
ਈ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੁ
॥ ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥
ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਥੈ ਭ
ਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ
॥ ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥ ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ
ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ
ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥ ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇ
ਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥ ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ
ਤਿਨ ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ

ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚ
ੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇ
ਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਧੰਨੁ ਸੋ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਭਾਂਡਾ ਧੰਨੁ ਮਸੁ ॥ ਧੰਨੁ ਲਿਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ
ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ॥ ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ ॥
॥ ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ ॥ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਸਿਮਰੀਐ ਜੰਮੈ ਤੇ ਮਰ
ਜਾਇ ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰੋ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾ
ਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਂ ਮਨਿ ਹੋਈ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ
ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾ
ਈ ਲਖਿਆ ॥੧ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ
ਰਹਿਆ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨ ਕੀਤੀ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪ
ਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥
ਸੋਦਰੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ॥ ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸ

ਰਬੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇ
ਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤ੍ਰ
ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈ
ਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸ
ਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ
ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ
ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾ
ਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ
॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧ
ਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡ
ਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ
ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿ
ਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ

ਭੀਹੋਸੀਜਾਇਨਜਾਸੀਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥॥ਰੰਗੀਰੰਗੀਭਾਤੀਕਰਿਕਰਿ ੬
ਜਿਨਸੀਮਾਇਆਜਿਨਿਉਪਾਈ॥॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਕੀਤਾਆਪਣਾਜਿਉਤਿਸ
ਦੀਵਡਿਆਈ॥॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਫਿਰਿਹੁਕਮੁਨਕਰਣਾਜਾਈ
॥॥ਸੋਪਾਤਿਸਾਹੁਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਰਹਣੁਰਜਾਈ॥੧॥੧॥
੧ਓ॥ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥॥ਆਸਾਮਹਲਾ੧॥ਸੁਣਿਵਡਾਆਖੈਸ
ਭੁਕੋਇ॥॥ਕੇਵਡੁਵਡਾਡੀਠਾਹੋਇ॥॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਨਕਹਿਆਜਾਇ॥॥
ਕਹਣੈਵਾਲੇਤੇਰੇਰਹੇਸਮਾਇ॥॥੧॥॥ਵਡੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਗੁਣੀ
ਗਹੀਰਾ॥॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਕੇਤਾਕੇਵਡੁਚੀਰਾ॥॥੧॥ਰਹਾਉ॥॥ਸਭਿਸੁਰਤੀ
ਮਿਲਿਸੁਰਤਿਕਮਾਈ॥॥ਸਭਕੀਮਤਿਮਿਲਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥॥ਗਿਆਨੀ
ਧਿਆਨੀਗੁਰਗੁਰਹਾਈ॥॥ਕਹਣੁਨਜਾਈਤੇਰੀਤਿਲੁਵਡਿਆਈ॥॥੨॥॥ਸ
ਭਿਸਤਿਸਭਿਤਪਸਭਿਚੰਗਿਆਈਆ॥॥ਸਿਧਾਪੁਰਖਾਕੀਆਵਡਿਆਈ
ਆ॥॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਸਿਧੀਕਿਨੈਨਪਾਈਆ॥॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਨਾਹੀਠਾਕਿਰਹਾ
ਈਆ॥॥੩॥ਆਖਣਵਾਲਾਕਿਆਵੇਚਾਰਾ॥॥ਸਿਫਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥॥ਜਿ
ਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾ॥॥ਨਾਨਕਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੪॥॥ਆਖਜੀਵਾ

ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ
ਭੂਖ ॥ ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ
॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥
॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥
ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ
ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਵਡੁ ਆ
ਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾ
ਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰ
ਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ
ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ
॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿ
ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਸਤਿ

ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗਤਿਤਿਨਹੀਆਵੇਦਿਗੁਜਰਿਹੋਦਿਆਪਿਗੁਜਰਿਹੋਦਿਖਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿ ੧੦
ਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥ਧਨੁ
ਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ
॥੪॥੪॥ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫॥ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਆ
ਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈ
ਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨਿਪਿ
ਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾ
ਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਊਡੇਊਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆ
॥ਤਿਨਕਵਣੁਖਲਾਵੈਕਵਣੁਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿ
ਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬ
ਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੫॥ੴਸਤਿ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੪॥ਸੋਪੁਰਖੁ॥ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁ
ਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿ

ਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀ
ਤੂੰਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰਾ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ
॥ਹਰਿਆਪੇਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥
ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕਿਦਾਤੇ
ਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹ
ਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆ ੧
ਖਿਵਖਾਣਾ॥ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹ
ਰਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨਜੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁ
ਸੇਮੁਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਤੂਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥ਜਿਨ
ਨਿਰਭਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿ
ਨਸੇਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਿਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇ
ਧੰਨੁਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇ
ਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਰੇਬਿਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁਧੁਜੀ
ਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੂਜਾਜੀਤ

ਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬਿਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸ
ਤ ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ ਤੂ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ
ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੂ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰ
ਤਾ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ
ਉਪਾਈ ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ
ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ ਤਉ
ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਨੀ
ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾ
ਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥
ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰ
ਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾ
ਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ
ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀ

ਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ
॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੧॥ ਤਿਤੁ ਸਰ
ਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ
ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥
ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂ
ਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀ
ਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੫॥ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿ
ਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ
॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ ਸਰਣਿ
ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫ
ਤੇ ॥ ਤ੍ਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਤਿ
ਨਹਿਨ ਜਿਹ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤ ਕਿਹ ॥ ਅਚਲ ਮੂਰਤਿ
ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਮਿਤੋਜ ਕਹਿਜੈ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ ਸਾਹਿ ਸਾਹਾਣਿ
ਗਣਿਜੈ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ ਨੇਤਿ ਨੇਤਿ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ ॥ ਤੁਅ ਸਰਬ ਨਾਮ
ਕਥੈ ਕਵਨ ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰਨਤ ਸੁਮਤਿ ॥੧॥ ਚੌਪਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵੋ ਆਦਿ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥

॥ਸ੍ਰੀਅਸਿਕੇਤੁਜਗਤਕੇਈਸਾ॥॥ਪੁਹਪਨਬ੍ਰਿਸਟਿਗਗਨਤੇਭਈ॥॥ਸਭਹਿਨ
ਆਨਿਬਧਾਈਦਈ॥੧॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਲੋਗਨਕੇਰਾਜਾ॥ਦੁਸਟਨਦਾਹਿਗ
ਰੀਬਨਿਵਾਜਾ॥ਅਖਲਭਵਨਕੇਸਿਰਜਨਹਾਰੇ॥ਦਾਸਜਾਨਿਮੁਹਿਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੨
॥ਕਬ੍ਯੋਬਾਚਬੇਨਤੀ॥ਚੌਪਈ॥ਹਮਰੀਕਰੋਹਾਥਦੈਰਛਾ॥ਪੂਰਨਹੋਇਚਿਤ
ਕੀਇਛਾ॥ਤਵਚਰਨਨਮਨਰਹੈਹਮਾਰਾ॥ਅਪਨਾਜਾਨਕਰੋਪ੍ਰਤਪਾਰਾ॥੩॥ਹ
ਮਰੇਦੁਸਟਸਭੈਤੁਮਘਾਵਹੁ॥ਆਪੁਹਾਥਦੈਮੋਹਿਬਚਾਵਹੁ॥ਸੁਖੀਬਸੈਮੋ
ਰੋਪਰਵਾਰਾ॥ਸੇਵਕਸਿਖ੍ਯਸਭੈਕਰਤਾਰਾ॥੪॥ਮੋਰਛਿਆਨਿਜਕਰਕੈਕਰੀਐ॥
॥ਸਭਬੈਰਨਕੋਆਜਸੰਘਰੀਐ॥ਪੂਰਨਹੋਇਹਮਾਰੀਆਸਾ॥ਤੋਰਭਜਨ
ਕੀਰਹੈਪਿਆਸਾ॥੫॥ਤੁਮਹਿਛਾਡਿਕੋਈਅਵਰਨਧਿਆਊ॥ਜੋਬਰਚਾਹੋਸੁਤੁ
ਮਤੇਪਾਊ॥ਸੇਵਕਸਿਖਹਮਾਰੇਤਾਰੀਅਹਿ॥ਚੁਨਿਚੁਨਿਸਤ੍ਰਹਮਾਰੇਮਾਰੀਅ
ਹਿ॥੬॥ਆਪੁਹਾਥਦੈਮੁਝੈਉਬਰੀਐ॥ਮਰਨਕਾਲਕਾਤ੍ਰਾਸਨਿਵਰੀਐ॥
ਹੂਜੋਸਦਾਹਮਾਰੇਪਛਾ॥ਸ੍ਰੀਅਸਿਧੁਜਜੂਕਰੀਅਹੁਰਛਾ॥੭॥ਰਾਖਿਲੇਹੁ
ਮੁਹਿਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਸਾਹਿਬਸੰਤਸਹਾਇਪਿਯਾਰੇ॥ਦੀਨਬੰਧੁਦੁਸਟਨਕੇਹੰਤਾ
॥ਤੁਮਹੋਪੁਰੀਚਤੁਰਦਸਕੰਤਾ॥੮॥ਕਾਲਪਾਇਬ੍ਰਹਮਾਬਪੁਧਰਾ॥ਕਾਲਪ
ਇਸਿਵਜੀਅਵਤਰਾ॥ਕਾਲਪਾਇਕਰਿਬਿਸਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਸਕਲਕਾਲਕਾ
ਕੀਆਤਮਾਸਾ॥੯॥ਜਵਨਕਾਲਜੋਗੀਸਿਵਕੀਓ॥ਬੇਦਰਾਜਬ੍ਰਹਮਾਜੂਥੀ
ਓ॥ਜਵਨਕਾਲਸਭਲੋਕਸਵਾਰਾ॥ਨਮਸਕਾਰਹੈਤਾਹਿਹਮਾਰਾ॥੧੦॥ਜਵ

ਨ ਕਾਲ ਸਭ ਜਗਤੁ ਬਨਾਯੋ ॥ ਦੇਵ ਦੈਤ ਜਛ ਜਿਨ ਉਪਜਾਯੋ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਏ
ਕੈ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਸੋਈ ਗੁਰੂ ਸਮਝੀਅਹੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧੧॥ ਨਮਸਕਾਰ ਤਿਸ ਹੀ
ਕੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਕਲ ਪ੍ਰਜਾ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ ਸਿਵਕਨ ਕੋ ਸਿਵਗੁ
ਨ ਸੁਖ ਦੀਓ ॥ ਸਤ੍ਰਨ ਕੋ ਪਲ ਮੈ ਬਧ ਕੀਓ ॥੧੨॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਅੰ
ਤਰ ਕੀ ਜਾਨਤ ॥ ਭਲੇ ਬੁਰੇ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨਤ ॥ ਚੀਟੀ ਤੇ ਕੁੰਚਰ ਅਸਥੂਲਾ ॥
ਸਭ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਫੂਲਾ ॥੧੩॥ ਸੰਤਨ ਦੁਖ ਪਾਏ ਤੇ ਦੁਖੀ ॥ ਸੁਖ
ਪਾਏ ਸਾਧਨ ਕੇ ਸੁਖੀ ॥ ਏਕ ਏਕ ਕੀ ਪੀਰ ਪਛਾਨੈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਪਟ ਪ
ਟ ਕੀ ਜਾਨੈ ॥੧੪॥ ਜਬ ਉਦਕਰਖ ਕਰਾ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਜਾ ਧਰਤ ਤਬ ਦੇਹ ਅ
ਪਾਰਾ ॥ ਜਬ ਆਕਰਖ ਕਰਤ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ॥ ਤੁਮ ਮੈ ਮਿਲਤ ਦੇਹ ਧਰ ਸਭਹੂੰ
॥੧੫॥ ਜੇਤੇ ਬਦਨ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਧਾਰੈ ॥ ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੂਝਿ ਉਚਾਰੈ ॥ ਤੁ
ਮ ਸਭ ਹੀ ਤੇ ਰਹਤ ਨਿਰਾਲਮਾ ॥ ਜਾਨਤ ਬੇਦ ਭੇਦ ਅਰ ਆਲਮਾ ॥੧੬॥
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨ੍ਰਿਲੰਭਾ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲ ਅਨਾਦਿ ਅਸੰਭਾ ॥ ਤਾ ਕਾ ਮੂੜ੍ਹ ਉਚਾ
ਰਤ ਭੇਦਾ ॥ ਜਾ ਕੋ ਭੇਵ ਨ ਪਾਵਤ ਬੇਦਾ ॥੧੭॥ ਤਾ ਕੋ ਕਰਿ ਪਾਹਨ ਅਨੁਮਾਨਤ
ਾ ॥ ਮਹਾ ਮੂੜ੍ਹ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਜਾਨਤ ॥ ਮਹਾਦੇਵ ਕੋ ਕਹਤ ਸਦਾ ਸਿਵਾ
॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾ ਚੀਨਤ ਨਹਿ ਭੇਵ ॥੧੮॥ ਆਪੁ ਆਪਨੀ ਬੁਧਿ ਹੈ ਜੇਤੀ ॥ ਬਰਨਤ
ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤੁਹਿ ਤੇਤੀ ॥ ਤੁਮਰਾ ਲਖਾ ਨ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥ ਕਿਹ ਬਿਧਿ ਸਜਾ ਪ੍ਰਥ
ਮ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧੯॥ ਏਕੈ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸਰੂਪਾ ॥ ਰੰਕ ਭਯੋ ਰਾਵ ਕਹੀ ਭੂਪਾ

॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਕੀਨਾ ॥ ਉਤਭੁਜ ਖਾਨਿ ਬਹੁਰਿ ਰਚਿ ਦੀਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਕ
ਹੂੰ ਫੂਲ ਰਾਜਾ ਹ੍ਵੈ ਬੈਠਾ ॥ ਕਹੂੰ ਸਿਮਟਿ ਭਯੋ ਸੰਕਰ ਇਕੈਠਾ ॥ ਸਗਰੀ ਸ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਦਿਖਾਇ ਅਚੰਭਵ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਰੂਪ ਸੁਯੰਭਵ ॥ ੨੧ ॥ ਅਬ ਰਛਾ
ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕਰੋ ॥ ਸਿਖ ਉਬਾਰਿ ਅਸਿਖ ਸੰਘਰੋ ॥ ਦੁਸਟ ਜਿਤੇ ਉਠਵਤ ਉਤ
ਪਾਤਾ ॥ ਸਕਲ ਮਲੇਛ ਕਰੋ ਰਣ ਘਾਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜੇ ਅਸਿਧੁਜ ਤਵ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥
ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸਟ ਦੁਖਿਤ ਹ੍ਵੈ ਮਰੇ ॥ ਪੁਰਖ ਜਵਨ ਪਗ ਪਰੈ ਤਿਹਾਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਸੰਕ
ਟ ਸਭ ਟਾਰੈ ॥ ੨੩ ॥ ਜੋ ਕਲਿ ਕੋ ਇਕ ਬਾਰ ਧਿਐਹੈ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਾਲ ਨਿਕਟਿ ਨਹਿ ਐ
ਹੈ ॥ ਰਛਾ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਦੁਸਟ ਅਰਿਸਟ ਟਰੇਂ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ੨੪ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਨ ਜਾਹਿ ਨਿਹਰਿਹੋ ॥ ਤਾ ਕੇ ਤਾਪ ਤਨਕ ਮੋ ਹਰਿਹੋ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਘਰ
ਮੋ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਟ ਛਾਹ ਛ੍ਵੈ ਸਕੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨੫ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਜਿਨ ਤੁਮੈ ਸੰਭਾ
ਰਾ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਤੇ ਤਾਹਿ ਉਬਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਨਰ ਨਾਮ ਤਿਹਾਰੋ ਕਹਾ ॥ ਦਾਰਿਦ ਦੁਸਟ ਦੋ
ਖ ਤੇ ਰਹਾ ॥ ੨੬ ॥ ਖੜਗ ਕੇਤ ਮੈ ਸਰਣਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ
॥ ਸਰਬ ਠਉਰ ਮੋ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖ ਤੇ ਲੇਹੁ ਬਚਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੀ ਹਮ ਪਰ ਜਗਮਾਤਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਕਰਾ ਪੂਰਨ ਸੁਭ ਰਾਤਾ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਸ
ਕਲ ਦੇਹ ਕੋ ਹਰਤਾ ॥ ਦੁਸਟ ਦੋਖਿਯਨ ਕੋ ਛੈ ਕਰਤਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਧੁਜ ਜਬ ਭ
ਏ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਾ ਗ੍ਰੰਥ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵੈ
ਸੋਈ ॥ ਦੂਖ ਨ ਤਿਸੈ ਬਿਆਪਤ ਕੋਈ ॥ ੨੯ ॥ ਅੜਿਲ ॥ ਸੁਨੈ ਗੁੰਗ ਜੋ ਯਾਹਿ

ਸੁਰਸਨਾ ਪਾਵਈ ॥ ਸੁਨੈ ਮੂੜ੍ਹ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਚਤੁਰਤਾ ਆਵਈ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭੌ
ਨਿਕਟ ਨ ਤਿਨ ਨਰ ਕੇ ਰਹੈ ॥ ਹੋ ਜੋ ਯਾ ਕੀ ਏਕ ਬਾਰ ਚੌਪਈ ਕੋ ਕਹੈ ॥੩
ਸੰਬਤ ਸਤ੍ਰਹ ਸਹਸ ਭਣਿਜੈ ॥ ਅਰਧ ਸਹਸ ਫੁਨਿ ਤੀਨਿ ਕਹਿਜੈ ॥ ਭਾਦ੍ਰਵ
ਸੁਦੀ ਅਸਟਮੀ ਰਵਿ ਵਾਰਾ ॥ ਤੀਰ ਸਤੁਦ੍ਰਵ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਾ ॥੫੧॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਚ
ਰਿਤ੍ਰੋਪਖਿਆਨੇ ਤ੍ਰਿਯਾ ਚਰਿਤ੍ਰੇ ਭੂਪ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੰਬਾਦੇ ਚਾਰ ਸੈ ਚਾਰਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਸਮਾਪ
ਤਮਸਤੁ ਸੁਭਮਸਤੁ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ ਦਾਸ ਪਰਿ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਅ
ਪਾਰ ॥ ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਰਾਖ ਮੁਹਿ ਮਨ ਕ੍ਰਮ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰ ॥੧॥ ਚੌਪਈ ॥
ਮੈ ਨ ਗਨੇਸੈ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਨਾਊ ॥ ਕਿਸਨ ਬਿਸਨ ਕਬਹੂੰ ਨ ਧਿਆਊ ॥ ਕਾ
ਨ ਸੁਨੇ ਪਹਿਚਾਨ ਨ ਤਿਨ ਸੋ ॥ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮੋਰੀ ਪਗ ਇਨ ਸੋ ॥੧॥ ਮਹਾਕਾ
ਲ ਰਖਵਾਰ ਹਮਾਰੋ ॥ ਮਹਾਲੋਹ ਮੈ ਕਿੰਕਰ ਥਾਰੋ ॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੋ ਰਖ
ਵਾਰ ॥ ਬਾਹ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਬਿਚਾਰ ॥੨॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਮੁਝੈ ਪ੍ਰਤਿਪਰੀਐ
॥ ਚੁਨ ਚੁਨ ਸਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ਮਰੀਐ ॥ ਦੇਗ ਤੇਗ ਜਗ ਮੈ ਦੋਊ ਚਲੈ ॥ ਰਾਖ
ਆਪ ਮੁਹਿ ਅਉਰ ਨ ਦਲੈ ॥੩॥ ਤੁਮ ਮਮ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਾ ॥ ਤੁਮ
ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਦਾਸ ਤਿਹਾਰਾ ॥ ਜਾਨ ਆਪਨਾ ਮੁਝੈ ਨਿਵਾਜ ॥ ਆਪ ਕਰੋ ਹਮ
ਰੇ ਸਭ ਕਾਜ ॥੪॥ ਤੁਮ ਹੋ ਸਭ ਰਾਜਨ ਕੇ ਰਾਜਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾ
ਜਾ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੁਹਿ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰਾ ਮੈ ਆਨਿ ਦੁਆਰੇ ਤੁਹਿ ॥੫
॥ ਅਪਨਾ ਜਾਨ ਕਰੋਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਤੁਮ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਕਿੰਕਰ ਥਾਰਾ ॥ ਦਾਸ

ਜਾਨੁ ਦੈ ਹਾਥ ਉਬਾਰੋ ॥ ਹਮਰੇ ਸਭ ਦੈ ਸਿਆਨ ਸੰਘਾਰੋ ॥੬॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਥਪ ਪਰੋ ਭ੍ਰਮ ੧੪
ਦੂਤ ਰੋ ਪਿਆਨਾ ॥ ਚੁਨੁ ਰੋ ਦਰੋ ਦੁਸਟ ਤਾਹਿ ਪਿਲਾਨਾ ॥ ਰਿਸਨ ਜਥਾ ਮਤ ਚਉ
ਭੁਉ ਬਾਰੋ ॥ ਚੂਰ ਹੋਇ ਰਬਿ ਤੇ ਹੁਸ੍ਰ ਪਾਰੋ ॥੮॥ ਕਬਿ ਬਾਚ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੋ ਨਿਜ
ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸੋ ਕਹਾ ਸੁ ਕਹਿਹੋ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਜੋ ਤਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਧਿਆਇ ਹੈ ਅੰਤ ਸੁਰਗ
ਕੋ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਦੁਈ ਏਕ ਹੈ ਬਿਬ ਬਿਚਾਰ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਜ
ਲ ਤੇ ਉਪਜ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਜਲ ਹੀ ਬਿਖੈ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜਬ ਆਇਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ
ਭਯੋ ਜਨਮ ਧਰਾ ਜਗ ਆਇ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਥਾ ਸੰਛੇਪ ਤੇ ਸਭ ਹੂ ਕਹਤ ਸੁ
ਨਾਇ ॥੩॥ ਕਬਿ ਬਾਚ ॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਠਾਢ ਭਯੋ ਮੈ ਜੋਰਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਹਾ ਸਿਰਿ ਨਿਆ
ਇ ॥ ਪੰਥ ਚਲੈ ਤਬ ਜਗਤ ਮੈ ਜਬ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸਹਾਇ ॥੪॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਜੇ ਜੇ ਤੁਮਰੇ
ਧਿਆਨ ਕੋ ਨਿਤ ਉਠਿ ਧਿਐ ਹੈ ਸੰਤ ॥ ਅੰਤ ਲਹੈ ਗੇ ਮੁਕਤ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿਗੇ
ਭਗਵੰਤ ॥੫॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕੀ ਦੇਹਿ ਮੋ ਕੋਟਕ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ॥ ਕੋ
ਟਿ ਇੰਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਤੇ ਰਵਿ ਸਸਿ ਕ੍ਰੋਰ ਜਲੇਸ ॥੬॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਤੇ ਕੁ
ਜਿਯੋ ਆਪਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੇ ਹੋਇ ॥ ਤੈਸੇ ਮਨੁ ਛਮਨੁ ਛੋ ਅਹੰਗੁਨ ਕਰਤਾ ਕੋਇ ॥੮॥
ਦੋਹਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਭੂਪਤੀਆ ਜਗਤ ਮੈ ਦੂਖ ਹਰਤ ਹਰਿ ਸੰਤ ॥ ਅੰਤ ਲਹਨਗੇ ਮੁਕਤ
ਫਲੁ ਪਾਵਤ ਹੈ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਰੂਪ ਭਗਤ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸੁ ਪਰੇ ਦਿਵਸ ਦਾਬੇ ਸੈ
॥ ਮੋ ਹੈ ਛਿਆ ਦਿਹਿ ਜਾਹਿ ਫਲੁ ਕਰ ਛੁਨ ਹੈ ਨਮੁਕਤ ਕੋ ॥੯॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਕਬਿ ਰ
ਪੂਤ ਹੋ ਬਾਮਨ ਕੋ ਨਾਹਿ ਕੈ ਤਪੁ ਆਵਤ ਹੈ ਜਰ ਕੋ ॥ ਅਰੁ ਆਉ ਰ ਜੰਜਾਰ ਜਿਤੋ ਗ੍ਰਿਹ

ਰੇਣੂ ਨਿਤਿਆਗਰ ਨਾਚਿਤ ਤਾਮੈਂ ਪਰੌ ॥ ਅਬ ਚਰੀਫ ਰੈਂ ਦੇਹੁ ਦਰੈਂ ਹਮ ਕਰਉ ਅ
ਭੂ ਹਉ ਚਿਨਤੀ ਰਾਜੋਗ ਰਹੌ ॥ ਜਬ ਆਤੁਰੀ ਅਉਪਨਿ ਦਾਨ ਚਹੈ ਅਤਿ ਸੀ
ਗਨ ਮੈਤ ਭੁਜ ਫਮਰੌ ॥੧੦॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਰਸਮਰ ਬਾਤ ਗੀਤ ਰੀ ਭਾਖਾ ਰਗੀ ਚੁਨ
ਇ ॥ ਅਹ ਰ ਬ੍ਰਾਹਮਨਾ ਨਾਹਿ ਪਭ ਪਸਮਜੁ ਪਰੇ ਚਾਇ ॥੧੧॥ ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਪੰਨਜੀ
ਉਤ ਨਾਰੇ ਜਗ ਮੈਂ ਮੁਪਤੇ ਹਮਿਜੁ ਪ੍ਰ ਚਿਚਾਰੈ ॥ ਦੇਹੁ ਅਨਿਤ ਨਨਿਤ ਗਹੈ ਜਸੂਨਾ
ਦੂਚਨੈ ਭਦ ਸਾਗੁਰਤਾ ਰੈ ॥ ਪਿਰਜ ਪਾਮ ਚਨਾਇਇ ਹੈ ਤਨ ਚੂ ਪਸੁਦੀ ਪਰ
ਜਉ ਕਿਆ ਰੈ ॥ ਗੀਆਨੀ ਦੀਚਤੁ ਨੀ ਮਨਹੁ ਗਾਖਹੈ ਦਾਤਰਤਾ ਦੁਤਦਾ ਗਚੁ
ਗਰੈ ॥੧੨॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਗਾਮ੍ਰਦਖਾ ਜੁਗ ਜੁਗ ਆਟਲ ਸਭ ਰੇਈ ਭਾਪਤ ਲੇਤ ॥
ਸੁਗਗ ਚਾਸ ਚਾਮੂ ਬੁਰ ਦਗਸਗਰੀ ਪਸੇਤ ॥੧੩॥ ਚੌਪਈ ॥ ਜੋ ਇਹ ਦਖਾ ਸੁਨੈ
ਅਰਗਾਵੈ ॥ ਦੂਮਪਾਪਤਿ ਹਨਿਕ ਟਨ ਆਵੈ ॥ ਬ੍ਰਿਸਨ ਭਗਤੀ ਕੀ ਏਫਨ ਹੋਈ ॥
ਆਪਿ ਚਿਆਪਿ ਛੂਟੈ ਸਕੈ ਨਰੋਈ ॥੧੪॥ ਸੰਮਤ ਸਤ ਗਸਹਸ ਪਚਾਵਨਾ ॥ ਹਾਨ
ਦੁਤੀ ਪ੍ਰਿਖ ਮਸੁਖਦਾਵਨ ॥ ਤ੍ਰਪਮਾਇ ਰਗੀ ਬਸੁਪਾਗਾ ॥ ਭੂਤਪਰੀ ਨਹੁ ਨੇਗੁ
ਸੁਪਾਗਾ ॥੧੫॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਨੇੜਤੂੰ ਗਰੇਚਗਨਤਰਮਤ ਦਦੜੀ ਗਤੁਗੈਂਗਾ ॥ ਸੀਭਗਦਤ
ਪੂਰਨ ਕੀਓ ਗਧੁਚਰਰ ਬਾਪ ਸੰਗਾ ॥੧੬॥ ਸਾਪ ਅਸਾਪ ਜਾਨੇ ਨਹੀ ਚਾਹਿ ਸੁਚ
ਏਚਿਚਾਰਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਰਨ ਪੂਰਨ ਕੀਓ ਭਗਦਤ ਫਿਪਾਪ ਪੂਸਾਰਿ ॥੧੭॥ ਸ੍ਵੈਯਾ
ਪਾਇਗ ਹੋਜ ਚਤੇਤ੍ਰ ਮੋਤ ਚਤੋਰੇਉ ਆਪਤ ਰੇਨਹੀ ਆਨਿਉ ॥ ਗਮਹੀਮ
ਪੁਗਨਦੁਗਨ ਆਨੇਰ ਰਹੈ ਮਤ ਏਰਨ ਪਾਨਿ ਓ ॥ ਸੁਤ ਸਾਪੜ ਚੇ ਦਸਥੈ

ਬਹੁ ਭੇਦੁ ਕਹੈ ਹਮ ਏਕ ਨ ਜਾਨਿਓ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਸਿਪਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਰੀ ਕਰਿ ਮੈ
ਨ ਕਹਿਓ ਸਭ ਤੋਹਿ ਬਖਾਨਿਓ ॥੧੮॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਗਲ ਦੁਆਰ ਕਉ ਛਾਡਿ
ਕੈ ਗਹਿਓ ਤੁਹਾਰੋ ਦੁਆਰ ॥ ਬਾਂਹਿ ਗਹੇ ਕੀ ਲਾਜ ਅਸ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਤੁਹਾਰ ॥੧੯॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥੩॥ ਅਨੰਦੁ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇ
ਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀ
ਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥
ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸ
ਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਲਿ
ਰਹੁ ਤੂੰ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰ
ਣਾ ॥ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੰ
ਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥ ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਿ ਤੇਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥
ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿ
ਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇ
ਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁ
ਜਾਈਆ ॥ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥

ਵਾਜੈ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੈ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾ
ਰੀਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ
ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕੈ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ
ਵਾਜੇ ॥੫॥ ਅਨੰਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥
ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥
ੴ ॥ ਮੁੰਦਾਵਣੀ ॥ ਥਾਲ ਵਿਚਿ ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ
ਪਈਆ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ ਜਿਸ
ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ ਏਹ ਵਸਤੁ ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥
॥ ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥੧॥
ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥
॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥ ਤਰਸੁ ਪ
ਇਆ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ
ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥ ਪਹਿਲੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥
ਸਿਖੈ ਤੂ ਸਮਰਥ ਉਖੈ ਭੌ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ॥ ਉਖੈ ਤੇ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਣੀ ਓਟ ਰਖੁ
ਮਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ਨਾਇ ਤੇਰੇ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥ ਉ ਭੁ ਜਲਿ

ਭ੍ਰਮ ਅਸਗਾਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਗੀ ਪਿਆਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿ
ਨ ਸੇਈ ਖਾਹਿ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ॥ ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ
ਦਾਤਾਰੁ ਸਮਾਲੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ॥ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ॥ ਅੰਤ੍ਰਿ
ਗੁਰੂ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਭਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣ
ਗੁਰ ਨਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿ
ਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ॥
ਮਹਲਾ ੫॥ ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ
ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ॥ ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵ
ਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ
ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਇਨਾਨਕ ਰਾਖੈ ਸਗਲੇ ਦੂ
ਖ ਜਾਹਿ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ॥ ਮਹਲਾ ੧॥
ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ
ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਿਤੁ
ਸੋਹਿਲੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈ
ਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੋ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ
ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ਜਿਉ ਹੋਵੈ

ਸਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ ॥੩॥ ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾ
ਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ ॥੪॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ॥੧॥ ਛਿਅਘਰਿ
ਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ ॥੧॥ ਬਾਬਾਜੈਘਰਿਕਰ
ਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ ॥ ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏਚਸਿਆਘੜੀਆ
ਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਹੋਆ ॥ ਸੂਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇ
ਤੇਵੇਸ ॥੪॥ ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ॥੧॥ ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾ
ਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ ॥ ਧੂਪੁਮਲਆਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨ
ਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ ॥੧॥ ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀਅਨਹਤ
ਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਸਤਵਨੈਨਨਨਨੈਨਹਹਿਤੋਹਿਕਉਸਹ
ਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ ॥ ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹ
ਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ ॥੨॥ ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ ॥ ਤਿਸਦੈਚਾ
ਨਣਿਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ ॥ ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ ॥ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸੁਆਰਤੀਹੋਇ ॥੩॥ ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋ
ਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾ
ਇਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ॥ ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿ
ਆਮਿਲਿਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ ॥ ਪੂਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਿ
ਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ ॥੧॥ ਕਰਿਸਾਧੂਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੇ ॥ ਕਰਿਡੰਡਉਤ

ਉਤ ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਅੰ
ਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਮਕਾਲੁ ਸਹ
ਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ
ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰ
ਡਾ ਹੇ ॥੩॥ ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ ਈਹਾ ਖਾ
ਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਅਉਧ ਘਟੈ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥
॥ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ਤਰਿ
ਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ
ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ ਨਿਜ
ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ
ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥੧॥ ਉ

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈ
ਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗੰਧਰਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਉਨੀ ਕਾਰੁ ਬੁਰਿਆਉ ਤ ਪਾਤਾ ॥ ਉਨੀ ਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ॥ ਉਨੀ

ਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉ
ਧਰੇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਓਨਮ
ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਲਿਖੁ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇ
ਆ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ
ਮੋਤੀ ॥ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾ
ਚੁ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੨॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ
ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਧਧੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥ ਧਨੁ
ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣ
ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥੩॥ ਙਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ
ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗ
ਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾ
ਇਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ
॥੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏ
ਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਉ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਏ
ਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ॥
੫॥ ਇਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿ ਰਾਖਉ ਅਫਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਾਇ

ਆਏ ਦੇਵ ਦਾਨੋ ਪਾਤਾਲਿ ਢੂੰਢਿ ਨਗਉ ਲਿਪਾਈਆ॥ ਨਾ ਬਿਨ ਬੂਝੇ ਮੋਹ ਤਾ ਜੇ ਵਿਗੂਤੇ ੧੮
ਏਹ ਤਿ ਬਿਛੜੀ ਪਾਹਰੂ ਤਾਈਆ॥ ਏਕ ਸਭੇ ਦੈਤਾ ਗਤੀਆ ਤੇ ਪਾਵੈ ਆਦਰੁ ਨਾ ਜਾਣੁ
ਰਹਾਈਆ॥੬॥ ਏਕ ਅਚਾਰੁ ਰੰਗੁ ਇਕ ਰੂਪਾ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਅਸ
ਰੂਪਾ॥ ਏਕੋ ਭਵਰੁ ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ॥ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿ
ਆਨੁ ਲੇ ਸਮਸਰਿ ਰਹੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਕ੍ਰਿਪ
ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ॥੭॥ ਊਰਮ ਧੂਰਮ ਜੋਤਿ ਉਜਾ
ਲਾ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਊਗਵਿਆ ਅਸਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਆਵੈ॥ ਊਨਵਿ ਬਰਸੈ ਨੀਝਰ ਧਾਰਾ॥ ਊਤਮ ਸਬਦਿ
ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ ਇਸੁ ਏਕੈ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ
॥੮॥ ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ॥ ਊਚਉ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਊਪਰਿ ਆਦਿ
ਅੰਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਈ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ਸੁਣੈ ਸੋਈ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਦੇਇ॥ ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ
॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈ॥੯॥ ਰਾਜਨ ਰਾਮ ਰਵੈ ਹਿਤਕਾਰਿ॥ ਰਣ ਮਹਿ ਲੂ
ਝੈ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ
॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ॥ ਰਹਸੀ ਰਾ
ਮੁ ਰਿਦੈ ਇਕ ਭਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ॥੧੦॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀ
ਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਰਹਣੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ॥ ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਕ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ਆਇ

ਜਾਇ ਬੁਗਛਾਵੇ ॥ ਗਹ ਟਕ ਰਹਟੁ ਲੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ਕਿ ਸਚੇ ਹੀ ਕਰਤੂ ਬੇਨੰਤੀ
॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਵਿਗਾਸੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੋਧ ਪਰਗਾਸੁ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਮਤਿ ॥੧੧॥ ਲਾਜਿ ਮ
ਰੰਤੀ ਮਰਿ ਗਈ ਘੂਘਟੁ ਖੋਲਿ ਚਲੀ ॥ ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਵਰੀ ਸਿਰ ਤੇ ਸੰ
ਕ ਟਲੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮਿ ਬੁਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਲਾ
ਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਭਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿਚਿੰਦੁ ॥੧੨॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜ
ਪਿ ਸਾਰੁ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ ਲਾਇਤਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁ
ਖੁ ਅੰਧਾ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਲਾਹੇ ਕਾਰਣਿ ਆਇਆ ਜਗਿ ॥ ਹੋਇ ਮਜੂਰੁ ਗ
ਇਆ ਠਗਾਇ ਠਗਿ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪੂੰਜੀ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਪਤਿ ਸਚਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੧੩॥ ਆਇ ਵਿਗੂਤਾ ਜਗੁ ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ ਆਈ ਨ ਮੇਟਣ ਕੋ
ਸਮਰਥੁ ॥ ਆਥਿ ਸੈਲ ਨੀਚ ਘਰਿ ਹੋਇ ॥ ਆਥਿ ਦੇਖਿ ਨਿਵੈ ਜਿਸੁ ਦੋਇ ॥
ਆਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ ਸਭ
ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧੪
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਥਾਪਿ ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਣਿ ਨਹੀ ਧੰਧਾ ਧੈਰੁ ॥ ਜੋ
ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਆਪੇ ਘਟ ਥਾਪਿ ॥ ਆਪਿ
ਅਗੋਚਰੁ ਧੰਧੈ ਲੋਈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੋਈ ॥ ਕਰਿ ਆਚਾਰੁ ਸ
ਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਮੁਕਤਿ ਕਿਵ ਹੋਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਰੋਧੁ ਸਰੀ
ਰ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਿਲਹਿ ਕਾਟਹਿ ਮਨ ਪੀਰ ॥ ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਕਿਆ

ਹੈਆਇਆ ਆਇਆ ਪਛੁਤੈ ਪਾਇਆ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤੋਟਾ ਸਭੁ ਥਾਇਆ॥ ਲਾ
ਹਾ ਮਿਲੈ ਜੁ ਗੁਰੁ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਵਰਤਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਰਤਜੈ ਵਾਪਾਰੀਆ॥ ਵਿ
ਣੁਨਾ ਵੈ ਵੈ ਸਭ ਪਤਿ ਸਾਰੀਆ॥੧੬॥ ਗੁਰੁ ਬਿਨ ਚਾਰੇ ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ॥ ਗੁਰੁ
ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਾਪ ਤੇ ਹੋਇ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਵਿਰਲਾ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਸਾਚੁ
ਕਰਨਿ ਗੁਰੁ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨ ਜਾਪਾਇਆ॥ ਤ
ਮਿਲੀਐ ਜਾ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਗੁਰੁ ਦਿਤਾ ਗੁਰ ਸਮਾਰੇ ਨੀਤੁ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲਣੀ ਓਸ ਮਿਤ॥੧੭॥ ਨਾਮੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿਆਂ ਕਉ ਗਾਵੈ
॥ ਜਿਉ ਕਰਿ ਖੂਹਲ ਮੋਹ ਗਾਗਾ ਛਾਲੈ॥ ਕਮਿ ਕਮਿ ਵਟਿ ਮਿ ਸਹੈ ਸਤਾਉ॥
ਨਦਰ ਸਰਾ ਫੁਵੈ ਨਿ ਮਛ ਨਾਉ॥ ਜਗ ਤੇ ਪਸੂਅ ਹੋ ਕਾਲੁ ਕਮਾਈ
॥ ਕੁਬਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣੀ ਕਬਿ ਪਾਈ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਨਿ ਕੇ ਮਤਿ ਪਾਈ॥
॥ ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿ ਛੁਕ ਰ ਹਣਨ ਜਾਈ॥੧੮॥ ਕੇਜਤ ਕੋਜ
ਤਓਜੂ ਤੂਪੀਆ॥ ਬਿਆਗ ਹੀ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੀਆ॥ ਅਗਅਗ
ਆਖੈ ਸਭਿ ਕੋਇ॥ ਅਗਾਰਤ ਨੁ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਇ॥ ਆਤਮਾ ਓਤੂ ਮੁਏ
ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ॥ ਮਿਲਨ ਮਹਿ ਮੂਏ ਜਾਸ ਬੁਦਿਖ ਛਾਨਿਆ॥ ਆਸਾਬਿ
ਰਬੀ ਤੂ ਮਗਲਿ ਮਲਿ ਮਾਲਿਆ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਸ ਪਛਾਨਿਆ॥੧
੯॥ ਗਗਨ ਗੰਭੀਰ ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸੁ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾ
ਸੁ॥ ਗਇਆ ਨ ਆਵੈ ਆਇ ਨ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ॥

ਗਗਨੁ ਅਗੰਮੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ਸਮਾਧਿ ਸਗੋ
ਨੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਫਿਰਿ ਪਵਹਿ ਨ ਜੋਨੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ਹੋਰੁ ਨਾਮ ਬਿ
ਹੂਨੀ ॥੨੦॥ ਘਰ ਦਰ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜਾਤਿ ਅਸੰਖ ਅੰਤ ਨ
ਹੀ ਮੇਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਫੁਨਿ ਹੂਆ ॥
ਕਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੂਆ ॥ ਕੇਤੀ ਨਾਰਿ ਵਰੁ ਏਕੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਢੂਢਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ
॥ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ਤੋਲੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿਸੰਗੁ ॥
ਪਰਹਰਿ ਮੈਲੁ ਜਲਾਇ ਕਲੰਕੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਮਜਨੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੨੨॥ ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ਨ ਰਹਈ ਠਾਇ ॥ ਚੋਰੀ ਮਿਰ
ਗੁ ਅੰਗੂਰੀ ਖਾਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਉਰ ਧਾਰੇ ਚੀਤ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ਚੇਤਨੁ ਨਿ
ਤ ਨੀਤ ॥ ਚਿੰਤਤ ਹੀ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਚੇਤਹਿ ਏਕੁ ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਚਿਤਿ ਵਸੈ ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥
੨੩॥ ਛੀਜੈ ਦੇਹ ਖੁਲੈ ਇਕ ਗੰਢਿ ॥ ਛੇਆ ਨਿਤ ਦੇਖਹੁ ਜਗਿ ਹੰਢਿ ॥ ਧੂ
ਪ ਛਾਵ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ ਛਾ
ਇਆ ਛੂਛੀ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲਿਖਿਆ ਕਿਰਤੁ ਧੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਛੀਜੈ

ਧਨੁ ਜਨੁ ਆਖਿਸਿ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਖਿਆ ਹਰਿ ਜੈ ਭਉ ਏਸਿ ਧਾਮੁ ॥੨੪॥ ਜਾਪੈ
ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ
ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ਤੁ
ਧੁ ਭਾਵਾ ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਵਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸੁ
॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਬੀਸ ਇਕੀਸ ॥੨੫॥ ਝਖਿ ਬੋਲਣੁ ਕਿਆ ਜਗ ਸਿਉ
ਵਾਦੁ ॥ ਝੂਰਿ ਮਰੈ ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਦੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਆਸਾ ॥
ਆਇ ਚਲੇ ਭਏ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਝਖਿ ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਇ ॥ ਕਾ
ਲੁ ਨ ਚਾਂਪੈ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਪਾਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨੬॥ ਞਿਆਨੋ ਬੋਲੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ॥ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਆਪੇ ਸੂਝੈ
॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੂਚੇ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾ
ਗਰੁ ਰਤਨੀ ਨਹੀ ਤੋਟ ॥ ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ਸਾਚੁ ਅਖੋਟ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ
ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਕਾਹੇ ਧਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸ
ਮਾਵਹੁ ॥੨੭॥ ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ ਕਿ ਬੋਲਹਿ ਸਹੀ ॥ ਟੂਟੈ ਬਾਹ ਦੁਹੂ ਦਿਸ ਗਹੀ ॥ ਟੂਟਿ
ਪਰੀਤਿ ਗਈ ਬੁਰ ਬੋਲਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਛਾਡੀ ਢੋਲਿ ॥ ਟੂਟੈ ਗੰਠਿ ਪੜੈ
ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਘਰਿ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥ ਲਾਹਾ ਸਾਚੁ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਾ ॥
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਟਾ ॥੨੮॥ ਠਾਕਹੁ ਮਨੂਆ ਰਾਖਹੁ ਠਾਇ ॥
ਠਹਕਿ ਮੁਈ ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ਸਬਾਈ ਨਾਰਿ ॥ ਬਹੁ

ਤੇਵੇਸਚਰੈਰੁਣੁਆਹਿ॥ ਪਸੁਆਹਿ ਜਾਤੀਨਾਵਿਰਗਾਈਆ॥ ਮਨਲਿਖੁਲ
ਈਨਾਵਰਨਪਾਈਆ॥ ਸਚੁਵਿਸਚਾ ਸਾਹਿਬਆਹਿ॥ ਸਾਈਸੁਹਾਗ
ਣਨਾਰੁਪਾਹਿ॥੨੫॥ ਤੂੰਲਾਲੇਤੇਲਤਿਹੋਸਖੀ ਫਾਟੇਚੀਰਸੀਗਾਰੁ॥ ਤੁ
ਹਪਤਿਤਨਿਸੁਖਨਸਿਧਿਨੁਤਰਹਿਤਨਹਿਤਾਗੁ॥ ਤੁਸੀਪਹੁਈਪਸਿਆ
ਪਰੈਤੁੀਨੀਦੇਤਿਸੁਜਾਣਿ॥ ਤੁਰਿਗਧਿਆਗੁਰਿਆਪਣੈਲਿਰਭਤੁਨਾ
ਸੁਦ੍ਰਿਪਾਣਿ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਵਾਸੁਤਿਪਾਪਣੀਜਬਦੇਖਾਨਹੀਦੂਰਿ॥ ਤਿਖਾ
ਨਿਵਾਰਿਸਚੁਹਿਦੈਅੰਨਿਅਹਿ ਤੂਪੀਆਭਰਪੂਰਿ॥ ਦੇਹਿਦੇਹਿਆਪੇ
ਸਭਰੇਈਜੇਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਦੇਵਸੀਤਿਪਾਹਾਰੈਸੋਇ॥
੩੦॥ ਜਿਉਛਲਤਰੂਛਲਉਛਲਾਰੀਛਹਿਛਾਰਿਪਵਨਿਰਗਾਹਿ॥ ਭਾਰੇ
ਛਾਤੇਛਪਿਪਇਆਰਵਲੋਨਿਰਸੇਪਾਹਿ॥ ਆਪੁਹਿਆਸਾਬੀਹਾਹਿ
ਬਹਲੈਤਿਨਕੈਹਉਬਲਿਜਾਉ॥ ਤਿਨਜੀਪੂਨਿਅਪੂਲੀਐਸੰਗ
ਤਿਸੇਨਿਧਿਲਾਹਿ॥ ਮਨਦੇਆਗੁਆਪਣੈਪਾਇਆਹਿਰਦੈਮਨ
ਭੁ॥ ਜਿਨਿਨਾਮਦੀਆਤਿਸਸੇਵਸਾਤਿਸਹਉਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ ਜ
ਤਸਾਰੈਸਛਤਿਸਾਤਿਸੁਹਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀਤਿਸੁਸ
ਮਾਲਾਤਾਤਨਿਦੂਖਨਰਹਿ॥੩੧॥ ਨਾਰੇਸੋਰਾਵਿਸਗਹਿਨਾਰੇਹੋਆਨ
ਹੋਗੁ॥ ਆਪਹੁਨੈਜਾਣਿਵਿਗੁਖਾਐਚੂਘਪਾਵਿਆਪੇਰਗੁ॥ ਨਾਮਵਿਹੁ
ਣੇਆਰਮੀਰਸਗਰੇਪੀਗੇਤੇ॥ ਵਿਣਨਾਵੈਉਛੂਟੀਐਜਾਹਿਸਾਤੁਲਿਐਂ

ਗਵੰਤ ਗਾਵਣਹਾਰੈ ਅਪੜੀ ਅਗਮਨਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾਣੀਆ ਨੀ ਮਤਿ ਕੀ ਦੂ ਹੋਗੁ
ਰਖਿ ਨਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੁਟੀ ਤੂ ਰਹਾ ਬੁਰੀ ਦਾ ਜੋ ਨ ਹੀਵੈ ਜੋਗੁ ॥ ਦੇ ਛੁਟੈ
ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਕਰੀ ਸੰਜੋਗੁ ॥੩੨॥ ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ ਮਨੁ ਤਰ
ਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ॥ ਤਤੁ ਚੁਗਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕਸੇ ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਰੰਚ ॥ ਉਡਹਿ
ਤ ਬੇਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇ ਤਾਕਹਿ ਚੋਗ ਘਣੀ ॥ ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਫਾਹੀ ਪੜੀ ਅਵਗੁਣਿ
ਭੀੜ ਬਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਣੀ ॥ ਆ
ਪਿ ਛਡਾਏ ਛੂਟੀਐ ਵਡਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀਐ ਕਿਰਪਾ
ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਣੈ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੩੩॥ ਥ
ਰ ਥਰ ਕੰਪੈ ਜੀਅੜਾ ਥਾਨ ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ ॥ ਥਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਚੁ ਏਕੁ ਹੈ ਕਾ
ਜੁ ਨ ਫੀਟੈ ਕੋਇ ॥ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਥਿਰੁ ਗੁਰੂ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ
ਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਤੂ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰੀ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤ
ਰੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ਵਡਾ ਅਗਮ
ਅਪਾਰੁ ॥੩੪॥ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥ ਦਇ
ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਿ ॥ ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੁ
ਹੀ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਦਾਲਦ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿ
ਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥੩੫॥ ਧੰਨਿ ਗਇਆ ਜਿ ਭੂਲੀਐ ਧੰਨ ਮਹਿ ਚੇਤੁ ਗ

ਵਾਰ ॥ ਪੰਨੂ ਵਿਗਲਿ ਸਧੂ ਸੰਦੇ ਉਆਨਿ ਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਰ
ਪੰਨੂ ਗਏਆ ਤਾਂ ਜਾਣ ਦੇਈਂ ਜੋਗ ਛੁਟੀ ਠੰਢੀ ਏਕਾ ॥ ਮਨ ਦੀ ਜੈਂ ਧਿਰੁ
ਸਉਂ ਧਿਆਐ ਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਟੇਕਾ ॥ ਪੰਚਾ ਪਾਦ ਦ ਤੁਰਗਿ ਗਏ ਅਨਧ ਹਿਸ
ਧੁਦੂ ਅਨੰਦਾ ॥ ਦੂਰਜੰਨ ਤੇ ਮਾਜਨ ਭਏ ਭੇ ਟੇਗੁ ਲੋਵਿੰਦਾ ॥ ਧੁਨ ਧੁਨ ਫ
ਰਤੇ ਦੂਰ ਭਏ ਬੁਧ ਪਤੁਰ ਹਿਆਈ ਬੁਝੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਨ ਰਹੇ ਜਲ
ਮਾਰ ਵਦੂ ਖਨਿ ਵਾਈ ॥੩੬॥ ਨਾਨਾ ਕਰਤਨ ਛੂਟਿਆ ਦਿਦੂ ਗੁਣ ਸਮ ਮਧੁ ਰਸਾਨਿ
॥ ਨਾਤੇ ਸੁ ਏ ਹੂਨ ਓਹ ਹੈ ਅਵਗੁਣ ਛਿਟਿ ਪਛੁਤਾਣਿ ॥ ਨਤੇ ਮਧਿਆਨੁ ਲੀਪ
ਆਨੁ ਹੈ ਨਾਤੇ ਸਪਰਸੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਵਿਦੂ ਨਾ ਵੈਨ ਰਭਉਕ ਹਰਿ ਗਾਜਾ ਣਾ ਅ
ਭਿਆਨਾ ॥ ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਵਿਦਿਆ ਪਛਾਣ ਗਾਥ ਨਹੀ ਨਪਾਰੂ ॥ ਨਾਮਾ ਜਨੁ ਮੇਰ
ਗੁਲੇ ਕਿਧਪੈ ਹਕੂਮਿ ਧੁਰ ਦਾਰੂ ॥ ਨਾਨਕਾਪ ਉਧਿਪ ਉਜੇ ਦ ਰਹਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਨ
ਹਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿ ਛਿਨਿ ਸੋਮੇ ਲਧੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿਆ ਪਾਈ ॥੩੭॥ ਪਾਪ ਧੁਰ ਮਾਪਾ
ਰਪਾਪ ਕਿਉਧਿਆਆਰਾ ॥ ਪਧਿ ਲ ਦੇ ਪਾਪੇ ਪਾਕਾਰਾ ॥ ਪਰਹੈ ਪਾਪੁ
ਪਛਾਣੈ ਆਪਾ ॥ ਨਾਤੇ ਸੁ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗ ਸੰਤਾਪਾ ॥ ਨਕਿਪ ਨੰਤ ਉਕਿ ਉਰ
ਕਿਓ ਬੁਝੈ ਜੰਮਕਾਲਾ ॥ ਕਿਉਂ ਆਵਦੁ ਜਾਣਾ ਵਿਸਰੈ ਪੂਰਨ ਧੂਰ ਧੈਲਾ
॥ ਮੰਨ ਜੰਜਾਲਹਿ ਦੇਖਿਆ ਭੀ ਜੰਜਾਲਾ [illegible] ਨਾ ਦੈ ਕੂਉ
ਐਪਾਪੇ ਧ ਛਟਿਪ ਛਾਣਿਆ ॥੩੮॥ [illegible]
[illegible]

ਤੇਗੁਰਸਿਖਲੈਂਦਾਆਖਿਸੁਣੈ ॥ ਜਿਉਅਹਰਣਿਘਣਘਾਉਸਹਿਜਾਇਅਜਾਇਆ ॥ ਇਹ
ਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਆ ॥ ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜਾਇਆ ॥ ਇਕਰੰਗਿ
ਰਚੈਰੰਗਨਿਵਿਲਾਇਆ ॥ ਇਕਵਰਨਟੇਕਫਿਰਘਾਸਨਪਾਇਆ ॥ ੩੯ ॥ ਚੀਰਾਚੀਰਾ
ਕਰੀਰਹਾਂਚੁਰਿਭਏਚੰਗਾਇਆ ॥ ਬੀਰਚਲੇਪਸੀਆਆਪਟੈਚਰਲਚੀਰਾਹਿ
ਜਾਇਆ ॥ ਚਾਕੁਲਹਰੈਂਪਸਿਚੇਟਨੀਂਬੁਲੀਬਾਲੈਨੇਂਨਾ ॥ ਜੇਲੋਂਨਾਂਦ
ਕੁਰਾਪਤੀਪਸੰਗੁਰਸੇਵਾਤੇਨਾ ॥ ਚਿਰਲਗੀਆਨੀਂਚੁਣੇਲੋਸਤੇਗੁਰਸਾ
ਚੇਪਿਲੋਇਆ ॥ ਠਾਕੁਰਹਥਿਦਿਤਾਆਏਆਜੇਵਾਦੈਤੇਦੇਇਆ ॥ ਚਾਟੀ
ਚਿਰਲੋਂਚੀਂਦਾਰਸੀਜੇਵੇਗੁਰਮੁਖਹੋਇਆ ॥ ਇਹਬਾਟੀਆਗਪੁਰ
ਪਰੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇਆ ॥ ੪੦ ॥ ਭਾਨਿਭਨਿਆਨੀਂਓਪਨਿਆਨਿਤ
ਜੈਦਾਗਿਉਸਾਰੇਉਪਰੇਛਾਹੈ ॥ ਪਰਿਭਾਰਿਸਂਚੈਤੇਭਾਰਿਪੋਖੈਸਮਰਥ
ਦੇਪਰਵਾਹੈ ॥ ਭਾਰਿਖਭੁਲਾਣੇਭਏਦਿਵਾਨੇਦਿਲਭਾਗਾਂਵਿਆਪਾਏ
ਓ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਆਨਤੇਰਾਂਪਭੁਪਰਨੀਂਜੰਨਖਿਚੋਤੇਨਜਾਂਏ
॥ ਹਥਿਗੁਣਿਗਾਇਸਦਾਇਨਗਤੇਬੁਗੁਣਿਨਪਛੋਤਾਏਓ ॥ ਭਤੇਭਾ
ਲੀਗੁਰਮੁਖਿਚੈਨਤਾਂਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏਓ ॥ ਭਭੇਭਉਜਲ
ਮਾਗਵਿਚਿਨਾਆਸਕਿਰਸਾਤਹੀਓ ॥ ਗੁਰਪਸਾਦੀਆਪੇਚੀਨੈ
ਜੀਵਤਿਆਆਇਦੁਮਰੀਓ ॥ ੪੧ ॥ ਵਾਇਆਆਇਆਕਰੀਸੂਲੋਆ
ਇਆਕਿਸੇਨਸਾਥਾ ॥ ਤਿਸਚਲੈਓਹਿਰੂਪਟੇਮਾਇਆਭੁਲੀਆਕਿ

ਮਨਮੁਖੁਠਾਰਜਾਇਜੋਹੋਇਆਅਵਗੁਣਚਲਹਿਨਾਲਿ॥ਮਨਮੁਖਿਰਸੁ
ਨਿਉਲਿਟੋਮਰੈਜੋਗੁਰਤੋਵੈਨਾਲਿ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁ
ਖੁਭਾਲਿ॥ਗੜਮੰਦਰਮਹਲਾਕਹਾਜਿਉਬਾਜੀਦੀਬਾਣੁ॥ਨਾਨਕਸ
ਚੇਨਾਮਵਿਣੁਝੂਠਾਆਵਣਜਾਣੁ॥ਆਪੇਚਤੁਰੁਸਰੂਪੁਹੈਆਪੇਜਾਣੁ
ਸੁਜਾਣੁ॥੪੨॥ਜੋਆਵਹਿਸੇਜਾਂਹਿਫੁਨਿਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਘਟੈਨਵਧੈਉਤਾਹਿ॥ਸੇਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਰਿਭਾਇਆ
॥ਧੰਧਾਮੁਆਵਿਗੂਤੀਮਾਇਆ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲਸੀਕਿਸਕਉਮੀਤੁ
ਕਰੇਉ॥ਜੀਉਸਮਪਉਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ਅਸਥਿਰੁਕ
ਰਤਾਤੂਧਣੀਤਿਸਹੀਕੀਮੈਓਟ॥ਗੁਣਕੀਮਾਰੀਹਉਮੁਈਸਬਦਿਰਤੀਮਨਿ
ਚੋਟ॥੪੩॥ਰਾਣਾਰਾਉਨਕੋਰਹੈਰੰਗੁਨਤੁੰਗੁਫਕੀਰੁ॥ਵਾਰੀਆਪੋਆ
ਪਣੀਕੋਇਨਬੰਧੈਧੀਰ॥ਰਾਹੁਬੁਰਾਭੀਹਾਵਲਾਸਰਡੂਗਰਅਸਗਾਹ॥
ਮੈਤਨਿਅਵਗਣਝੁਰਿਮੁਈਵਿਣੁਗੁਣਕਿਉਘਰਿਜਾਹ॥ਗੁਣੀਆਗੁਣ
ਲੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਕਿਉਤਿਨਮਿਲਉਪਿਆਰਿ॥ਤਿਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾਂਜਪਿਜਪਿ
ਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥ਅਵਗੁਣੀਭਰਪੂਰਹੈਗੁਣਭੀਵਸਹਿਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਸਤ
ਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨੀਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥੪੪॥ਲਸਕਰੀ
ਆਘਰਸੰਮਲੇਆਏਵਜਹੁਲਿਖਾਇ॥ਕਾਰਕਮਾਵਹਿਸਿਰਿਧਣੀਲਾਹਾ
ਪਲੈਪਾਇ॥ਲਬੁਲੋਭੁਬੁਰਿਆਈਆਛੋਡੇਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿ॥ਗੜਿ

ਹੋਰਿ ਦਿਸ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਦਰਿ ਰੋਲਨਿ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਚਾਕਰੁ ਕਹੀਐ ਖਸਮ ਕਾ ਸ ੩੩
ਉਹੇ ਉਤਰ ਦੇਇ ॥ ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਆਪਣਾ ਤਖਤਿ ਨ ਬੈਸਹਿ ਸੇਇ ॥ ਪ੍ਰੀ
ਤਮ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥੫੫॥ ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹੈ ਦੁਲੀਚਾ ਪਾਇ ॥ ਨਰਕ
ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਰਹ ਨਰੁ ਸਾਚਉ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਢੂਢਤ ਫਿਰਿ ਰਹੀ ਮਨ ਮਹਿ
ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਲਾਲ ਰਤਨ ਬਹੁ ਮਾਣਕੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਾਥਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਊਤਮੁ ਹੋ
ਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸਿ ਮਿਲੇ ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰ
ਥਾਇ ॥ ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਜਿਨਿ ਰਚੀ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਆਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿ
ਆਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੫੬॥ ਡਾਨੈ ਰੂੜਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂ
ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਰੂੜੈ ਗਾਰਿ ਰੂੜਤੁ ਮਸੁ ਟਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰ
ਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਪਾਇਐ ਮਤੁ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਾਚਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧ
ਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ
॥੫੭॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਧਨੁ ਕਾਚਾ ਬਿਖੁ ਛਾਰੁ ॥ ਸਾਹੁ ਸਦਾਏ ਸੰਚਿ
ਧਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਚਉ ਨਾ
ਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਊਜਲੋ ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਸਾਜਨੁ
ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥ ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ

ਤੇਸੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਬੂ
ਝੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੮॥ ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪਿ ਗਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ
॥ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾ
ਣੈ ਆਪਣਾ ਖੂਲੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਾ ਤੂ ਖਿਮਾ ਸਚੁ ਸੁ
ਖ ਭਾਇ ॥ ਖਰਚੁ ਖਰਾ ਧਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੂ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਰੀਰਿ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਧੀਰ ॥ ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇਸੀ ਬੀ
ਜਉ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇਅਨੁ ਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾ
ਰੁ ॥੪੯॥ ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਇ ॥ ਸੰ
ਪੈ ਕਉ ਈਸਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰ
ਪੈ ਕਾਰਣਿ ਚਾਕਰ ਚੋਰ ॥ ਸੰਪੈ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਹੋਰ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦ
ਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥੫੦॥ ਹੇਰਤ ਹੇਰਤ ਹੇ ਸਖੀ ਹੋ
ਇ ਰਹੀ ਹੈਰਾਨੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥
ਹਾਰ ਡੋਰ ਕੰਕਨ ਘਣੇ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਪ
ੜਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈ
ਐ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੫੧॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿ

ਆਪਿ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁ ਧਾਰਿ॥ ਕਰ
ਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਬੂਝਹੁ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਲਿਖਿਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੀਐ
ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਸਾਰਿ॥ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ
॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ॥ ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵ
ਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ
ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ॥੫੨॥ ਪਾਧਾ ਪੜਿਆ ਆਖੀਐ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਰੈ ਸਹਜਿ ਸੁ
ਭਾਇ॥ ਬਿਦਿਆ ਸੋਧੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਬਿਦਿਆ
ਬਿਕ੍ਰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ॥ ਮੂਰਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨਹ ਕਾ
ਇ॥੫੩॥ ਪਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ ਚਾਟੜਿਆ ਮਤਿ ਦੇਇ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾ
ਲਹੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਰਹੁ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਲੇਇ॥ ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜੀਐ
ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ
ਹਾਰੁ॥੫੪॥੧॥

੧ ਓਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ
੧॥ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ॥ ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੋ॥ ਤਿਸੁ
ਆਗੈ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ॥ ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਧਰੀ ਤਿਸੁ
ਆਗੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜ ਭਾ
ਇ ਜਸੁ ਲੇਉ॥੧॥ ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਸਚਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮੁ

ਕਤਿ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਤੁਮੇ ਕਿਆ ਨਾਉ ਤੁਮਾਰਾ ਕਉਨੁ ਮਾਰਗੁ ਕ
ਉਨੁ ਸੁਆਉ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਹਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ਕਹ ਬੈਸਹੁ ਕਹ ਰਹੀਐ ਬਾਲੇ ਕਹ ਆਵਹੁ ਕਹ ਜਾਹੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸੁਣਿ
ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਹੋ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੀਐ ਚਾਲੈ
ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰਜਾਏ ॥ ਆ
ਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ
ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਹੀ
ਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਰੋ ॥ ਚਰਪਟੁ ਬੋਲੈ ਅਉਧੂ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਸਚਾ ਬੀ
ਚਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਆਖੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ
ਤੁਮ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਨਿਰ
ਾਲਮੁ ਮੁਰਗਾਈ ਨੈ ਸਾਣੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਵਖਾਣੇ ॥ ਰਹਹਿ ਇਕਾਂਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੋ ॥ ਅ
ਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅ
ਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਪੂਛਉ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ
ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਦੁਆਰੋ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚਲਤਉ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਲਾਗੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੋ ॥
੬॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਉਦਿਆਨੇ ॥ ਕੰਦ ਮੂਲੁ

ਅਹਾਰੋ ਖਾਈਐ ਅਉਧੂ ਬੋਲੈ ਗਿਆਨੇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ਸੁਖੁ
ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥ ਗੋਰਖ ਪੂਤੁ ਲੋਹਾਰੀਪਾ ਬੋਲੈ ਜੋਗ
ਜੁਗਤਿ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥੭॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਪਰ ਘਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਡੋਲਾ
ਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਟੇਕ ਨ ਟਿਕਈ ਨਾਨਕ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਾਟੁ ਪਟਣੁ ਘ
ਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਖੰਡਿਤ ਨਿਦ੍ਰਾ ਅਲਪ ਅਹਾਰੰ ਨਾਨ
ਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਕਰਹੁ ਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਝੋਲੀ ਖਿੰਥਾ ॥ ਬਾ
ਰਹ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੇਵਹੁ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਇਕ ਪੰਥਾ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾ
ਈਐ ਪੁਰਖਾ ਬਾਹੁੜਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜੋਗ
ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੯॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੂ
ਰਿ ਕਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਸਮਝ ਪਰੀ ॥
ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਾਰੈ ਏਕੁ ਹਰੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ ॥੧੦॥ ਊਂਧਉ ਖਪਰੁ ਪੰਚ ਭੂ ਟੋਪੀ
॥ ਕਾਇਆ ਕੜਾਸਣੁ ਮਨੁ ਜਾਗੋਟੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੰਜਮੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਗੁਪਤਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਕਵਨੁ
ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਆਵੈ ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵ
ਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ

ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਖੋਇ
ਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਇ
ਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਸੁ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧੪॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾ
ਧਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਖੋਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰ
ਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇ ॥੧੫॥ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੀ
ਜੈ ਬੰਧੁ ॥ ਉਡੈ ਨ ਹੰਸਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚਾ ॥੧੬॥ ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿਓ ਉਦਾਸੀ ॥
ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਇਹੁ ਭੇਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁ ਵਖਰ ਕੇ ਤੁਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾ
ਥੁ ਲੰਘਾਵਹੁ ਪਾਰੇ ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕੈ
ਤਾਈ ਭੇਖ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੧੮॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰਖਾ ਜਨਮੁ ਵਟਾਇਆ ॥ ਕਾਹੇ
ਕਉ ਤੁਝੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਖਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ
ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ
ਜਨਮੇ ਗਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਅਨਹਤਿ ਰਾਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਆਸਾ
ਮਨਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ
ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨੦॥ ਆਦਿ ਕਉ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾ
ਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਘਰ ਵਾਸੋ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਕਥੀ

ਅਲੇਖਧਣੀਆਇਕਰਦਨਨਿਦਾਸੋ॥ਕਾਪੜਾਠੀਰਾਦੇਉਜਲਾਈਆਲੋਕੀ ੭੬
ਉਨਿਰਭਉਧਰਿਜਾਈਐ॥ਸਾਗਰਸੰਤੋਖਕਾਆਸਭਨਾਜਾਣੈਦੇਉਨੋ
ਕੈਬੈਰਾਈਐ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਹਉਜੋਭਿਖਿਆਗੈਤਾਨਿਜਘਰਿਕੈਦੇਨਾ
ਸੋ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਆਤਿਸੁਸਬਦਿਪਛਾਣੈਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸੋ॥੨੧॥
ਕਹਾਤੇਆਵੈਕਹਾਇਹੁਜਾਵੈਕਹਾਇਹੁਰਹੈਸਮਾਈ॥ਏਸੁਸਬਦਕਉ
ਜੋਅਰਥਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ਕਿਉਤਤੈਅਵਿਗਤੈਪਾਵੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਲਗੈਪਿਆਰੋ॥ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਕਰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੋ॥ਹੁਕ
ਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈਹੁਕਮੇਰਹੈਸਮਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵੈਗਤਿ
ਮਿਤਿਸਬਦੇਪਾਈ॥੨੨॥ਆਦਿਕਉਬਿਸਮਾਦੁਬੀਚਾਰੁਕਥੀਅਲੇਸੁੰਨਨਿ
ਰੰਤਰਿਵਾਸੁਲੀਆ॥ਅਕਲਪਤਮੁਦ੍ਰਾਗੁਰਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੀਅਲੇਘ
ਟਿਘਟਿਸਾਚਾਸਰਬਜੀਆ॥ਗੁਰਬਚਨੀਅਵਿਗਤਿਸਮਾਈਐਤਤੁਨਿ
ਰੰਜਨੁਸਹਜਿਲਹੈ॥ਨਾਨਕਦੂਜੀਕਾਰਨਕਰਣੀਸੇਵੈਸਿਖੁਸੁਖੋਜਿਲਹੈ
॥ਹੁਕਮੁਬਿਸਮਾਦੁਹੁਕਮਿਪਛਾਣੈਜੀਅਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਣੈਸੋਈ॥
॥ਆਪੁਮੇਟਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਵੈਅੰਤਰਿਸਾਚੁਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥੨੩॥
ਅਵਿਗਤੋਨਿਰਮਾਇਲੁਉਪਜੇਨਿਰਗੁਣਤੇਸਰਗੁਣੁਥੀਆ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਪਰਚੈਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇਲੀਆ॥ਏਕੇ
ਕਉਸਚੁਏਕਾਜਾਣੈਹਉਮੈਦੂਜਾਦੂਰਿਕੀਆ॥ਸੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬ

ਦੁ ਪਛਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਥੀਆ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂ
ਝੈ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਆਪੁ ਪਛਾ
ਣੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥੨੪॥ ਸਾਚੌ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕ ਮ
ਇਆ ॥ ਝੂਠੇ ਆਵਹਿ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਭਇਆ ॥ ਆ
ਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੇ ਪਰਖੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥ ਏਕਾ ਬੇਦਨ
ਦੂਜੈ ਬਿਆਪੀ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ
ਪਰਹਰਿਆ ॥੨੫॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੈ ਹਾਣੇ
ਹਾਣਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥ ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੂਸੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਣਿ ॥ ਸਬ
ਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲਵੈ ਕੁਬਾਣਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਜਾਣਿ ॥੨੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ
ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ ਘੜਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ
ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰ
ਚੈ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ
ਸੁ ਸਬਦਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਈਐ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨੮
॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆ

ਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਅਚਾਰੀ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਜਾਣੈ ਜਾਣਾ ੭੭
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਜਾਲਿ ਸਮਾਈ ॥੨੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ
॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ਸੁ ਬਾਜੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਸਾ
ਚਿ ਰਤਉ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਟੀ ਸਿਧੀ ਸਭਿ ਬੁਧੀ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਸਚ ਸੁਧੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਰ ਅਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾ
ਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉ
ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩੧॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥
॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩੨॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ ॥
॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾ
ਵੈ ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੩॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ
ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਜੋ
ਗੀ ਭਰਮਾਏ ਸੰਨਿਆਸੀ ਛਿਅ ਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸੋ
ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩੪॥ ਗੁਰਮੁ

ਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲ
ਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ॥੩੭॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾ
ਵੈ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ
ਕਾਰ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ
ਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਰ
ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੩੯॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰ
ਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਲ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ
ਅਤਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਿਸੀ
ਅਰੁ ਡਸੈ ਮਰਿ ਵਾਟ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਘਾਟੇ ਘਾਟ ॥੪੦॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ
ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਵਗਣ ਮੇਟੈ ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਮ
ਹਾ ਸੁਖ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਤਨੁ ਹਟੜੀ ਇ
ਹੁ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੪੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਂ
ਧਿਓ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਤੈ ॥ ਲੰਕਾ ਲੂਟੀ ਦੈਤ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਰਾਮਚੰਦਿ ਮਾਰਿਓ
ਅਹਿ ਰਾਵਣੁ ॥ ਭੇਦੁ ਬਭੀਖਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾ

ਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਧਾਰੇ ॥੪੦॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੂ
ਕੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਟੇ
ਖਰੇ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਸਿ
ਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥੪੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਰੰਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾ
ਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪੨॥ ਕਵਣ ਮੂਲੁ ਕਵਣ ਮ
ਤਿ ਵੇਲਾ ॥ ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ॥ ਕਵਣ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ
॥ ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ ॥ ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਭਵਜ
ਲੁ ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥੪੩॥ ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥
ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹ
ਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੪੪॥ ਮੈਣ ਕੇ ਦੰਤ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਗਰ
ਬੁ ਜਾਇ ਸੁ ਕਵਣੁ ਆਹਾਰੁ ॥ ਹਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ॥
ਕਵਨ ਗੁਫਾ ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨੁ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਣਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਕਵ
ਨ ਧਿਆਨੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪੫॥ ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ॥ ਦੂਜਾ
ਮੇਟੈ ਏਕੋ ਹੋਵੈ ॥ ਜਗੁ ਕਰੜਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ

ਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਅਗਨਿਮਰੈਸਤਿਗੁ
ਰਕੈਭਾਣੈ॥੪੬॥ਸਚੁਭੈਰਾਤਾਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥ਏਕੋਜਾਤਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈ
॥ਸਬਦੁਵਸੈਸਚੁਅੰਤਰਿਹੀਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਰੰਗਿਰੰਗੀਆ॥ਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਅਗਨਿਨਿਵਾਰੈ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿਆਰੇ॥੪੭॥ਕਵਨਮੁ
ਖਿਚੰਦੁਹਿਵੈਘਰੁਛਾਇਆ॥ਕਵਨਮੁਖਿਸੂਰਜੁਤਪੈਤਪਾਇਆ॥ਕ
ਵਨਮੁਖਿਕਾਲੁਜੋਹਤਨਿਤਰਹੈ॥ਕਵਨਬੁਧਿਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਰਹੈ॥ਕ
ਵਨੁਜੋਧੁਜੋਕਾਲੁਸੰਘਾਰੈ॥ਬੋਲੈਬਾਣੀਨਾਨਕੁਬੀਚਾਰੈ॥੪੮॥ਸਬਦਿ
ਭਾਖਤਸਸਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਵਸੈਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥
ਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਕਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਆਪੇਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥ਗੁ
ਰਪਰਚੈਮਨੁਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੪੯॥ਨਾਮ
ਤਤੁਸਭਹੀਸਿਰਿਜਾਪੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਕਾਲੁਸੰਤਾਪੈ॥ਤਤੋਤਤੁਮਿਲੈਮਨਿ
ਮਾਨੈ॥ਦੂਜਾਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਆਨੈ॥ਬੋਲੈਪਵਨਾਗਗਨੁਗਰਜੈ॥
ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਮਿਲਣੁਸਹਜੈ॥੫੦॥ਅੰਤਰਿਸੁੰਨੰਬਾਹਰਿਸੁੰਨੰਤ੍ਰਿਭਵ
ਣਸੁੰਨਮਸੁੰਨੰ॥ਚਉਥੇਸੁੰਨੈਜੋਨਰੁਜਾਣੈਤਾਕਉਪਾਪੁਨਪੁੰਨੰ॥ਘਟਿਘ
ਟਿਸੁੰਨਕਾਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ਜੋਜਨੁਨਾਮਨਿਰੰਜਨ
ਰਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੫੧॥ਸੁੰਨੋਸੁੰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ
॥ਅਨਹਤਸੁੰਨੁਕਹਾਤੇਹੋਈ॥ਅਨਹਤਿਸੁੰਨਿਰਤੇਸੇਕੈਸੇ॥ਜਿਸਤੇਉਪ

ਜੇਤੇ ਸਹਜਿ ਜੇ ਮੈ ॥ ਤਉ ਜਨਮ ਮਰਣੈ ਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ ੨੫
ਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਾਇ ॥ ਪ੨ ॥ ਨਉ ਸਰ ਸੁਭਰ ਦਸਵੈ ਪੂਰੇ ॥ ਤਹ ਅਨ
ਹਤ ਸੁੰਨ ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚੁ ਰ
ਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਖਿ ਲਏ
ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪ੩ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਮਿਲੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ਨੀ
ਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾ
ਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਣ
ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤੇ ॥ ਪ੪ ॥ ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ਚੋਟਾ ਖਾ
ਇ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ ॥
ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਗਵਾਰੁ ॥ ਪਪ ॥ ਕੁ
ਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥
ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ਮਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥
ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਪ੬ ॥
ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜਿ
ਰਤਾ ਬੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਸਚ ਭਾਇ ॥ ਪ੭ ॥ ਸੁ ਸਬਦ
ਕਾ ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁ
ਲ ਵਾਈ

ਲਦਾਈਆ ਅਉਗੁਣ ਵਣੀਆ ਅੰਤਿ ਸਰਣ ਰਾਜਾਨੁ ਅਪਾਰੇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੈ ਕੇ ਜੈਆ
ਸਬਿਦੁ ਤੇ ਹੈ ਰਿਦੈ ਰਹੀਆ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ
ਪਛਾਣੈ ਆਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚ ਧ੍ਰਿਦੇ ਸਚਿ ਚਿਤਿ ਦਿਤਾ ਲਾਗੈ
ਰਹਿਨ ਦਰਿ ਮੋਹ ਮਿਟਾਏ ॥ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਧ੍ਰਿਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਗੀ
ਸਮਾਏ ॥੫੮॥ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਦਿਰ ਰਤੇ ਨਿਤ ਤ੍ਰਿਦਾਸ ਅਲਖ ਅਗਮ ਗਣੇ ਖਾਤ ਜਸੇ
ਏ ॥ ਪਹਿਨਾਹਾ ਸਭਨਾ ਨਿਹਾਸਾ ਅਕਾਲ ਰਹਾ ਪਰਸੇ ਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ
ਸਚੁ ਦੇ ਪਇ ਮਿਟਿ ਸੰਦਿ ਦੁਰਬੁਧਿ ਮਗਨ ਹੋਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰ
ਮਲੁ ਧ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੁ ਦਿਰ ਗੁਰੂ ਭਵ ਸਾਗਰ ਤਰੀਐ ਇ
ਤਉਤ ਏਰ ਜਾਣੈ ॥ ਬਿਗਨ ਹਨਨ ਜੀ ਛਾਇਆ ਆਇਆ ਜਾਨ
ਰਸ ਧ੍ਰਿਦੇ ਪਛਾਣੇ ॥੫੯॥ ਤ੍ਰੈਸਤ੍ਰ ਸੰਗਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਉਗੁਣ ਸੁਣਿ ਸਚੁ
ਅਗਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤੁ ਨਿਤੇ ਤਤ ਕੇ ਗੁਣ ਰੈਹਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥ ਤ੍ਰੈ
ਗੁਣ ਸੋਰਟੈ ਸੰਚੁ ਦਿਦੈ ਸਮਾਏ ਤਾਂ ਮਨ ਚਰਨੈ ਆਰਾਧੇ ॥ ਅੰਤ੍ਰਿ ਧ੍ਰਿਗ
ਰਹੇ ਰਜਾ ਰਤੇ ਤਾਰਣਹਿ ਅਸਲੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਹਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਲਿਖ ਤੁਰਜਾ ਆਪੇ ਅਲਖ ਲਖਾਏ ॥ ਕਾਲ ਕੜਿ ਗਤਿ ਪਇਣ ਸਾਸਾ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਇਸ ਮਾਹੇ ॥੬੦॥ ਮਨ ਕਾਜ ਪਛਾਣ ਰਖੀਆ ਸੇ
ਪਛਾਣ ਰਗਾਸਖ ਪਾਏ ॥ ਬਿਆਨੁ ਜੀ ਸੁਦਾਰ ਵਹਨਾ ਅਉਗੁਣਿ
ਪਰੀ ਰਹਨ ਰਖਾਏ ॥ ਧ੍ਰਿਨ ਸਬਦੇ ਗੁਰਨ ਆਗੈ ਅਉਗੁਣ ਰਉਸ

ਰੈਖਰੂਪੁਅਨੂਪੁਵੀਚਾਰੀ॥ਹਰਿਧਨੁਦਾਸਾਹਰਿਬੁਝਦਾਹਰਿਸਿਮਰਿਅਨੂਪ
ਆਰੂ॥ਹਰਿਜਪਿਓਹਰਿਧਿਆਈਐਸੀਵਾਨੀ...ਅਪਾਰੁ
ਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ਸਬਦਿਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਪਾਇਆਸਾਚੇਰਹੇਆਘ
ਾਈ॥ਕਵਨਬੁਧਿਜਿਤਅਸਥਿਰਰਹੀਐਕਿਤਭੋਜਨਿਤਿਪਤਾਸੈ॥ਨਾਨ
ਕਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰਤੇਕਾਲੁਨਗ੍ਰਾਸੈ॥੬੧॥ਰੰਗਿਨਰਾਤਾ
ਰਸਿਨਹੀਮਾਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਲਿਬਲਿਤਾਤਾ॥ਬਿੰਦੁਨਰਾਖਿਆਸ
ਬਦੁਨਭਾਖਿਆ॥ਪਵਨੁਨਸਾਧਿਆਸਚੁਨਅਰਾਧਿਆ॥ਅਕਥਕ
ਥਾਲੇਸਮਕਰਿਰਹੈ॥ਤਉਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮਕਉਲਹੈ॥੬੨॥ਗੁਰਪਸਾ
ਦੀਰੰਗੇਰਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਾਚੇਮਾਤਾ॥ਗੁਰਵੀਚਾਰੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ
ਅਪਿਉਪੀਓਆਤਮਸੁਖਧਾਰੀ॥ਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਾਰੀ॥
ਨਾਨਕਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥੬੩॥ਇਹੁਮਨੁਮੈਗਲੁਕਹਾਬਸੀਅਲੇਕਹਾਬ
ਸੈਇਹੁਪਵਨਾ॥ਕਹਾਬਸੈਸੁਸਬਦੁਅਉਧੂਤਾਕਉਚੂਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾ॥ਨ
ਦਰਿਕਰੈਤਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਇਹੁਮਨੁਪਾਏ॥ਆਪੈ
ਆਪੁਖਾਇਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਏ॥ਕਿਉਮੂਲੁਪਛਾਣੈ
ਆਤਮੁਜਾਣੈਕਿਉਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁਖੋ
ਵੈਤਉਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੬੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਹਚਲੁਹਿਰਦੈਵਸੀ
ਅਲੇਗੁਰਮੁਖਿਮੂਲੁਪਛਾਣਿਰਹੈ॥ਨਾਭਿਪਵਨੁਘਰਿਆਸਣਿਬੈਸੈ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਜਨੁ ਤਤੁ ਲਹੈ ॥ ਸ੍ਰਮ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਤੂਟਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਇਆ ਛੋਡਿ ਭਵ
ਹੁ ਜੋਤਿ ਸ੍ਰਮ ਸਬਦਿ ਲਹੈ ॥ ਖਾਦੈ ਦੂ ਖਰੂ ਖਸਮਾ ਕੇ ਰਿਧਾ ਕੇ ਮੀੜਿ ਪਤਾ ਮਿਗੁ
ਹੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ਬਿਗਸੈ ਕੇ ਅਰਥਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਆਖੈ
ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ਸਚਿ ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ॥੬੫॥ ਜਾ ਇਹੁ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ
ਹੋਤੀ ਤਉ ਮਨੁ ਕੈਠੈ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਪਵਨੁ ਕਵਨ
ਘਰਿ ਸਹਤਾ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਤੋ ਰੇਖ ਨ ਕਾਈ ਤਾ ਸਬਦਿ ਕਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਕਤੁ
ਬਿੰਦੁ ਕੀ ਮੜੀ ਨ ਹੋਤੀ ਮਿਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ੩
ਜਾਪੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪਸਿ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਇਬ ਤਬ ਸਾਚੋ
ਸਾਚਾ ॥੬੬॥ ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਅਉਧੂ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਨਾਭਿ
ਕਮਲੁ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਰੂਪੁ
ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਨ ਹੋਤੀ ਤਉ ਅਕੁਲੀਣਿ ਰਹਤਉ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥ ਗ
ਉਨੁ ਗਗਨੁ ਜਬ ਤਬਹਿ ਨ ਹੋਤਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਵਰਨ
ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੂਚਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਾਨ
ਕ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬੭॥ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ
ਦੁਖਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ਨਾਮਿ ਵਿਸਰਿਐ
ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜ
ਲਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾ

ਸੋਨਾਪਿਰੁਹੈਸੋਗਰਿਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਜਿਨ੍ਹਨਾਵੈਜੋਗਰਦੇਨਾਸੋ
ਹੈਦੇਖਹੁਸੀਵੈਬੀਚਾਰੇ॥੬੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਚੁਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਭੀਜੈਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨ
ਕਏਕੋਜਾਣੈ॥੬੯॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁ
ਕਤਿਨਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮ
ਹਾਗਰਬਿਗੁਬਾਰਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਗੁਰਮੁਆਜਨਮੁਹਾਰਿ॥੭੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਮ
ਨੁਜੀਤਾਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁ
ਜੀਤਾਜਮਕਾਲੁਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਸੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੭੧
॥ਸਬਦੈਕਾਨਿਬੇੜਾਸੁਣਿਤੂਅਉਧੂਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਨਾਮੇਰਾਤੇਅਨਦਿ
ਨੁਮਾਤੇਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸਭੁਪਰਗਟੁਹੋਵੈਨਾਂਮੇਸੋਝੀਪਾ
ਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸਚੈਆਪਿਖੁਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾ
ਮੁਪਾਈਐਅਉਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਤਾਹੋਈ॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਮਨਿਦੇਖਹੁਨਾ
ਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥੭੨॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਕਿਆਕੋਆ
ਖਿਵਖਾਣੈ॥ਤੂਆਪੇਗੁਪਤਾਆਪੇਪਰਗਟੁਆਪੇਸਭਿਰੰਗਮਾਣੈ॥
ਸਾਧਿਕਸਿਧਗੁਰੂਬਹੁਚੇਲੇਖੋਜਤਫਿਰਹਿਫੁਰਮਾਣੇ॥ਮਾਂਗਹਿਨਾਮੁਪਾ

ਇਹਿ ਕਿਰਿਆ ਤੇ ਵੇਦ ਸਭ ਕਲ ਕਉ ਕੁਰਹਾ ਤੈ ॥ ਅਬ ਨਾਮੀ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੇ
ਲੋਕ ਚਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਜੁਗ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਦੂਜਾ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥ ੴ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਨੰਦੁ

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧ
ਾਈਆ ॥ ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ਸਬਦਿ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥ ਸਬਦੋ
ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰ
ਨ ਮੇਰੇ ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣ
ਾ ॥ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ
ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥
ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥ ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇ
ਰੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕ
ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾ
ਰੋ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥ ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁ

ਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਗਲ ਪੁਜਾਈਆ ॥ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾ
ਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹੁ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣ
ਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥ ਵਾਜੇ ਪੰ
ਚ ਸਬਦ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ਸਬਦ ਵਾਜੇ ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ
ਧਾਰੀਆ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾ
ਇਆ ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ
ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਦੇਹ ਨਿ
ਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਸਮਰਥ
ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ
ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾ
ਰੀਆ ॥੬॥ ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ ਜਾਣਿ
ਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ
ਕਟੇ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ਤਿਨ ਕਾ
ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾ
ਣਿਆ ॥੭॥ ਬਾਬਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ
ਨੋ ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਇਕਿ ਨਾ
ਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾ

ਵਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਪਿਆਰਾ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥ ਆਵਹੁ ਸੰ
ਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ਕਿਤੁ ਦੁ
ਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ
॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਕਥਿਹੁ
ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥ ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਚਤੁਰਾ
ਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭ
ਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ
॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ
ਚੰਚਲ ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ
ਸਮਾਲੇ ॥ ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾ
ਹੀ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈ
ਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ਤੂ
ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤੋ ਨ ਪਾ
ਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ਕਿਆ
ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥ ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ
॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰਿ ਮੁਨਿ ਜ
ਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ

ਜਿਨਿ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੂ ਉਪਾਇਆ ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪ
ਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ
ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰ
ਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥ ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਏਤੁ ਮਾ
ਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਕ
ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ
ਸੁਆਮੀ ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ਜਿਨਾ
ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵ
ਹੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥ ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਬਦੁ
ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਤਿ
ਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ਕਰ
ਹਿ ਗਲਾ ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇ
ਆ ॥੧੬॥ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪ
ਵਿਤੁ ਹੋਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ
ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ ਸੇ ਪਵਿਤੁ ਜਿਨੀ ਮ

ਨਿਵਸਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕਸੇਪਵਿਤ੍ਰਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ
॥੧੭॥ਕਰਮੀਸਹਜੁਨਊਪਜੈਵਿਣੁਸਹਜੈਸਹਸਾਨਜਾਇ॥ਨਹਜਾਇਸਹ
ਸਾਕਿਤੈਸੰਜਮਿਰਹੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਸਹਸੈਜੀਉਮਲੀਣੁਹੈਕਿਤੁਸੰਜ
ਮਿਧੋਤਾਜਾਏ॥ਮੰਨੁਧੋਵਹੁਸਬਦਿਲਾਗਹੁਹਰਿਸਿਉਰਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਕਹੈਨਾ
ਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੁਸਹਸਾਇਵਜਾਇ॥੧੮॥ਜੀਅਹੁਮੈ
ਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ॥ਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਤਮੈਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐ
ਹਾਰਿਆ॥ਏਹਤਿਸਨਾਵਡਾਰੋਗੁਲਗਾਮਰਣੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਵੇ
ਦਾਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮੁਸੋਸੁਣਹਿਨਾਹੀਫਿਰਹਿਜਿਉਬੇਤਾਲਿਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕ
ਜਿਨਸਚੁਤਜਿਆਕੂੜੇਲਾਗੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ॥੧੯॥ਜੀਅਹੁਨਿ
ਰਮਲਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ॥ਬਾਹਰਹੁਤਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਸਤਿਗੁ
ਰਤੇਕਰਣੀਕਮਾਣੀ॥ਕੂੜਕੀਸੋਇਪਹੁਚੈਨਾਹੀਮਨਸਾਸਚਿਸਮਾਣੀ॥ਜਨ
ਮੁਰਤਨੁਜਿਨੀਖਟਿਆਭਲੇਸੇਵਣਜਾਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕਜਿਨਮੰਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਸਦਾਰਹਹਿਗੁਰਨਾਲੇ॥੨੦॥ਜੇਕੋਸਿਖੁਗੁਰੂਸੇਤੀਸਨਮੁਖੁਹੋਵੈ॥ਹੋਵੈਤ
ਸਨਮੁਖੁਸਿਖੁਕੋਈਜੀਅਹੁਰਹੈਗੁਰੂਨਾਲੈ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਧਿਆਏਅੰ
ਤਰਆਤਮੈਸਮਾਲੈ॥ਆਪੁਛਡਿਸਦਾਰਹੈਪਰਣੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣੈ
ਕੋਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸੋਸਿਖੁਸਨਮੁਖੁਹੋਇ॥੨੧॥ਜੇਕੋ
ਗੁਰਤੇਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਪਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਰਥੈਕ

ਈਪੂਛਹੁਬਿਬੇਕੀਆਜਾਏ॥ਅਨੇਕਜੂਨੀਭਰਮਿਆਵੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁ
ਕਤਿਨਪਾਏ॥ਫਿਰਿਮੁਕਤਿਪਾਏਲਾਗਿਚਰਣੀਸਤਿਗੁਰੂਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਵੀਚਾਰਿਦੇਖਹੁਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਏ॥੨੨॥ਆਵਹੁਸਿਖਸ
ਤਿਗੁਰੂਕੇਪਿਆਰਿਹੋਗਾਵਹੁਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਗਾਵਹੁਗੁਰੂਕੇਰੀਬਾਣੀ
ਆਸਿਰਿਬਾਣੀ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਮੁਹੋਵੈਹਿਰਦੈਤਿਨਾਸਮਾਣੀ॥ਪੀਵਹੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਰਹਹੁਹਰਿਰੰਗਿਜਪਿਹੁਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਦਾਗਾਵਹੁ
ਏਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੂਬਿਨਾਹੋਰਕਚੀਹੈਬਾਣੀ॥ਬਾਣੀਤਕਚੀ
ਸਤਿਗੁਰੂਬਾਝਹੁਹੋਰਕਚੀਬਾਣੀ॥ਕਹਦੇਕਚੇਸੁਣਦੇਕਚੇਕਚੀਆਖਿ
ਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਿਤਕਰਹਿਰਸਨਾਕਹਿਆਕਛੂਨਜਾਣੀ॥ਚਿਤੁਜਿ
ਨਕਾਹਿਰਿਲਇਆਮਾਇਆਬੋਲਨਿਪਏਰਵਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੂ
ਬਾਝਹੁਹੋਰੁਕਚੀਬਾਣੀ॥੨੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਤੰਨੁਹੈਹੀਰੇਜਿਤੁਜੜਾਉ॥
ਸਬਦੁਰਤਨੁਜਿਤੁਮੰਨੁਲਾਗਾਏਹੁਹੋਆਸਮਾਉ॥ਸਬਦਸੇਤੀਮਨੁਮਿਲਿਆ
ਸਚੈਲਾਇਆਭਾਉ॥ਆਪੇਹੀਰਾਰਤਨੁਆਪੇਜਿਸਨੋਦੇਇਬੁਝਾਇ॥
ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਰਤਨੁਹੈਹੀਰਾਜਿਤੁਜੜਾਉ॥੨੫॥ਸਿਵਸਕਤਿਆਪਿ
ਉਪਾਇਕੈਕਰਤਾਆਪੇਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏ॥ਹੁਕਮੁਵਰਤਾਏਆਪਿਵੇ
ਖੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਤੋੜੇਬੰਧਨਹੋਵੈਮੁਕਤੁਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਏ॥ਕਹੈਨਾਨ

ਰਸਿ ਆਪਿ ਰਤਾ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾ
ਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ
ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁ
ਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ
॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ
ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾ
ਰੀਐ ॥ ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾ
ਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥ ਓਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ
॥ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥ ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮ
ਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾ
ਇਆ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਲਿਵ
ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥ ਹਰਿ ਆਪਿ
ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ
ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਆ
ਪਿ ਅਮੋਲਕੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ
ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤੁ
ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥ ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਆ
ਪੇ ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥ ਏ ਰਸਨਾ ਤੂੰ ਅਨ ਰ
ਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥
ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹੋਰਿ ਅਨ ਰ
ਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥ ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ
ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ
ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ
ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ
ਸੁਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ
ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪ
ਏ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩੪॥ ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ

ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ
ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁ
ਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸ
ਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥ ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ
ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ
ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ
ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥ ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾ
ਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਨਾ
ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁ
ਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ ਨਉ ਦੁ
ਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ
ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਸ
ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ
ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥ ਗਾ

ਵਤ੍ਰ ਸੋਹਿਲਾ ਪਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿ ਬੈਸ ਦਾਸਚੁ ਧਿਆਵਦੇ ॥ ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾਤੂ
ਪ੍ਰਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਦੇ ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬ
ਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਦੇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਅਭਿਗ ਵਦੇ ॥੩੯॥ ਅਨੰਦੁ
ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ
ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸ
ਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਬਿ
ਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ॥

ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿ
ਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰ

ਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰ
ਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅ
ਪਰੰਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕ
ਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥
ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ
ਤਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨ
ਮਸਕਰਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋ
ਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ
ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੰ ॥ ਆਪਹਿ ਸੁੰਨ
ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥ ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ ਆਪ ਹੀ ਜਾਸਨ ॥ ਆਪਨ
ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥ ਆਪਹਿ ਬਾਪ ਆਪ ਹੀ ਮਾਇਓ ॥ ਆਪਹਿ
ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਏਕ ॥ ਏਕਹਿ ਏਕ ਬ
ਖਾਨਨੋ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਓ ਅਕਾਰਾ ॥
ਏਕਹਿ ਸੂਤਿ ਪਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰੰ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ
ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ ॥ ਸਗਲ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥ ਜਨਮ ਮ

ਗਨਮਨ ਮੋਹੁ ਬਾਢਾਇਓ ॥ ਦੂਹੂ ਭਾਂਤਿ ਤੇ ਆਪਹਿ ਮਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ
ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਭਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਪੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸ
ਤਿ ਸੋਊ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਊ ॥ ਸੋਊ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਯੰ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿ
ਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੰ ॥ ਸੰਸੈ ਭਰਮੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤ ॥ ਪ੍ਰਗਟ
ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾਹੂ ਕੋ ਜਾਪਤ ॥ ਸੋ ਸਾਧੂ ਇਹ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬ
ਲਿਹਾਰਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੂਰ ॥ ਨਾ
ਮ ਬਿਹੂਨੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭੁ ਧੂਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ
ਜਨੂਆ ॥ ਧਨਿ ਤੇਊ ਜਿਹ ਰੁਚ ਇਆ ਮਨੂਆ ॥ ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਗ ਨਹੀ
ਆਛਹਿ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਰਜ ਰਾਚਹਿ ॥ ਧੰਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆਪਹਿ
ਤਾਹੂ ॥ ਜੋ ਏਕ ਛਾਡਿ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੂ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਦੀਓ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮ
॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਙਿਆ
ਨ ਧਿਆਨ ਮਨਹਠਿ ਮਿਲਿਅਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਙਿ
ਆਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਙੰਙਾ ਙਿਆਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗ
ਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਭਾਤਉ ॥ ਙਿਆਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਊ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੋਗੁ
ਨ ਹੋਊ ॥ ਙਿਆਨੀ ਰਹਤ ਆਗਿਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਜਾ ਕੈ ॥ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸਰਿ ਸਭ
ਤਾ ਕੈ ॥ ਙਿਆਨੀ ਤਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥

॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨੁ ਆਏ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੋਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਾ ਜੁਗ
ਮਹਿ ਏਕਹਿ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਜਨਮਤ ਮੋਹਿਓ ਮੋਹਨੀ ਮਾਇਆ ॥
ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪ ਕਰਤੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਤੇ
॥ ਉਰਝਿ ਪਰੇ ਜੋ ਛੋਡਿ ਛਡਾਨਾ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਮਨਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰ
ਪਾ ਜਿਸਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆ
ਵਤ ਹੁਕਮਿ ਬਿਨਾਸ ਹੁਕਮਿ ਆਗਿਆ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਤਿਹ ਮਿ
ਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਊ ਜੀਅ ਬਹੁਤੁ ਗ੍ਰਭ ਵਾਸੇ ॥ ਮੋ
ਹ ਮਗਨ ਮੀਠ ਜੋਨਿ ਫਾਸੇ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਆਪਨ ਮੋ
ਹ ਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੇ ॥ ਏ ਸਾਜਨ ਕਛੁ ਕਹਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਤੇ ਤਰਉ ਬਿ
ਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿ
ਕਟਿ ਨ ਮਾਏ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆ
ਪਿ ॥ ਪਸੁ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਕਮਾਤਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ
॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਇ
ਆ ਜੁਗ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ ਲਾਇਓ ॥ ਸੋ ਸੋ ਪਾਇਓ ਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ ॥ ਉ
ਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਊ ਫੁਨਿ ਹੋਊ ॥ ਏਕਹਿ ਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿ
ਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿ

ਨੇਦ ਕਰਸ ਮਰੰਗ ਬਿਖਿਆ ਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰਿਓ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੈ ੩੮
ਜੋਗ ॥੮॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹ ਰਚਹੁ ਤਹ ਤਹ ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ ॥
ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਤਹੂ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਾਕਤ ਤੇਊ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਕਰਮ ਰ
ਤ ਤਾ ਕੋ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਉ ਨਾਮ ਸਿਉ ਤਉ ਏਊ ਕਰਮ ਬਿਕਾ
ਰ ॥ ਬਾਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਮੀਠੀ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੋਹੇ ਨਹ ਬੁ
ਝਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਹੂ ਸੰਗ ॥ ਲੇਖੈ ਗਣਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ ਸੁਧਿ
॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂ
ਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸੁ ਕੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੂੜਾ ਰੰ
ਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾ ਰੰਗਹੁ ਇਆ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ
ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਹ ਕਹੈ ਨ ਕੋਊ ॥ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸੁਭ ਦੇਊ
॥ ਉਆ ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਬਾਸਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥
ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਪੈ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥੧੦॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਬਿਆਪਤ ਮੂੜੇ ਅੰਧ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ
ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਪਟਿ ਬਿਖੈ
ਰਸ ਰਾਤੇ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ ਇਆ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜ
ਨਮਹਿ ਮਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ ਕੋਊ ਊਨ ਨ ਕੋਊ
ਪੂਰਾ ॥ ਕੋਊ ਸੁਘਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮੂਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ

॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇ
ਪਰਵਾਹ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਤਾ ਕਉ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅ
ਵਰ ਨਹ ਹੋਊ ॥ ਹੋਵਨਹਾਰੁ ਹੋਤ ਸਦ ਆਇਆ ॥ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ
ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠ
ਊ ਜਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿ
ਹ ਜਪਨਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ ਮਾ
ਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਇ
ਆ ਸਫਲ ਤਾਹੂ ਕੋ ਗਨੀਐ ॥ ਜਾਸੁ ਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ
॥ ਆਇ ਬਸਹਿ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥ ਆ
ਵਤ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਏਕ
ਹਿ ਆਵਨ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ
॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਯਾਸੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਦੂ
ਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਯਾ ਜਾਰਉ
ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਊ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੋਊ ॥ ਯਯਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰ
ਤ ਸਰਨਾ ॥ ਜਿਹ ਆਸਰ ਇਆ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਯਯਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋ
ਊ ॥ ਇਕ ਨਾਮ ਲੇ ਮਨਹਿ ਪਰੋਊ ॥ ਯਯਾ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇ

॥ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ॥
ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ਈਤ ਊਤ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਾਨ
ਕ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸੁ ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ ਸ
ਹਾਈ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ ਛਾਡਿ ਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋਇ
॥ ਕਾ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ ॥ ਐ
ਸੀ ਸੰਚਿ ਜੁ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧੫॥
ਸਲੋਕ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਙਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ
ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਙੰਙਾ ਖਟੁ
ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੋਇ ਙਿਆਤਾ ॥ ਪੂਰਕੁ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ ਕਰਮਾਤਾ ॥ ਙਿਆਨ
ਧਿਆਨ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਸੋਮਪਾਕ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ॥ ਰਾ
ਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹੇਤਾ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਨੋ ਸੋਊ ਅਨੇਤਾ ॥ ਉਆ ਤੇ ਊਤ
ਮੁ ਗਨੀਐ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ॥
ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮੇ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਕੀ ਰੇਖ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਮੁਕਤਿ ਜੋ
ਨਿ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਊ ॥ ਲਿਖਿਓ
ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟਤ ਕੋਊ ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਕਛੁ ਦੋਊ ਬਾਰਾ ॥ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਭੂਲਨਹਾ
ਰਾ ॥ ਕਾਹੂ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਰੈ ਆਪੈ ॥ ਕਾਹੂ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਤ ਪਛੁਤਾਪੈ ॥

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਹਿ ਕੀਨੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੁ ਨਾਨਕ ਲੀਨੋ ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਰਹੇ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜ
ਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾ ਖੂਨਾ ਕਛੁ
ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੈ ਪਾਹਿ ॥ ਜੋ ਦੇਨਾ ਸੋ ਦੇ ਰਹਿਓ ਭਾਵੈ ਤਹ ਤਹ ਜਾਹਿ ॥
ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਇਆ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਖਿਮਾ ਗਰੀਬੀ ਅ
ਨਦੁ ਸਹਜ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਖੇਲਹਿ ਬਿਗਸਹਿ ਅਨਦ ਸਿਉ ਜਾ ਕ
ਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਾਵਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਲ ॥ ਖੇ
ਦੁ ਨ ਦੂਖੁ ਨ ਡਾਨੁ ਤਿਹ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ
ਪੂਰੀ ਤਿਨਾ ਪਰੀ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਰਪਰ
ਚਲਨੋ ਲੋਗ ॥ ਆਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗ
॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਗਾ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਰਵਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤ ॥ ਕਹਾ
ਬਿਸਾਸਾ ਦੇਹ ਕਾ ਬਿਲਮ ਨ ਕਰਿਹੋ ਮੀਤ ॥ ਨਹ ਬਾਰਿਕ ਨਹ ਜੋਬਨੈ
ਨਹ ਬਿਰਧੀ ਕਛੁ ਬੰਧੁ ॥ ਓਹ ਬੇਰਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਜਉ ਆਇ ਪਰੈ ਜਮ
ਫੰਧੁ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੇਖਿ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਇਹ ਠਾਇ ॥ ਛਾ
ਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੂੜ ਤਹਾ ਲਪਟਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰ
ਹੈ ਜਾਹੂ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸਫਲ ਤੇ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅਹਿ ਸੁਹਾਗ
॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਘੋਖੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਆਨ ਨ ਕਥਤਉ ਕੋਇ ॥ ਆ

ਏਜੁਗਾਦੀਹੁਣਿਹੋਵਤਨਾਨਕਏਕੈਸੋਇ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਘਘਾਘਾਲਹੁ
ਮਨਹਿਏਹਬਿਨੁਹਰਿਦੂਸਰਨਾਹਿ॥ਨਹਹੋਆਨਹਹੋਵਨਾਜਤਕਤਓਹੀਸ
ਮਾਹਿ॥ਘੂਲਹਿਤਉਮਨਜਉਆਵਹਿਸਰਨਾ॥ਨਾਮਤਤੁਕਲਿਮਹਿ
ਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ਘਾਲਿਘਾਲਿਅਨਿਕਪਛੁਤਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਕ
ਹਾਥਿਤਿਪਾਵਹਿ॥ਘੋਲਿਮਹਾਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਿਹਪੀਆ॥ਨਾਨਕਹ
ਰਿਗੁਰਿਜਾਕਉਦੀਆ॥੧੦॥ਸਲੋਕ॥ਙਣਿਘਾਲੇਸਭਦਿਵਸਸਾਸ
ਨਹਬਢਨਘਟਨਤਿਲੁਸਾਰ॥ਜੀਵਨਲੋਰਹਿਭਰਮਮੋਹਨਾਨਕਤੇਊਗ
ਵਾਰ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਙੰਙਾਙ੍ਰਾਸੈਕਾਲੁਤਿਹਜੋਸਾਕਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨ॥ਅਨਿ
ਕਜੋਨਿਜਨਮਹਿਮਰਹਿਆਤਮਰਾਮੁਨਚੀਨ॥ਙਿਆਨਧਿਆਨਤਾਹੂਕ
ਉਆਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਹਆਪਿਦਿਵਾਏ॥ਙਣਤੀਙਣੀਨਹੀਕੋਊ
ਛੂਟੈ॥ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਸਰਪਰਫੂਟੈ॥ਸੋਜੀਵਤਜਿਹਜੀਵਤਜਪਿਆ
॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਨਾਨਕਨਹਛਪਿਆ॥੧੧॥ਸਲੋਕ॥ਚਿਤਿਚਿਤਵਉਚ
ਰਣਾਰਬਿੰਦਊਧਕਵਲਬਿਗਸਾਂਤ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਆਪਹਿਗੋਬਿ
ਦਨਾਨਕਸੰਤਮਤਾਂਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਚਚਾਚਰਨਕਮਲਗੁਰਲਾਗਾ॥
ਧਨਿਧਨਿਉਆਦਿਨਸੰਜੋਗਸਭਾਗਾ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਆ
ਇਓ॥ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਤਬਦਰਸਨੁਪਾਇਓ॥ਚਾਰਬਿਚਾਰਬਿਨਸਿਓਸ
ਭਦੂਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਨਿਰਮਲਹੂਆ॥ਚਿੰਤਬਿਸਾਰੀਏਕਦ੍ਰਿਸ

ਏਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਛਾਤੀ ਸੀ
ਤਲ ਮਨ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਛਾ ਛੋਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਦਾ
ਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰੇ ॥ ਛਛਾ ਛਾਰੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਮਨ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ ਛਾਰ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਫੂਲਹਿ ਘਨੋ ਕਾਚੀ
ਦੇਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਜਾ ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਛੁ ਹੂਆ ॥ ਬਾਧਿਓ ਜਿਉ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥ ਜਉ ਜਾ
ਨੈ ਹਉ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਆਗੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਥ
ਨੀ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁਧਾ ਜਿਉ ਫਿਰਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਹ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ
ਆਰਾਧਿ ॥ ਕਾਰ੍ਹਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਝਝਾ
ਝੂਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੋ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਸਾਕਤ ਮੂ
ਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹੋਤ ਭਾਉ ਬੀਆ ॥ ਝਰਹਿ ਕਸੰਮਲ ਪਾਪ ਤੇਰੇ ਮਨੂਆ
॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਸੁਨੂਆ ॥ ਝਰਹਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦ੍ਰੁਸਟਾ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕ ॥ ਞਤਨ ਕਰਹੁ

ਭ੍ਰਮ ਆਨਿ ਕਛੁ ਬਿਧਿ ਗਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ॥ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਰੀਤਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਞੰਞਾ ਞਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿੜ ਸਹੀ ਬਿਨਸਿ
ਜਾਤ ਏਹ ਹੇਤ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣਉ ਨ ਗਣਿ ਸਕਉ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤ ॥
ਞੋ ਪੇਖਉ ਸੋ ਬਿਨਸਤਉ ਕਾ ਸਿਉ ਕਰੀਐ ਸੰਗੁ ॥ ਞਾਣਹੁ ਇਆ ਬਿ
ਧਿ ਸਹੀ ਚਿਤ ਝੂਠਉ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ ਞਾਣਤ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਸੁਇ ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਕੀ
ਚਿਤ ਭਿੰਨ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਤਿਹ ਕਢਹੁ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਞਾ ਕੈ ਹਾ
ਥਿ ਸਮਰਥ ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ਞਾਹੂ ਕੀ
ਓ ਸੰਜੋਗ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖੁ
ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀਐ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਬਸੈ ਜੋ ਚਾਹਹੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਟਹਲ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਉ ਬਸੈ ਜਉ ਆਪਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲ ॥ ਟੋਹੇ
ਟਾਹੇ ਬਹੁ ਭਵਨ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਟਲਹਿ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ਜੁ
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਸੰਤ ਸਦਕੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ
ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਿ ਕੇ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਠਾਕ ਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨਹੁ ਦਰਿ ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁ
ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕਰੇ ਨਾਨਕ ਤੇ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੧॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਠਠਾ ਮਨੂਆ ਠਾਹਹਿ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕ

ਹਿ ਲਪਟਾਹੀ ॥ ਠਹਕਿ ਠਹਕਿ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਮੂਏ ॥ ਉਆ ਕੈ ਕੁਸ
ਲ ਨ ਕਤਹੂ ਹੂਏ ॥ ਠਾਂਢਿ ਪਰੀ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬਸਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤ
ਹਾ ਜੀਅ ਰਸਿਆ ॥ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਉ
ਆ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ
ਬਾਰ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ॥ ਡੋਲਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਕਰਿ ਹਥ
॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਡਡਾ ਡੇਰਾ ਇਹੁ ਨਹੀ ਜਹ ਡੇਰਾ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ ਕਾ ਸੰ
ਜਮੋ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਇਆ ਡੇਰਾ ਕਉ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਘਾਲੈ ॥ ਜਾ
ਕਾ ਤਸੂ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਉਆ ਡੇਰਾ ਕੀ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥ ਡੇਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਾਧਸੰਗ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਹ ਡੋਲਾਇਆ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਢਾਹਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਿ
ਨਹਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ਬੰਧ ॥ ਨਾਨਕ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਨਬੰਧ
॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਢਾ ਢੂਢਤ ਕਹ ਫਿਰਹੁ ਢੂਢਨੁ ਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸੰ
ਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਢੇਰੀ ਢਾਹਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਹੰਬੁ
ਧਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜੇ ਬਸਹੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਢੇ
ਰੀ ਜਾਮੈ ਜਮਿ ਮਰੈ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਰਹੈ ਹਉ
ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਢਹਤ ਢਹਤ ਅਬ ਢਹਿ ਪਰੇ ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ
॥ ਦੁਖ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜ

ਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ ਣਾ ਹਉ ਣਾ ਤੂੰ ਣਹ ਛੁ
ਟਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਣਾਣਾ ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀ
ਐ ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ਸੋ ਸੋਭਾ ਦੂ ਹੋਇ
॥ ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸ ॥ ਮਨੂਆ ਜੀਤੈ
ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਿਹ ਸੂਰਤਣ ਵੇਸ ॥ ਣਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੋ ਏਕਹਿ ਟੇਕ ਅ
ਧਾਰ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥ ਰੇਣ ਸ
ਗਲ ਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ਏਊ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾ
ਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ਪ੍ਰ
ਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀਐ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹ ॥
॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਤਾ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ॥ ਫ
ਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾਇ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਮ
ਪੰਥ ਕੀ ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ਮਹ
ਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥ ਤਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਬਨ ਨਹ ਰਾਜ ॥ ਸੰਤਸੰ
ਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹੁ ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੈ ਕਾਜ ॥ ਤਾਤਾ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਜਉ ਤਾ
ਪਨਿ ਦਾਰੈ ਆਪ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮਹਿ ਆਪਹਿ ਮਾਈ ਬਾ
ਪ ॥੩੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥ
॥ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾਕਤ ਮੂਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਥ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥

ਥਥਾ ਥਿਰੁ ਕੋਊ ਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵ ॥ ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ
ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵ ॥ ਥੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਹੁ
ਥਾਕਿ ਪਰਹੁ ਗਾਵਾਰ ॥ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤੇ ਅਉਸ
ਰ ਬਾਰ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋਬਿਦ ਭਜਹੁ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਿਖ ਲੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰਹੁ ਸਦ ਏਕ ਸਿਉ ਇਆ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰ
ਾਵਨੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗ
ਹਿ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਅਨਾਥ ॥੩੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਾਸਹ ਏਕ ਨਿਹਾਰਿਆ ਸ
ਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਅਧਾ
ਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਦੇਂਦੇ ਤੋ
ਟਿ ਨ ਆਵਈ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਦੈਨਹਾਰੁ ਸਦ ਜੀਵਨਹਾਰ
ਾ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ਦੋਸੁ ਨਹੀ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮੀਤਾ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾ ਕੇ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਤੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰ ਜੀਅਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ
ਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾ
ਸਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾ ਧਾਵਤ ਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸੁ ॥
ਧੁਰ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ ਤਉ ਹੋਇ ਮਨਹਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਧਨੁ ਸਾ
ਚਾ ਤੇਊ ਸਚ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮ ਬਿਸਾਹਾ ॥ ਧੀਰਜੁ ਜਸੁ

ਸੋਭਾ ਤਿਹ ਦੁਨੀਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਜਿਹ ਧੁਨੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਧਿਆਇਓ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥੩੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਰਕੁ ਨਾਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੰਨਾ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੇ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਾ ਓਇ ਖਪਤੇ ॥ ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਤਾ ਕਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਜਾ ਕਹੁ ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੩੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਆਰਾਧੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਪਾ ਪਰਮਿਤਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ਕੋਟ ਅਪਰਾਧੂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ॥ ਪਰਪਚ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਮਿਟਨਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰ ਸੋਊ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥੩੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਾਹੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਫਤਿਹ ਭਈ ਮਨਿ ਜੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਥਿਤ ਪਾਈ ਫਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਫਫਾ ਫਿਰਿ

ਤ ਫਿਰਤ ਤੂ ਆਇਆ ॥ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਲਿ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥
ਫਿਰਿ ਇਆ ਅਉਸਰੁ ਚਰੈ ਨ ਹਾਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਉ ਕਟੀਅਹਿ ਫਾ
ਸਾ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕਹਿ ਏਕ ਜਪਹੁ ਜਪੁ
ਸੋਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥ ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਚਾ
ਰੇ ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਉ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾ
ਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਹੁ ਭੋਗ ਰਸ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥
ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਬੈਸਨੋ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ
॥ ਬੀਰਾ ਆਪਨ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤਾਹੂ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥
ਬਾਧਿਓ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਬੰਧਾ ॥ ਦੋਸੁ ਦੇਤ ਆਗਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥ ਬਾ
ਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰਹੀ ਸਿਆਨਪਾ ॥ ਜਿ ਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕਾ ॥੩੯
ਸਲੋਕੁ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰੇ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗ
ਜਿਹ ਰਿਦ ਬਸਿਓ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨ ਭ੍ਰਮੇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਭਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾ
ਵਹੁ ਅਪਨਾ ॥ ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ
ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ
ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਏ ॥ ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹਿ ਬਿਨਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੪੦॥
ਸਲੋਕ ॥ ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨਿ ਲਪਟਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗੀ ॥

ਮਾਂਗਨਤੇਜਿਹਤੁਮਰਖਹੁਸੁਨਾਨਕਨਾਮਹਿਰੰਗੀ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਮੰ
ਮਾਮਾਗਨਹਾਰਇਆਨਾ॥ਦੇਨਹਾਰਦੇਰਹਿਓਸੁਜਾਨਾ॥ਜੋਦੀਨੋ
ਸੋਏਕਹਿਬਾਰ॥ਮਨਮੂਰਖਕਹਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਜਉਮਾਗਹਿਤ
ਉਮਾਗਹਿਬੀਆ॥ਜਾਤੇਕੁਸਲਨਕਾਹੂਥੀਆ॥ਮਾਗਨਿਮਾ
ਗਤਏਕਹਿਮਾਗ॥ਨਾਨਕਜਾਤੇਪਰਹਿਪਰਾਗ॥੪੦॥ਸਲੋਕੁ॥
ਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨਤੇਗੁਰਪੂਰੇਮਨਮੰਤ॥ਜਿਹਜਾਨਿਓਪ੍ਰਭੁਆ
ਪੁਨਾਨਾਨਕਤੇਭਗਵੰਤ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਮੰਮਾਜਾਹੂਮਰਮੁਪਛਾਨਾ
॥ਭੇਟਤਸਾਧਸੰਗਪਤੀਆਨਾ॥ਦੁਖਸੁਖਉਆਕੈਸਮਤ
ਬੀਚਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗਰਹਤਅਉਤਾਰਾ॥ਤਾਹੂਸੰਗਤਾਹੂਨਿਰਲੇਪ
॥ਪੂਰਨਘਟਿਘਟਿਪੁਰਖਬਿਸੇਖਾ॥ਉਆਰਸਮਹਿਉਆਹੂ
ਸੁਖਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਲਿਪਤਨਹੀਤਿਹਮਾਇਆ॥੪੧॥ਸਲੋ
ਕੁ॥ਯਾਰਮੀਤਸੁਨਿਸਾਜਨਹੁਬਿਨੁਹਰਿਛੂਟਨੁਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਹ
ਬੰਧਨਕਟੇਗੁਰਕੀਚਰਨੀਪਾਹਿ॥੧॥ਪਉੜੀ॥ਯਯਾਜਤਨ
ਕਰਤਬਹੁਬਿਧੀਆ॥ਏਕਨਾਮਬਿਨੁਕਹਲਉਸਿਧੀਆ॥ਯਾ
ਯਾਹੂਜਤਨਕਰਿਹੋਤਛੁਟਾਰਾ॥ਉਆਹੂਜਤਨਸਾਧਸੰਗਾਰਾ॥ਯਾ
ਉਬਰਨਧਾਰੈਸਭੁਕੋਊ॥ਉਆਹਿਜਪੇਬਿਨੁਉਬਰਨਹੋਊ॥ਯਾਹੂਤ
ਰਨਤਾਰਨਸਮਰਾਥਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਨਿਰਗੁਨਨਰਨਾਥਾ॥ਮਨਬਚ

ਗਤੇਰੰਸਨਾਸਰਸਆਤ ॥

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਹ ਆਪਿ ਜਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ ॥੪੩॥
॥ਸਲੋਕੁ॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਨਿ
ਮਾਨਾ ਜਗਿ ਰਹਹੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾ ਰੇਨ ਹੋਤ ਸਭ
ਜਾ ਕੀ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ ਰਣਿ ਦਰਗਹਿ ਤਉ ਸੀਝ
ਹਿ ਭਾਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਤ ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾ
ਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ
ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ
ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਾਵਉ ਅ
ਉਖਧ ਜਾਹੂ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ॥ ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ
ਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਅਉਖ
ਧੁ ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੪੫॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹ
ਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਵਾ ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀਐ
ਕਾਹੂ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੂ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥ
ਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥ ਵੈਰ

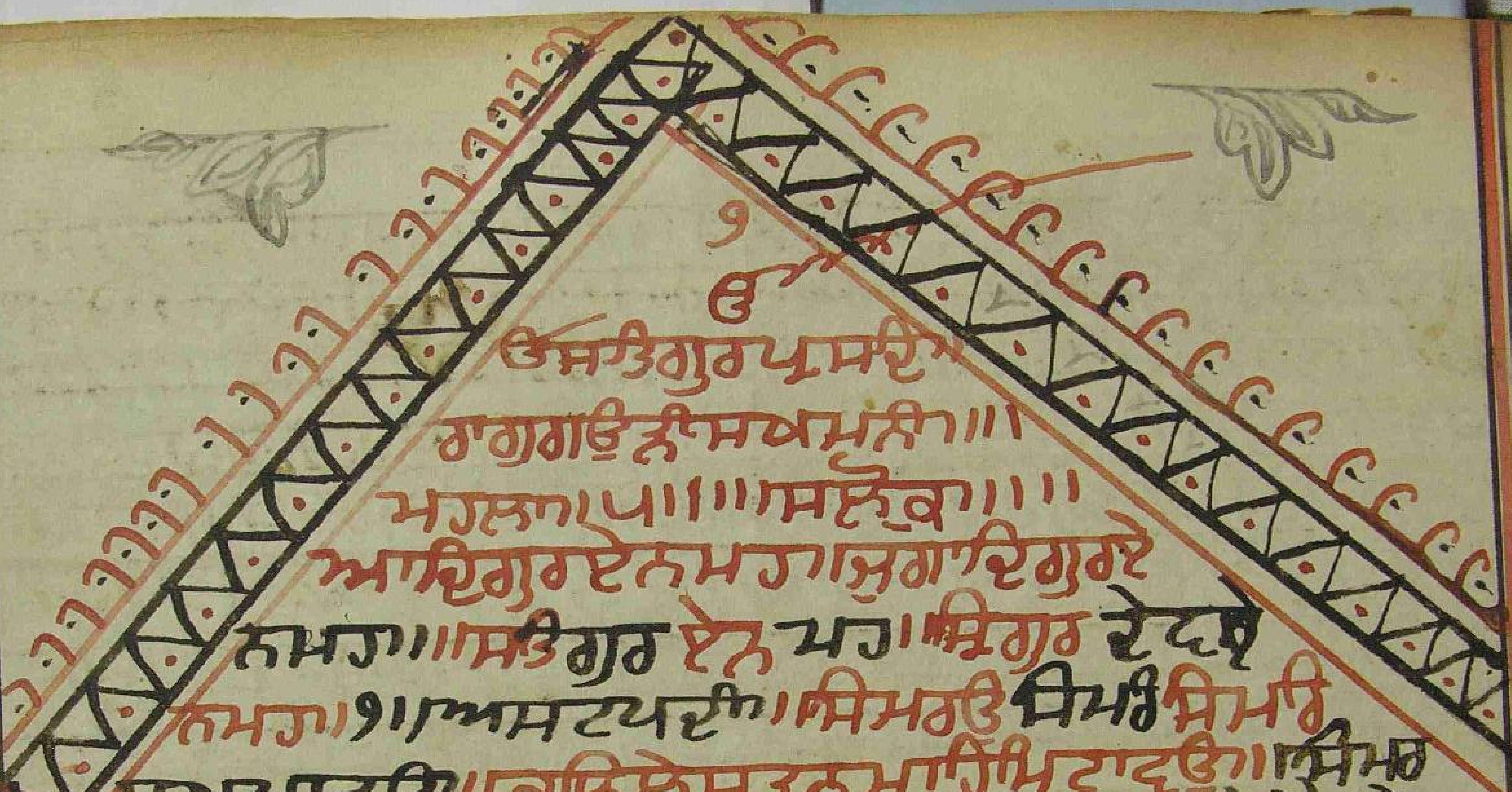
ਫੇਰੋ ਧਾਇ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ॥ ਘ
ਘਟਨ ਛੇਹਨ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ
॥੪੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾ
ਨੁ ॥ ੜੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨ ॥੧॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ੜਾੜਾ ੜਾੜਿ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ
ਅਰਾਧੂ ॥ ਰੂੜੋ ਜਿਹ ਬਸਿਓ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥ ਉਆ ਕੀ ੜਾੜਿ ਮਿਟ
ਤ ਬਿਨਸਾਹੀ ॥ ੜਾੜਿ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਜੇਹ ਹੀਐ ਅ
ਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੜਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ੜਾੜਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿਮਖ
ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥੪੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ
ਗਹੁ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬ
ਸੈ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਅਬ
ਹਾਰੇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੂਕਾਰੇ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀ
ਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਮ ਭੂਲਨ
ਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖੁ ਦਇ
ਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖੁਦੀ
ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆ
ਇਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ

ਤਾਹੂ ॥ ਜੋਖਿਨਮਹਿਊਨੇਸੁਭਰਭਰਾਹੂ ॥ ਖਰਾਨਿਮਾਨਾਹੋਤਪਰਾਨੀ
॥ ਅਨਦਿਨੁਜਾਪੈਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਭਾਵੈਖਸਮਤਉਆਸੁਖਦੇਤਾ
॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਐਸੋਅਗਨੇਤਾ ॥ ਅਸੰਖਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾ
ਨਕਸਾਹਿਬਸਦਾਦਇਆਰਾ ॥੪੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿਕਹਉਸੁਨਿਮਨਿ
ਮੇਰੇਸਰਨਿਪਰਹੁਹਰਿਰਾਇ ॥ ਉਕਤਿਸਿਆਨਪਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਨ
ਕਲਏਸਮਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾਸਿਆਨਪਛਾਡੁਇਆਨਾ ॥ ਹਿ
ਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪ੍ਰਭਪਤੀਆਨਾ ॥ ਸਹਸਭਾਤਿਕਰਹਿਚਤੁਰਾਈ ॥
ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਏਕਨਜਾਈ ॥ ਸੋਊਸੋਊਜਪਿਦਿਨਰਾਤੀ ॥ ਰੇਜੀਅਚਲੈ
ਤੁਹਾਰੈਸਾਥੀ ॥ ਸਾਧਸੇਵਾਲਾਵੈਜਿਹਆਪੈ ॥ ਨਾਨਕਤਾਕਉਦੂਖੁ
ਨਬਿਆਪੈ ॥੫੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਤੇਬੋਲਨਾਮਨਿਵੂਠੈਸੁਖੁ
ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉ
ੜੀ ॥ ਹੇਰਉਘਟਿਘਟਿਸਗਲਕੈਪੂਰਿਰਹੇਭਗਵਾਨ ॥ ਹੋਵਤਆਏ
ਸਦਸਦੀਵਦੁਖਭੰਜਨਗੁਰਗਿਆਨ ॥ ਹਉਛੁਟਕੈਹੋਇਅਨੰਦੁਤਿ
ਹਉਨਾਹੀਤਹਆਪਿ ॥ ਹਤੇਦੂਖਜਨਮਹਮਰਨਸੰਤਸੰਗਪਰਤਾਪ
॥ ਹਿਤਕਰਿਨਾਮਦ੍ਰਿੜੈਦਇਆਲਾ ॥ ਸੰਤਹਸੰਗਿਹੋਤਕਿਰਪਾਲਾ ॥
॥ ਓਹੈਕਛੂਕਿਨਹੂਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕਸਭੁਕਛੁਪ੍ਰਭਤੇਹੂਆ ॥
੫੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੇਖੈਕਤਹੂਨਛੂਟੀਐਖਿਨਖਿਨਭੂਲਨਹਾਰ ॥

ਬਖਸਣਹਾਰਾ ਬਖਸਿ ਲੈ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੂ ੮੬
ਰਮਾਇ ਗੁਣਾ ਨਾ ਗਾਰ ਬੇਗਾਨਾ ਆਲਪ ਮਤਿ ॥ ਜੋ ਉਪਾਰੁ ਜੀਉ ਸਭ
ਦੀ ਏਤਾਹਿ ਨ ਜਾਣਤ ਤੇਤਾ ॥ ਲਾਹਾ ਆਇਆ ਰਾਸਿ ਨੇ ਦਰਗਹਿ ਪੈਸਿ ਫੂ
ਫਨਿ ਜਾਇ ॥ ਰੋਵਨ ਹਾਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨੀ ਬਿ
ਸਾਰਿ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਇਆ ਸੰਪੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ਤਿਨਹੂ ਸੰਗਿ ਬਿਹਾਇ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬ
ਖਸਿ ਲੈਹਿ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਾਹਨ
ਨੀਰਿ ਤਰੇ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਭ੍ਰਮੇ ਜ
ਨਮ ਅਨੇਕ ॥ ਭਵਜਲ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੧॥ ਪ
ਉੜੀ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਇਓ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ਖੇ
ਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਸ
ਚੁ ਸੰਚਿਓ ਖਾਇਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ॥ ਖਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ਅ
ਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਬਹੁਤੁ ਲਾਭ ਘਰਿ ਆਏ ਪਤਿਵੰ
ਤ ॥ ਖਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਆਇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤ ॥ ਆਪ
ਨ ਕੀਆ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਸਰ
ਹੀਐ ਜਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆ
ਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਗਤੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲ ॥ ਏਕ ਅਖ

ਨੂਹਭਾਨਿ ਬ੍ਰਸਤੁ ਨਾਨਕ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਖਰ
ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥
ਅਖਰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਅਖਰ ਨਾਦ ਕਥਨ ਵਖਿ
ਆਣਾ ॥ ਅਖਰ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਅਖਰ ਕਰਮ ਕਿ
ਰਤਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਅਖਰ ਹੈ ਜੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥੫੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸ
ਤਕਿ ਲਿਖਾਵਤੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥
ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ
ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੇ ਅਚੁਤ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅ
ਬਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾਸਾ ॥ ਹੇ ਸੰਗੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਟੇਕ
ਾ ॥ ਹੇ ਸੰਗੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਟੇਕਾ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੈ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕ ॥ ਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਹਿ ਭੀ ਹੋ
ਵਨਹਾਰ ॥ ਹੇ ਸੰਤਹ ਕੈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰਾ ॥ ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਹਉ
ਦਾਸਰੋ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਦਾਨੁ
ਰਾਖਉ ਹੀਐ ਪਰੋਇ ॥੫੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ
ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ ਅਗਿ
ਆਨੁ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ

ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸ ੮੭
ਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ
ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਆ
ਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸੰ
ਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ
॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥ ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ॥੧॥
ਤ੧੫੫॥

੧

ੴ

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਸੁਖਮਨੀ॥॥

ਮਹਲਾ੫॥॥ਸਲੋਕੁ॥॥

ਆਦਿਗੁਰਏਨਮਹਾਜੁਗਾਦਿਗੁਰਏ
ਨਮਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਏਨਮਹਾ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਦੇਵਏ
ਨਮਹਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਸੁਖੁਪਾਵਉ॥ਕਲਿਕਲੇਸਤਨਮਾਹਿਮਿਟਾਵਉ॥ਸਿਮਰ
ਉਜਾਸੁਬਿਸੁੰਭਰਏਕੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਅਗਨਤਅਨੇਕੈ॥ਬੇਦ
ਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਧਾਖਰ॥ਕੀਨੇਰਾਮਨਾਮਇਕਆਖਰ॥ਕਿਨਕਾਏ
ਕਜਿਸੁਜੀਅਬਸਾਵੈ॥ਤਾਕੀਮਹਿਮਾਗਨੀਨਆਵੈ॥ਕਾਂਖੀਏਕੈ
ਦਰਸਤੁਹਾਰੋ॥ਨਾਨਕਉਨਸੰਗਿਮੋਹਿਉਧਾਰੋ॥੧॥ਸੁਖਮਨੀਸੁਖ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰ
ਭਕੈਸਿਮਰਨਿਗਰਭਿਨਬਸੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੂਖੁਜਮੁਨਸੈ॥ਪ੍ਰ
ਭਕੈਸਿਮਰਨਿਕਾਲੁਪਰਹਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਸਮਨੁਟਰੈ॥ਪ੍ਰਭ
ਸਿਮਰਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ

॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਸਰਬ
ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨ
ਉ ਨਿਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ
ਦੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮ
ਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮ
ਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ
ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿ
ਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆ
ਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ
ਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥
ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ
ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ
ਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰ

ਖਯ ਧਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁ
ਖਵਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਿ
ਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ
ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮ
ਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾ
ਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ
ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅ
ਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥ ਸੰਤ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗੀ
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕ
੭॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿ
ਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸ
ਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸ
ਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰ
ਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰਾ ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪ
ਾਰਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ

ਨਜਨਸਰਨੀਪਇਆ॥੭॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਭਗਤਪ੍ਰਗ
ਟਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਲਗਿਬੇਦਉਪਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਭ
ਏਸਿਧਜਤੀਦਾਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਨੀਚਚਹੁਕੁੰਟਜਾਤੇ
॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਧਾਰੀਸਭਧਰਨਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਹਰਿਕਾ
ਰਨਕਰਨਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਿਕੀਓਸਗਲਅਕਾਰਾ॥ਹਰਿਸਿਮ
ਰਨਮਹਿਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾ
ਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੮॥
੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਦੀਨਦਰਦਦੁਖਭੰਜਨਾਘਟਿਘਟਿਨਾਥਅਨਾ
ਥ॥ਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਆਇਓਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਾਥ॥੧॥ਅ
ਸਟਪਦੀ॥ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਨਭਾਈ॥ਮਨਊ
ਹਾਨਾਮੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਦੂਤਜਮ
ਦਲੈ॥ਤਹਕੇਵਲਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ॥ਜਹਮੁਸਕਲਹੋ
ਵੈਅਤਿਭਾਰੀ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਖਿਨਮਾਹਿਉਧਾਰੀ॥ਅਨਿਕ
ਪੁਨਹਚਰਨਕਰਤਨਹੀਤਰੈ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਕੋਟਿਪਾਪਪਰ
ਹਰੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਨਾਨਕਪਾਵਹੁਸੂਖ
ਘਨੇਰੇ॥੧॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਰਾਜਾਦੁਖੀਆ॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਇਸੁਖੀਆ॥ਲਾਖਕਰੋਰੀਬੰਧੁਨਪਰੈ॥

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ ॥ ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਞਾਨੂ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਛਾਮ ॥ ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥ ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਜ

ਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿ ਸੁਆਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥ ਹਰਿ
ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰੰ
ਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥ ਹ
ਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿ
ਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕ
ਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥ ਜਨੁ ਰਾਤਾ
ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀ
ਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵ
ਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ
ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥ ਹਰਿ
ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ
ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕ

ਨਾਮਾ॥ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮਾ॥ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ
ਕਥਾ॥ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ॥ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ॥ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ॥ਸੰਤ ਕਾ
ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ
ਐ॥ਨਾਮੁ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ॥ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾ
ਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ॥੮॥੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ
ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ॥ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅ
ਮੋਲ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿ
ਆਨ॥ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ॥ਜੋਗ ਅ
ਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ॥ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬ
ਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ॥ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ॥ਪੁੰ
ਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ॥ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ॥
ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ॥ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ
॥ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ॥੧॥ਨਉ ਖੰ
ਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ॥ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀ
ਵੈ॥ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ॥ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਵ ਹੈਵਰ ਭੂ
ਮਿ ਦਾਨ॥ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ॥ਜੈਨ ਮਾ

ਰਗ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾ
ਵੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾ
ਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਮਨ ਕਾਮਨਾ
ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥ ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨ
ਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ
ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥ ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬ
ਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥ ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ
ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥ ਬ
ਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿ
ਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ
ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥ ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ਊਭ ਪਇਆਲਿ ॥ ਮੋਹਿ
ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾ
ਨੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪ
ਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾ
ਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ
ਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਅਪੁ
ਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥ ਜੋ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰ

ਨਤੇਤ ਹੈ ॥ ਸਭ ਜਲਾ ਕੀ ਸਮੁਨੀ ਪਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦ
ਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥ ਸਗਲ
ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾ
ਨੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥ ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ
॥ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾ
ਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਨਿਥਾ
ਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥ ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ
ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸ
ਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ
॥ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸ
ਟ ਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ
ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥
ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀ
ਅ ਸਦਾ ॥ ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ

ਮਹਿਗਸਨ ਬਖਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਊਤਮ ਥਾਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆ
ਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀ
ਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਰਮਈਆ
ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉ
ਬਾਰਿਆ ॥ ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥ ਭਰਿ ਜੋ
ਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਊਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ
॥ ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥ ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕ
ਛੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਰ ਊਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸ
ਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ
ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥ ਸਗ
ਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥ ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ

ਰਸਨਾ॥ਤਿਸਸਹਿਤਿਆਗਿਅਦਰਸੰਗਿਰਹਨਾ॥ਐਸੇਦੋਖ
ਮੂੜ੍ਹਅੰਧਬਿਆਪੇ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪੇ॥੨
॥ਆਦਿਅੰਤਿਜੋਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ਤਿਸਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ
॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਤਾਸਿਉਮੂੜਾਮਨੁਨਹੀਲਾ
ਵੈ॥ਜੋਠਾਕੁਰੁਸਦਸਦਾਹਜੂਰੇ॥ਤਾਕਉਅੰਧਾਜਾਨਤਦੂਰੇ
॥ਜਾਕੀਟਹਲਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਤਿਸਹਿਬਿਸਾਰੈਮੁਗ
ਧੁਅਜਾਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਇਹੁਭੂਲਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਰਾਖਨ
ਹਾਰੁਅਪਾਰੁ॥੩॥ਰਤਨੁਤਿਆਗਿਕਉਡੀਸੰਗਿਰਚੈ॥ਜੋ
ਛਡਨਾਸੁਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨੈ॥ਜੋਹੋਵਨੁਸੋਦੂਰਿਪਰਾਨੈ
॥ਛੋਡਿਜਾਇਤਿਸਕਾਸ੍ਰਮੁਕਰੈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਤਿਸੁਪਰਹ
ਰੈ॥ਚੰਦਨਲੇਪੁਉਤਾਰੈਧੋਇ॥ਗਰਧਬਪ੍ਰੀਤਿਭਸਮਸੰਗਿਹੋ
ਇ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਤਿਤਬਿਕਰਾਲ॥ਨਾਨਕਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰ
ਭਦਇਆਲ॥੪॥ਕਰਤੂਤਿਪਸੂਕੀਮਾਨਸਜਾਤਿ॥ਲੋ
ਕਪਚਾਰਾਕਰੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਅੰਤਰਿਮਲੁਮਾ
ਇਆ॥ਛਪਸਿਨਾਹਿਕਛੁਕਰੈਛਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰਿ

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹਾ ॥ ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ ॥ ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗਾ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗਾ ॥ ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨਾ ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਊਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨਾ ॥ ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥ ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਲੂਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥ ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥ ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤੁ ॥

ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਤੁਮਰੈਸੂਤ੍ਰਿਧਾਰੀ॥ਤੁਮਤੇਹੋਇਸੁਆਗਿਆ
ਕਾਰੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾ
ਕੁਰਬਾਨੀ॥੮॥੪॥ਸਲੋਕੁ॥ਦੇਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭਛੋਡਿਕੈਲਾਗਹਿ
ਆਨਸੁਆਇ॥ਨਾਨਕਕਹੂਨਸੀਝਈਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ
॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਦਸਬਸਤੂਲੇਪਾਛੈਪਾਵੈ॥ਏਕਬਸ
ਤੁਕਾਰਨਿਬਿਖੋਟਿਗਵਾਵੈ॥ਏਕਭੀਨਦੇਇਦਸਭੀਹਿਰਿਲੇਇ॥
ਤਉਮੂੜਾਕਹੁਕਹਾਕਰੇਇ॥ਜਿਸੁਠਾਕੁਰਸਿਉਨਾਹੀਚਾਰਾ॥
ਤਾਕਉਕੀਜੈਸਦਨਮਸਕਾਰਾ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਪ੍ਰਭੁਮੀ
ਠਾ॥ਸਰਬਸੂਖਤਾਹੂਮਨਿਵੂਠਾ॥ਜਿਸੁਜਨਅਪਨਾਹੁਕਮੁਮ
ਨਾਇਆ॥ਸਰਬਥੋਕਨਾਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆ॥੧॥ਅਗਨਤ
ਸਾਹੁਅਪਨੀਦੇਰਾਸਿ॥ਖਾਤਪੀਤਬਰਤੈਅਨਦਉਲਾਸਿ॥
ਅਪੁਨੀਅਮਾਨਕਛੁਬਹੁਰਿਸਾਹੁਲੇਇ॥ਅਗਿਆਨੀਮ
ਨਿਰੋਸੁਕਰੇਇ॥ਅਪਨੀਪਰਤੀਤਿਆਪਹੀਖੋਵੈ॥ਬਹੁਰਿਉ
ਸਕਾਬਿਸ੍ਵਾਸੁਨਹੋਵੈ॥ਜਿਸਕੀਬਸਤੁਤਿਸੁਆਗੈਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰ
ਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨੈਮਾਥੈ॥ਉਸਤੇਚਉਗੁਨਕਰੈਨਿਹਾਲੁ
॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਦਾਦਇਆਲੁ॥੨॥ਅਨਿਕਭਾਤਿਮਾ
ਇਆਕੇਹੇਤ॥ਸਰਪਰਹੋਵਤਜਾਨਅਨੇਤ॥ਬਿਰਖਕੀਛਾ

ਏਆਸਿਉਸੰਗੁਲਾਵੈ॥ਓਹੁਬਿਨਸੈਉਹੁਮਨਿਪਛੁਤਾਵੈ॥
ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲਨਹਾਰੁ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਤਹਅੰਧਅੰਧਾਰ
॥ਬਟਾਊਸਿਉਜੋਲਾਵੈਨੇਹ॥ਤਾਕਉਹਾਥਿਨਆਵੈਕੇਹ॥
ਮਨਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕ
ਆਪਿਲਏਲਾਏ॥੩॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਧਨੁਕੁਟੰਬੁਸਬਾਇ
ਆ॥ਮਿਥਿਆਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਇਆ॥ਮਿਥਿਆਰਾ
ਜਜੋਬਨਧਨਮਾਲ॥ਮਿਥਿਆਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਕਰਾਲ॥
ਮਿਥਿਆਰਥਹਸਤੀਅਸ੍ਵਬਸਤ੍ਰਾ॥ਮਿਥਿਆਰੰਗਸੰ
ਗਿਮਾਇਆਪੇਖਿਹਸਤਾ॥ਮਿਥਿਆਧ੍ਰੋਹਮੋਹਅਭਿਮਾ
ਨੁ॥ਮਿਥਿਆਆਪਸਊਪਰਿਕਰਤਗੁਮਾਨੁ॥ਅਸਥਿ
ਰਭਗਤਿਸਾਧਕੀਸਰਨ॥ਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਹਰਿਕੇਚ
ਰਨ॥੪॥ਮਿਥਿਆਸ੍ਰਵਨਪਰਨਿੰਦਾਸੁਨਹਿ॥ਮਿਥਿਆ
ਹਸਤਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ਮਿਥਿਆਨੇਤ੍ਰਪੇਖਤਪਰ
ਤ੍ਰਿਅਰੂਪਾਦ॥ਮਿਥਿਆਰਸਨਾਭੋਜਨਅਨਸ੍ਵਾਦ
॥ਮਿਥਿਆਚਰਨਪਰਬਿਕਾਰਕਉਧਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆ
ਮਨਪਰਲੋਭਲੁਭਾਵਹਿ॥ਮਿਥਿਆਤਨਨਹੀਪਰਉਪ
ਕਾਰਾ॥ਮਿਥਿਆਬਾਸੁਲੇਤਬਿਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਮਿਥਿ

ਆਸਭੁਭਏ॥ਸਫਲਦੇਹਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲਏ॥੫॥
ਬਿਰਥੀਸਾਕਤਕੀਆਰਜਾ॥ਸਾਚਬਿਨਾਕਹਹੋਵਤਸੂਚਾ
॥ਬਿਰਥਾਨਾਮਬਿਨਾਤਨੁਅੰਧ॥ਮੁਖਿਆਵਤਤਾਕੈ
ਦੁਰਗੰਧ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਦਿਨੁਰੈਨਿਬ੍ਰਿਥਾਬਿਹਾਇ॥ਮੇ
ਘਬਿਨਾਜਿਉਖੇਤੀਜਾਇ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਬ੍ਰਿਥੇਸਭ
ਕਾਮ॥ਜਿਉਕਿਰਪਨਕੇਨਿਰਾਰਥਦਾਮ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਤੇਜਨਜਿ
ਹਘਟਿਬਸਿਓਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੬॥ਰ
ਹਤਅਵਰਕਛੁਅਵਰਕਮਾਵਤ॥ਮਨਿਨਹਿਪ੍ਰੀਤਿਮੁਖ
ਹੁਗੰਢਲਾਵਤ॥ਜਾਨਨਹਾਰਪ੍ਰਭੂਪਰਬੀਨ॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਨ
ਕਾਹੂਭੀਨ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆਪਿਨਕਰੈ॥ਆਵਤਜਾਵ
ਤਜਨਮੈਮਰੈ॥ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਤਿਸਕੀਸੀ
ਖਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਜੋਤੁਮਭਾਨੇਤਿਨਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਉਨਜ
ਨਚਰਨਪਰਾਤਾ॥੭॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭੁਜਾਨੈ॥ਅ
ਪਨਾਕੀਆਆਪਹਿਮਾਨੈ॥ਆਪਹਿਆਪਆਪਿਕਰ
ਤਨਿਬੇਰਾ॥ਕਿਸੈਦੂਰਿਜਨਾਵਤਕਿਸੈਬੁਝਾਵਤਨੇਰਾ॥ਉਪਾ
ਵਸਿਆਨਪਸਗਲਤੇਰਹਤ॥ਸਭੁਕਛੁਜਾਨੈਆਤਮਕੀਰਹਤ॥ਜ
ਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਲੜਿਲਾਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥

ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਜਪਿਨਾਨਕਹਰੀ॥੮॥
੫॥ਸਲੋਕੁ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹਬਿਨਸਿਜਾਇਅਹੰਮੇਵ॥ਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਹਿ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਰਖੁਮਨਮਾਹਿ॥ਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਗੰਧਤਨਿਲਾਵਹਿ॥ਤਿਸਕਉਸਿਮਰਤਪਰਮਗਤਿਪਾ
ਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਬਸਹਿਸੁਖਮੰਦਰਿ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਇਸਦਾਮ
ਨਅੰਦਰਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਗ੍ਰਿਹਸੰਗਿਸੁਖਿਬਸਨਾ॥ਆਠਪਹਰਸਿ
ਮਰਹੁਤਿਸੁਰਸਨਾ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਭੋਗ॥ਨਾਨਕਸਦਾਧਿ
ਆਈਐਧਿਆਵਨਜੋਗ॥੧॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਟਪਟੰਬਰਹ
ਢਾਵਹਿ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਕਤਅਵਰਲੁਭਾਵਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੁਖਿਸੇਜਸੋਈਜੈ॥ਮਨਆਠਪਹਰਤਾਕਾਜਸੁਗਾਵੀਜੈ॥ਜਿ
ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੁਝੁਸਭੁਕੋਉਮਾਨੈ॥ਮੁਖਿਤਾਕੋਜਸੁਰਸਨਬਖਾਨੈ॥
ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੋਰਹਤਾਧਰਮੁ॥ਮਨਸਦਾਧਿਆਇਕੇਵਲ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਪ੍ਰਭਜੀਜਪਤਦਰਗਹਮਾਨੁਪਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕ
ਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹਿ॥੨॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਆਰੋਗਕੰਚਨਦੇ
ਹੀ॥ਲਿਵਲਾਵਹੁਤਿਸੁਰਾਮਸਨੇਹੀ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਓਲ੍ਹਾ
ਰਹਤ॥ਮਨਸੁਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇ

ਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੈ ॥ ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾਕੈ ॥ ਜਿ
ਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੇ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇ
ਹ ॥੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿ
ਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਮ
ਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ
॥ ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ
॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅ
ਲਖੈ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰ
ਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ
॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ
॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ
॥੫॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ
ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥ ਜਿ

ਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਪੂਰਨਫਲਹਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹੀ
॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹੀ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਤਿ
ਆਗਿਅਵਰਕਤਲਾਗਹੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਨਿਜਾਗ
ਹੁ॥੬॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪ੍ਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਮੂਲਿਨਮ
ਨਹੁਬਿਸਾਰਿ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰਾਪਰਤਾਪੁ॥ਰੇਮਨਮੂੜ੍ਹਤੂੰਤਾਕਉ
ਜਾਪੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਰੇਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਤਿਸਹਿਜਾਨੁਮਨਸਦਾ
ਹਜੂਰੇ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂੰਪਾਵਹਿਸਾਚੁ॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਤਾਸਿਉਰਾ
ਚੁ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸਭਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਾਪੁਜਪੈਜ
ਪੁਸੋਇ॥੭॥ਆਪਿਜਪਾਏਜਪੈਸੋਨਾਉ॥ਆਪਿਗਾਵਾ
ਏਸੁਹਰਿਗੁਨਗਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭੂ
ਦਇਆਤੇਕਮਲਬਿਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਬਸੈਮਨਿਸੋਇ
॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਤੇਮਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭਤੇ
ਰੀਮਇਆ॥ਆਪਹੁਕਛੂਨਕਿਨਹੂਲਇਆ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁ
ਲਾਵਹੁਤਿਤੁਲਗਹਿਹਰਿਨਾਥ॥ਨਾਨਕਇਨਕੈਕਛੂਨਹਾਥ
॥੮॥੬॥ਸਲੋਕੁ॥ਅਗਮਅਗਾਧਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੋਇ॥ਜੋਜੋਕ
ਹੈਸੁਮੁਕਤਾਹੋਇ॥ਸੁਨਿਮੀਤਾਨਾਨਕੁਬਿਨਵੰਤਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀ
ਅਚਰਜਕਥਾ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸਾਧਕੈਸੰਗਿਮੁਖਊਜ

ਹੋਤਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ
ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਸਾਧ
ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾ
ਧ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ
॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
ਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧ
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾ
ਪਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬ
ਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ

ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥ ਸਾ
ਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੂਚੈ
॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ
॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ
ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧ
ਰਮਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ
ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥
ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ
ਜਨੰਮ ॥੫॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇ
ਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੂਖਤ ਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸ
ੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ
॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸ

ਰੈ॥ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ॥ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘ
ਟਿ ਡੀਠਾ॥ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗਤਿ
ਭਈ ਹਮਾਰੀ॥ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ॥ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ
ਸੰਜੋਗ॥੭॥ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ॥ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ
ਬਖਿਆਨਹਿ॥ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ॥ਸਾਧ ਕੀ
ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ॥ਸਾਧ ਕੀ
ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ॥ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ॥ਸਾਧ ਕੀ ਸੋ
ਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ॥ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ॥ਨਾਨਕ ਸਾ
ਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ॥੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ
ਸੋਇ॥ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ॥ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ
ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪਾ॥ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪਾ॥ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖਾ॥ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖਾ॥ਬ੍ਰਹ
ਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ॥ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁ
ਲਿ ਪਵਾਨ॥ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ॥ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ
ਕੋਊ ਖੋਦੈ ਕੋਊ ਚੰਦਨ ਲੇਪਾ॥ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ ਗੁਨ

ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ
ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰ ਊਪਰਿ ਆਕਾਸੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਮਨਿ ਆਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਚੀ
ਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਤੇ
ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ
ਮੁਕਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮਧਿ
ਆਨਾ ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਏਕ ਊਪਰਿ ਆਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥
॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ਸਗਲਉ

ਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ
ਜਾਗਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿ
ਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰ
ਦਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
ਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸਾ ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ
ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆ
ਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇ
ਸੁਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥੬॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ
॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸ
ਦਾ ਅਦੇਸਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖੵਰੁ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬ

ਖਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸ
ਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ
॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਮੁ
ਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾ
ਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸ
ਭ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆ
ਨੀ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥ ਸਲੋਕੁ
॥ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਨਿਮ
ਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿ
ਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਿਥਿਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥ ਮਨ
ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ ॥ ਸਾਧ
ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਾ
ਨੈ ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥ ਮਨ ਕੀ
ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ
ਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥ ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥
ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮਾ ॥ ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ
ਬਾਛੈ ॥ ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿ
ਮਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ
ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥
੨॥ ਭਗਉਤੀ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਦੁਸਟ ਕਾ
ਸੰਗੁ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥ ਕਰਿ ਪੂਜੈ ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ਊ
ਤਮ ਹੋਵੈ ॥ ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ਬਿ
ਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ
ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆ
ਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇ
ਸਿ ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ
ਨ ਆਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੂਝੈ ਮੂਲ ॥ ਸੂਖਮ ਮਹਿ ਜਾਨੈ ਅ
ਸਥੂਲੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ
ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥ ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ
ਮਹਿ ਜਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮੁ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰ

ਗੀ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ
ਮੁਘਦ ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਲਿ
ਆਣ ਰੂਪ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰ
ਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥ ਜਿ
ਸ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਰਾਮਦਾ
ਸੁ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ
ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਸੋ ਦਾਸੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਆ
ਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ ਸਗਲ ਸੰਗਿ
ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ
ਆਗਿਆ ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤੈ
ਸਾ ਹਰਖੁ ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥ ਤੈਸਾ
ਸੁਵਰਨੁ ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥ ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥
ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਜੋ ਵਰ
ਤਾਏ ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ
॥੭॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸਾ ਤਿ
ਨ ਨਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁ
ਨਿ ਹੋਗੁ ॥ ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥ ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ

ਰਹਤ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿ ਸਿਮ੍ਰਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੮॥੯॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ ਰਚਨਾ ॥੨॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖੵਤ੍ਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਖੵ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥ ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥

ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ

ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥ ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸਾ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨ
ਾਸਾ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ
॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥
੬ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥
ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥ ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕ
ਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਾ
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੭॥ ਕਈ
ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕ
ਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮੁ
ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋ
ਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅ
ਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇ
ਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂ
ਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅ
ਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥

ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਹੋਗਾ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਅੰਤੁ
ਨਹੀਕਿਛੁਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਧਾਰਿਅਧਰਰਹਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਉਪਜੈ
ਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੇਊਚਨੀਚਬਿਉਹਾਰ॥ਹੁਕਮੇਅਨਿਕਰੰਗ
ਪਰਕਾਰ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਅਪਨੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਹਿ
ਆਸਮਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਮਾਨੁਖਗਤਿਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਾਥ
ਰਤਰਾਵੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਬਿਨੁਸਾਸਤੇਰਾਖੈ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਭਾਖੈ
॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਪਤਿਤਉਧਾਰੈ॥ਆਪਿਕਰੈਆਪਨਬੀਚਾਰੈ॥ਦੁ
ਹਾਸਿਰਿਆਕਾਆਪਿਸੁਆਮੀ॥ਖੇਲੈਬਿਗਸੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
ਜੋਭਾਵੈਸੋਕਾਰਕਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟੀਅਵਰੁਨਆਵੈ॥੨॥ਕਹੁ
ਮਾਨੁਖਤੇਕਿਆਹੋਇਆਵੈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਾਵੈ॥ਇਸਕੈ
ਹਾਥਿਹੋਇਤਾਸਭੁਕਿਛੁਲੇਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰੇਇ॥ਅਨਜਾ
ਨਤਬਿਖਿਆਮਹਿਰਚੈ॥ਜੇਜਾਨਤਆਪਨਆਪਬਚੈ॥ਭਰਮੇ
ਭੂਲਾਦਹਦਿਸਿਧਾਵੈ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਚਾਰਿਕੁੰਟਫਿਰਿਆਵੈ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਜਿਸੁਅਪਨੀਭਗਤਿਦੇਇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਨਾਮਿਮਿਲੇਇ॥
੩॥ਖਿਨਮਹਿਨੀਚਕੀਟਕਉਰਾਜਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗਰੀਬਨਿਵਾਜਾ
॥ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਕਛੂਨਆਵੈ॥ਤਿਸੁਤਤਕਾਲਦਹਦਿਸਪ੍ਰਗਟਾ
ਵੈ॥ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਰੈਬਖਸੀਸ॥ਤਾਕਾਲੇਖਾਨਗਨੈਜਗਦੀਸੁ

ਜਉ ਤਉ ਧਿੰਨੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਅਪਰੰਪਰ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ
॥ ਆਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿ
ਆਈ ॥੪॥ ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ
ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁ
ਨਿ ਥੀਉ ॥ ਕਬਹੂ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ
॥ ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਕਬਹੂ ਊਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ
॥ ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ
॥੫॥ ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਕ
ਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥ ਕਬਹੂ
ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂ ਅ
ਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ
ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ
ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਬਹੂ
ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਕਬ
ਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ
॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ
॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥ ਕਬ

ਰੂਸਾਧਸੰਗਿਤਿਸੁਪਾਵੈ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਤੇਬਹੁਰਿਨਆਵੈ ੪੩
॥ਅੰਤਰਿਹੋਇਗਿਆਨਪਰਗਾਸੁ॥ਉਸੁਅਸਥਾਨਕਾਨਹੀਬਿਨਾ
ਸੁ॥ਮਨਤਨਨਾਮਿਰਤੇਇਕਰੰਗਿ॥ਸਦਾਬਸਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈ
ਸੰਗਿ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਜਲੁਆਇਖਟਾਨਾ॥ਤਿਉਜੋਤੀਸੰਗਿ
ਜੋਤਿਸਮਾਨਾ॥ਮਿਟਿਗਏਗਵਨਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨ॥੮॥੧੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੁਖੀਬਸੈਮਸਕੀਨੀ
ਆਆਪੁਨਿਵਾਰਿਤਲੇ॥ਬਡੇਬਡੇਅਹੰਕਾਰੀਆਨਾਨਕਗ
ਰਬਿਗਲੇ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਜਿਸਕੈਅੰਤਰਿਰਾਜਅਭਿਮਾਨੁ॥
ਸੋਨਰਕਪਾਤੀਹੋਵਤਸੁਆਨੁ॥ਜੋਜਾਨੈਮੈਜੋਬਨਵੰਤੁ॥ਸੋ
ਹੋਵਤਬਿਸਟਾਕਾਜੰਤੁ॥ਆਪਸਕਉਕਰਮਵੰਤੁਕਹਾਵੈ॥ਜ
ਨਮਿਮਰੈਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਵੈ॥ਧਨਭੂਮਿਕਾਜੋਕਰੈਗੁਮਾਨੁ॥ਸੋਮੂ
ਰਖੁਅੰਧਾਅਗਿਆਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਗਰੀਬੀਬ
ਸਾਵੈ॥ਨਾਨਕਈਹਾਮੁਕਤੁਆਗੈਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੧॥ਧਨਵੰਤਾ
ਹੋਇਕਰਿਗਰਬਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਿਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਵੈ॥ਬਹੁਲਸ
ਕਰਮਾਨੁਖਊਪਰਿਕਰੇਆਸਾ॥ਪਲਭੀਤਰਿਤਾਕਾਹੋਇਬਿਨ
ਸਾ॥ਸਭਤੇਆਪਜਾਨੈਬਲਵੰਤੁ॥ਖਿਨਮਹਿਹੋਇਜਾਇਭ
ਸਮੰਤੁ॥ਕਿਸੈਨਬਦੈਆਪਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਕਰੇ

ਰੇਖੁਆਰੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਾਕਾਮਿਟੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸੋਜਨੁਨਾਨਕ
ਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰੈਹਉਧਾਰੇ॥ਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਸਗਲੇ
ਬਿਰਥਾਰੇ॥ਅਨਿਕਤਪਸਿਆਕਰੇਅਹੰਕਾਰੁ॥ਨਰਕਸੁਰਗਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਅਵਤਾਰੁ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਆਤਮਨਹੀਦ੍ਰਵੈ॥ਹਰਿਦਰਗਹਿ
ਕਹੁਕੈਸੇਗਵੈ॥ਆਪਸਕਉਜੋਭਲਾਕਹਾਵੈ॥ਤਿਸਹਿਭਲਾਈਨਿ
ਕਟਿਨਆਵੈ॥ਸਰਬਕੀਰੇਨਜਾਕਾਮਨੁਹੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀ
ਨਿਰਮਲਸੋਇ॥੩॥ਜਬਲਗੁਜਾਨੈਮੁਝਤੇਕਛੁਹੋਇ॥ਤਬਇਸਕ
ਉਸੁਖੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜਬਇਹੁਜਾਨੈਮੈਕਿਛੁਕਰਤਾ॥ਤਬਲਗੁਗ
ਰਭਜੋਨਿਮਹਿਫਿਰਤਾ॥ਜਬਧਾਰੈਕੋਊਬੈਰੀਮੀਤੁ॥ਤਬਲਗੁਨਿਹ
ਚਲੁਨਾਹੀਚੀਤੁ॥ਜਬਲਗੁਮੋਹਮਗਨਸੰਗਿਮਾਇ॥ਤਬਲਗੁਧਰ
ਮਰਾਇਦੇਇਸਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਬੰਧਨਤੂਟੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕਹਉਛੂਟੈ॥੪॥ਸਹੰਸਖਟੈਲਖਕਉਉਠਿਧਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆ
ਵੈਮਾਇਆਪਾਛੈਪਾਵੈ॥ਅਨਿਕਭੋਗਬਿਖਿਆਕੇਕਰੈ॥ਨਹ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਖਪਿਖਪਿਮਰੈ॥ਬਿਨਾਸੰਤੋਖਨਹੀਕੋਊਰਾਜੈ॥ਸੁਪਨ
ਮਨੋਰਥਬ੍ਰਿਥੇਸਭਕਾਜੈ॥ਨਾਮਰੰਗਿਸਰਬਸੁਖੁਹੋਇ॥ਬਡਭਾ
ਗੀਕਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਆਪੇਆਪਿ॥ਸਦਾ
ਸਦਾਨਾਨਕਹਰਿਜਾਪਿ॥੫॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਇਸ

ਕੈਹਾਬਿਕਰਾਤ੍ਰਿੰਛਾਰੁ॥ਜੈਸੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੇਤੈਸਾਹੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿ
ਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਨੋਸੁਅਪਨੈਰੰਗਿ॥ਸਭਤੇਦੂਰਿਸ
ਭਹੂਤੇਸੰਗਿ॥ਬੂਝੈਦੇਖੈਕਰੈਬਿਬੇਕ॥ਆਪਹਿਏਕਆਪਹਿਅ
ਨੇਕ॥ਮਰੈਨਬਿਨਸੈਆਵੈਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਦਹੀਰਹਿਆਸਮਾ
ਇ॥੬॥ਆਪਿਉਪਦੇਸੈਸਮਝੈਆਪਿ॥ਆਪੇਰਚਿਆਸਭਕੈ
ਸਾਥਿ॥ਆਪਿਕੀਨੋਆਪਨਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਉਸਕਾਓਹੁਕ
ਰਨੈਹਾਰੁ॥ਉਸਤੇਭਿੰਨਕਹਹੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੈਸੋਇ
॥ਅਪੁਨੇਚਲਿਤਆਪਿਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਕਉਤਕਕਰੈਰੰਗਆਪਾਰ
॥ਮਨਮਹਿਆਪਿਮਨਅਪਨੇਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕੀਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇ
॥੭॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਖਿਆ
ਨੀ॥ਸਚੁਸਚੁਸਚੁਸਭੁਕੀਨਾ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੈਬਿਰਲੈਚੀਨਾ
॥ਭਲਾਭਲਾਭਲਾਤੇਰਾਰੂਪ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਅਪਾਰਅਨੂਪ॥
ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਘਟਿਘਟਿਸੁਨੀਸ੍ਰ
ਵਨਬਖ੍ਯਾਣੀ॥ਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰਪੁਨੀਤ॥ਨਾਮੁਜਪੈ
ਨਾਨਕਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੮॥੧੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਸੰਤਸਰਨਿਜੋਜਨੁਪਰੈਸੋ
ਜਨੁਉਧਰਨਹਾਰ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਨਾਨਕਾਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਅਵਤਾ
ਰੁ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸੰਤਕੈਦੂਖਨਿਆਰਜਾਘਟੈ॥ਸੰਤਕੈਦੂ

ਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ
ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀ
ਨ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥
ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਿਸਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨਿ ਤੇ ਮੁਖੁ
ਭਵੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ
ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂ
ਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ
ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥ ਸੰਤ ਦੋਖੀ ਕਾ
ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕਾ
ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾ
ਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅ
ਰੁ ਦੀਨਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕੁ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ
ਸਦਾ ਬਿਜੋਗਾ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ
ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿ
ਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲ

ਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਮਹਾ ਅ
ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ
ਮਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾ
ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅ
ਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋ
ਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿਰ
ਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਨ
ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲ
ਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂ
ਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਿਉ ਬੂਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋ
ਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤਾ ॥ ਕਿਰਤੁ
ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ
॥੬॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ
ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ
ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸ
ਟੈ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ
ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿ
ਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆ
ਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀ
ਆ ॥ ਜੈਸਾ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ
ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥ ਬਡਭਾ
ਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਜਹੁ ਸਿਆ
ਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਏਕ ਆ
ਸ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ
॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ

ਦੇਵਨਕਉਏਕੈਭਗਵਾਨ॥ਜਿਸਕੈਦੀਐਰਹੈਅਘਾ
ਇ॥ਬਹੁਰਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਗੈਆਇ॥ਮਾਰੈਰਾਖੈਏਕੋਆ
ਪਿ॥ਮਾਨੁਖਕੈਕਿਛੁਨਾਹੀਹਾਥਿ॥ਤਿਸਕਾਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸੁਖੁਹੋ
ਇ॥ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ਉਸਤ
ਤਿਮਨਿਮਹਿਕਰਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ਕਰਿਮਨਮੇਰੇਸਤਿਬਿਉਹਾਰ॥ਨਿ
ਰਮਲਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ਸਦਾਸੁਹੇਲਾਕਰਿਲੇਹਿਜੀਉ॥
ਨੈਨਹੁਪੇਖੁਠਾਕੁਰਕਾਰੰਗੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਬਿਨਸੈਸਭਸੰਗੁ॥ਚ
ਰਨਚਲਉਮਾਰਗਿਗੋਬਿੰਦ॥ਮਿਟਹਿਪਾਪਜਪੀਐਹਰਿਬਿੰਦ॥ਕ
ਰਿਹਰਿਕਰਮਸ੍ਰਵਨਿਹਰਿਕਥਾ॥ਹਰਿਦਰਗਹਨਾਨਕਊਜਲਮਥਾ
॥੨॥ਬਡਭਾਗੀਤੇਜਨਜਗਮਾਹਿ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਹਿ॥
ਰਾਮਨਾਮਜੋਕਰਹਿਬੀਚਾਰ॥ਸੇਧਨਵੰਤਗਨੀਸੰਸਾਰ॥ਮ
ਨਿਤਨਿਮੁਖਿਬੋਲਹਿਹਰਿਮੁਖੀ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਨਹੁਤੇਸੁਖੀ
॥ਏਕੋਏਕੁਏਕੁਪਛਾਨੈ॥ਇਤਉਤਕੀਓਹੁਸੋਝੀਜਾਨੈ॥ਨਾ
ਮਸੰਗਿਜਿਸਕਾਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਹਿਨਿਰੰਜਨੁਜਾਨਿ
ਆ॥੩॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਆਪਨਆਪੁਸੁਝੈ॥ਤਿਸਕੀਜਾਨਹੁ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਕਹਤ॥ਸਰਬਰੋਗ

ਤਉ ਉਹੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਰ ਗਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ ਬਖ੍ਯਾਨੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹ
ਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥
ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ
ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ
ਅਪੁਨਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈ
ਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ
॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੂਝਿ
ਆ ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਖਮੁ
ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥ ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥ ਆਪ
ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ
ਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ
ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥ ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵ
ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥ ਜਿ
ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾ

ਰਣਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾ
ਲਾ ॥ ਓਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ
॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤੁ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤ
ਮ ਕਰਿ ਮਾਨਾ ॥੭॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ
ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋ
ਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ
ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰ
ਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨ
ਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋ
ਪਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ
ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹ
ਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ
ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿ
ਛੁ ਕਾਮਾ ॥ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ
ਮੋਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ

ਗਰਬੈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਦੀਆਦਰਬੈ॥ਅਤੁਲੀਗਿਆਨੁਏਕੋਉਕਰ
ਵੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਬਿਨਾਰਗਾਪਾਵੈ॥ਜੇਕੋਹੋਇਰਹੈਦਾਤਾਰੁ॥
ਤਿਸੁਏਨਾਗਾਰੁਜਾਨੈਗਾਦਾਰੁ॥ਜਿਸੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਤੂਟੈਹਉਰੋਗੁ॥ਨਾ
ਨਕਸੋਜਨੁਸਦਾਅਰੋਗੁ॥੧॥ਜਿਉਮੰਦਰਕਉਥਾਮੈਥੰਮਨੁ॥ਤਿ
ਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨਹਿਅਸਥੰਮਨੁ॥ਜਿਉਪਾਖਾਣੁਨਾਵਚੜਿ
ਤਰੈ॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਚਰਣਲਗਤੁਨਿਸਤਰੈ॥ਜਿਉਅੰਧਕਾਰਦੀ
ਪਕਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਦਰਸਨੁਦੇਖਿਮਨਿਹੋਇਬਿਗਾਸੁ॥ਜਿਉਮ
ਹਾਉਦਿਆਨਮਹਿਮਾਰਗੁਪਾਵੈ॥ਤਿਉਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਿਜੋਤਿਪ੍ਰ
ਗਟਾਵੈ॥ਤਿਨਸੰਤਨਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਕੀਹਰਿਲੋਚਾਪੂ
ਰਿ॥੨॥ਮਨਮੂਰਖਕਾਹੇਬਿਲਲਾਈਐ॥ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਿਖਿ
ਆਪਾਈਐ॥ਦੂਖਸੂਖਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰੁ॥ਅਵਰਤਿਆ
ਗਿਤੂਤਿਸਹਿਚਿਤਾਰੁ॥ਜੋਕਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੁ॥ਭੂਲਾਕਾਹੇ
ਫਿਰਹਿਅਜਾਨ॥ਕਉਨਬਸਤੁਆਈਤੇਰੈਸੰਗੁ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓ
ਰਸਿਲੋਭੀਪਤੰਗੁ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਹਿਰਦੇਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਪਤਿ
ਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਿ॥੩॥ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਲੈਨਿਤੂਆਇਆ॥ਰਾ
ਮਨਾਮੁਸੰਤਨਘਰਿਪਾਇਆ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਲੇਹੁਮਨਮੋ
ਲਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਿਰਦੇਮਹਿਤੋਲਿ॥ਲਾਦਿਖੇਪਸੰਤਹਸੰਗਿਚਾ

ਲਿ॥ਅਵਰਿਤਿਆਗਿਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲਾ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਕਹੈਸ
ਭੁਕੋਇ॥ਮੁਖਉਜਲਹਰਿਦਰਗਹਸੋਇ॥ਇਹੁਵਾਪਾਰੁਵਿਰਲਾ
ਵਾਪਾਰੈ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈ॥੫॥ਚਰਨਸਾਧਕੇਧੋਇ
ਧੋਇਪੀਉ॥ਅਰਪਿਸਾਧਕਉਅਪਨਾਜੀਉ॥ਸਾਧਕੀ
ਧੂਰਿਕਰਹੁਇਸਨਾਨੁ॥ਸਾਧਊਪਰਿਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥
ਸਾਧਸੇਵਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁ
ਗਾਈਐ॥ਅਨਿਕਬਿਘਨਤੇਸਾਧੂਰਾਖੈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੈ॥ਓਟਗਹੀਸੰਤਹਦਰਿਆਇਆ॥ਸਰਬਸੂ
ਖਨਾਨਕਤਿਨਪਾਇਆ॥੬॥ਮਿਰਤਕਕਉਜੀਵਾਲਨਹਾਰ॥
ਭੂਖੇਕਉਦੇਵਤਅਧਾਰ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾ
ਹਿ॥ਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾਪਾਹਿ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਓਹੁਕ
ਰਨੈਜੋਗੁ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਸਰਹੋਆਨਹੋਗੁ॥ਜਪਿਜਨਸਦਾਸ
ਦਾਦਿਨੁਰੈਣੀ॥ਸਭਤੇਊਚਨਿਰਮਲਇਹਕਰਣੀ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਜਿਸਕਉਨਾਮੁਦੀਆ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਥੀਆ
॥੭॥ਜਾਕੈਮਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ॥ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰ
ਭੁਚੀਤਿ॥ਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਐਤਿਹੁਲੋਇ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋ
ਹੋਇ॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਤਾਕੀਰਹਤ॥ਸਚੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖਿ

ਰਤਾ ॥ ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਾਚਾ
ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ
ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ
ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ
॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ ਮਾਨੁ
ਖ ਕੀ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ
ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥ ਗਹਿਰ
ਗੰਭੀਰੁ ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਚਰਨੀ
ਪਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ
ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ ਹਰਨ ਭਰਨ ਜਾ
ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪ ਮੰਗਲ
ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥ ਰਾਜ ਮਹਿ
ਰਾਜੁ ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋ
ਗੀ ॥ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
ਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ
ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥ ਸਗਲ ਦੇਵ ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨ-

ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਰਾ ॥ ਸਗਲ ਪਰੋਈ ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥ ਸ੍ਰਮਤਿ ਗਿਆ
ਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ ਜਨ ਦਾਸ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥ ਤਿ
ਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ
ਜਾਏ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥ ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ਤੈਸਾ
ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ
ਇਕ ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ
ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪੂਰਨੁ
ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ ਅਪਨੀ
ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ
॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗ
ਲੇ ਜੰਤ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਿਮ੍ਰਿ
ਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥ ਨਾ
ਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਸਗਲ ਆਕਾ
ਰ ॥ ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥ ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧ
ਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥ ਰੂਪੁ ਸਤਿ
ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਕਰ

ਤੂਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾ-
ਣੀ ॥ ਸਤਿ ਕਰਮੁ ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥ ਮੂਲੁ ਸਤਿ ਸਤਿ ਉਤ-
ਪਤਿ ॥ ਸਤਿ ਕਰਣੀ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ
ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ
ਸਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ
॥ ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋ-
ਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸ-
ਭੁ ਸਤਿ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸ-
ਟਿ ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰ ਨ ਬੂਝਿ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ
ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥
ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ਤਿਸੁ ਆ-
ਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਪਦਾ-
ਰਥ ਲਹੇ ॥ ਓਇ ਦਾਤੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾ-
ਰ ॥ ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾ-
ਗੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਫ-
ਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ
ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਚਰਨ ਸਤਿ

ਸਤਿਪਰਸਨਹਾਰ॥ਪੂਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾਰ॥ਦਰਸਨੁ
ਸਤਿਸਤਿਪੇਖਨਹਾਰ॥ਨਾਮੁਸਤਿਸਤਿਧਿਆਵਨਹਾਰ
॥ਆਪਿਸਤਿਸਤਿਸਭਧਾਰੀ॥ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਗੁਣ
ਕਾਰੀ॥ਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਬਕਤਾ॥ਸੁਰਤਿਸਤਿਸਤਿ
ਜਸੁਸੁਨਤਾ॥ਬੁਝਨਹਾਰਕਉਸਤਿਸਭਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਸ
ਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਸਤਿਸਰੂਪੁਰਿਦੈਜਿਨਿਮਾਨਿਆ॥ਕਰਨ
ਕਰਾਵਨਤਿਨਿਮੂਲੁਪਛਾਨਿਆ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਿਸ੍ਵਾਸੁ
ਪ੍ਰਭੁਆਇਆ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਤਿਸੁਮਨਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ
॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਹੋਇਬਸਾਨਾ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾ
ਹਿਸਮਾਨਾ॥ਬਸਤੁਮਾਹਿਲੇਬਸਤੁਗਡਾਈ॥ਤਾਕਉਭਿੰਨ
ਨਕਹਨਾਜਾਈ॥ਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾਰੁਬਿਬੇਕ॥ਨਾਰਾਇਨਮਿ
ਲੇਨਾਨਕਏਕ॥੨॥ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਠਾ
ਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਸਦਾਪੂਜਾਰੀ॥ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੈਮਨਿਪਰਤੀ
ਤਿ॥ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਠਾਕੁਰਕਉਸੇਵਕੁ
ਜਾਨੈਸੰਗਿ॥ਠਾਕੁਰਕਾਸੇਵਕੁਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥ਸੇਵਕਕਉਪ੍ਰ
ਭੁਪਾਲਨਹਾਰਾ॥ਸੇਵਕਕੀਰਾਖੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਿਸੁ
ਦਇਆਪ੍ਰਭੁਧਾਰੈ॥ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ

॥੩॥ ਆਪਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥ ਆਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰ
ਪਰ ਰਾਖੈ ॥ ਆਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਆਪਨੇ ਸੇਵ
ਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ
॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪ
ਹੂਚੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊਚੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾ
ਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥ ਨੀਕੀ
ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥ ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ
ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥ ਮਾਨਸ
ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥ ਮਾਰੈ ਨ
ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥ ਕਾਹੇ ਸੋਚ
ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥
ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਪ
ੀਐ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅ
ਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ
ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾ
ਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥ ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅ

ਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰੈ ਭੁਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚੀਇ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਆਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਆਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ
॥ ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ
ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥ ਮਨਿ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ
ਲੇਹਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ
ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ
ਪਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ ਅਵਰ ਸਿ
ਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂੰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ ਆ
ਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ
॥੮॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ
ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ
ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥ ਗੁ
ਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਗੁਰ
ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ
॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ

ਸਵਾਰੈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸਿਖਕਉਜੀਅਨਾਲਿਸਮਾਰੈ
॥੧॥ਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿਸੇਵਕੁਜੋਰਹੈ॥ਗੁਰਕੀਆਗਿਆਮਨ
ਮਹਿਸਹੈ॥ਆਪਸਕਉਕਰਿਕਛੁਨਜਨਾਵੈ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਧਿਆਵੈ॥ਮਨੁਬੇਚੈਸਤਿਗੁਰਕੈਪਾਸਿ
॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੇਕਾਰਜਰਾਸਿ॥ਸੇਵਾਕਰਤਹੋਇਨਿਹਕਾ
ਮੀ॥ਤਿਸਕਉਹੋਤਪਰਾਪਤਿਸੁਆਮੀ॥ਅਪਨੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਜਿਸੁਆਪਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸੇਵਕੁਗੁਰਕੀਮਤਿਲੇ
ਇ॥੨॥ਬੀਸਬਿਸਵੇਗੁਰਕਾਮਨੁਮਾਨੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਪਰਮੇ
ਸੁਰਕੀਗਤਿਜਾਨੈ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਜਿਸੁਰਿਦੈਹਰਿਨਾਉ॥ਅਨਿ
ਕਬਾਰਗੁਰਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜੀਅਕਾਦਾਤ
॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹਿਜਨੁਜਨ
ਮਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਏਕਹਿਆਪਿਨਹੀਕਛੁਭਰਮੁ॥ਸਹਸ
ਸਿਆਨਪਲਇਆਨਜਾਈਐ॥ਨਾਨਕਐਸਾਗੁਰੁਬਡਭਾ
ਗੀਪਾਈਐ॥੩॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਪੇਖਤਪੁਨੀਤਾ॥ਪਰਸ
ਤਚਰਨਗਤਿਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਰਾਮਗੁਨਰਵੇ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਦਰਗਹਗਵੇ॥ਸੁਨਿਕਰਿਬਚਨਕਰਨਆ
ਘਾਨੇ॥ਮਨਿਸੰਤੋਖੁਆਤਮਪਤੀਆਨੇ॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਅ

ਜਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤਾ ॥ ਗੁ
ਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ
ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਸਤਿ
ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥ ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਅ
ਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖ
ਦਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰ
ਦਨ ਨਿਤ ਕਰੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰੈ ॥ ਸਦ ਬਲਿ
ਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜ
ਪਨੇ ॥੫॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ
ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ
ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਉਪ
ਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹ
ਰਿ ਏਕੁ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ
॥੬॥ ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭ
ਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥ ਸੁ

ਨਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਜਸੁਸੁਨਨਾ॥੭॥ਨਿਰਗੁਨੁਆਪਿਸਰਗੁਨੁਭੀਓਹੀ॥ਕ
ਲਾਧਾਰਿਜਿਨਿਸਗਲੀਮੋਹੀ॥ਅਪਨੇਚਰਿਤਪ੍ਰਭਿਆਪਿਬਨਾਏ॥
ਅਪੁਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਏ॥ਹਰਿਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਸਰਬਨਿ
ਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇ॥ਓਤਿਪੋਤਿਰਵਿਆਰੂਪਰੰਗ॥ਭਏਪ੍ਰਗਾਸਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਿ॥ਰਚਿਰਚਨਾਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀ॥ਅਨਿਕਬਾਰਨਾਨਕਬਲਿ
ਹਾਰੀ॥੮॥੧੮॥ਸਲੋਕੁ॥ਸਾਥਿਨਚਾਲੈਬਿਨੁਭਜਨਬਿਖਿਆਸਗ
ਲੀਛਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਮਾਵਨਾਨਾਨਕਇਹੁਧਨੁਸਾਰੁ॥੧॥ਅ
ਸਟਪਦੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਏਕੁਸਿਮਰਿਨਾਮਆਧਾ
ਰੁ॥ਅਵਰਿਉਪਾਵਸਭਿਮੀਤਬਿਸਾਰਹੁ॥ਚਰਨਕਮਲਰਿਦਮਹਿਉਰਿ
ਧਾਰਹੁ॥ਕਰਨਕਾਰਨਸੋਪ੍ਰਭੁਸਮਰਥੁ॥ਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਗਹਹੁਨਾਮੁਹਰਿਵਥੁ॥
ਇਹੁਧਨੁਸੰਚਹੁਹੋਵਹੁਭਗਵੰਤ॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਨਿਰਮਲਮੰਤ॥ਏਕੁਆ
ਸਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਸਰਬਰੋਗਨਾਨਕਮਿਟਿਜਾਂਹਿ॥੧॥ਜਿਸੁਧਨਕ
ਉਚਾਰਿਕੁੰਟਉਠਿਧਾਵਹਿ॥ਸੋਧਨੁਹਰਿਸੇਵਾਤੇਪਾਵਹਿ॥ਜਿਸੁਸੁਖਕ
ਉਨਿਤਬਾਛਹਿਮੀਤ॥ਸੋਸੁਖੁਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਤਿ॥ਜਿਸੁਸੋਭਾਕਉ
ਕਰਹਿਭਲੀਕਰਨੀ॥ਸਾਸੋਭਾਭਜੁਹਰਿਕੀਸਰਨੀ॥ਅਨਿਕਉਪਾ

ਵ

ਦ੍ਰਿਗੁਨਜਾਇ॥ਰੋਗੁਮਿਟੈਹਰਿਅਵਖਧੁਲਾਇ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਮ
ਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਜਪਿਨਾਨਕਦਰਗਹਿਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਮਨੁਪਰ
ਬੋਧਹੁਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਤਆਵੈਠਾਇ॥ਤਾਕਉਬਿਘਨ
ਨਲਾਗੈਕੋਇ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈਹਰਿਸੋਇ॥ਕਲਿਤਾਤੀਠਾਢਾਹਰਿਨਾਉ॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਦਾਸੁਖਪਾਉ॥ਭਉਬਿਨਸੈਪੂਰਨਹੋਇਆਸਾ॥ਭਗ
ਤਿਭਾਇਆਤਮਪਰਗਾਸ॥ਤਿਤੁਘਰਿਜਾਇਬਸੈਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਕਾਟੀਜਮਫਾਸੀ॥੩॥ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਕਹੈਜਨੁਸਾਚਾ॥ਜਨਮਿ
ਮਰੈਸੋਕਾਚੋਕਾਚਾ॥ਆਵਾਗਵਨੁਮਿਟੈਪ੍ਰਭਸੇਵ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਸਰ
ਨਿਗੁਰਦੇਵ॥ਇਉਰਤਨਜਨਮਕਾਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਾ
ਨਆਧਾਰੁ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਨਛੂਟਨਹਾਰੇ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦ
ਬੀਚਾਰੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹੁਮਨੁਲਾਇ॥ਮਨਿਬੰਛਤਨਾਨਕਫ
ਲਪਾਇ॥੪॥ਸੰਗਿਨਚਾਲਸਿਤੇਰੈਧਨਾ॥ਤੂੰਕਿਆਲਪਟਾਵਹਿਮੂਰਖ
ਮਨਾ॥ਸੁਤਮੀਤਕੁਟੰਬਅਰੁਬਨਿਤਾ॥ਇਨਤੇਕਹਹੁਤੁਮਕਵਨਸ
ਨਾਥਾ॥ਰਾਜਰੰਗਮਾਇਆਬਿਸਥਾਰ॥ਇਨਤੇਕਹਹੁਕਵਨਛੁਟਕਾ
ਰ॥ਅਸੁਹਸਤੀਰਥਅਸਵਾਰੀ॥ਝੂਠਾਡੰਫੁਝੂਠੁਪਾਸਾਰੀ॥

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥
੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥
ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਾਰੋ ਚੀਤ ॥ ਚਰਨ ਕਮ
ਲ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ
ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਰ ਭੂਤ ਸ
ਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ
ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥ ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤ
ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆ
ਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕ
ਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥ ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਏ
ਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥ ਮਨਿ ਤ
ਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ
ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥ ਏਕੁ ਅਰਾ
ਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰ

ਭੁਆਇਆਆਪਹਿਆਤਉਸਰਨਾਇ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਆ
ਪਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ੫॥ਜਾਚਕੁਜਨੁਜਾਚੈਪ੍ਰਭਦਾਨੁ॥ਕ
ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੇਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਮਾਂਗਉਧੂਰਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੇਰੀ
ਸਰਧਾਪੂਰਿ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭਤੁਮਹਿ
ਧਿਆਵਉ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਭਗਤਿਕਰਉਪ੍ਰਭਕੀਨਿਤ
ਨੀਤਿ॥ਏਕਓਟਏਕੋਆਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਨਾਮੁਪ੍ਰਭਸਾਰੁ॥੧॥ਪ੍ਰ
ਭਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਮਹਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਬਿਰਲਾਕੋਇ॥ਜਿਨਚਾਖਿ
ਆਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ਪੂਰਨਪੁਰਖਨਹੀਡੋਲਾਨੇ॥ਸੁਭਰਭਰੇਪ੍ਰੇਮਰਸ
ਰੰਗਿ॥ਉਪਜੈਚਾਉਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਪਰੇਸਰਨਿਆਨਸਭਤਿਆਗਿ॥ਅੰਤ
ਰਿਪ੍ਰਗਾਸਅਨਦਿਨੁਲਿਵਲਾਗਿ॥ਬਡਭਾਗੀਜਪਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨ
ਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸੇਵਕਕੀਮਨਸਾਪੂਰੀਭਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇ
ਨਿਰਮਲਮਤਿਲਈ॥ਜਨਕਉਪ੍ਰਭੁਹੋਇਓਦਇਆਲੁ॥ਸੇਵਕੁਕੀਨੋਸ
ਦਾਨਿਹਾਲੁ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਜਨੁਭਇਆ॥ਜਨਮਮਰਨਦੂਖੁਭ੍ਰਮੁ
ਗਇਆ॥ਇਛਪੁਨੀਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਦਸੰਗਿਹਜੂਰੀ॥
ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਿਲੀਆਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੩॥ਸੋ
ਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਘਾਲਨਭਾਨੈ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਕੀਆਜਾਨੈ॥ਸੋਕਿਉ

ਬਿਸਰੈਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸਰੈਜਿਜੀਵਨਜੀਆ॥ਸੋਕਿਉ
ਬਿਸਰੈਜਿਅਗਨਿਮਹਿਰਾਖੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਬਿਰਲਾਲਾਖੈ॥ਸੋਕਿਉਬਿਸ
ਰੈਜਿਬਿਖੁਤੇਕਾਢੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਢੈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਤਤੁਇਹੈਬੁ
ਝਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਾਨਕਜਨਿਧਿਆਇਆ॥੪॥ਸਾਜਨਸੰਤਕਰਹੁ
ਇਹੁਕਾਂਮੁ॥ਆਨਤਿਆਗਿਜਪਹੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਪਾ
ਵਹੁ॥ਆਪਿਜਪਹੁਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥ਭਗਤਿਭਾਇਤਰੀਐਸੰਸਾ
ਰੁ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਤਨੁਹੋਸੀਛਾਰੁ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਸੂਖਨਿਧਿਨਾਮੁ॥
ਬੂਡਤਜਾਤਪਾਏਬਿਸ੍ਰਾਂਮੁ॥ਸਗਲਦੂਖਕਾਹੋਵਤਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜ
ਪਹੁਗੁਨਤਾਸੁ॥੫॥ਉਪਜੀਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਾਉ॥ਮਨਤਨਅੰਤ
ਰਿਇਹੀਸੁਆਉ॥ਨੇਤ੍ਰਹੁਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਮਨੁਬਿਗਸੈਸਾਧਚਰਨ
ਧੋਇ॥ਭਗਤਜਨਾਕੈਮਨਿਤਨਿਰੰਗੁ॥ਬਿਰਲਾਕੋਊਪਾਵੈਸੰਗੁ॥ਏਕ
ਬਸਤੁਦੀਜੈਕਰਿਮਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਮੁਜਪਿਲਇਆ॥ਤਾਕੀਉਪ
ਮਾਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਰਹਿਆਸਰਬਸਮਾਇ॥੬॥ਪ੍ਰਭਬਖਸੰ
ਦਦੀਨਦਇਆਲ॥ਭਗਤਿਵਛਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰ
ਦਗੁਪਾਲ॥ਸਰਬਘਟਾਕਰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਾਰਣਕ
ਰਤਾਰ॥ਭਗਤਜਨਾਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਜੋਜੋਜਪੈਸੁਹੋਇਪੁਨੀਤ॥

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਿੰਨੀ ਨੀਤਿ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਂਨ ॥
ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥ ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ
ਪਾਏ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥
ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥ ਰਸਨਾ
ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂ
ਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਨਾਨਕ
ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾ
ਧੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਅ
ਸਟਪਦੀ ॥ ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਤਬ ਕ
ਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥ ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ
ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥ ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥ ਤਬ ਹਰਖ ਸੋ
ਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਤਬ
ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮੁ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥ ਤਬ ਬੰਧ
ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥ ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਤ
ਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥ ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁ

ਭਾਇ॥ਤਬਸਿਵਸਕਤਿਕਹਹੁਕਿਤੁਠਾਇ॥ਜਬਆਪਹਿਆਪਅਪਨੀਜੋ
ਤਿਧਰੈ॥ਤਬਕਵਨਨਿਡਰੁਕਵਨਕਤਡਰੈ॥ਆਪਨਚਲਿਤਆਪਿਕਰਨੈ
ਹਾਰ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥੨॥ਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਆਪਨਆ
ਸਨ॥ਤਹਜਨਮਮਰਨਕਹੁਕਹਾਬਿਨਾਸਨ॥ਜਬਪੂਰਨਕਰਤਾਪ੍ਰਭੁਸੋ
ਇ॥ਤਬਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਕਹਹੁਕਿਸੁਹੋਇ॥ਜਬਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭੁਏ
ਕਾ॥ਤਬਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਕਿਸੁਪੂਛਤਲੇਖਾ॥ਜਬਨਾਥਨਿਰੰਜਨਅਗੋਚਰ
ਅਗਾਧੇ॥ਤਬਕਉਨਛੁਟੇਕਉਨਬੰਧਨਬਾਧੇ॥ਆਪਨਆਪਆਪ
ਹੀਅਚਰਜਾ॥ਨਾਨਕਆਪਨਰੂਪਆਪਹੀਉਪਰਜਾ॥੩॥ਜਹਨਿਰਮ
ਲਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿਹੋਤਾ॥ਤਹਬਿਨੁਮੈਲੁਕਹਹੁਕਿਆਧੋਤਾ॥ਜਹਨਿਰੰਜ
ਨਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨ॥ਤਹਕਉਨਕਉਮਾਨਕਉਨਅਭਿਮਾਨ॥ਜਹ
ਸਰੂਪਕੇਵਲਜਗਦੀਸ॥ਤਹਛਲਛਿਦ੍ਰਲਗਤਕਹੁਕੀਸ॥ਜਹਜੋਤਿ
ਸਰੂਪੀਜੋਤਿਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ਤਹਕਿਸਹਿਭੂਖਕਵਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਕਰਨ
ਕਰਾਵਨਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ॥੪॥ਜਬਅਪਨੀ
ਸੋਭਾਆਪਨਸੰਗਿਬਨਾਈ॥ਤਬਕਵਨਮਾਇਬਾਪਮਿਤ੍ਰਸੁਤਭਾਈ॥
ਜਹਸਰਬਕਲਾਆਪਹਿਪਰਬੀਨ॥ਤਹਬੇਦਕਤੇਬਕਹਾਕੋਊਚੀਨ॥
ਜਬਆਪਨਆਪੁਆਪਿਉਰਿਧਾਰੈ॥ਤਉਸਗਨਅਪਸਗਨਕਹਾ

ਬੀਚਾਰੈ॥ਜਬਆਪਨਊਚਆਪਨਆਪਿਨੇਰਾ॥ਤਉਕਉਨਠਾਕੁਰੁਕਉਨੁ
ਕਹੀਐਚੇਰਾ॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਰਹੇਬਿਸਮਾਂਦ॥ਨਾਨਕਅਪਨੀਗਤਿ
ਜਾਨਹੁਆਪਿ॥੫॥ਜਹਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਸਮਾਇਆ॥ਊਹਾ
ਕਿਸਹਿਬਿਆਪਤਮਾਇਆ॥ਆਪਸਕਉਆਪਹਿਆਦੇਸੁ॥ਤਿਹੁਗੁਣ
ਕਾਨਾਹੀਪਰਵੇਸੁ॥ਜਹਏਕਹਿਏਕਏਕਭਗਵੰਤਾ॥ਤਹਕਉਨੁਅਚਿੰਤੁ
ਕਿਸੁਲਾਗੈਚਿੰਤਾ॥ਜਹਆਪਨਆਪੁਆਪਿਪਤੀਆਰਾ॥ਤਹਕਉਨੁ
ਕਥੈਕਉਨੁਸੁਨਨੈਹਾਰਾ॥ਬਹੁਬੇਅੰਤਊਚਤੇਊਚਾ॥ਨਾਨਕਆਪਸਕਉ
ਆਪਹਿਪਹੂਚਾ॥੬॥ਜਹਆਪਿਰਚਿਓਪਰਪੰਚੁਅਕਾਰੁ॥ਤਿਹੁਗੁਣਮ
ਹਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਤਹਭਈਕਹਾਵਤ॥ਕੋਊਨਰਕਕੋਊਸੁ
ਰਗਬੰਛਾਵਤ॥ਆਲਜਾਲਮਾਇਆਜੰਜਾਲ॥ਹਉਮੈਮੋਹਭਰਮਭੈ
ਭਾਰ॥ਦੂਖਸੁਖਮਾਂਨਅਪਮਾਂਨ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਓਬਖਾਂਨ॥ਆਪ
ਨਖੇਲੁਆਪਿਕਰਿਦੇਖੈ॥ਖੇਲੁਸੰਕੋਚੈਤਉਨਾਨਕਏਕੈ॥੭॥ਜਹਅਬਿ
ਗਤੁਭਗਤੁਤਹਆਪਿ॥ਜਹਪਸਰੈਪਾਸਾਰੁਸੰਤਪਰਤਾਪਿ॥ਦੁਹੂਪਾਖ
ਕਾਆਪਹਿਧਨੀ॥ਉਨਕੀਸੋਭਾਉਨਹੂਬਨੀ॥ਆਪਹਿਕਉਤਕਕਰੈ
ਅਨਦਚੋਜ॥ਆਪਹਿਰਸਭੋਗਨਨਿਰਜੋਗ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪ
ਨਨਾਇਲਾਵੈ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਖੇਲੁਖਿਲਾਵੈ॥ਬੇਸੁਮਾਰਅਗਾਨ

ਤੁ ਅਤੋਲੈ ॥ ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ
ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾ
ਰੁ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤੇ
ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪ
ਰੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾ
ਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥
ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭ ਤਾ
ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿ
ਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿ
ਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥ ਅੰਤਰਿ
ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ

ਸਭ ਉਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਆਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆ
ਪਿ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ
ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿ
ਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਮਨ
ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾ
ਨਿਆ ॥੩॥ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿ
ਰਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂ
ਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਾ
ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥ ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ
ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ
ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉ
ਧਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ

ਏਹੈਸੁਆਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਪੇਖਹੁਨੇਰਾ॥ਮਿਟੈਅ
ਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈਅੰਧੇਰਾ॥ਸੁਨਿਉਪਦੇਸੁਹਿਰਦੈਬਸਾਵ
ਹੁ॥ਮਨਇਛੇਨਾਨਕਫਲੁਪਾਵਹੁ॥੪॥ਹਲਤੁਪਲਤੁ
ਦੁਇਲੇਹੁਸਵਾਰਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਪੂ
ਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਦੀਖਿਆ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਤਿਸੁਸਾਚੁਪ
ਰੀਖਿਆ॥ਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਜਪਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ਦੂ
ਖੁਦਰਦੁਮਨਤੇਭਉਜਾਇ॥ਸਚੁਵਾਪਾਰੁਕਰਹੁਵਾ
ਪਾਰੀ॥ਦਰਗਹਨਿਬਹੈਖੇਪਤੁਮਾਰੀ॥ਏਕਾਟੇਕਰ
ਖਹੁਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੫॥ਤਿ
ਸਤੇਦੂਰਿਕਹਾਕੋਜਾਇ॥ਉਬਰੈਰਾਖਨਹਾਰੁਧਿਆਇ॥
ਨਿਰਭਉਜਪੈਸਗਲਭਉਮਿਟੈ॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਪ੍ਰਾ
ਣੀਛੁਟੈ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਤਿਸੁਨਾਹੀਦੂਖ॥ਨਾਮੁਜ
ਪਤਮਨਿਹੋਵਤਸੂਖ॥ਚਿੰਤਾਜਾਇਮਿਟੈਅਹੰਕਾਰੁ॥
ਤਿਸੁਜਨਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰੁ॥ਸਿਰਊਪਰਿਠਾ

81 Ms

ਫਾਗੁਰੁਸੂਰਾ॥ਨਾਨਕਤਾਕੇਕਾਰਜਪੂਰਾ॥੭॥ਮਤਿਪੂਰੀ ੭੮
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਉਧਰਤਸ੍ਰਿਸ
ਟਿ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੇਅਨੂਪ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਸੁੰ
ਦਰਹਰਿਰੂਪ॥ਧੰਨੁਸੇਵਾਸੇਵਕੁਪਰਵਾਨੁ॥ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਪੁਰਖੁਪ੍ਰਧਾਨੁ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਹਾ
ਲੁ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵਤਕਾਲੁ॥ਅਮਰਭਏਅ
ਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆ
ਇਆ॥੮॥੨੨॥ਸਲੋਕੁ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਗੁਰਿਦੀਆ
ਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰਬਿਨਾਸੁ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੰਤਭੇ
ਟਿਆਨਾਨਕਮਨਿਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਅਸਟਪਦੀ॥ਸੰ
ਤਸੰਗਿਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਡੀਠਾ॥ਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਕਾਲਾਗਾਮੀ
ਠਾ॥ਸਗਲਸਮਿਗ੍ਰੀਏਕਸੁਘਟਮਾਹਿ॥ਅਨਿ
ਕਰੰਗਨਾਨਾਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ॥ਨਉਨਿਧਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਭਕਾਨਾ
ਮੁ॥ਦੇਹੀਮਹਿਇਸਕਾਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿ

ਨਾਰਦ ਤਰਸਾਰਦਾ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈਐ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ
ਾ ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿ
ਸੁ ਜਨ ਸੇਵਕੀ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤਾ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ
ਆਕਾਸ ਪਇਆਲਾ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਾ ॥ ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਜੈਸੀ ਆ
ਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ
॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋ
ਠਾਉ ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ ਬੇਦ ਪੁ
ਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏ
ਕੁ ॥ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥ ਆਪਿ ਅਡੋਲ
ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾ ॥ ਮੋਲਿ ਨ
ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ
ਜੋਤਿ ॥ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ ਗੁਰਪ

ਸਾਧਿਭਰਮਕਾਨਾਸੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮਹਿਏਹੁਬਿਸਾਸੁ॥੩
ਸੰਤਜਨਾਪੇਖਨੁਸਭੁਬ੍ਰਹਮ॥ਸੰਤਜਨਾਕੈਹਿਰ
ਦੈਸਭਿਧਰਮ॥ਸੰਤਜਨਾਸੁਨਹਿਸੁਭਬਚਨ॥ਸਰਬ
ਬਿਆਪੀਰਾਮਸੰਗਿਰਚਨ॥ਜਿਨਿਜਾਤਾਤਿਸੁਕੀ
ਇਹਰਹਤ॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਸਭਿਕਹਤ॥ਜੋਜੋ
ਹੋਇਸੋਈਸੁਖੁਮਾਨੈ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੁਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈ
॥ਅੰਤਰਿਬਸੇਬਾਹਰਿਭੀਓਹੀ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਦੇਖਿ
ਸਭਮੋਹੀ॥੪॥ਆਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰ
ਭਤੇਸਗਲੀਉਤਪਤਿ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਕਰੇਬਿਸਥਾਰੁ॥
ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਏਕੰਕਾਰੁ॥ਅਨਿਕਕਲਾਲਖੀਨਹਜਾਇ
॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਲਏਮਿਲਾਇ॥ਕਵਨਨਿਕਟਿਕਵ
ਨਕਹੀਐਦੂਰਿ॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਰਹਿਆਭਰਪੂ
ਰਿ॥ਅੰਤਰਗਤਿਜਿਸੁਆਪਿਜਨਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁ

ਜਨੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥
ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ
ਤਨਾ ॥ ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇ
ਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇ
ਆ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ
ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥ ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾ
ਹੀ ਬੁਰਾ ॥ ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰ
ਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਆ
ਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾ
ਚੁ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋ
ਝੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ

ਆਪਹਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ
ਪਤਿਵੰਤੁ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਧੰ
ਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗ
ਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ
ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮
੨੩ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾ
ਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਅ
ਸਟਪਦੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ
॥ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥ ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿ
ਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥ ਆਪੁ
ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥

ਹਰਿਧਨਕੇਭਰਿਲੇਹੁਭੰਡਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰੇਨਮਸਕਾ
ਰ॥੧॥ਖੇਮਕੁਸਲਸਹਜਅਨੰਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਪਰ
ਮਾਨੰਦ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਹੁਜੀਉ॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ॥ਚਿਤਿਚਿਤਵਹੁਨਾਰਾਇਣਏਕ॥ਏਕ
ਏਕਰੂਪਜਾਕੇਰੰਗਅਨੇਕ॥ਗੋਪਾਲਦਾਮੋਦਰਦੀ
ਨਦਇਆਲ॥ਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰਨਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਿ
ਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਮੁਬਾਰੰਬਾਰ॥ਨਾਨਕਜੀਆਕਾਇ
ਹੈਅਧਾਰ॥੨॥ਉਤਮਸਲੋਕਸਾਧਕੇਬਚਨ॥ਅਮੁ
ਲੀਕਲਾਲਏਹਿਰਤਨ॥ਸੁਨਤਕਮਾਵਤਹੋਤਉਧਾਰ
॥ਆਪਿਤਰੈਲੋਕਹਨਿਸਤਾਰ॥ਸਫਲੁਜੀਵਨੁਸ
ਫਲੁਤਾਕਾਸੰਗੁ॥ਜਾਕੈਮਨਿਲਾਗਾਹਰਿਰੰਗੁ॥ਜੈਜੈ
ਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈ॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਅਨਦਕਰੇਪ੍ਰਭੁ
ਗਾਜੈ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਮਹਾਂਤਕੈਮਾਥੇ॥ਨਾਨਕਉ
ਧਰੇਤਿਨਕੈਸਾਥੇ॥੩॥ਸਰਨਿਜੋਗੁਸੁਨਿਸਰਨੀਆ

ਦੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮਿਟਿਗਏਬੈਰ ੮੧
ਭਏਸਭਰੇਨ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਲੈਨ॥ਸੁਪ੍ਰ
ਸੰਨਭਏਗੁਰਦੇਵ॥ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਕੀਸੇਵ॥ਆ
ਲਜੰਜਾਲਬਿਕਾਰਤੇਰਹਤੇ॥ਰਾਮਨਾਮਸੁਨਿਰਸਨਾਕ
ਹਤੇ॥ਕਰਿਪ੍ਰਸਾਦੁਦਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਨਿ
ਬਹੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੪॥ਪ੍ਰਭਕੀਉਸਤਤਿਕਰਹੁਸੰਤ
ਮੀਤ॥ਸਾਵਧਾਨਏਕਾਗਰਚੀਤ॥ਸੁਖਮਨੀਸਹਜ
ਗੋਬਿੰਦਗੁਨਨਾਮ॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਹੋਤਨਿਧਾਨ॥ਸਰ
ਬਇਛਾਤਾਕੀਪੂਰਨਹੋਇ॥ਪ੍ਰਧਾਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਗਟੁਸ
ਭਲੋਇ॥ਸਭਤੇਊਚਪਾਏਅਸਥਾਨੁ॥ਬਹੁਰਿਨਹੋਵੈ
ਆਵਨਜਾਨੁ॥ਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਚਲੈਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨ
ਕਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੫॥ਖੇਮਸਾਂਤਿਰਿਧਿਨਵਨਿਧਿ
॥ਬੁਧਿਗਿਆਨੁਸਰਬਤਹਸਿਧਿ॥ਬਿਦਿਆਤਪੁਜੋ
ਗੁਪ੍ਰਭਧਿਆਨੁ॥ਗਿਆਨੁਸ੍ਰੇਸਟਊਤਮਇਸਨਾਨੁ

ਨਾ॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸ॥ਸਭਕੈਮਧਿ
ਸਗਲਤੇਉਦਾਸ॥ਸੁੰਦਰਚਤੁਰਤਤਕਾਬੇਤਾ॥ਸਮ
ਦਰਸੀਏਕਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ॥ਇਹਫਲਤਿਸੁਜਨਕੈਮੁਖਿ
ਭਨੇ॥ਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਬਚਨਮਨਿਸੁਨੇ॥੬॥ਇਹੁਨਿਧਾ
ਨੁਜਪੈਮਨਿਕੋਇ॥ਸਭਜੁਗਮਹਿਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣ
ਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧੁਨਿਬਾਣੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਬਖਾ
ਣੀ॥ਸਗਲਮਤਾਂਤਕੇਵਲਹਰਿਨਾਮ॥ਗੋਬਿੰਦਭਗ
ਤਕੈਮਨਿਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਕੋਟਿਅਪ੍ਰਾਧਸਾਧਸੰਗਿਮਿ
ਟੈ॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਮਤੇਛੁਟੈ॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਰ
ਮਪ੍ਰਭਿਪਾਏ॥ਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਤੇਆਏ॥੭
॥ਜਿਸੁਮਨਿਬਸੈਸੁਨੈਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ॥ਤਿਸੁਜਨਆ
ਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ॥ਜਨਮਮਰਨਤਾਕਾਦੂਖੁਨਿਵਾਰੈ॥
ਦੁਲਭਦੇਹਤਤਕਾਲਉਧਾਰੈ॥ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਤਾਕੀਬਾਨੀ॥ਏਕੁਨਾਮੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਨੀ॥ਦੂ

ਖਰੈ ਗ੍ਰਹਿ ਨਸੈ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ੮੨
ਕੇ ਕਰਮਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥੧॥੨॥

ੴ

ਸਤਿਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾ ਕੀ ਵਾਰ

ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲ

੧ ॥ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ ਧੁਨੀ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁ

ਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ

ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨ

ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗ

ਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥ ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆ ਗੁ
ਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ
ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥ ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਞੇ
ਅੰਦਰਿ ਖੇਤੁ ॥ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ
ਨਾਹ ॥ ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ
ਸੁਆਹ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆ
ਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਕ
ਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥ ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ਤੁਸਿ
ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ਦੇ ਲੈਸ
ਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥ ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋ
ਅ ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾ
ਰ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ
ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ

ਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੇਤੁਧੁਆਖਹਿਲਖਕਰੋੜਿ॥ਸਚੈਸ
ਭਿਤਾਣਿਸਚੈਸਭਿਜੋਰਿ॥ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾ
ਲਾਹ॥ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹ॥ਨਾਨਕਸਚੁ
ਧਿਆਇਨਿਸਚੁ॥ਜੋਮਰਿਜੰਮੈਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਵਡਾਨਾਉ॥ਵਡੀਵ
ਡਿਆਈਜਾਨਿਹਚਲਥਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਣੈ
ਅਲਾਉ॥ਵਡਿਆਈਬੁਝੈਸਭਿਭਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿ
ਆਈਜਾਪੁਛਿਨਦਾਤਿ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਆ
ਪੇਆਪਿ॥ਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਇ॥ਕੀਤਾਕਰ
ਣਾਸਰਬਰਜਾਇ॥੨॥ਮਃ੨॥ਇਹੁਜਗੁਸਚੈਕੀਹੈਕੋਠ
ੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਇਕਨ੍ਹਾਹੁਕਮਿਸਮਾਇਲਏਇ
ਕਨ੍ਹਾਹੁਕਮੇਕਰੇਵਿਣਾਸੁ॥ਇਕਨ੍ਹਾਭਾਣੈਕਢਿਲਏਇ
ਕਨ੍ਹਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ॥ਏਵਭਿਆਖਿਨਜਾ
ਪਈਜਿਕਿਸੈਆਣੇਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀ

ਐਸਾ ਕਰਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥ ਓ
ਥੈ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ
॥ ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਮੁਹ ਕਾਲ੍ਹੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿ
ਆ ॥ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ
ਵਾਲਿਆ ॥ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥ ਵਿਸ
ਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾ
ਦੁ ਰੰਗ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉ
ਣੁ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿ
ਡਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥ ਵਿਸ
ਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਸ
ਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ
॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ

ਉਝੜਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹਾ॥ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂ
ਰਿ॥ਵਿਸਮਾਦਿ ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ॥ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ਰਹਿ
ਆ ਵਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕ ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ॥੧॥ਮਃ ੧॥
ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰਿ॥
ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ
॥ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾ
ਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨਣੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿ
ਆਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜ
ਹਾਨ॥ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ਕੁਦਰਤਿ
ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕੁ
ਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ॥ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰ
ਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ॥ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ਵ
ਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ
ਭਸਮੜਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ। ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀ

ਰਾਗੁ ਗਉੜਿ ਸੰਗਤਿ ਪੜਤਿ ਬਜਾਇਆ ॥ ਅਗੋਚਰ ਤ
ਕੀਰਤ ਦਾਚੀ ਐ ਹੁਰਿ ਲੇ ਪਾਰ ਗਿਯ ਮਨ ਭਾਇਆ
॥ ਬਾਉਨ ਨੋ ਦੀਪ ਉਰੀ ਏਗੁ ਰਿਪੁ ਟੀਐ ਰਿਆਗੁ
ਆਇਆ ॥ ਮਲਿਐ ਪੈ ਜਲ ਮਗਾ ਦਾਇਆ ॥ ਰਾ
ਗੁ ਸੋਰਠਾ ॥ ਤੈ ਦਿਤੀ ਪਉਣ ਦਾ ਗੋ ਪੁਰ ਦਾਉ ॥ ਤੈ
ਦਿਤੇ ਚਲ ਗਿਸ ਖਰਗੀਆਉ ॥ ਤੈ ਦਿਤੀ ਅਗਨ
ਰਖਣ ਦੇ ਗਾਹਾ ॥ ਤੈ ਦਿਤੇ ਪਰਤੀ ਦੇ ਬਾਭਾ ॥ ਤੈ ਦਿ
ਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਦਿਗੈ ਸਿਰਤਾਗੀ ॥ ਤੈ ਦਿਤੇ ਰਾਜਾ ਪਰਮ ਦੁ
ਆਰੀ ॥ ਤੈ ਦਿਤੇ ਸੂਰਜ ਤੈ ਦਿਤੇ ਚੰਦੁ ॥ ਰੋਗੁ ਰਗੇ ਜੀ
ਚਲ ਤਨ ਐਤੂਾ ॥ ਤੈ ਦਿਤੇ ਪ ਪਸਰਗਨਾ ਥਾ ॥ ਤੈ
ਦਿਤੀਆ ਧਾਰਾ ਟੋਆ ਕਾਸ ॥ ਤੈ ਦਿਤੇ ਜੋ ਧਮ ਨਾ ਬੁਧਿ
ਸੁਗਾ ॥ ਤੈ ਦਿਤੇ ਆਦਾ ਗਿਸਾ ਦਾ ਗਿ ਪੂਰਗਾ ॥ ਸਗਾ ਗਿਆਂ
ਭਉ ਨਿ ਲਿ ਧਿਆਸਿ ਰਿਲੇਖਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹੀ ਰਬ ਉ ਨਿਰੰ
ਕਾਰੁ ਸਬ ਦੇਰਾ ॥੧॥ ਮ:੧ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ਰਬ ਉਨੇਰੰਕਾਰੁ

ਰਿਕੇਤੇਰਾਮਰਵਾਲ॥ਕੇਤੀਆਕੰਨਕਹਾਣੀਆ
ਕੇਤੇਬੇਦਬੀਚਾਰ॥ਕੇਤੇਨਚਹਿਮੰਗਤੇਗਿੜਿਮੁੜਿ
ਪੂਰਹਿਤਾਲ॥ਬਾਜਾਰੀਬਾਜਾਰਮਹਿਆਇਕਢਹਿ
ਬਾਜਾਰ॥ਗਾਵਹਿਰਾਜੇਰਾਣੀਆਬੋਲਹਿਆਲ
ਪਤਾਲ॥ਲਖਟਕਿਆਕੇਮੁੰਦੜੇਲਖਟਕਿਆ
ਕੇਹਾਰ॥ਜਿਤੁਤਨਿਪਾਈਅਹਿਨਾਨਕਾਸੇਤਨਹੋਵ
ਹਿਛਾਰ॥ਗਿਆਨੁਨਗਲੀਢੂਢੀਐਕਥਨਾਕ
ਰੜਾਸਾਰੁ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਹੋਰਹਿਕ
ਮਤਿਹੁਕਮੁਖੁਆਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇ
ਆਪਣੀਤਾਨਦਰੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਏਹੁਜੀਉ
ਬਹੁਤੇਜਨਮਭਰੰਮਿਆਤਾਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇ
ਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜੇਵਡੁਦਾਤਾਕੋਨਹੀਸਭਿਸੁਣਿਅਹੁ
ਲੋਕਸਬਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਚੁਪਾਇ
ਆਜਿਨ੍ੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸਚੋਸ

ਊਹੂ ਰਹਿਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋ
ਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ੍ਹ ਗੋਪਾਲ ॥ ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ
ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾ
ਲੁ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆ
ਨ ਵਿਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਾ
ਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥ ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨ੍ਹਿ ਸਿਰ ॥
ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥ ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾ
ਇ ॥ ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ
ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥ ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ਹ ॥ ਗਾਵ
ਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥
ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚ
ੜਾਉ ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ
ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥ ਕੋਲੂ
ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥ ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥ ਲ

ਦੁਆਪਾਟੀਆਆਣਗਾਹ ॥ ਪੰਖੀਭਉਦੀਆਲੈ ੮੬
ਨਿਨਸਾਹ ॥ ਸੂਐਖਾੜਿਭਵਦਾਈਆਕਿਜੰਤਾ ॥ ਨਾਨ
ਕਭਉਦਿਆਂਘਾਟਤਨਆਂਤਾ ॥ ਛੁੰਧਨਛੈਂਧਿਭਵਦਾਏ
ਸੋਇ ॥ ਧਇਐਕਿਰਤਿਨਛੈਸਭੂਰੋਇ ॥ ਨਾਹਿਉਨਥਿ
ਰਸਾਹਿਥਲਹਿਸੋਰਏ ॥ ਉਤਿਨਸਾਹਸਿਧਿਪਨੋਏ ॥
ਨਥਟਰਟੁਦਟਾਧਨਕਚਾਉ ॥ ਨਾਨਕਜਿਨਮਨਿਭਉ
ਤਿਨਾਮਨਿਭਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਉਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾ
ਇਲਇਐਨਰਕਿਨਜਾਈਐ ॥ ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸ
ਦਾਦੇਖਜੈਆਖਿਗਵਾਈਐ ॥ ਜੇਲੋੜਹਿਚੰਗਾਆਪ
ਣਾਕਰਿਪੁੰਨਹੁਨੀਚੁਸਦਾਈਐ ॥ ਜੇਜਰਵਾਣਾ
ਪਰਹਰੈਜਰੁਵੇਸਕਰੇਦੀਆਈਐ ॥ ਕੋਰਹੈਨਭਰੀ
ਐਪਾਈਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾਸਿਫ
ਤਿਸਰੀਅਤਿਪੜਿਪੜਿਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬੰਦੇਸੇਜਿਪ
ਵਹਿਵਿਚਿਬੰਦੀਵੇਖਣਕਉਦੀਦਾਰੁ ॥ ਹਿੰਦੂਸਾਲਾਹੀ

ਸਲਾਹ॥ਦਰਸਨਿਰੂਪਿਅਪਾਰੁ॥ਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅਰਚਾ
ਪੂਜਾਅਗਰਵਾਸੁਬਹਕਾਰੁ॥ਜੋਗੀਸਬਦਿਧਿਆਵਹਿਜੇ
ਤੇਅਲਖਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਸੂਖਮਮੂਰਤਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਕਾ
ਇਆਕਾਆਕਾਰੁ॥ਸਤੀਆਮਨਿਸੰਤੋਖੁਉਪਜੈਦੇਣੈਕੈ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਦੇਦੇਮੰਗਹਿਸਹਸਾਗੂਣਾਸੋਭਕਰੇਸੰਸਾਰੁ॥
ਚੋਰਾਜਾਰਾਤੈਕੂੜਿਆਰਾਖਾਰਾਬਾਵੇਕਾਰੁ॥ਇਕਿਹੋਦਾ
ਖਾਇਚਲਹਿਐਥਾਊਤਿਨਾਭਿਕਾਈਕਾਰ॥ਜਲਿਥਲਿਜੀ
ਆਪੁਰੀਆਲੋਆਆਕਾਰਾਆਕਾਰ॥ਓਇਜਿਆਖ
ਹਿਸੁਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਤਿਨਾਭਿਤੇਰੀਸਾਰ॥ਨਾਨਕਭਗਤਾਭੁਖ
ਸਾਲਾਹਣੁਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹਹਿਦਿ
ਨੁਰਾਤੀਗੁਣਵੰਤਿਆਪਾਛਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਮਿਟੀਮੁਸਲਮਾ
ਨਕੀਪੇੜੈਪਈਕੁਮ੍ਹਿਆਰ॥ਘੜਿਭਾਂਡੇਇਟਾਕੀਆ
ਜਲਦੀਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਜਲਿਜਲਿਰੋਵੈਬਪੁੜੀਝੜਿ
ਝੜਿਪਵਹਿਅੰਗਿਆਰ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਤੈਕਾਰਣੁਕੀਆ

ਸੋਜਾਣੈਕਰਤਾਰੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓ
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਆਪੁਰ
ਖਿਓਨੁਕਰਿਪਰਗਟੁਆਖਿਸੁਣਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿ
ਐਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਜਿਨਿਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਉਤਮੁਏ
ਹੁਬੀਚਾਰੁਹੈਜਿਨਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾ
ਤਾਪਾਇਆ॥੭॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥ਹਉਵਿਚਿਆਇਆਹਉਵਿਚਿਗ
ਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਜੰਮਿਆਹਉਵਿਚਿਮੂਆ॥ਹਉਵਿਚਿਦਿਤਾਹਉਵਿ
ਚਿਲਇਆ॥ਹਉਵਿਚਿਖਟਿਆਹਉਵਿਚਿਗਇਆ॥ਸਚਿ ਕੂੜਿਆ।
ਆਰੁਕੂੜਿਆਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰੁ॥ਹਉਵਿ
ਚਿਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੁ॥ਹਉਵਿਚਿਹਸੈਹਉਵਿਚਿਰੋਵੈ॥
ਹਉਵਿਚਿਭਰੀਐਹਉਵਿਚਿਧੋਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਖੋ
ਵੈ॥ਹਉਵਿਚਿਮੂਰਖੁਹਉਵਿਚਿਸਿਆਣਾ॥ਮੋਖਮੁਕ
ਤਿਕੀਸਾਰਨਜਾਣਾ॥ਹਉਵਿਚਿਮਾਇਆਹਉਵਿਚਿਛਾ
ਇਆ॥ਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜੰਤਉਪਾਇਆ॥ਹਉਮੈਬੂਝੈ

ਤਾਦਰਗਹਸੂਝੈ ॥ ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਖਪਿਖਪਿਲੂਝੈ ॥ ਨਾਨਕ
ਹੁਕਮੀਲਿਖੀਐਲੇਖੁ ॥ ਜੇਹਾਵੇਖਹਿਤੇਹਾਵੇਖੁ ॥੧॥ ਮਃ੨ ॥ ਹਉ
ਮੈਏਹਾਜਾਤਿਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈਏਈਬੰਧਨਾ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈਕਿਥਹੁਊਪਜੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਇ
ਹੁਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈਏਹੋਹੁਕਮੁਹੈਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਹਿ ॥ ਹਉ
ਮੈਦੀਰਘਰੋਗੁਹੈਦਾਰੂਭੀਇਸੁਮਾਹਿ ॥ ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆ
ਪਣੀਤਾਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣਹੁਜਨਹੁਇ
ਤੁਸੰਜਮਿਦੁਖਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਵਕੀਤੀਸੰਤੋਖੀਈ
ਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਧਿਆਇਆ ॥ ਓਨੀਮੰਦੈਪੈਰੁਨ
ਰਖਿਓਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਧਰਮੁਕਮਾਇਆ ॥ ਓਨੀਦੁਨੀਆਤੋ
ੜੇਬੰਧਨਾਅੰਨੁਪਾਣੀਥੋੜਾਖਾਇਆ ॥ ਤੂੰਬਖਸੀ
ਸੀਅਗਲਾਨਿਤਦੇਵਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ ॥ ਵਡਿ
ਆਈਵਡਾਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ॥ ਪੁਰਖਾਂਬਿ
ਰਖਾਂਤੀਰਥਾਂਤਟਾਂਮੇਘਾਂਖੇਤਾਂਹ ॥ ਦੀਪਾਂਲੋਆਂ

ਵਣਾਂ ਖੰਡਾਂ ਦੇ ਰਖੇ ਤੋਂਗ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾ ੮੮
ਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਂ
ਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥ ਜਿਨਿ ਕ
ਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰ
ਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ
ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿ
ਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਨੇਕੀਆਂ ਚੰਗਿਆ
ਈਆਂ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸ
ਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣ ॥ ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ
ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ॥ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ
ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ
ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ
ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ
ਏਕੁ ਤੂ ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ

ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ
॥ ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ
॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥
ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥
ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ
॥ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥
॥ ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥ ਮਃ
੧॥ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥ ਬਹੁ ਤੀਰਥ
ਭਵਿਆ ਤੇਤੋ ਲਵਿਆ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁ
ਖੁ ਦੀਆ ॥ ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥ ਅੰ
ਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਪਗਉ ਧੇਤਾਂ ਨਸਾ ਅਪਣ

ਵੀਰ ਸਾਰੀਆ ॥ ਆਹਣੁ ਮਲਣੁ ਪਾਈਐ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥
ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ
ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥ ਅੰ
ਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲੁ
ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮ
ਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ
ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵਦੇ ॥ ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁ
ਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥ ਹ
ਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ
॥ ਤਿਨ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥
ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ
ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ

ਕੂੜੁਪੈਨਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਕਾਇਆਕੂੜੁਕਪੜੁਕੂੜੁਰੂ
ਪੁਅਪਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮੀਆਕੂੜੁਬੀਬੀਖਪਿਹੋਏਖਾ
ਰੁ॥ਕੂੜਿਕੂੜੈਨੇਹੁਲਗਾਵਿਸਰਿਆਕਰਤਾਰੁ॥ਕਿਸੁ
ਨਾਲਿਕੀਚੈਦੋਸਤੀਸਭੁਜਗੁਚਲਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮਿ
ਠਾਕੂੜੁਮਾਖਿਉਕੂੜੁਡੋਬੇਪੂਰੁ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨ
ਤੀਤੁਧੁਬਾਝੁਕੂੜੁਕੂੜੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀ
ਐਜਾਰਿਦੈਸਚਾਹੋਇ॥ਕੂੜਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁ
ਕਰੇਹਛਾਧੋਇ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਚਿ
ਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਨਾਉਸੁਣਿਮਨੁਰਹਸੀਐਤਾਪ
ਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਜੁਗ
ਤਿਜਾਣੈਜੀਉ॥ਧਰਤਿਕਾਇਆਸਾਧਿਕੈਵਿਚਿਦੇਇ
ਕਰਤਾਬੀਉ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਿਖਸ
ਚੀਲੇਇ॥ਦਇਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨੁਦਾ
ਨੁਕਰੇਇ॥ਸਚੁਤਾਂਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਆਤਮਤੀ

ਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾ
ਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵ
ਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੁ ਮ
ਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥ ਕੂੜਾ ਲਾ
ਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥
ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥ ਮਤਿ
ਥੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਚਿ ਕਾਲੁ
ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥ ਬੀਉ ਬੀਜਿ
ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥ ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ
ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ
ਸੋਇ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲ
ਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥ ਕਾ

ਮੁਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੀ
ਰਯਾਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਗਿਆ
ਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾ
ਦਾ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮ
ਤਿ ਹੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾ
ਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗ
ਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ
ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ
ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵ
ਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨੀ ਛਾਲ
ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅ
ਗੈ ਜੀਉ ਨਵੇ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇ
ਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ
ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ

ਨਿਤਪੁਦੇਹੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਇਕਨਾਨੋਤੂੰਮੇ
ਲਿਲੈਹਿਇਕਿਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਤੇਜਾਣਿਆਜਿਥੈਤੁਧੁਆਪੁਬੁਝਾਇਆ॥ਸਹ
ਜੇਹੀਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਦੁਖੁਦਾਰੂ
ਸੁਖੁਰੋਗੁਭਇਆਜਾਸੁਖੁਤਾਮਿਨਹੋਈ॥ਤੂੰਕਰਤਾਕਰ
ਣਾਮੈਨਾਹੀਜਾਹਉਕਰੀਨਹੋਈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਕੁਦਰਤਿਵਸਿ
ਆਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਈਲਖਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤਿਮਹਿ
ਜੋਤਿਜੋਤਿਮਹਿਜਾਤਾਅਕਲਕਲਾਭਰਪੂਰਿਰਹਿਆ॥
ਤੂੰਸਚਾਸਾਹਿਬੁਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸੁਆਲਿਉਜਿਨਿਕੀਤੀ
ਸੋਪਾਰਿਪਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੇਕੀਆਬਾਤਾ
ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਕਰਿਰਹਿਆ॥ਮਃ੧॥ਜੋਗਸਬਦੰ
ਗਿਆਨਸਬਦੰਬੇਦਸਬਦੰਬ੍ਰਾਮਣਾ॥ਖਤ੍ਰੀਸਬਦੰ
ਸੂਰਸਬਦੰਸੂਦ੍ਰਸਬਦੰਪਰਾਕ੍ਰਿਤਾ॥ਸਰਬਸਬ
ਦੰਏਕਸਬਦੰਜੇਕੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਨਾਨਕਤਾਕਾਦਾਸ

ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵ
ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ੍ਯ ਜੇ ਕੋ ਜਾ
ਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥ ਮਃ
੧ ॥ ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਕਾ
ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੜਿਆ
ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥ ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲ
ਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥ ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦ
ਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥ ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅ
ਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ
ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਜੁ
ਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ਸ
ਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹਿ ॥ ਦੁਆਪੁ
ਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇ
ਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥

ਸਭੁਕੋਸਾਚੁਸਮਾਵੈਰਿਗੁਕਹੈਰਹਿਆਭਰਪੂਰ॥ਰਾ
ਮਨਾਮਦੇਵਾਮਹਿਸੂਰੁ॥ਨਾਇਲਇਐਪਰਾਛਤਜਾਇ
॥ਨਾਨਕਤਉਮੋਖੰਤਰਪਾਇ॥ਜੁਜਮਹਿਜੋਰਛਲੀਚੰ
ਦ੍ਰਾਵਲਿਕਾਨਕ੍ਰਿਸਨਜਾਦਮਭਇਆ॥ਪਾਰਜਾਤ
ਗੋਪੀਲੈਆਇਆਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਮਹਿਰੰਗਕੀਆ॥ਕ
ਲਮਹਿਬੇਦਅਥਰਬਣਹੂਆਨਾਉਖੁਦਾਈਅਲਹੁਭ
ਇਆ॥ਨੀਲਬਸਤ੍ਰਲੇਕਪੜੇਪਹਰੇਤੁਰਕਪਠਾਣੀਅ
ਮਲਕੀਆ॥ਚਾਰੇਵੇਦਹੋਏਸਚਿਆਰ॥ਪੜ੍ਹਹਿਗੁ
ਣਹਿਤਿਨਚਾਰਵੀਚਾਰ॥ਭਾਉਭਗਤਿਕਰਿਨੀਚੁਸਦਾ
ਏ॥ਤਉਨਾਨਕਮੋਖੰਤਰਪਾਏ॥ਪਉੜੀ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਤੁਮਿਲਿਐਖਸਮਸਮਾਲਿਆ॥
ਜਿਨਿਕਰਿਉਪਦੇਸਗਿਆਨਅੰਜਨਦੀਆਇਨ੍ਹੀਨੇਤ੍ਰੀਜ
ਗਤੁਨਿਹਾਲਿਆ॥ਖਸਮਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਡੁਬੇਸੇਵਣਜਾ
ਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬੋਹਿਥਾਵਿਰਲੈਕਿਨੈਵੀਚਾਰਿਆ॥ਕ

ਰਕਿਰਪਾਪਾਰਉਤਾਰਿਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਿਮਲਰੁ
ਖੁਸਰਾਇਰਾਅਤਿਦੀਘਅਤਿਮੁਚੁ ॥ ਓਇਜਿਆਵਹਿ
ਆਸਕਰਿਜਾਹਿਨਿਰਾਸੇਕਿਤੁ ॥ ਫਲਫਿਕੇਫੁਲਬਕ
ਬਕੇਕੰਮਿਨਆਵਹਿਪਤੁ ॥ ਮਿਠਤੁਨੀਵੀਨਾਨਕਾਗੁਣ
ਚੰਗਿਆਈਆਤਤੁ ॥ ਸਭੁਕੋਨਿਵੈਆਪਕਉਪਰਕਉਨਿ
ਵੈਨਕੋਇ ॥ ਧਰਿਤਾਰਾਜੂਤੋਲੀਐਨਿਵੈਸੁਗਉਰਾਹੋਇ ॥ ਅ
ਪਰਾਧੀਦੂਣਾਨਿਵੈਜੋਹੰਤਾਮਿਰਗਾਹਿ ॥ ਸੀਸਿਨਿਵਾਇ
ਐਕਿਆਥੀਐਜਾਰਿਦੈਕੁਸੁਧੇਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜਿਪੁਸ
ਤਕਸੰਧਿਆਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲਪੂਜਸਿਬਗੁਲਸਮਾਧੰ
॥ ਮੁਖਿਝੂਠੁਬਿਭੂਖਣਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲਤਿਹਾਲਬਿਚਾਰੰ
॥ ਗਲਿਮਾਲਾਤਿਲਕੁਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇਧੋਤੀਬਸਤ੍ਰ
ਕਪਾਟੰ ॥ ਜੇਜਾਣਸਿਬ੍ਰਹਮੰਕਰਮੰ ॥ ਸਭਿਫੋਕਟਨਿਸ
ਚਉਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਉਧਿਆਵੈ ॥ ਵਿਣੁ
ਸਤਿਗੁਰਵਾਟਨਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਪੜੁਰੂਪੁਸੁਹਾਵ

ਣਾਛਡਿਦੁਨੀਆਂਅੰਦ੍ਰਿਜਾਵਣਾ॥ਮੰਦਾਚੰਗਾਆਪਣਾ
ਆਪੇਹੀਕੀਤਾਪਾਵਣਾ॥ਹੁਕਮਕੀਏਮਨਿਭਾਵਦੇਰਾਹਿਭੀੜੈ
ਅਗੈਜਾਵਣਾ॥ਨੰਗਾਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆਤਾਦਿਸੈਖਰਾਡਰਾਵ
ਣਾ॥ਕਰਿਅਉਗਣਪਛੋਤਾਵਣਾ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਦ
ਇਆਕਪਾਹਸੰਤੋਖੁਸੂਤੁਜਤੁਗੰਢੀਸਤੁਵਟੁ॥ਏਹੁਜਨੇ
ਊਜੀਅਕਾਹਈਤਪਾਂਡੇਘਤੁ॥ਨਾਏਹੁਤੁਟੈਨਮਲੁਲ
ਗੈਨਾਏਹੁਜਲੈਨਜਾਇ॥ਧੰਨੁਸੁਮਾਣਸਨਾਨਕਾਜੋਗਲਿ
ਚਲੇਪਾਇ॥ਚਉਕੜਿਮੁਲਿਅਣਾਇਆਬਹਿਚਉਕੈ
ਪਾਇਆ॥ਸਿਖਾਕੰਨਿਚੜਾਈਆਗੁਰੁਬ੍ਰਾਹਮਣੁਥਿਆ
॥ਓਹੁਮੁਆਓਹੁਝੜਿਪਇਆਵੇਤਗਾਗਇਆ॥੧॥
ਮਃ੧॥ਲਖਚੋਰੀਆਲਖਜਾਰੀਆਲਖਕੂੜੀਆਲਖ
ਗਾਲਿ॥ਲਖਠਗੀਆਪਹਿਨਾਮੀਆਰਾਤਿਦਿਨਸੁ
ਜੀਅਨਾਲਿ॥ਤਗੁਕਪਾਹਹੁਕਤੀਐਬਾਮ੍ਹਣੁਵਟੇਆਇ

ਕੁਹਿਬਕਰਾਰਿੰਨਿਖਾਇਆਸਭੁਕੋਆਖੈਪਾਇ॥ਹੋਇ
ਪੁਰਾਣਾਸੁਟੀਐਭੀਫਿਰਿਪਾਈਐਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਤ
ਗੁਨਤੁਟਈਜੇਤਗਿਹੋਵੈਜੋਰੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪ
ਤਿਊਪਜੈਸਾਲਾਹੀਸਚੁਸੂਤੁ॥ਦਰਗਹਅੰਦਰਿਪਾਈ
ਐਤਗੁਨਤੂਟਸਿਪੂਤ॥੨॥ਮਃ੧॥ਤਗੁਨਇੰਦ੍ਰੀਤਗੁਨਨਾਰੀ
॥ਭਲਕੇਥੁਕਪਵੈਨਿਤਦਾੜੀ॥ਤਗੁਨਪੈਰੀਤਗੁਨਹਥੀ
॥ਤਗੁਨਜਿਹਵਾਤਗੁਨਅਖੀ॥ਵੇਤਗਾਆਪੇਵਤੈ॥
ਵਟਿਧਾਗੇਅਵਰਾਘਤੈ॥ਲੈਭਾੜਿਕਰੇਵੀਆਹੁ॥ਕ
ਢਿਕਾਗਲੁਦਸੇਰਾਹੁ॥ਸੁਣਿਵੇਖਹੁਲੋਕਾਏਹੁਵਿਡਾ
ਣੁ॥ਮਨਿਅੰਧਾਨਾਉਸੁਜਾਣੁ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਸਾਹਿ
ਬੁਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਸਾਈਕਾਰਕਰਾਇ
ਸੀ॥ਸੋਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੇਜਿਸਨੋਹੁਕਮੁਮਨਾਇਸੀ॥
ਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁਤਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਪ

ਇਸੀ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੈ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫ
ਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਗਊ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤ
ਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇ
ਛਾਂ ਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕ
ਾ ਭਾਈ ॥ ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਨਾਮਿ ਲਇਐ ਜਾ
ਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ ਛੁ
ਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥ ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰ
ਹਿ ਨਾਦ ॥ ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥ ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ
ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ
ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇ
ੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥ ਨੀ
ਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ
ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ

ਤਉਕੇਤਉਪਾਰਿਕਿਸੈਨਜਾਤੀਆ॥ਦੇਕੈਚਉਕਾਕਢੀਕਾਰ
॥ਉਪਰਿਆਇਬੈਠੇਕੂੜਿਆਰ॥ਮਤੁਭਿਟੈਵੇਮਤੁ
ਭਿਟੈ॥ਇਹੁਅੰਨੁਅਸਾਡਾਫਿਟੈ॥ਤਨਿਫਿਟੈਫੇੜਕ
ਰੇਨਿ॥ਮਨਿਜੂਠੈਚੁਲੀਭਰੇਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਚੁਧਿ
ਆਈਐ॥ਸੁਚਿਹੋਵੈਤਾਸਚੁਪਾਈਐ॥੨॥ਪ
ਉੜੀ॥ਚਿਤੈਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਵੇਖਿਨਦਰੀਹੇਠਿਚਲਾਇ
ਦਾ॥ਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਹੀਕਰਮਕਰ
ਾਇਦਾ॥ਵਡਹੁਵਡਾਵਡਮੇਦਨੀਸਿਰੇਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾ
ਇਦਾ॥ਨਦਰਿਉਪਠੀਜੇਕਰੇਸੁਲਤਾਨਾਘਾਹੁਕਰਾਇ
ਦਾ॥ਦਰਿਮੰਗਨਿਭਿਖਨਪਾਇਦਾ॥੧੬॥ਸਲੋਕੁਮ:੧॥
ਜੇਮੋਹਾਕਾਘਰੁਮੁਹੈਘਰੁਮੁਹਿਪਿਤਰੀਦੇਇ॥ਅਗੈਵਸ
ਤੁਸਿਞਾਣੀਐਪਿਤਰੀਚੋਰਕਰੇਇ॥ਵਢੀਅਹਿਹਥ
ਦਲਾਲਕੇਮੁਸਫੀਏਹੁਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਅਗੈਸੋਮਿਲੈ
ਜਿਖਟੇਘਾਲੇਦੇਇ॥੧॥ਮ:੧॥ਜਿਉਜੋਰੂਸਿਰਨਾਵਣੀਆ

ਵੈਦਾ ਰੋਵਦਾਗ॥ ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆ ੯੫
ਰੁ॥ ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ॥
ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ॥੨॥ ਪਉ
ੜੀ॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿ
ਆ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾ
ਰਿਆ॥ ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹ
ਰਿਆ॥ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ
ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ॥ ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ
॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ੧॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤ
ਕੁ ਹੋਇ॥ ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ॥ ਜੇਤੇ
ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀ
ਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ॥ ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ
ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿ
ਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ॥੧॥ ਮਃ੧॥ ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿ

ਵਾਸੂਤਕੁਕੂੜੁ॥ਅਖੀਸੂਤਕੁਵੇਖਣਾਪਰਤ੍ਰਿਅਪ
ਰਧਨਰੂਪੁ॥ਕੰਨੀਸੂਤਕੁਕੰਨਿਪੈਲਾਇਤਬਾਰੀਖਾਹਿ॥
ਨਾਨਕਹੰਸਾਆਦਮੀਬਧੇਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥੨॥ਮਃ੧॥
ਸਭੋਸੂਤਕੁਭਰਮੁਹੈਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾ
ਹੁਕਮੁਹੈਭਾਣੈਆਵੈਜਾਇ॥ਖਾਣਾਪੀਣਾਪਵਿਤ੍ਰੁ
ਹੈਦਿਤੋਨੁਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝਿ
ਆਤਿਨਾਸੂਤਕੁਨਾਹਿ॥੩॥ਪਉੜੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿ
ਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡਿਆਈਆ॥
ਸਹਿਮੇਲੇਤਾਨਦਰੀਆਈਆ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਮ
ਨਿਵਸਾਈਆ॥ਕਰਿਹੁਕਮੁਮਸਤਕਿਹਥੁਧਰਿਵਿਚ
ਹੁਮਾਰਿਕਢੀਆਬੁਰਿਆਈਆ॥ਸਹਿਤੁਠੈਨਉਨਿ
ਧਿਪਾਈਆ॥੧੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧॥ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਆਪਿ
ਹੋਇਸੁਚੈਬੈਠਾਆਇ॥ਸੁਚੇਅਗੈਰਖਿਓਨੁਕੋਇਨ
ਭਿਟਿਓਜਾਇ॥ਸੁਚਾਹੋਇਕੈਜੇਵਿਆਲਗਾਪੜਣਿਸਲੋ

ਲੋਕੁ ॥ ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ੫੬
॥ ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ
ਪੰਜਵਾਂ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ
॥ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ਥੁਕਾਂ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥
ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏ
ਵੈ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾਂ ਪਾਹਿ ॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭੰਡਿ ਜੰਮੀ
ਐ ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋ
ਸਤੀ ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥ ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰ
ਧਾਨੁ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥ ਭੰ
ਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ
ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾ
ਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਪਉੜੀ
ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥ ਕੀਤਾ
ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥ ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹ

ਨਿਆਂ ਤਜਿ ਗੀਤਾ ਕਾਵਿਤਾ ਗਾਵਹਿ ਬਿਰੰਚਿ ਓਆ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ
ਆਖੀਐ ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀ
ਐ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ
ਹੋਇ ॥ ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥ ਫਿਕਾ ਦਰਗ
ਹ ਸੁਟੀਐ ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥ ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀ
ਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ ਪੈਜ ਬਾਹ
ਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ਉ
ਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥ ਜਿਨ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ਤੇ ਭਲੇ ਸੰ
ਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰੰਗਿ
ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ
ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥ ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ਜਬੈ
ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥ ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮਾ ਮੇਲੁ
॥ ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥ ਦੇਖ

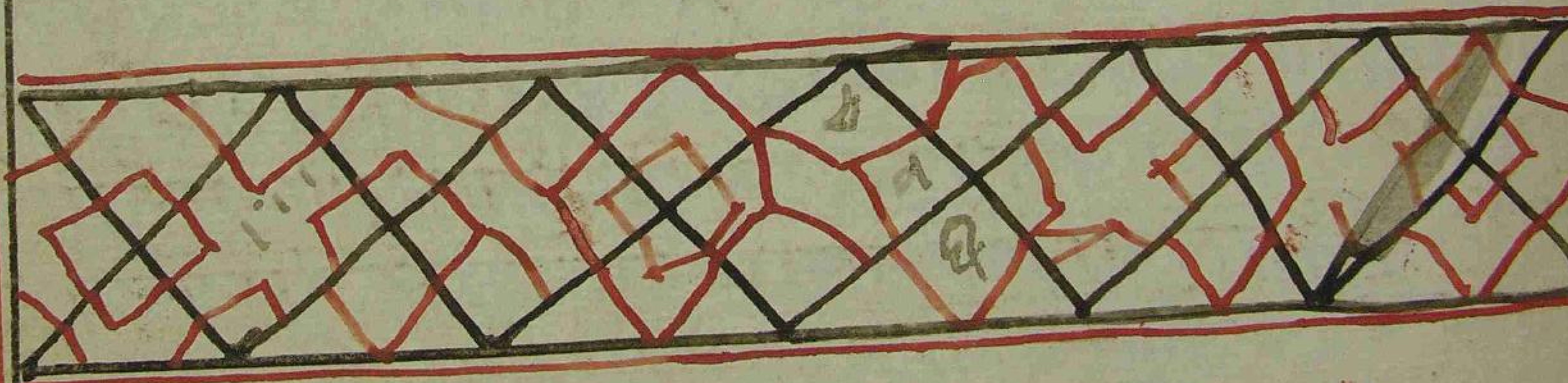
ਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚ ੯੭
ਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ਕਿਉ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸ
ਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ
॥ ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਕਰਿ
ਮੰਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ਥਾਇ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਈਐ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆ
ਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥ ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ
ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇਵੇ
ਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥ ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘ
ਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿ

ਖੁਪਾਏਆਂਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲਗਾਸੋਪਰਵਾਣੁ
॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜੋਜੀਇਹੋਇਸੁਉਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆਵਾਉ ॥ ਬੀਜੇਬਿ
ਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆਉ ॥੨॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋ
ਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ ॥ ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ ॥
ਵਸਤੂਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ ॥ ਸਾਹਿਬਸੇਤੀਹੁਕਮੁ
ਨਚਲੈਕਹੀਬਣੈਅਰਦਾਸਿ ॥ ਕੂੜਿਕਮਾਣੈਕੂੜੋਹੋਵੈਨਾਨਕਸਿਫਤਿਵਿ
ਗਾਸਿ ॥੩॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਵਡਾਰੂਸਿਉਨੇਹੁ ॥ ਪਾਣੀ
ਅੰਦਰਿਲੀਕਜਿਉਤਿਸਦਾਥਾਉਨਥੇਹੁ ॥੪॥ ਮਃ ੨ ॥ ਹੋਇਇਆਣਾਕ
ਰੇਕੰਮੁਆਣਿਨਸਕੈਰਾਸਿ ॥ ਜੇਇਕਅਧਚੰਗੀਕਰੇਦੂਜੀਭੀਵੇਰਾ
ਸਿ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਜੇਚਲੈਖਸਮੈਭਾਇ ॥ ਹੁ
ਰਮਤਿਤਿਸਨੋਅਗਲੀਓਹੁਵਜਹੁਭਿਦੂਣਾਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈਕਰੇ
ਬਰਾਬਰੀਫਿਰਿਗੈਰਤਿਅੰਦਰਿਪਾਇ ॥ ਵਜਹੁਗਵਾਏਅਗਲਾਮੁ
ਹੇਮੁਹਿਪਾਣਾਖਾਇ ॥ ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾਤਿਸੁਕਹੀਐਸਾਬਾ
ਸਿ ॥ ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਚਲਈਨਾਲਿਖਸਮਚਲੈਅਰਦਾਸਿ ॥

॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ॥
ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ॥੧॥ ਮਃ ੨॥ ਏਹ ਕਿਨੇ
ਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ
ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ
ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾ
ਰ॥ ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ॥ ਆ
ਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿ
ਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ
ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ॥ ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲੈ ਰ
ਹਨਿ ਚੜੇ॥ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ॥ ਤਿ
ਨਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ॥੧॥ ਮਃ ੨॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ
ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇ
ਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆ
ਪਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ

ਨਜਾਇ॥ ਸੋਰਠਾਕਾਰੂਰਕਰਹੀਅਪ੍ਰਦੇਸੀਆਆਇਜਨੂਸਦੜੀਆਹਿ
॥ ਸਾਈਵਿਰਕਸਾਦ੍ਰਣੀਪੁਰਿਭੋਡੀਤਿਨੈਪਾਇ॥ ਨਾਨਕਏਕੀ
ਬਾਹਰੀਹੋਰਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ ਸੋਰਠਿਜਿਤੁਸੈਹਜਾਇ॥੧੪॥੧॥
ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਨਾਲਿ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ਤੁਕ ਅਖਰ ਲਿਂਦ ਮਾਤ੍ਰ ਗੀਆ
ਘਖ ਸਿੰਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਦੁਪਤੇ॥ ੯੮
ਕਵਨਸੰਜੋਗੀਮਿਲਉਪ੍ਰਭਅਪਨੇ॥ ਪਲੁਪਲੁਨਿਮਖ
ਸਦਾਹਰਿਜਪਨੇ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਧਿਆਵਉ॥
ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਵਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ ਹਰਿਨਾਨਕਬਿਸਰੁਨਕਾਹੂਬੇਰੇ॥੨॥੧॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ੫॥ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਹਿਰਦੈਧਿਆਏ॥ ਰੋਗਗਏ
ਸਗਲੇਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ ਗੁਰਿਦੁਖੁਕਾਟਿਓਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ ਸਫਲ
ਜਨਮੁਜੀਵਨਪਰਵਾਨੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਕਥਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭ
ਬਾਨੀ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਜਪਿਜੀਵੇਗਿਆਨੀ॥੨॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਃ੫॥ ਸਾਂਤਿਪਾਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੇ॥ ਸੁਖਉਪਜੇਬਾਜੇਅ
ਨਹਦਤੂਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਪਪਾਪਸੰਤਾਪਬਿਨਾਸੇ॥ ਹਰਿਸਿਮ
ਰਤਕਿਲਵਿਖਸਭਿਨਾਸੇ॥੧॥ ਅਨੰਦੁਕਰਹੁਮਿਲਿਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥
ਗੁਰਿਨਾਨਕਿਮੇਰੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥੩॥॥॥॥॥॥॥ ੧੦
ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਣਪੁ

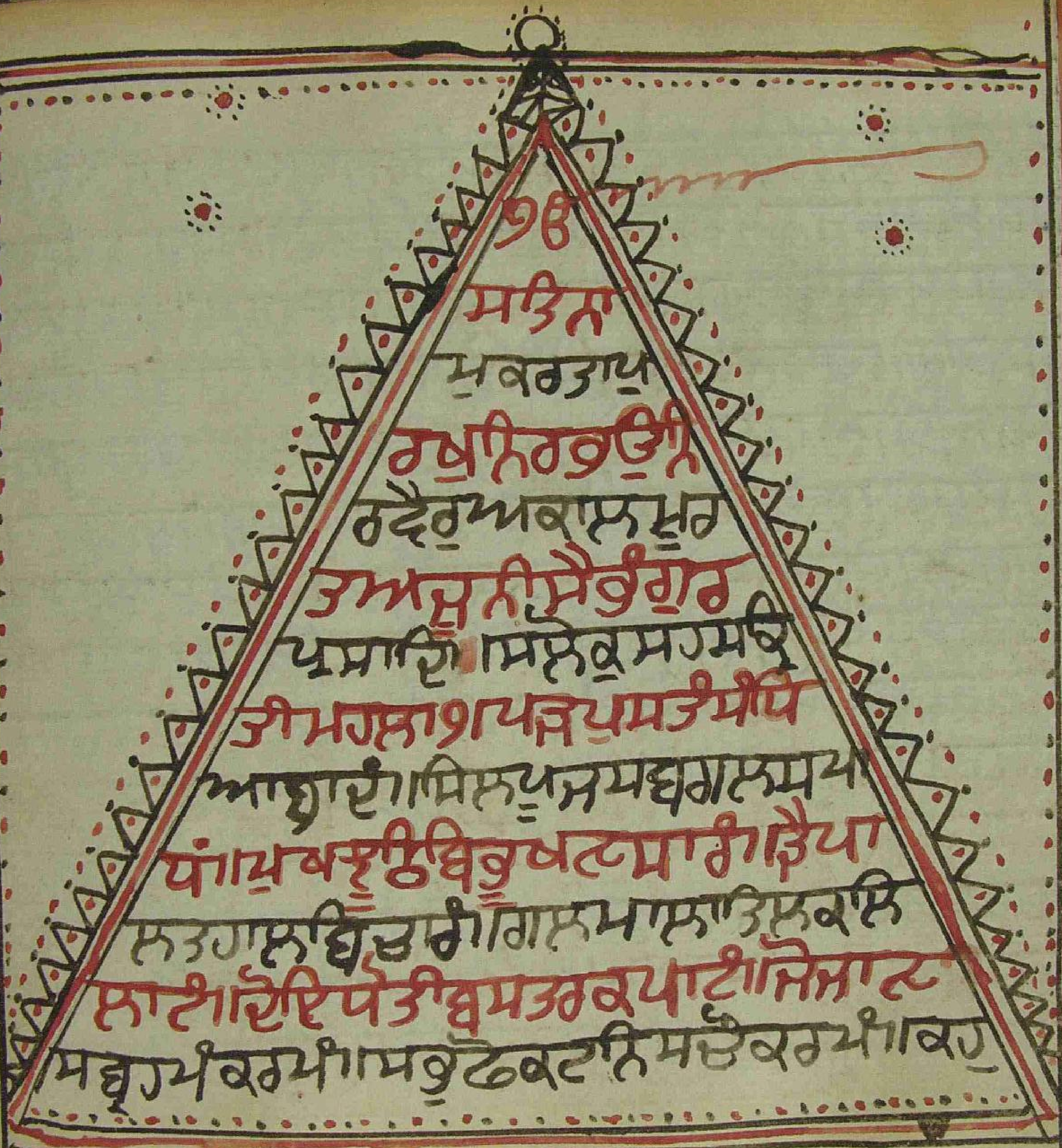
ਕਾਗਦਿ ਪੋਥੀਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣਾ ਸਤਿ ਕੂੜੁ ਗਾਲੀ ਹਭੀਆ ॥
੧॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਪਾਰੁ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹਿ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸ
ਰਪਰ ਰੁੰਨਿਆ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੂਲਿ ਨਾਮ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੨॥
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰਿ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿਆ ॥ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾ
ਰ ਮਾਇਆ ਧੰਧਿਆ ॥੩॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਤਤੁ ਬੀ
ਚਾਰਿਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ਸਰਪਰ ਹਾਰਿਆ ॥
੪॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਨੇਕ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਤੇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ
ਸਭੁ ਵਾਦਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮਤੇ ॥੫॥ ਜਿਨ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ
ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਜ
ਨੀ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥੬॥ ਖੋਜਹਿ ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤ ਕੇ
ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਨੇੜਾ ਤਿਸੁ ਹੇ ॥੭॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਾਤਾਰ
ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਨਕ ਚਾ
ਉ ਏਹੁ ॥੮॥ ॥ ॥ ॥

ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਹਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲੇ
ਖਾਵਤੀ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ ਉਸ
ਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆਂ ॥ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾ
ਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਬੈਸਿ ਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੈ
ਕਹਾ ॥ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਏਹੁ ਜੀਅ ਸਭੁ ਦਿਵਾ ॥ ਆਸ
ਪਿਆਸੀ ਸੇਜ ਸੁ ਕੰਤਿ ਵਿਛਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ
ਭਾਗੁ ਤ ਸਾਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਖੀ ਕਾਜਲ ਹਾਰ ਤੰਬੋਲ
ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥ ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾ
ਜਿਆ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿ
ਹਾਂ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਘ
ਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾ
ਰੁ ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁ
ਰਾਈਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਜਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਪਾਈਆ ॥੪॥ ਆਸਾ ਇਤੀ ਆਸ ਕਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥

੧ੰ ਮੁਸ ਤੁਰ

ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਦਇਆਲਤਪੂਰਾਪਾਈਐ॥ਮੈਤਨੁਅਹੰਗੁਰ
ਛੁਟੁਤਰਿਅਦੇਗੁਣਛਾਇਆ॥ਹਰਿਗਾਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਦਇਆ
ਲਤਾਂਮਨਠਹਰਾਇਆ॥੫॥ਰਹਣੁਨਾਨਕਹੇਅੰਤਖੀਅੰਤਪਿਆ
ਇਆ॥ਦੂਤਰਇਹੁਪੀਸਾਰਸਤਿਗੁਰੂਤਰਾਇਆ॥ਮਿਟਿਆ
ਆਵਾਗਵਣੁਜਾਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਹਰਿਹਾਂਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸ
ਸੁਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੬॥ਮੇਰੇਗਾਖਪਦੇਸੁਅਗਲੁਸੁਖੁ
ਸਨਾ॥ਸਖੀਮੇਰੇਕੰਠਿਰਤੰਨੁਪੇਖੁਭੁਪਨਅਸਨਾ॥ਬਾਸਤੁਸੋਗੁ
ਗੋਪਾਲੁਸਗਲੁਸੁਖਅਠਾਸੁਹਮੀ॥ਹਰਿਹਾਂਰਿਪਸਿਪਨਦਹਿਪਬ
ਸਉਜਿਸਸਦਾਰਮੀ॥੭॥ਪਰਿੜਿਆਮਦੁਵਣੁਜਾਹਿਸੇਈਤਸ
ਜੀਆ॥ਲਿਤਪੁਤਿਹਿਰੀਦਰਬੁਛਿਕੁਕਤਿਰਾਚੀਆ॥
ਹਰਿਗੁਣਨਰਦੇਤਪਦਿੜਸਗਲੁਕੁਲਤਾਰੀਆ॥ਹਰਿਆ
ਸੁੰਨੇਤੇਭੇਏਪੁੰਨੀਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖੀਚਾਰਈ॥੮॥ ॥ ॥
॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

੧ਓ
ਸਤਿਨਾ
ਮੁ ਕਰਤਾਪੁ
ਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿ
ਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰ
ਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ਸਹਸਕ੍ਰਿ
ਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿ
ਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾ
ਧੰ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾ
ਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿ
ਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ ਜੋ ਜਾਨ
ਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਭ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁ

ਨਾਨਕ ਨਿਸਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਨਿ
ਹਫਲੰ ਤਸ੍ਯ ਜਨਮਸ੍ਯ ਜਾਵਦ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾ
ਰਸ੍ਯ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਜੋਗ
ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਸ
ਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਤ ਏਕ
ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ
ਦੇਉ ॥੩॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਤ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥ ਆ
ਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸ੍ਯ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ
ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰ
ਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋ
ਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ ਕਤੰਚ ਪਿਤਾ ਕਤੰ
ਚ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸੁਤਹ ॥ ਕਤੰਚ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧਵ ਕਤੰ

ਚ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ੍ਯਤੇ ॥ ਕਤੰਚ ਚਪਲ ਮੋਹਨੀ ਰੂਪੰ ਪੇਖੰਤੇ ਤਿਆਗੰ ੧੦੭
ਕਰੋਤਾ ਰਹੰਤ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਸਿਮਰਣ ਨਾਨਕ ਲਬਧ੍ਯੰ ਅਚੁਤ
ਤਨਹ ॥੧॥ ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੰ ਧ੍ਰਿਗ ਸਨੇਹੰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵਹ
॥ ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ਗ੍ਰਿਹਾਰਥ ਕਹ ॥
ਸਾਧਸੰਗ ਸ੍ਨੇਹ ਸਤ੍ਯਿੰ ਸੁਖਯੰ ਬਸੰਤਿ ਨਾਨਕਹ ॥੨॥ ਮਿਥ੍ਯੰਤ ਦੇਹੰ ਖੀ
ਣੰਤ ਬਲਨੰ ॥ ਗਨੰਤ ਸ੍ਵਾਸਾ ਭੈਯਾਨ ਧਰਮੰ ॥ ਪਤੰਤ ਮੋਹ ਕੂਪ
ਦੁਰਲਭ੍ਯ ਦੇਹੰ ਤਤ ਆਸ੍ਰਯੰ ਨਾਨਕ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ
ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੩॥ ਕਾਚ ਕੋਟੰ ਰਚੰਤਿ ਤੋਯੰ ਲੇਪਨੰ ਰਕਤ ਚਰਮਣਹ ॥ ਨ
ਵੰਤ ਦੁਆਰੰ ਭੀਤ ਰਹਿਤੰ ਬਾਇ ਰੂਪੰ ਅਸਥੰਭਨਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾ
ਮੰ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਅਗਿਆਨੀ ਜਾਨੰਤਿ ਅਸਥਿਰੰ ॥ ਦੁਰਲਭ
ਦੇਹ ਉਧਰੰਤ ਸਾਧ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਜ
ਪੰਤਿ ॥੪॥ ਸੁਭੰਤ ਤੁਯੰ ਅਚੁਤ ਗੁਣਗ੍ਯੰ ਪੂਰਨੰ ਬਹੁਲੋ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਾ ॥ ਗੰਭੀਰੰ ਊਚੈ ਸਰਬਗਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭ੍ਰਿਤਿਆ ਪ੍ਰਿਅੰ ਬਿਸ੍ਰਾ
ਮ ਚਰਣੰ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣੰ ॥੫॥ ਮ੍ਰਿਗੀ ਤ ਪੇਖੰ

ਤ੍ਰਪਰਪਾਗਾਰੇਨੂਨਿਖਆਦਿਪਗਾ॥ਆਰੇਜਸਰਥੇਟਨ
ਗੋਪਾਲਹਨਾਨਕਰੰਗੰਮਨਦਤੋ॥੬॥ਬਹੁਜਤਨਕਰਤਾਬਲਵੰਤ
ਕਾਰੀਸੇਵੰਤਸੂਰਾਚਤੁਰਦਿਸਹ॥ਬਿਖਮਸਥਾਨਬਸੰਤ
ਊਚਹਨਹਸਿਮਰੰਤਮਰਣੰਕਦਾਚਹ॥ਹੋਵੰਤਿਆਗਿਆ
ਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਕੀਟੀਸਾਸਅਕਰਖਤੇ॥੭॥ਸ
ਬਦੰਰਤੰਹਿਤੰਮਇਆਕੀਰਤੰਕਲੀਕਰਮਕ੍ਰਿਤੁਆ॥ਮਿਟੰਤਤ
ਤ੍ਰਾਗਤਭਰਮਮੋਹੰ॥ਭਗਵਾਨਰਮਣੰਸਰਬਤ੍ਰਥਾਨੰ॥ਦ੍ਰਿਸਟਤੁ
ਯੰਅਮੋਘਦਰਸਨੰ॥ਬਸੰਤਸਾਧਰਸਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਹਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅੰਜਾਪੁਜਪਨਾ॥੮॥ਘਟੰਤਰੂਪੰਘਟੰਤਦੀਪੰ
ਘਟੰਤਰਵਿਸਸੀਅਰਨਖ੍ਯਤ੍ਰਗਗਨੰ॥ਘਟੰਤਬਸੁਧਾਗਿਰਿਤ
ਰਸਿਖੰਡੰ॥ਘਟੰਤਲਲਨਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਹੀਤੰ॥ਘਟੰਤਕਨਿਕਮਾਨ
ਕਮਾਇਆਸ੍ਵਰੂਪੰ॥ਨਹਘਟੰਤਕੇਵਲੰਗੋਪਾਲਅਚੁਤਅ
ਸਥਿਰੰਨਾਨਕਸਾਧਜਨਾ॥੯॥ਨਹਬਿਲੰਬਧਰਮੰਬਿਲੰਬਪਾਪੰ
॥ਦ੍ਰਿੜੰਤਨਾਮੰਤਜੰਤਲੋਭੰ॥ਸਰਣਸੰਤੰਕਿਲਬਿਖਨਾਸੰ॥

ਪ੍ਰਾਪਤੇਪਰਮਪਦੰਖਲਨਾਨਕਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾਧਵਹ॥
੧੦॥ਸਿਮਰਤਿਮੋਹੰਅਲਪਬ੍ਰਧੰਰਚੰਤਬਨਤਾਬਿਨੋਦਸ
ਹਾ॥ਜੋਬਨਬਹਕ੍ਰਮਕਨਕਕੁੰਡਲਹ॥ਬਚਿਤ੍ਰਮੰਦਰਸੋ
ਭੰਤਬਸਤ੍ਰਾਇਤੰਤਮਾਇਆਬਿਆਪਤੰ॥ਹੇਅਚੁਤਸਰ
ਣਸੰਤਨਾਨਕਭੋਭਗਵਾਨਏਨਮਹ॥੧੧॥ਜਨਮੰਤਮਰਣੰ
॥ਹਰਖੰਤਸੋਗੀ ਭੋਗੰਤਰੋਗੀ॥ਊਚੰਤਨੀਚੰਨਾਨਾਸੂਖੰ॥
ਰਾਜੰਤਮਾਨੰ॥ਅਭਿਮਾਨੰਤਹੀਨੰ॥ਪ੍ਰਵਿਰਤਮਾਰਗੰਵਰਤੰ
ਤਬਿਨਾਸਨੰ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਸਾਧਸੰਗੇਣਅਸਥਿਰੰਨਾ
ਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਾਸਨੰ॥੧੨॥ਕ੍ਰਿਪੰਤਹਰੀਅੰਮਤਤਤੁਗਿਆ
ਨੰ॥ਬਿਗਸੀਧਬੁਧਾਕੁਸਲਥਾਨੰ॥ਬਸੰਤਰਿਖੰਤਿਆ
ਗਮਾਨੰ॥ਸੀਤਲੰਤਰਿਦੰਦ੍ਰਿੜਸੰਤਗਿਆਨੰ॥ਰਹੰਤਜਨਮੰਮ
ਰਣੇਨਮੀਣਾ॥ਬਾਜੰਤਨਾਨਕਸਬਦਬੀਣਾ॥੧੩॥ਕਹੰਤ
ਬੇਦਾਗੁਣੰਤਗੁਨੀਆ॥ਸੁਣੰਤਬਾਲਾਬਹੁਬਿਧਪ੍ਰਕਾਰਾ॥
ਦ੍ਰਿੜੰਤਸੁਬਿਦਿਆਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਨਾਮਦਾਨਜਾਚੰਤੁ

ਨਾਨਕ ਦੈਨਗਾਰ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧੪॥ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਮਾਤ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾ
ਤਹ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਕਛੁ ਲੋਕ ਕਹ ॥ ਨਹ ਚਿੰਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ
ਹ ਪ੍ਰਪੰਚ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧਨਹ ॥ ਦਇਆਲ ਏਕ
ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਅ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ ॥੧੫
॥ ਅਨਿਤ੍ਯ ਵਿਤੰ ਅਨਿਤ੍ਯ ਚਿਤੰ ਅਨਿਤ੍ਯ ਆਸਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰ
ਕਾਰੰ ॥ ਅਨਿਤ੍ਯ ਹੇਤੰ ਅਹੰ ਬੰਧੰ ਭਰਮ ਮਾਇਆ ਮਲਨੰ ਬਿ
ਕਾਰੰ ॥ ਫਿਰੰਤ ਜੋਨਿ ਅਨੇਕ ਜਠਰਾਗਨਿ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ ਮਲੀ
ਣ ਬੁਧੰ ॥ ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਮਇਆ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰ
ਣ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੬॥ ਗਿਰੰਤ ਗਿਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਤਾਲੰ ਜਲੰ
ਤ ਦੇਦੀਪ੍ਯ ਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ ॥ ਬਹੰਤਿ ਅਗਾਹ ਤਰੰਗੰ ਦੁਖੰ
ਤ ਗ੍ਰਹ ਚਿੰਤਾ ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣਹ ॥ ਅਨਿਕ ਸਾਧਨੰ ਨ ਸਿਧ੍ਯ
ਤੇ ਨਾਨਕ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਸਬਦ ਸਾਧ ਸ੍ਵ
ਜਨਹ ॥੧੭॥ ਘੋਰ ਦੁਖ੍ਯੰ ਅਨਿਕ ਹਤ੍ਯੰ ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ ਮਹਾ ਬਿ
ਖ੍ਯਾਦੰ ॥ ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਜੈਸੇ ਪਾ

ਦ੍ਰਕਰਾਸਟਭਸ ਸੰਕਰੋਤਾ ॥੧੮॥ ਅੰਧਕਾਰ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੰ
ਗੁਨ ਰਮੰਤ ਅਘ ਖੰਡਨਹ ॥ ਰਿਦ ਬਸੰਤੁ ਭੈ ਭੀਤ ਦੂਤਹ ਕਰਮ ਕ
ਰਤੁ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲਹ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖ ਸਮੂ
ਹ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨਹ ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੰ ਸੰਤੁ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਗ
ਵਾਨ ਖੇਮੰ ਕਰੋਤੁ ॥੧੯॥ ਪਾਛੈ ਕਰੋਤ ਅਗ੍ਰਣੀਵਹ ਨਿਰਾਸੰ ਆ
ਸ ਪੂਰਣਹ । ਨਿਰਧਨੰ ਭਯੰ ਧਨਵੰਤਹ ਰੋਗੀਅੰ ਰੋਗ ਖੰਡਣਹ ॥
ਭਗਤ੍ਯੰ ਭਗਤ ਦਾਨੰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਪੁਰਖ ਦਾਤਾਰਹ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਿੰ ਨ ਲਭਤੇ ॥੨੦॥ ਅਧਰੰ
ਧਰੰ ਧਾਰਣਹ ॥ ਨਿਰਧਨੰ ਧਨ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਹ । ਅਨਾਥ ਨਾਥ
ਗੋਬਿੰਦਹ ਬਲਹੀਣ ਬਲ ਕੇਸਵਹ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਦਯਾਲ ਅ
ਚੁਤ ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਦਾਮੋਦਰਹ ॥ ਸਰਬਗ੍ਯ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗ
ਵਾਨਹ ਭਗਤ ਵਛਲ ਕਰੁਣਾਮਯਹ ॥ ਘਟ ਘਟ ਬਸੰਤ ਬਾ
ਸਦੇਵਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਪ੍ਰਸਾਦੰ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੨੧॥ ਨਹ ਸਮ

ਪਰਬੰਨ ਸੇਵਕੈ ਨਹ ਪ੍ਰੀਤ ਪਰਮ ਮਯ ਪਰਮ ਪਰਖੇਤ੍ਰਮੋ ॥
ਤਦ ਪਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤੇ ਨਾਮੰ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁ
ਰੰ ॥੨੨॥ ਭ੍ਰਮਪੋ ਪਟਲ ਕਰੰਤ ਜੀਆ ਧਿ ਸ੍ਯਾਮ ਫਾਇਨ ਦੇਦੰਤ ਦਾ
ਨੋ ॥ ਜਿਸੰਤ ਗੁਨ ਨਜਨ ਅੰਧ ਕ੍ਰੂਰ ਛੇਦਾਨਨਹ ॥ ਦਰਤੰਤ ਸੁਖ
ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਹ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਅਨਿਕ੍ਰਮ
ਛਲਾਨਿ ਰਮੋਹਤੇ ॥੨੩॥ ਦ੍ਰਾਨਾ ਪਰਾਪੂਰਬੇ ਨਭਜਤੇ ਮਹੀਪਤੇ
॥ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ਦ੍ਰਪੰ ਮਾਰਤੇ ਲੋਕੇਹ ਨਾਨਕ ਚਿਰੰਕਾਲ ਦੁਖ ਭੋਗਤੇ
॥੨੪॥ ਬ੍ਰਿਥਾ ਅਨਗ੍ਰਹੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ਜਸ ਸਿਮਰਣ ਰਿਦੰਤਰਹ ॥
ਅਰੋਗੰ ਮਹਾ ਰੋਗੰ ਬਿਸਿਮਰਤੇ ਕਰਣਾ ਮਯਹ ॥੨੫॥ ਰਮਣੰ ਕੇ
ਵਲੰ ਕੀਰਤਨੰ ਸੁਧਰਮੰ ਦੇਹ ਧਾਰਣਹ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਨਾਰਾਇ
ਣ ਨਾਨਕ ਪੀਵਤੰ ਸੰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ॥੨੬॥ ਸਹਣ ਸੀਲ ਸੰਤੰ ਸਮ
ਮਿਤ੍ਰਸੁ ਦੁਰਜਨਹ ॥ ਨਾਨਕ ਭੋਜਨ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ਨਿੰਦ
ਕ ਆਵਧ ਹੋਇ ਉਪਤਿਸਟਤੇ ॥੨੭॥ ਤਿਰਸਕਾਰ ਨਹ ਭਵੰਤਿ
ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਮਾਨ ਭੰਗਨਹ ॥ ਸੋਭਾ ਹੀਨ ਨਹ ਭਵੰਤਿ ਨਹ ਪੋਹੰ

ਤ ਮੈ ਸਾਗਰ ਦੂਖ ਨਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਜਪੰਤੇ ਮਿਲਿ ਸੰਗਹ
ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸੁਖ ਬਾਸਨਹ ॥੨੮॥ ਸੈਨਾ ਸਾਧ ਸਮੂਹ
ਸੂਰ ਅਜੀਤੰ ਸਨਾਹੰ ਤਨਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਹ ॥ ਆਵਧਹ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਰ
ਮਣੀਓ ਓਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰ ਚਰਮਣਹ ॥ ਆਰੂੜਤੇ ਅਸ੍ਵ ਰਥ
ਨਾਗਹ ਬੁਝੰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਹ ॥ ਬਿਚਰਤੇ ਨਿਰਭਯੰ ਸਤ੍ਰ ਸੈਨਾ
ਧਾਯੰਤੇ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਜਿਤਤੇ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰਹ ਨਾਨਕ
ਵਸੰ ਕਰੋਤਿ ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥੨੯॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੰਧਰਬ ਨਗਰੰ
ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ਰਚਿ ਦੁਰਮਤੀ ॥ ਤਤਹ ਕੁਟੰਬ ਮੋਹ ਮਿਥਿਆ ਸਿਮ
ਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਹ ॥੩੦॥ ਨਚ ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨ ਨਿਗ
ਮੰ ਨਚ ਗੁਣਗ੍ਯ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਨਚ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੰਠੰ ਨਹ ਚੰ
ਚਲ ਚਤੁਰ ਚਾਤੁਰਹ ॥ ਭਾਗ ਉਦਿਮ ਲਬਧੰ ਮਾਇਆ ਨਾਨ
ਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਖਲ ਪੰਡਿਤਹ ॥੩੧॥ ਕੰਠ ਰਮਣੀਯ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਮਾਲਾ ਹਸਤ ਊਚ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥ ਜੀਹ ਭਣਿ ਜੋ ਉਤਮ ਸਲੋ
ਕ ਉਧਰਣੰ ਨੈਨ ਨੰਦਨੀ ॥੩੨॥ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਹੀਣਸ੍ਯ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧ੍ਰਿ

ਗੀਤਜਨਮੂਭ੍ਰਿਸਟਹਨਹ॥ਕੂਕਰਹਸੂਕਰਹਗਰਧਭਹਕਾ
ਕਹਸਰਪਨਤੁਲਖਲਹ॥੩੩॥ਚਰਣਾਰਬਿੰਦਭਜਨੰਰਿ
ਦਯੰਨਾਮਧਾਰਣਹ॥ਕੀਰਤਨੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਨਹਦ੍ਰਿ
ਸਟੰਤਜਮਦੂਤਨਹ॥੩੪॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਧਨੰਰੂਪੰਨਚਦੁਰਲ
ਭੰਸ੍ਵਛਅੰਬਰਹ॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਤਮਿਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤਬਾਧਵਾ॥
ਨਚਦੁਰਲਭੰਚਤੁਰਚੰਚਲਹ॥ਦੁਰਲਭੰਏਕਭਗਵਾਨਨਾ
ਮਹਨਾਨਕਲਬਧ੍ਯੰਸਾਧਸੰਗਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੰ॥੩੫॥ਜਤਕਤ
ਤਤਹਦ੍ਰਿਸਟੰਸ੍ਵਰਗਮਰਤਪਯਾਲਲੋਕਹ॥ਸਰਬਤ੍ਰਰਮ
ਣੰਗੋਬਿੰਦਹਨਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨਲਿਪ੍ਯਤੇ॥੩੬॥ਬਿਖਿਯਾਭਯੰ
ਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੰਦ੍ਰੁਸਟਾਂਸਖਾਸ੍ਵਜਨਹ॥ਦੁਖੰਭਯੰਤਿਸੁਖੰਭੈ
ਭੀਤੰਤਨਿਰਭਯਹ॥ਥਾਨਬਿਹੂਨਬਿਸ੍ਰਾਮੰਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰਹ॥੩੭॥ਸਰਬਸੀਲਮਮੰਸੀਲੰਸਰਬਪਾਵ
ਨਮਮਪਾਵਨਹ॥ਸਰਬਕਰਤਬਮਮੰਕਰਤਾਨਾਨਕਲੇਪਛੇ
ਪਨਲਿਪ੍ਯਤੇ॥੩੮॥ਨਹਸੀਤਲੰਚੰਦ੍ਰਦੇਵਹਨਹਸੀਤਲੰਬਾਵਨ

ਚੰਦਨਾ॥ਨਾਸੰਤਲੈਸੰਤੁਰੂਤੇਦ੍ਰਵਨਾਨਕਸੰਤਲੈਸਾਧਸ੍ਵ
ਜਨਨਾ॥੭੯॥ਮੰਡੰਰਾਮਰਾਮਨਾਮੰਧਿਆਨੰਸਰਧੂੜਧੂਰਨਨਾ॥ਗਿ
ਆਨੰਸਮਦੂਖਸੁਖੰਜੁਗਤਨਿਰਮਲੁਨਿਰਵੈਰਣਾ॥ਦੂਜਾ
ਨੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਆਪੰਛਦੇਖਖਿਦਰਜਤਨਾ॥ਭੋਜਨੰਗੋਪਾ
ਲਕੀਰਤਨੰਅਲਪਮਾਇਆਜਲਕਮਲਰਹਤਨਾ॥ਉਪਦੇ
ਸੰਸਮਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਭਗਵੰਤਭਗਤਿਭਾਵਨੀ॥ਪਰਨਿੰਦਾਨਹ
ਸ੍ਰੋਤਸ੍ਰਵਣੰਆਪੁਤਿਆਗਸਗਲਰੇਣੁਕਹ॥ਖਟਲਖ
ਣਪੂਰਨੰਪੁਰਖਹਨਾਨਕਨਾਮਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ॥੮੦॥ਅਜਾਭੋ
ਗੰਤਕੰਦਮੂਲੰਬਸੰਤੇਸਮੀਪੇਕੇਹਰਹਤਤ੍ਰਗਤੇਸੰਸਾਰਹਨਾ
ਕਸੋਗਹਰਖੰਬਿਆਪਤੇ॥੮੧॥ਛਲੰਛਿਦ੍ਰੰਕੋਟਿਬਿਘਨੰ
ਅਪਰਾਧੰਕਿਲਬਿਖਮਲੰ॥ਭਰਮਮੋਹੰਮਾਨਅਪਮਾਨੰ
ਮਦੰਮਾਯਾਬਿਆਪਿਤੰ॥ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁਜਨਮਭ੍ਰਮੰਤਿਨਰਕ
ਅਨਿਕਉਪਾਵਨਸਿਧ੍ਯਤੇ॥ਨਿਰਮਲਸਾਧਸੰਗਹਜਪਤਿ
ਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੰ॥ਰਮੰਤਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਪ੍ਰਤਹ॥੮੨

ਤਰਣਸਰਣਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਕਰ
ਣਕਾਰਣਸਮਰਥਦਾਨੁਦੇਤਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨਾ॥ਨਿਰਾਸਆ
ਸਕਰਣੰਸਗਲਅਰਥਆਲਯਹ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਿ
ਮਰੰਤਿਨਾਨਕਸਗਲਜਾਚੰਤੁਜਾਚਕਹ॥੪੩॥ਦੁਰਗੰਮਸਥਾ
ਨਸੁਗੰਮੰਮਹਾਦੂਖਸਗਲਸੂਖਣਹ॥ਦੁਰਬਚਨਭੇਦਭ
ਰਮੰਸਾਕਤਪਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਹ॥ਅਸਥਿਤੰਸੋਗਹਰਖੰ
ਭੈਖੀਣੰਤਨਿਰਭਵਹ॥ਭੈਅਟਵੀਅੰਮਹਾਨਗਰਬਾਸੰ
ਧਰਮਲਖਣਪ੍ਰਭੁਮਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਮਰਾਮਰਾ
ਮਰਮਣੰ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਦਯਾਲਚਰਣੰ॥੪੪॥
ਹੇਅਜਿਤਸੂਰਸੰਗ੍ਰਾਮੰਅਤਿਬਲਨਾਬਹੁਮਰਦਨਹ॥ਗਣ
ਗੰਧਰਬਦੇਵਮਾਨੁਖੰਪਸੁਪੰਖੀਬਿਮੋਹਨਹ॥ਹਰਿਕਰਣ
ਹਾਰੰਨਮਸਕਾਰੰਸਰਣਿਨਾਨਕਜਗਦੀਸੁਰਹ॥੪੫॥ਹੇਕਾਮੰ
ਨਰਕਬਿਸ੍ਰਾਮੰਬਹੁਜੋਨੀਭ੍ਰਮਾਵਣਹ॥ਚਿਤੁਹਰਣੰਤ੍ਰੈਲੋਕਗੰ
ਮੰਜਪਤਪਸੀਲਬਿਦਾਰਣਹ॥ਅਲਪਸੁਖਅਵਿਤਚੰਚ

ਲਊਚਨੀਚਸਮਾਵਣਹ॥ਤਵਭੈਬਿਮੁੰਚਤਸਾਧਸੰਗਮਓ
ਟਨਾਨਕਨਾਰਾਇਣਹ॥੪੬॥ਹੇਕਲਮੂਲਕ੍ਰੋਧੰਕਦੰਚਕਰ
ਣਾਨਉਪਰਜਤੇ॥ਬਿਖਿਯੰਤਜੀਵੰਵਸ੍ਯੰਕਰੋਤਨਿਰਤ੍ਯੰਕ
ਰੋਤਜਥਾਮਰਕਟਹ॥ਅਨਕਸਾਸਨਤਾੜੰਤਜਮਦੂਤ
ਹਤਵਸੰਗੇਅਧਮੰਨਰਹ॥ਦੀਨਦੂਖਭੰਜਨਦਯਾਲਪ੍ਰ
ਭੁਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਰਖ੍ਯਾਕਰੋਤ॥੪੭॥ਹੇਲੋਭਾਲੰਪਟਸੰਗ
ਸਿਰਮੋਰਹਅਨਕਲਹਰੀਕਲੋਲਤੇ॥ਧਾਵੰਤਜੀਆਬ
ਹੁਪ੍ਰਕਾਰੰਅਨਕਭਾਂਤਬਹੁਡੋਲਤੇ॥ਨਚਮਿਤ੍ਰੰਨਚਇਸ
ਟੰਨਚਬਾਧਵਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਵਲਜਿਆ॥ਅਕਰ
ੰਕਰੋਤਅਖਾਦ੍ਯਿਖਾਦ੍ਯੰ॥ਅਸਾਜ੍ਯੰਸਾਜਸਮਜਯਾ
ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਸਰਣਸੁਆਮੀਬਿਗ੍ਯਾਪਤਨਾਨਕਹਰਿਨਰ
ਹਰਹ॥੪੮॥ਹੇਜਨਮਮਰਣਮੂਲੰਅਹੰਕਾਰੰਪਾਪਾਤਮਾਹ॥
ਮਿਤ੍ਰੰਤਜੰਤਸਤ੍ਰੰਦ੍ਰਿੜੰਤਅਨਕਮਾਯਾਬਿਸਤੀਰਨਹ॥
ਆਵੰਤਜਾਵੰਤਥਕੰਤਜੀਆਦੂਖਸੁਖਬਹੁਭੋਗਣਹ

ਭੂਮ ਭਯਾਨ ਉਦਿਆਨ ਗਮਨੰ ਮਗ ਦ੍ਵਿਕਟ ਅਸਾਧ
ਰੋਗਣਹ ॥ ਚੈਦ੍ਵੰ ਧਿਆਏ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਰਾਧਨ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪੯॥ ਹੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾ
ਨ ਜਗਦ ਗੁਰੋ ॥ ਹੇ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਹਰਣਹ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਭ
ਦੁਖ ਹਰੋ ॥ ਹੇ ਸਰਣਿ ਜੋਗ ਦਿਆਲਹ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਮਇ
ਆ ਕਰੋ ॥ ਸਰੀਰ ਸ੍ਵਸਥ ਖੀਣ ਸਮਏ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨ
ਕ ਰਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵਹ ॥੫੦॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣੰ
ਰਮਣੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਤਰਣੰ ਨਾਨਕ
ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਭੈ ਦੁਤਰਹ ॥੫੧॥ ਸਿਰ ਮਸਤਕ ਰਖ੍ਯਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੰ ਹਸਤ ਕਾਯਾ ਰਖ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਆਤਮ ਰਖ੍ਯਾ ਗੋਪਾਲ
ਸੁਆਮੀ ਧਨ ਚਰਣ ਰਖ੍ਯਾ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥ ਸਰਬ ਰਖ੍ਯਾ ਗੁਰ
ਦਿਆਲਹ ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾ
ਥੇ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥ ਜੇਨ ਕਲਾ ਧਾਰਿਓ
ਆਕਾਸੰ ਬੈਸੰਤਰੰ ਕਾਸਟ ਬੇਸਟੰ ॥ ਜੇਨ ਕਲਾ ਸਸਿ ਸੂਰ ਨਖ

ਤ੍ਰਸੋਤਸਾਸਿਸਰੀਰਪਾਰਬ੍ਰਹੀ॥ਜੇਨਰਲਾਮਾਤਗਰਭਪਤ
ਪ੍ਰਾਲੈਨਨਗਛਿਐਤਜਠਰਰੋਗਨਾਗ॥ਤੇਨਰਲਾਆਸਬੰਧੇ
ਸਰੋਦਰੰਨਾਨਕਨਗਛਿਐਤੁਤਰੰਗਤੇਅਨਾਗ॥੫੩॥ਗੁਸਾਈ
ਗਰਸਨੂਪੇਨਾਸਿਮਰਨਾਸਰਘੁੜਐਂਦਨਾਗ॥ਜਾਲਹੁਪੰ
ਸੰਤਸੰਗੇਨਨਾਨਕਸਛਲਪਾਰਗਾਹੇਭੁਗਤਨਾਗ॥੫੪
ਮਸਰੰਭੁਗਨੰਤਸੈਲੰਕਰਦਪੰਤੁਰੰਤਪਪੀਲਕਰਗਾ॥ਸਾਗਰੰ
ਲਪੰਤੁਪਿੰਗੰਤਮਪਰਗਸਐਪਕਰਗਾ॥ਸਾਧਸੰਗੇਨਸਿ
ਮਰੰਤਗੋਬਿੰਦੁਸਰਨਸਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੫੫॥ਤ੍ਰਿਲਕਰੀ
ਨੰਜਖਾਵ੍ਰਿਪੂਆਪਰਹੀਨੰਜਖਾਗਜਨੇਹਾਹਿ॥ਆਦਪ
ਹਿਨੰਜਖਾਸੂਗਨਾਨਕਪਰਮੁਹਾਹਿਨੰਤਖਾਵੈਸਦਨਾ॥੫੬॥ਨ
ਸੰਖਨਛੂੰਨਗਦਾਨਾਸਿਸੰਅਸਛਠਜਰੁਪੰਰਹੰਤਜਨਸੀ॥
ਨੇਤਨੇਤਕਖੰਤਬੇਦਾਉਸ੍ਰੂਚਅਪਾਰਗੋਬਿੰਦਗਾ॥ਘੁਸੰਤਸਾਧ
ਰਦੰਬੁਸੰਤਨਾਨਕਘੜਭਾਗੀਅਗਾ॥੫੭॥ਤ੍ਰਿਵਿਆਨਬੁਸਨੇ
ਸੰਸਾਰੇਸਨਹੀਪੰਸੂਨਸਿਆਨੁਖਰਗਾ॥ਦ੍ਰਿਖਮਸਬਾਨ

ਮਨਮੰਹਿਮਦਰੰਮਾਨਾਆਸਾਧਪੀਛਤਸਕਰਣਹ॥ਹੀਤ
ਮੋਹਕ੍ਰੈਭ੍ਰਮਭ੍ਰਮਣੰਅਹੰਫਾਸਤੀਖਣਕਠਨਹ॥ਪਾਵ
ਕਤੋਅਅਸਾਧਘੋਰੰਅਗੰਮਤੀਰਨਹਲੰਘਨਹ॥ਭੁਸਾ
ਧਸੰਗਿਗੋਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਚਰਣਸਰਣਉਧਰਣਕ੍ਰਿਪਾ
॥੫੮॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੰਤਗੋਬਿੰਦਗੋਪਾਲਹਸਗਲੵੰਰੋਗਖੰਡਣਹ॥
ਸਾਧਸੰਗੇਣਿਗੁਣਰਮਤਨਾਨਕਸਰਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ
॥੫੯॥ਸਿਆਮਲੰਮਧੁਰਮਾਨੁਖੵੰਰਿਦਯੰਭੂਮਿਵੈਰਣਹ
॥ਨਿਵੰਤਿਹੋਵੰਤਿਮਿਥਿਆਚੇਤਨੰਸੰਤਸ੍ਵਜਨਹ॥੬੦॥ਅਚੇ
ਤਮੂੜਾਨਜਾਣੰਤਘਟੰਤਸਾਸਾਨਿਤਪ੍ਰਤੇ॥ਛਿਜੰਤਮਹਾ
ਸੁੰਦਰੀਕਾਂਇਆਕਾਲਕੰਨਿਆਗ੍ਰਾਸਤੇ॥ਰਚੰਤਿਪੁਰਖਹਕੁ
ਟੰਬਲੀਲਾਅਨਿਤਆਸਾਬਿਖਿਆਬਿਨੋਦ॥ਭ੍ਰਮੰਤਿਭ੍ਰਮੰਤਿ
ਬਹੁਜਨਮਹਾਰਿਓਸਰਣਿਨਾਨਕਕਰੁਣਾਮਯਹ॥੬੧॥ਹੇਜਿਹਬੇ
ਹੇਰਸਗੇਮਧੁਰਪ੍ਰਿਅਤੁਯੰਸਤਹਤੰਪਰਮਬਾਦੰਅਵਰਤਏਥ
ਹਸੁਧਅਛਰਣਹ॥ਗੋਬਿੰਦਦਾਮੋਦਰਮਾਧਵੇ॥੬੨॥ਗਰਬੰਤਿਨਾ

ਰਿਪਦੇਨਮਤੰਗਗਜਬਲਵੰਤੁਬਲਾਤਕਾਰਣਹ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਨਨਗਭ੍ਰਮੰਤੁਤ੍ਰਿਣਸਮਾਨਪਿਗਜਨਮਣਹ॥ਹੇਪਪੀਲਕਾ
ਗ੍ਰਸਤੇਗੋਬਿੰਦੂਸਿਮਰਣਤੁਅੰਪੰਨੋ॥ਨਾਨਕਅਨਿਕਬਾਰ
ਨਮੋਨਮਹ॥੬੩॥ਫਿਰੰਤਮੋਗੈਮਜਹਕੈਤਹਰੀਆ॥ਬਹੁਭਤਤਰੀ
ਐਊਨੰਤਭਰੀਆ॥ਐਪਰਾਕੋਟਸੂਰਉਜਾਰੀਂ॥ਬ੍ਰਿਨਦੇ
ਤੂਨਾਨਕਹਰੀਗੁਰਦੁਆਰੀ॥੬੪॥ਬ੍ਰਹਮਣਹਸੰਉਪਣੰਭ੍ਰਮ੍ਹ
ਕਰਮੁਜਿਪੂਰਣਹ॥ਆਤਮਰਤੰਸੰਸਾਰਗਹੰਤੇਨਰਨਾਨਕਨਿ
ਫਲਹ॥੬੫॥ਪਰਦਰਬ੍ਹਿਰਣੰਬ੍ਹਹੁਬਿਘਨਕਰਣੰਉਚਰਣੰਸ
ਰਬਜੀਅਕਹ॥ਲਉਲਈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਤਿਪਤਮਨਮਾਏ
ਕਰਮੁਕਰਤਸਸੂਕਰਹ॥੬੬॥ਮਤੇਸਮੇਵਚਰਣੰਉਧਰਣੰਭੈ
ਦੂਤਰਹ॥ਅਨੇਕਪਾਤਕਹਰਣੰਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਮਨਸੰ
ਸਯਹ॥੬੭॥ ੴ

ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਗਾਥਾਮਹਲਾ੫॥

ਕਰਪੂਰਪੁਹਪਸੁਗੰਧਾਪਰਸਮਾਨੁਖਦੇਹੰਮਲੀਣੰ॥ਮਜਾਰ

21

ਪਿਰਦੂਗੀਂਪਾਨਾਨਕਅਥਗਗਰਧ੍ਰੇਨੁਅਗ੍ਰਿਆਨਨੋ॥੧॥
ਪ੍ਰਮਾਨੋਪਜੰਤ੍ਰੁਅਕਾਸਦੀਪਲੋਆਸਥੰਡਨੁਗ॥ਗਵੇ
ਨੈਨੁਭ੍ਰਗੇਨੁਨਾਨਕਧਿਨਾਸਾਧੂਨਸਿਪਤੋ॥੨॥ਜਾਨੋਸ੍ਰ
ਹੈਂਤੈਮਗਨੋਦਿਸਟੇਨੁਮਿਥਿਆ॥ਕੀਰਤੁਸਾਧਛੋ
ਚੋਭਨੋਤਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਨੋ॥੩॥ਮਾਯਾਛੀਤਰੂਪੇਨਇ
ਸਟਮਿੜੈਪਚੁਾਧਵਗ॥ਜਧ੍ਰਪੰਸਾਧਸੰਗਿਨੁਨਾਨਕਸ੍ਰ
ਧੁਅਸਥਾਨੋਗਿਪਾਸਭੁਜਨੋ॥੪॥ਸੈਨਾਗੁਰਸੰਗਿਨੁਨੈਮ
ਢਿਰਪਸਿਛੰਦਨਗ॥ਨ੍ਰਿਕਟਭੁਸਤੈਭ੍ਰਾਂਸੇਨਾਨਕਅੰਹਿਛੁਪ੍ਰ
ਢੋਤੇ॥੫॥ਗਾਬਾਗੁਰਫਗੋਪਾਲਕਥੰਮਥੰਮਾਨਮਗਨ
ਗ॥ਹਤੁੰਪੰਚੁਸੜੈਨੁਨਾਨਕਹਰਿਬ੍ਹਾਂਨੋਪਗਰਨੋ॥੬॥ਛੁਛ
ਸਾਧਸੁਖੁਪੰਥਾਨਹੰਥਾਛੁਤਕਗਮਨੁਗ॥ਸੰਤਜਨਧਮ
ਨੋਨਗਮਨੋਨਾਨਕਹਰਿਕੀਰਤਨਗ॥੭॥ਪਰਭ੍ਰਸੇਨਧ੍ਰਜੀਅੰਨ
ਗਜੀਆਪੇਤ੍ਰਸੰਪਤਾਨਾਮਧ੍ਰਿਹੁਨਛਿਥਅਮਤਾ॥ਨਾਨਕਧ੍ਰ
ਤੋਜਨਛ੍ਰਾਸਗੈਨੀ॥੮॥ਭ੍ਰਾਦਹੈਸਧਸੰਗਿਨੁਸਤੰਤੰਛੁਤ

ਭਾਗਣਹ॥ਹਰਿਨਾਮੁਗੁਨਰਮਣੰਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗ
ਰਨਹਬਿਆਪਣਹ॥੯॥ਗਾਥਾਗੂੜਅਪਾਰੰਸਮਝਣੰ
ਬਿਰਲਾਜਨਹ॥ਸੰਸਾਰਕਾਂਮਤਜਣੰਨਾਨਕਗੋਬਿੰਦਰ
ਮਣੰਸਾਧਸੰਗਮਹ॥੧੦॥ਸੁਮੰਤ੍ਰਸਾਧਬਚਨਾਕੋਟਿਦੋਖ
ਬਿਨਾਸਨਹ॥ਹਰਿਚਰਣਕਮਲਧਿਆਨੰਨਾਨਕਕੁਲਸ
ਮੂਹਉਧਾਰਣਹ॥੧੧॥ਸੁੰਦਰਮੰਦਰਸੈਣਹਜੇਣਮਧਹਰਿ
ਕੀਰਤਨਹ॥ਮੁਕਤੇਰਮਣਗੋਬਿੰਦਹਨਾਨਕਲਬਧਿੰਬ
ਡਭਾਗਣਹ॥੧੨॥ਹਰਿਲਬਧੋਮਿਤ੍ਰਸੁਮਿਤੋ॥ਬਿਦਾਰ
ਣਕਦੇਨਚਿਤੋ॥ਜਾਕਾਅਸਥਲੁਤੋਲੁਅਮਿਤੋ॥ਸੋਈ
ਨਾਨਕਸਖਾਜੀਅਸੰਗਿਕਿਤੋ॥੧੩॥ਅਪਜਸੰਮਿਟੰਤਸ
ਤਪੁਤ੍ਰਹਸਿਮਰਤਬ੍ਯਰਿਦੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰਣਹ॥ਪ੍ਰੀਤਮਭਗਵਾ
ਨਅਚੁਤਨਾਨਕਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤਾਰਣਹ॥੧੪॥ਮਰਣੰ
ਬਿਸਰਣੰਗੋਬਿੰਦਹਜੀਵਣੰਹਰਿਨਾਮਧਿਆਵਣਹ॥
ਲਬਧਿਅੰਸਾਧਸੰਗੇਣਨਾਨਕਹਰਿਪੂਰਬਿਲਿਖਣਹ ੧੫।

ਦਸਨ ਬਿਹੂਨ ਭੁਯੰਗੰ ਮੰਤ੍ਰੰ ਗਾਰੁੜੀ ਨਿਵਾਰੰ ॥ ਬ੍ਯਾਧਿ ਉਪਾੜਣ ਸੰਤੰ ਨਾ
ਨਕ ਲਬਧ ਕਰਮਣਾ ॥੧੬॥ ਜਥ ਕਥ ਰਮਣੰ ਸਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਅ
ਣਾ ॥ ਤਥ ਲਗਣੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ਪਰਸਾਦੰ ਗੁਰ ਦਰਸਨਾ ॥੧੭॥
ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਮਨ ਬਿਧੰ ॥ ਸਿਧੰ ਸਰਬ ਕੁਸਲਣਾ ॥ ਗਾਥ
ਗਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਭਬ੍ਯੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬਣਾ ॥੧੮॥ ਸੁਭ ਬਚਨ ਰਮਣੰ
ਗਵਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਉਧਰਣਾ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੰ ਨਾਨਕ
ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ ਨ ਲਭ੍ਯਤੇ ॥੧੯॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰੰ ॥
ਏਕੰਕਾਰ ਨਾਮ ਉਰ ਧਾਰੰ ॥ ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਸਗਲ ਉਧਾਰੰ ॥ ਬਡਭਾ
ਗੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਾਰੰ ॥੨੦॥ ਸਿਮਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਉਧਰਣੰ ਕੁਲ ਸ
ਮੂਹਣਾ ॥ ਲਬਧਿਅੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੰਤਿ
ਦਰਸਨਾ ॥੨੧॥ ਸਰਬ ਦੋਖ ਪਰੰਤਿਆਗੀ ਸਰਬ ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜੰਤ
ਣਾ ॥ ਲਬਧੇਣ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ [illegible]ਕਿ ਲਿਖਣਾ ॥੨੨॥
ਹੋਯੋ ਹੈ ਹੋਵੰਤੋ ਹਰਣ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸਤਮ ਜਾਣੋ ਨਾ
ਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਣੰ ॥੨੩॥ ਸੁਖੇਣ ਬੈਣ ਰਤਨੰ ਰਚਨੰ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗਣਾ ॥
ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਓਗੰ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨ ਸੁਪਨਣਾ ॥੨੪॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ।

ਜਾਪ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ੧੦ ॥ ਛਪੈ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚਕ੍ਰ ਚਿਹਨ ਅਰੁ ਬਰਨ ਜਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਤਿ ਨਹਿਨ ਜਿ
ਹ ॥ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਰੁ ਰੇਖ ਭੇਖ ਕੋਊ ਕਹਿ ਨ ਸਕਤਿ ਕਿਹ ॥ ਅਚਲ ਮੂਰ
ਤਿ ਅਨਭਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਮਿਤੋਜ ਕਹਿਜੈ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਣਿ
ਸਾਹਿ ਸਾਹਾਣਿ ਗਣਿਜੈ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹੀਪ ਸੁਰ ਨਰ ਅਸੁਰ ਨੇਤ ਨੇ
ਤ ਬਨ ਤ੍ਰਿਣ ਕਹਤ ॥ ਤ੍ਵ ਸਰਬ ਨਾਮ ਕਥੈ ਕਵਨ ਕਰਮ ਨਾਮ ਬਰ
ਨਤ ਸੁਮਤਿ ॥੧॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਕਾਲੇ ॥ ਨਮ
ਸਤ੍ਵੰ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਰੂਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੂਪੇ ॥੨॥ ਨਮਸਤੰ
ਅਭੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੇਖੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਕਾਏ ॥ ਨਮਸਤੰ
ਅਜਾਏ ॥੩॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥ ਨਮਸ
ਤੰ ਅਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਠਾਮੇ ॥੪॥ ਨਮਸਤੰ ਅਕਰਮੰ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਧਰਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਮੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਧਾ
ਮੰ ॥੫॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੀਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ

ਅਬਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਢਾਹੇ ॥੬॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੀਲੇ ਨੀਲੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਨਾਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਛੇਦੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਧੇ ॥
੭॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਜੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਉਦਾਰੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਰੇ ॥੮॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁ ਏਕੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੇਕੈ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜੂਪੇ ॥੯॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਕਰਮੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਭਰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਭੇਸੇ ॥੧੦॥ ਨਮ
ਸਤੰ ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿ
ਘਾਤੇ ॥੧੧॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੂਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਲੋਕੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਸੋਕੇ ॥੧੨॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਤਾਪੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਥਾਪੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਮਾਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਧਾਨੇ ॥੧੩॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗਾਹੇ ॥
ਨਮਸਤੰ ਅਬਾਹੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਤ੍ਰਿਬਰਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਸਰਗੇ
॥੧੪॥ ਨਮਸਤੰ ਪ੍ਰਭੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਜੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਰੰ
ਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੰਗੇ ॥੧੫॥ ਨਮਸਤੰ ਅਗੰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ
ਸਤੰ ਰੰਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਜਲਾਸਰੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਿਰਾਸਰੇ ॥੧੬॥ ਨਮ

ਸਤੰ ਅਜਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਪਾਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਮਜਬੇ ॥ ਨ
ਮਸਤਸਤੁ ਅਜਬੇ ॥੧੭॥ ਅਦੇਸੰ ਅਦੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅ
ਭੇਸੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਪਾਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਬਾਮੇ ॥੧੮॥ ਨਮੋ ਸਰ
ਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਿਆਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੂਪੇ ॥ ਨ
ਮੋ ਸਰਬ ਭੂਪੇ ॥੧੯॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਖਾਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਥਾਪੇ
॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥੨੦॥ ਨਮਸਤਸਤੁ ਦੇਵੈ
॥ ਨਮਸਤੰ ਅਭੇਵੈ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਜਨਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਬਨਮੇ
॥੨੧॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਨੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਨੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰ
ਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੰਗੇ ॥੨੨॥ ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਤੰ ਸਤ੍ਰਿ
ਦਿਆਲੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਬਰਨੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਅਮਰਨੇ ॥੨੩॥
ਨਮਸਤੰ ਜਰਾਰੰ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕ੍ਰਿਤਾਰੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਧੰਧੇ ॥
ਨਮੋ ਸਤ ਅਬੰਧੇ ॥੨੪॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਸਾਕੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨ੍ਰਿਬਾਕੇ
॥ ਨਮਸਤੰ ਰਹੀਮੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਕਰੀਮੇ ॥੨੫॥ ਨਮਸਤੰ ਅਨੰਤੇ
॥ ਨਮਸਤੰ ਮਹੰਤੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸਉ ਰਾਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਸੁਹਾਗ

ਗੋ ॥੨੬॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਸੋਖੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪੋਖੰ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ
ਕਰਤਾ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਹਰਤਾ ॥੨੭॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਭੋਗ
ਭੋਗੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦਿਆਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ ॥੨੮॥ ਚਾ
ਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਜੂ ਹੈਂ ॥ ਅ
ਭੂ ਹੈਂ ॥੨੯॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਮ ਹੈਂ ॥ ਅ
ਕਾਮ ਹੈਂ ॥੩੦॥ ਅਧੇ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇ ਹੈਂ ॥ ਅਜੀਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭੀਤ
ਹੈਂ ॥੩੧॥ ਤ੍ਰਿਮਾਨ ਹੈਂ ॥ ਨਿਧਾਨ ਹੈਂ ॥ ਤ੍ਰਿਬਰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਸਰਗ ਹੈਂ
॥੩੨॥ ਅਨੀਲ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥ ਅਜੇ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਦਿ ਹੈਂ ॥
੩੩॥ ਅਜਨਮ ਹੈਂ ॥ ਅਬਰਨ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਭਰਨ ਹੈਂ ॥
੩੪॥ ਅਗੰਜ ਹੈਂ ॥ ਅਭੰਜ ਹੈਂ ॥ ਅਝੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਝੰਝ ਹੈਂ ॥੩੫
ਅਮੀਕ ਹੈਂ ॥ ਰਫੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਧੰਧ ਹੈਂ ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ ॥੩੬॥
ਨ੍ਰਿਬੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਸੂਝ ਹੈਂ ॥ ਅਕਾਲ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਲ ਹੈਂ ॥੩੭॥
ਅਲਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਜਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਤ ਹੈਂ ॥ ਮਹੰਤ ਹੈਂ ॥੩੮॥
ਅਲੀਕ ਹੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਸੀਕ ਹੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਲੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਸੰਭ ਹੈਂ ॥੩੯

ਅਗੰਮ ਹੈ ॥ ਅਜੰਮ ਹੈ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈ ॥ ਅਛੂਤ ਹੈ ॥੪੦॥ ਅਲੋ
ਕ ਹੈ ॥ ਅਸੋਕ ਹੈ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈ ॥ ਅਭਰਮ ਹੈ ॥੪੧॥ ਅਜੀਤ
ਹੈ ॥ ਅਭੀਤ ਹੈ ॥ ਅਬਾਹ ਹੈ ॥ ਅਗਾਹ ਹੈ ॥੪੨॥ ਅਮਾਨ ਹੈ ॥
ਨਿਧਾਨ ਹੈ ॥ ਅਨੇਕ ਹੈ ॥ ਫਿਰ ਏਕ ਹੈ ॥੪੩॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰ
ਦ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਦੇਵ ਦੇਵੇ ॥
ਅਭੇਖੀ ਅਭੇਵੇ ॥੪੪॥ ਨਮੋ ਕਾਲ ਕਾਲੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਪਾਲੇ
॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਉਣੇ ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭਉਣੇ ॥੪੫॥ ਅਨੰਗੀ
ਅਨਾਥੇ ॥ ਨ੍ਰਿਸੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਨਮੋ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਨ
ਮਾਨੇ ॥੪੬॥ ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਭਾਨ ਭਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਗੀਤ ਗੀ
ਤੇ ॥ ਨਮੋ ਤਾਨ ਤਾਨੇ ॥੪੭॥ ਨਮੋ ਨ੍ਰਿਤ ਨ੍ਰਿਤੇ ॥ ਨਮੋ ਨਾਦ ਨਾਦੇ ॥
ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਬਾਦ ਬਾਦੇ ॥ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੇ ॥
॥੪੮॥ ਸਮਸਤੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਪ੍ਰਭੰਗੀ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਮਸਤੀ ਬਿਭੂਤੇ
॥੪੯॥ ਕਲੰਕੰ ਬਿਨਾ ਨੇ ॥ ਕਲੰਕੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥
ਸ੍ਵਰੰ ਪਰਮ ਰੂਪੇ ॥੫੦॥ ਨਮੋ ਜੋਗੇ ॥ ਸ੍ਵਰੰ ਪਰਮ ਸਿਧੇ ॥ ਨਮੋ

ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਸ੍ਵਰੰ ਪਰਮ ਬ੍ਰਿਧੇ ॥੫੧॥ ਨਮੋ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਣੇ ॥ ਨ
ਅਸਤ੍ਰ ਮਾਣੇ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਗਿਆਤਾ ॥ ਨਮੋ ਲੋਕ ਮਾਤਾ ॥
੫੨॥ ਅਭੇਖੀ ਅਭਰਮੀ ॥ ਅਭੋਗੀ ਅਭੁਗਤੇ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ
॥ ਸ੍ਵਰੰ ਪਰਮ ਜੁਗਤੇ ॥੫੩॥ ਨਮੋ ਨਿਤ ਨਾਰਾਇਣੇ ॥ ਕ੍ਰੂਰ ਕਰਮੇ ॥
ਨਮੋ ਪ੍ਰੇਤ ਅਪ੍ਰੇਤ ॥ ਦੇਵੇ ਸੁਧਰਮੇ ॥੫੪॥ ਨਮੋ ਰੋਗ ਹਰਤਾ ॥ ਨਮੋ
ਰਾਗ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੰ ॥ ਨਮੋ ਭੂਪ ਭੂਪੇ ॥੫੫॥ ਨਮੋ ਦਾਨ ਦ
ਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮਾਨ ਮਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਰੋਗ ਰੋਗੇ ॥ ਨਮਸਤੰ ਇਸਨਾਨੰ ॥੫੬॥ ਨ
ਮੋ ਮੰਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਜੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰੰ ॥ ਨਮੋ ਇਸਟ ਇਸਟੇ ॥ ਨਮੋ ਤੰ
ਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰੰ ॥੫੭॥ ਸਦਾ ਸਚਦਾਨੰਦ ॥ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਅਨੂ
ਪੇ ਅਰੂਪੇ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥੫੮॥ ਸਦਾ ਸਿਧਦਾ ॥
ਬੁਧਦਾ ਬ੍ਰਿਧ ਕਰਤਾ ॥ ਅਧੋ ਉਰਧ ਅਰਧੰ ॥ ਅਘੰ ਓਘ
ਹਰਤਾ ॥੫੯॥ ਪਰਮ ਪਰਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰੰ ਪ੍ਰੋਛ ਪਾਲੰ ॥ ਸਦਾ ਸਰ
ਬਦਾ ॥ ਸਿਧ ਦਾਤਾ ਦਿਆਲੰ ॥੬੦॥ ਅਛੇਦੀ ਅਭੇਦੀ ॥
ਅਨਾਮੰ ਅਕਾਮੰ ॥ ਸਮਸਤੋ ਪਰਾਜੀ ॥ ਸਮਸਤਸਤੁ ਧਾਮੰ

੬੧॥ ਤੇਗ ਜੋਗ॥ ਚਚਰੀ ਛੰਦ॥ ਜਲਸੇ ਹੈ॥ ਥਲਸੇ ਹੈ॥ ਅਭੀਤ ੧੧੪
ਹੈ॥ ਅਭੇ ਹੈ॥੬੨॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈਂ॥ ਅਜੂ ਹੈਂ॥ ਅਦੇਸ ਹੈਂ॥ ਅਭੇਸ
ਹੈਂ॥੬੩॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ॥ ਅਗਾਧੇ ਅਬਾਧੇ॥ ਅਨੰਦੀ ਸ
ਰੂਪੇ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਮਾਨੇ॥ ਸਮਸਤੀ ਨਿਧਾਨੇ॥੬੪॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ
ਨ੍ਰਿਨਾਥੇ॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਪ੍ਰਮਾਥੇ॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਗੰਜੇ॥ ਨਮਸ
ਤ੍ਵੰ ਅਭੰਗੇ॥੬੫॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਕਾਲੇ॥ ਨਮਸਤ੍ਵੰ ਅਪਾਲੇ॥ ਨਮੋ
ਸਰਬ ਦੇਸੇ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਭੇਸੇ॥੬੬॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ॥ ਨਮੋ ਸਾ
ਜ ਸਾਜੇ॥ ਨਮੋ ਸਾਹ ਸਾਹੇ॥ ਨਮੋ ਮਾਹ ਮਾਹੇ॥੬੭॥ ਨਮੋ ਗੀਤ
ਗੀਤੇ॥ ਨਮੋ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰੀਤੇ॥ ਨਮੋ ਰੋਖ ਰੋਖੇ॥ ਨਮੋ ਸੋਖ ਸੋ
ਖੇ॥੬੯॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਗਿਆਨੇ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤਾਨੇ॥ ਨਮੋ ਸ
ਰਬ ਮੰਤ੍ਰੇ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਜੰਤ੍ਰੇ॥੭੦॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸੇ॥ ਨਮੋ
ਸਰਬ ਕ੍ਰਿਸੇ॥ ਨਮੋ ਸਰਬ ਰੰਗੇ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਅਨੰਗੇ॥੭੧॥
ਨਮੋ ਜੀਵ ਜੀਵੇ॥ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜੇ॥ ਅਖਿਜੇ ਅਭਿਜੇ
॥ ਸਮਸਤੰ ਪ੍ਰਸਿਜੇ॥੭੨॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲੰ ਸਰੂਪੇ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣ

ਸੀ॥ ਸਦਾ ਸਰਬਦਾ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧੰ ਨਿਵਾਸੀ॥੧੩੩॥ ਚਰਪਟ
ਛੰਦ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਮੇ॥ ਅੰਬ੍ਰਿਤ ਧਰਮੇ॥ ਅ
ਖਲ ਜੋਗੇ॥ ਅਚਲ ਭੋਗੇ॥੧੩੪॥ ਅਚਲ ਰਾਜੇ॥ ਅਟਲ ਸਾ
ਜੇ॥ ਅਲਖ ਧਰਮੰ॥ ਅਲਖ ਕਰਮੰ॥੧੩੫॥ ਸਰਬੰ ਦਾਤਾ
॥ ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ॥ ਸਰਬੰ ਭਾਨੇ॥ ਸਰਬੰ ਮਾਨੇ॥੧੩੬॥ ਸ
ਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ॥ ਸਰਬੰ ਤ੍ਰਾਣੰ॥ ਸਰਬੰ ਭੁਗਤਾ॥ ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ॥
੧੩੭॥ ਸਰਬੰ ਦੇਵੰ॥ ਸਰਬੰ ਭੇਵੰ॥ ਸਰਬੰ ਕਾਲੇ॥ ਸਰਬੰ
ਪਾਲੇ॥੧੩੮॥ ਰੂਆਮਾਲ ਛੰਦ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਆਦਿ ਰੂਪ ਅ
ਨਾਦਿ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਨ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ॥ ਸਰਬ ਮਾਨ ਤ੍ਰਿਮਾ
ਨ ਦੇਵ ਅਭੇਵ ਆਦਿ ਉਦਾਰ॥ ਸਰਬ ਪਾਲਕ ਸਰਬ ਘਾਲਕ ਸ
ਰਬ ਕੋ ਪੁਨਿ ਕਾਲ॥ ਜਤ੍ਰ ਤਤ੍ਰ ਬਿਰਾਜਹੀ ਅਵਧੂਤ ਰੂਪ
ਰਿਸਾਲ॥੧੩੯॥ ਨਾਮ ਠਾਮ ਨ ਜਾਤਿ ਜਾਕਰ ਰੂਪ ਰੰਗ ਨ ਰੇਖ॥
ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਉਦਾਰ ਮੂਰਤਿ ਅਜੋਨ ਆਦਿ ਅਸੇਖ॥ ਦੇਸ
ਔਰ ਨ ਭੇਸ ਜਾਕਰ ਰੂਪ ਰੇਖ ਨ ਰਾਗ॥ ਜਤ੍ਰ ਤਤ੍ਰ ਦਿਸਾ ਵਿਸਾ

ਗਏਫੈਲਿਓਅਨੁਰਾਗ॥੮੦॥ਨਾਮਕਾਮਬਿਹੀਨਪੇਖ
ਤਧਾਮਹੂੰਨਹਿਜਾਹਿ॥ਸਰਬਮਾਨਸਰਬਤ੍ਰਮਾਨਸਦੈਵ
ਮਾਨਤਤਾਹਿ॥ਏਕਮੂਰਤਿਅਨੇਕਦਰਸਨਕੀਨਰੂਪ
ਅਨੇਕ॥ਖੇਲਖੇਲਅਖੇਲਖੇਲਨਅੰਤਕੋਫਿਰਿਏਕ
॥੮੧॥ਦੇਵਭੇਵਨਜਾਨਹੀਜਿਹਬੇਦਅਉਰਕਤੇਬ॥ਰੂ
ਪਰੰਗਨਜਾਤਿਪਾਤਿਸੁਜਾਨਹੀਕਿਹਜੇਬ॥ਤਾਤਮਾਤਨ
ਜਾਤਜਾਕਰਿਜਨਮਮਰਨਬਿਹੀਨ॥ਚਕ੍ਰਬਕ੍ਰਫਿਰੈ
ਚਤੁਰਚਕ੍ਰਮਾਨਹੀਪੁਰਤੀਨ॥੮੨॥ਲੋਕਚਉਦਹਕੇਬਿ
ਖੈਜਗਜਾਂਪਹੀਜਿਹਜਾਪ॥ਆਦਿਦੇਵਅਨਾਦਿਮੂ
ਰਤਿਥਾਪਿਓਸਬੈਜਿਹਥਾਪਿ॥ਪਰਮਰੂਪਪੁਨੀਤਮੂ
ਰਤਿਪੂਰਨਪੁਰਖਅਪਾਰ॥ਸਰਬਬਿਸ੍ਵਰਚਿਓਸੁ
ਯੰਭਵਗੜਨਭੰਜਨਹਾਰ॥੮੩॥ਕਾਲਹੀਨਕਲਾਸੰਜੁ
ਗਤਿਅਕਾਲਪੁਰਖਅਦੇਸ॥ਧਰਮਧਾਮਸੁਭਰਮਰ
ਹਤਅਭੂਤਅਲਖਅਭੇਸ॥ਅੰਗਰਾਗਨਰੰਗਜਾਕ

ਜਾਤਪਾਤਨਨਾਮਾ॥ਗਰਬਗੰਜਨਦੁਸਟਭੰਜਨਮੁਕਤ
ਦਾਇਕਕਾਮਾ॥੮੫॥ਆਪਰੂਪਅਮੀਕਅਨਉਸਤਤਿਏ
ਕਪੁਰਖਅਵਧੂਤ॥ਗਰਬਗੰਜਨਸਰਬਭੰਜਨਆਦਿਰੂਪ
ਅਸੂਤ॥ਅੰਗਹੀਨਅਭੰਗਅਨਾਤਮਏਕਪੁਰਖਅਪਾਰ
॥ਸਰਬਲਾਇਕਸਰਬਘਾਇਕਸਰਬਕੋਪ੍ਰਤਿਪਾਰ॥੮੬
ਸਰਬਗੰਤਾਸਰਬਹੰਤਾ॥ਸਰਬਤੇਅਨਭੇਖ॥ਸਰਬਸਾਸ
ਤ੍ਰਨਜਾਨਹਿਜਿਹਰੂਪਰੰਗਅਰੁਭੇਖ॥ਪਰਮਬੇਦਪੁਰਾਨਜਾ
ਕਹਿਨੇਤਭਾਖਤਨਿਤ॥ਕੋਟਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਪੁਰਾਨਸਾਸਤ੍ਰਨਆਵ
ਈਵਹੁਚਿਤਿ॥ਮਧੁਭਾਰਛੰਦਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਗੁਨਗਨਉਦਾ
ਰ॥ਮਹਿਮਾਅਪਾਰ॥ਆਸਨਅਭੰਗ॥ਉਪਮਾਅਨੰਗ
੮੮॥ਅਨਭਉਪ੍ਰਕਾਸ॥ਨਿਸਦਿਨਅਨਾਸ॥ਆਜਾਨੁਬਾ
ਹੁ॥ਸਾਹਾਨੁਸਾਹੁ॥੮੯॥ਰਾਜਾਨਰਾਜ॥ਭਾਨਾਨਭਾਨ॥ਦੇ
ਵਾਨਦੇਵ॥ਉਪਮਾਮਹਾਨ॥ਇੰਦ੍ਰਾਨਇੰਦ੍ਰ॥ਬਾਲਾ
ਨਬਾਲ॥ਰੰਕਾਨਰੰਕ॥ਕਾਲਾਨਕਾਲ॥੯੦॥ਅਨਭੂਤ

ਅੰਗਾ ॥ ਆਭਾ ਅਭੰਗਾ ॥ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਨ ਗਨ
ਉਦਾਰਾ ॥ ੯੧ ॥ ਮੁਨਿ ਗਨ ਪ੍ਰਨਾਮਾ ॥ ਨਿਰਭੈ ਨਿਕਾਮਾ ॥
ਅਤਿ ਦੁਤਿ ਪ੍ਰਚੰਡਾ ॥ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ਅਖੰਡਾ ॥ ੯੨ ॥ ਆਲਿ
ਸ ਕਰਮਾ ॥ ਆਦ੍ਰਿਸ ਧਰਮਾ ॥ ਸਰਬ ਭਰਣਾਢਯਾ ॥
ਅਨਡੰਡ ਬਾਢਯਾ ॥ ੯੩ ॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੋਬਿੰ
ਦੇ ॥ ਮੁਕੰਦੇ ॥ ਉਦਾਰੇ ॥ ਅਪਾਰੇ ॥ ੯੪ ॥ ਹਰੀਅੰ ॥ ਕਰੀ
ਅੰ ॥ ਨ੍ਰਿਨਾਮੇ ॥ ਅਕਾਮੇ ॥ ੯੫ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਚ
ਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਕਰਤਾ ॥ ਚਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਹਰਤਾ ॥ ਚਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਦਾਨੇ ॥ ਚਤ੍ਰ
ਚਕ੍ਰ ਜਾਨੇ ॥ ੯੬ ॥ ਚਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ॥ ਚਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਭਰਤੀ ॥ ਚ
ਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਪਾਲੇ ॥ ਚਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਕਾਲੇ ॥ ੯੭ ॥ ਚਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਪਾਸੇ ॥
ਚਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਵਾਸੇ ॥ ਚਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਮਾਨਯੈ ॥ ਚਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਦਾਨਯੈ ॥
੯੮ ॥ ਚਾਚਰੀ ਛੰਦ ॥ ਨ ਸਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਭਰਮੰ ॥ ਨ ਭਿਤ੍ਰੈ ॥
੯੯ ॥ ਨ ਕਰਮੰ ॥ ਨ ਕਾਏ ॥ ਅਜਨਮੰ ॥ ਅਜਾਏ ॥
੧੦੦ ॥ ਨ ਚਿਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ॥ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰੈ ॥ ੧੦੧ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀ

ਸੈ ॥ ਅਦੀਸੈ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸੈ ॥ ਅਭ੍ਰਿਸੈ ॥੧੦੨॥ ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਥਤੇ ਕਿ ਆਛਿਜ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਆਭਿਜ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ
ਆਗੰਜ ਕਰਮੈ ॥ ਕਿ ਆਭੰਜ ਭਰਮੈ ॥੧੦੩॥ ਕਿ ਆਭਿਜ ਲੋਕੈ
॥ ਕਿ ਆਦਿਤ ਸੋਕੈ ॥ ਕਿ ਅਵਧੂਤ ਬਰਨੈ ॥ ਕਿ ਬਿਭੂਤ ਕਰਨੈ ॥੧੦
੪॥ ਕਿ ਰਾਜੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਧਰਮੰ ਧੁਜਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਸੋਕ ਬਰਨੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਾ ਅਭਰਨੈ ॥੧੦੫॥ ਕਿ ਜਗਤੰ ਕ੍ਰਿਤੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਛਤ੍ਰੰ ਛਤ੍ਰੀ
ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਸਰੂਪੈ ॥ ਕਿ ਅਨਭਉ ਅਨੂਪੈ ॥੧੦੬॥ ਕਿ ਆਦਿ
ਅਦੇਵ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਪਿ ਅਭੇਵ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਚਿਤ੍ਰੰ ਬਿਹੀਨੈ ॥ ਕਿ ਏਕੈ
ਅਧੀਨੈ ॥੧੦੭॥ ਕਿ ਰੋਜੀ ਰਜਾਕੈਂ ॥ ਰਹੀਮੈ ਰਿਹਾਕੈਂ ॥ ਕਿ ਪਾਕ
ਬਿਐਬ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਗੈਬੁਲ ਗੈਬ ਹੈਂ ॥੧੦੮॥ ਕਿ ਅਫਵੁਲ ਗੁਨਾਹ ਹੈਂ
॥ ਕਿ ਸਾਹਾਨ ਸਾਹ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਾਰਨ ਕੁਨਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰੋਜੀ ਦਿ
ਹੰਦ ਹੈਂ ॥੧੦੯॥ ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਰਮੰ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ
ਸਰਬੰ ਕਲੀ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸਰਬੰ ਦਲੀ ਹੈਂ ॥੧੧੦॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਾਨਿ
ਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦਾਨਿਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਗਉਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰ

ਬ੍ਰਤ ਭੂਤੇ ਨੈ ॥੧੧੧॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬ
ਤ੍ਰ ਰਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸਾਜੈ ॥੧੧੨॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੀਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰ
ਬਤ੍ਰ ਲੀਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜਾਹੋ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਾਹੋ ॥੧੧੩॥ ਕਿ ਸਰਬ
ਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪਾਲੈ ॥੧੧੪॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ
ਹੰਤਾ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਗੰਤਾ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਖੀ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੇਖੀ
॥੧੧੫॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਕਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਾਜੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਸੋਖੈ
॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੋਖੈ ॥੧੧੬॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਤ੍ਰਾਣੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪ੍ਰਾ
ਣੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਦੇਸੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭੇਸੈ ॥੧੧੭॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ
ਮਾਨਿਯੈ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਧਾਨਿਯੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜਾਪਿਯੈ ॥
ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਥਾਪਿਯੈ ॥੧੧੮॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਭਾਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ
ਮਾਨੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੈ ॥ ਕਿ ਸਰਬਤ੍ਰ ਚੰਦ੍ਰੈ ॥੧੧੯॥ ਕਿ ਸਰਬੰ ਕ
ਲੀਮੈ ॥ ਕਿ ਪਰਮੰ ਫਹੀਮੈ ॥ ਕਿ ਆਕਲ ਅਲਾਮੈ ॥ ਕਿ ਸਾਹਿ
ਬ ਕਲਾਮੈ ॥੧੨੦॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਵਜੂ ਹੈਂ ॥ ਤਮਾਮੁਲ ਰੁਜੂ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇ
ਸੁਲ ਸਲਾਮੈਂ ॥ ਸਲੀਖਤ ਮੁਦਾਮੈਂ ॥੧੨੧॥ ਗਨੀਮੁਲ ਸਿਕਸਤੈ

ਗਰੀਬੁਲ ਪ੍ਰਸਤੈ ॥ ਬਿਲੰਦੁਲ ਮਕਾਨੈ ॥ ਜਮੀਨੁਲ ਜਮਾਨੈ ॥੧੭੨੨
ਤਮੀਜੁਲ ਤਮਾਮੈ ॥ ਰੁਜੂਅਲ ਨਿਧਾਨੈ ॥ ਹਰੀਫੁਲ ਅਜੀਮੈ
॥ ਰਜਾਇਕ ਯਕੀਨੈ ॥੧੭੨੩॥ ਅਨੇਕੁਲ ਤਰੰਗੈ ॥ ਅਭੇਦ ਹੈਂ ਅ
ਭੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਜੀਜੁਲ ਨਿਵਾਜ ਹੈਂ ॥ ਗਨੀਮੁਲ ਖਿਰਾਜ ਹੈਂ ॥੧੭੨੪
ਨਿਰੁਕਤ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਤ੍ਰਿਮੁਕਤਿ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਭੁਗਤਿ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥
ਸੁਜੁਗਤਿ ਸੁਧਾ ਹੈਂ ॥੧੭੨੫॥ ਸਦੈਵੰ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਦੀ ਅਨੂਪ ਹੈ
ਂ ॥ ਸਮਸਤੋਪਰਾਜ ਹੈਂ ॥ ਸਦਾ ਸਰਬ ਸਾਜ ਹੈਂ ॥੧੭੨੬॥ ਸਮਸ
ਤੁਲ ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵਲ ਅਕਾਮ ਹੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਬਾਧ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥
ਅਗਾਧ ਹੈਂ ਅਨੂਪ ਹੈਂ ॥੧੭੨੭॥ ਓਅੰ ਆਦਿ ਰੂਪੇ ॥ ਅਨਾਦਿ
ਸਰੂਪੈ ॥ ਅਨੰਗੀ ਅਨਾਮੈ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥੧੭੨੮॥ ਤ੍ਰਿ
ਬਰਗੰ ਤ੍ਰਿਬਾਧੇ ॥ ਅਗੰਜੇ ਅਗਾਧੇ ॥ ਸੁਭੰ ਸਰਬ ਭਾਗੇ
॥ ਸੁ ਸਰਬਾ ਅਨੁਰਾਗੇ ॥੧੭੨੯॥ ਤ੍ਰਿਭੁਗਤ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਅ
ਛਿਜ ਹੈਂ ਅਛੂਤ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਨਰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਿਥੀਉਲ ਪ੍ਰ
ਵਾਸ ਹੈਂ ॥੧੭੩੦॥ ਨਿਰੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਸਦਾ ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁ

ਗਤਿ ਸਰੂਪੈ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁਗਤਿ ਅਨੂਪੈ ਹੈਂ ॥੧੩੧॥ ਨਿਰੁਕਤ ਪ੍ਰਭਾ
ਹੈਂ ॥ ਬਿਭੁਗਤ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਨਭੂਤ ਸਰੂਪੈ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਜੁਗ
ਤਿ ਅਨੂਪੈ ਹੈਂ ॥੧੩੨॥ ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅਨੰਗ ਹੈਂ ॥ ਅ
ਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥੧੩੩॥ ਅਭਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਕਰਮ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ
ਹੈਂ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਹੈਂ ॥੧੩੪॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ॥ ਅਬੈ ਹੈਂ ॥ ਅਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ਅਧੂ
ਤ ਹੈਂ ॥੧੩੫॥ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਉਦਾਸ ਹੈਂ ॥ ਅਧੰਧ ਹੈਂ ॥ ਅਬੰਧ ਹੈਂ ॥
੧੩੬॥ ਅਭਗਤ ਹੈਂ ॥ ਬਿਰਕਤ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਸ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥੧੩੭॥
ਨਿਚਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨਿੰਤ ਹੈਂ ॥ ਅਲਿਖ ਹੈਂ ॥ ਅਦਿਖ ਹੈਂ ॥੧੩੮॥ ਅਲੇਖ
ਹੈਂ ॥ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ਅਢਾਹ ਹੈਂ ॥ ਅਗਾਹ ਹੈਂ ॥੧੩੯॥ ਅਸੰਭ ਹੈਂ ॥
ਅਗੰਭ ਹੈਂ ॥ ਅਨੀਲ ਹੈਂ ॥ ਅਨਾਦਿ ਹੈਂ ॥ ਅਜਿਤ ਹੈਂ ॥ ਸੁਜਾਦਿ
ਹੈਂ ॥੧੪੦॥ ਚਰਪਟ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਰਬੰ ਹੰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗੰਤਾ ॥
ਸਰਬੰ ਖਿਆਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਗਿਆਤਾ ॥੧੪੧॥ ਸਰਬੰ ਹਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ
ਕਰਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਪ੍ਰਾਣੰ ॥ ਸਰਬੰ ਤ੍ਰਾਣੰ ॥੧੪੨॥ ਸਰਬੰ ਕਰਮੰ ॥
ਸਰਬੰ ਧਰਮੰ ॥ ਸਰਬੰ ਜੁਗਤਾ ॥ ਸਰਬੰ ਮੁਕਤਾ ॥੧੪੩॥ ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥

ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਮੋ ਨਰਕ ਨਾਸੇ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਅਨੰਗੰ ਸ
ਰੂਪੇ ॥ ਅਭੰਗੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੪॥ ਪ੍ਰਮਾਥੰ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਸਦਾ ਸਰ
ਬ ਸਾਥੇ ॥ ਅਗਾਧਿ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨ੍ਰਿਬਾਧਿ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੫॥ ਅਨੰਗੀ
ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਮੇ ॥ ਨ੍ਰਿਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ॥ ਸਰਬੰਗੀ
ਅਨੂਪੇ ॥੧੯੬॥ ਨ ਪੋਤ੍ਰੈ ਨ ਪੁਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਸਤ੍ਰੈ ਨ ਮਿਤ੍ਰੈ ॥ ਨ ਤਾਤੈ ਨ ਮਾਤੈ
॥ ਨ ਜਾਤੈ ਨ ਪਾਤੈ ॥੧੯੭॥ ਨ੍ਰਿਸਾਕੰ ਸਰੀਕ ਹੈਂ ॥ ਅਮਿਤੋ ਅਮੀ
ਕ ਹੈਂ ॥ ਸਦੈਵੰ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਅਜੈ ਹੈਂ ਅਜਾ ਹੈਂ ॥੧੯੮॥ ਭਗਵਤੀ ਛੰਦ ॥
ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਕਿ ਜਾਹਰ ਜਹੂਰ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹਾਜਰ ਹਜੂਰ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ
ਸਲਾਮ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਕਲਾਮ ਹੈਂ ॥੧੯੯॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਦਿਮਾਗ
ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਚਰਾਗ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਕਾਮਲ ਕਰੀਮ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰਾਜਕ
ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥੧੫੦॥ ਕਿ ਰੋਜੀ ਦਿਹਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਰਾਜਕ ਰਹਿੰਦ ਹੈਂ ॥ ਕ
ਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਹੁਸਨਲ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥੧੫੧॥ ਗਨੀਮੁਲ
ਖਿਰਾਜ ਹੈਂ ॥ ਗਰੀਬੁਲ ਨਿਵਾਜ ਹੈਂ ॥ ਹਰੀਫੁਲ ਸਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥ ਹਿ
ਰਾਸੁਲ ਫਿਕੰਨ ਹੈਂ ॥੧੫੨॥ ਕਲੰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵ

ਸ ਹੈਂ ॥ ਅਗੰਜੁਲ ਗਨੀਮ ਹੈਂ ॥ ਰਜਾਇਕ ਰਹੀਮ ਹੈਂ ॥ ੧੫੩ ॥
ਸਮਸਤੁਲ ਜੁਬਾਂ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਸਾਹਿਬ ਕਿਰਾਂ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਨਰਕੰ ਪ੍ਰਣਾਸ
ਹੈਂ ॥ ਬਹਿਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸ ਹੈਂ ॥ ੧੫੪ ॥ ਕਿ ਸਰਬੁਲ ਗਵੰਨ ਹੈਂ ॥ ਹ
ਮੇਸੁਲ ਰਵੰਨ ਹੈਂ ॥ ਤਮਾਮੁਲ ਤਮੀਜ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਅਜੀਜ ਹੈਂ
॥ ੧੫੫ ॥ ਪਰੰ ਪਰਮ ਈਸ ਹੈਂ ॥ ਸਮਸਤੁਲ ਅਦੀਸ ਹੈਂ ॥ ਅਦੇ
ਸੁਲ ਅਲੇਖ ਹੈਂ ॥ ਹਮੇਸੁਲ ਅਭੇਖ ਹੈਂ ॥ ੧੫੬ ॥ ਜਮੀਨੁਲ ਜਮਾਂ
ਹੈਂ ॥ ਅਮੀਕੁਲ ਇਮਾਂ ਹੈਂ ॥ ਕਰੀਮੁਲ ਕਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਜੁਰਅ
ਤਿ ਜਮਾਲ ਹੈਂ ॥ ੧੫੭ ॥ ਕਿ ਅਚਲੰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਸੁਬਾ
ਸ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਜਬ ਸਰੂਪ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਬਿਭੂਤ ਹੈਂ ॥ ੧੫੮ ॥ ਕਿ
ਅਮਿਤੋ ਪਸਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਆਤਮ ਪ੍ਰਭਾ ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਚਲੰ ਅਨੰਗ
ਹੈਂ ॥ ਕਿ ਅਮਿਤੋ ਅਭੰਗ ਹੈਂ ॥ ੧੫੯ ॥ ਮਧੁਭਾਰ ਛੰਦ ॥ ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਗੁਨਿ ਗਨਿ ਮੁਦਾਮ ॥ ਅਰਿ ਬਰ ਅਗੰਜ ॥
ਹਰਿ ਨਰ ਪ੍ਰਭੰਜ ॥ ੧੬੦ ॥ ਅਨਗਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਮੁਨਿ ਮਨਿ ਸਲਾ
ਮ ॥ ਹਰਿ ਨਰ ਅਖੰਡ ॥ ਬਰ ਨਰ ਅਮੰਡ ॥ ੧੬੧ ॥ ਅਨਭਵ ਪ੍ਰਕਾ

ਨਾਸਾ॥ਮੁਨਿਮਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ਗੁਨਿਗਨਪ੍ਰਨਾਮਾ॥ਜਲਥਲਮੁ
ਦਾਮਾ॥੧੬੨॥ਅਨਛਿਜਅੰਗਾ॥ਆਸਨਅਭੰਗਾ॥ਉ
ਪਮਾਅਪਾਰਾ॥ਗਤਿਮਿਤਿਉਦਾਰਾ॥੧੬੩॥ਜਲਥਲਅਮੰ
ਡਾ॥ਦਿਸਵਿਸਅਭੰਡਾ॥ਜਲਥਲਮਹੰਤਾ॥ਦਿਸਵਿਸ
ਬਿਅੰਤਾ॥੧੬੪॥ਅਨਭਵਅਨਾਸਾ॥ਮੁਨਿਮਨਪ੍ਰਕਾਸਾ॥
ਗੁਨਗਨਪ੍ਰਨਾਮਾ॥ਜਲਥਲਮੁਦਾਮਾ॥ਧ੍ਰਿਤਧਰਧੁਰਾਸ
॥ਅਜਾਨਬਾਹਾ॥ਏਕੈਸਦਾਹਾ॥੧੬੫॥ਓਅੰਕਾਰਆਦਿ॥
ਕਥਨੀਅਨਾਦਿ॥ਖਲਖੰਡਖਿਆਲਾ॥ਗੁਰਬਰਅਕਾ
ਲਾ॥੧੬੬॥ਘਰਘਰਪ੍ਰਨਾਮਾ॥ਚਿਤਚਰਨਨਾਮਾ॥ਅਨਛਿ
ਜਗਾਤਾ॥ਆਜਿਜਨਬਾਤਾ॥੧੬੭॥ਅਨਝੰਝਗਾਤਾ॥ਅਨਰੰ
ਜਬਾਤਾ॥ਅਨਟੁਟਭੰਡਾਰਾ॥ਅਨਠਟਅਪਾਰਾ॥੧੬੮॥ਆ
ਡੀਠਧਰਮਾ॥ਅਤਿਢੀਠਕਰਮਾ॥ਅਣਬ੍ਰਣਅਨੰਤਾ॥ਦਾ
ਤਾਮਹੰਤਾ॥੧੬੯॥ਹਰਿਬੋਲਮਨਾਛੰਦ॥ਤ੍ਵਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਰੁਣਾਲਯ
ਹੈਂ॥ਅਰਿਘਾਲਯਹੈਂ॥ਖਲਖੰਡਨਹੈਂ॥ਮਹਿਮੰਡਨਹੈਂ॥੧੭੦॥

ਜਗਤੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਮੇਸੂਰ ਹੈਂ ॥ ਕਲੰਕਾਰਣ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਉਧਾ
ਰਨ ਹੈਂ ॥੧੨੧॥ ਧ੍ਰਿਤ ਕੇ ਧਰਨ ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਕੇ ਕਰਨ ਹੈਂ ॥ ਮਨ ਮਾਨਿਯ
ਹੈਂ ॥ ਜਗ ਜਾਨਿਯ ਹੈਂ ॥੧੨੨॥ ਸਰਬੰ ਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੰ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰ
ਬ ਪਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬ ਨਾਸਿਯ ਹੈਂ ॥੧੨੩॥ ਕਰੁਣਾਕਰ ਹੈਂ ॥ ਬਿਸ੍ਵੰ
ਭਰ ਹੈਂ ॥ ਸਰਬੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਜਗਤੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥੧੨੪॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡਸ ਹੈਂ ॥
ਖਲਖੰਡਸ ਹੈਂ ॥ ਪਰਤੇਪਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਕਰ ਹੈਂ ॥੧੨੫॥ ਅਜਪਾ
ਜਪ ਹੈਂ ॥ ਅਥਪਾਥਪ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿ
ਤ ਹੈਂ ॥੧੨੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾ
ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਧਰਣੀਧ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੨੭॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੇਸ੍ਵਰ ਹੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ
ਹੈਂ ॥ ਅਕ੍ਰਿਤਾਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥੧੨੮॥ ਅਜਬਾ
ਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਮ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਨਰਨਾਇਕ ਹੈਂ ॥ ਖਲਘਾਇ
ਕ ਹੈਂ ॥੧੨੯॥ ਬਿਸ੍ਵੰਭਰ ਹੈਂ ॥ ਕਰੁਣਾਲਯ ਹੈਂ ॥ ਨ੍ਰਿਪਨਾਇਕ ਹੈਂ
॥ ਸਰਬ ਪਾਇਕ ਹੈਂ ॥੧੩੦॥ ਭਵਭੰਜਨ ਹੈਂ ॥ ਅਰਿਗੰਜਨ ਹੈਂ ॥
ਰਿਪੁਤਾਪਨ ਹੈਂ ॥ ਜਪੁਜਾਪਨ ਹੈਂ ॥੧੩੧॥ ਅਕਲੰਕ੍ਰਿਤ ਹੈਂ ॥ ਸ

ਸ੍ਰਬਾ ਪ੍ਰਿਤੈਹੈਂ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੀਐਹੈਂ ॥ ਹਰਤਾ ਹਰੀਐਹੈਂ ॥੧੮੨॥ ਪਰਮਾਤਮ
ਹੈਂ ॥ ਸਰਬਾਤਮ ਹੈਂ ॥ ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈਂ ॥ ਜਸ ਤੇਜ ਰਾਸ ਹੈਂ ॥
੧੮੩ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਨਮੋ ਸੂਰਜ ਸੂਰਜੇ ॥ ਨਮੋ ਚੰਦ੍ਰ
ਚੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜ ਰਾਜੇ ॥ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ॥ ਨਮੋ ਅੰਧਕਾਰੇ ॥
ਨਮੋ ਤੇਜ ਤੇਜੇ ॥ ਨਮੋ ਬ੍ਰਿੰਦ ਬ੍ਰਿੰਦੇ ॥ ਨਮੋ ਬੀਜ ਬੀਜ ਬੀਜੇ ॥
੧੮੪ ॥ ਨਮੋ ਰਾਜਸੰ ਤਾਮਸੰ ਸਾਂਤ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਪਰਮ ਤਤੰ ਅ
ਤਤੰ ਸਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਜੋਗ ਜੋਗੇ ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਨਮੋ ਮੰ
ਤ੍ਰ ਮੰਤ੍ਰੇ ਨਮੋ ਧਿਆਨ ਧਿਆਨੇ ॥੧੮੫॥ ਨਮੋ ਜੁਧ ਜੁਧੇ ਨਮੋ
ਨਮੋ ਗਿਆਨ ਗਿਆਨੇ ॥ ਨਮੋ ਭੋਜ ਭੋਜੇ ਨਮੋ ਪਾਨ ਪਾਨੇ ॥
ਨਮੋ ਕਲਹ ਕਰਤਾ ਨਮੋ ਸਾਂਤ ਰੂਪੇ ॥ ਨਮੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰੇ ਅਨਾ
ਦੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੮੬॥ ਕਲੰਕਾਰ ਰੂਪੇ ਅਲੰਕਾਰ ਅਲੰਕੇ ॥ ਨਮੋ
ਆਸ ਆਸੇ ਨਮੋ ਬਾਂਕ ਬੰਕੇ ॥ ਅਭੰਗੀ ਸਰੂਪੇ ਅਨੰਗੀ
ਅਨਾਮੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭੰਗੀ ਤ੍ਰਿਕਾਲੇ ॥ ਅਨੰਗੀ ਅਕਾਮੇ ॥੧੮੭
ਏਕ ਅਛਰੀ ਛੰਦ ॥ ਅਜੈ ॥ ਅਲੈ ॥ ਅਭੈ ॥ ਅਬੈ ॥੧੮੮

ਅਭੂਤ ॥ ਅਜੂ ॥ ਅਨਾਸ ॥ ਅਕਾਸ ॥ ੧੮੯ ॥ ਅਗੰਜ ॥
ਅਭੰਜ ॥ ਅਲਖ ॥ ਅਭਖ ॥ ੧੯੦ ॥ ਅਕਾਲ ॥ ਦਿਆ
ਲ ॥ ਅਲੇਖ ॥ ਅਭੇਖ ॥ ੧੯੧ ॥ ਅਨਾਮ ॥ ਅਕਾਮ ॥ ਅ
ਗਾਹ ॥ ਅਢਾਹ ॥ ੧੯੨ ॥ ਅਨਾਥੇ ॥ ਪ੍ਰਮਾਥੇ ॥ ਅਜੋ
ਨੀ ॥ ਅਮੋਨੀ ॥ ੧੯੩ ॥ ਨਰਾਗੇ ॥ ਨਰੰਗੇ ॥ ਨਰੂਪੇ ॥ ਨਰੇਖੇ ॥
੧੯੪ ॥ ਅਕਰੰਮੇ ॥ ਅਭਰੰਮੇ ॥ ਅਗੰਜੇ ॥ ਅਲੇਖੇ ॥
੧੯੫ ॥ ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਨਮਸਤੁਲ ਪ੍ਰਣਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ
ਪ੍ਰਣਾਸੇ ॥ ਅਗੰਜੁਲ ਅਨਾਮੇ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੇ ॥ ਨ੍ਰਿ
ਕਾਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ਸਮਸਤੁਲ ਸਰੂਪੇ ॥ ਕੁਕਰਮੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਸੁਧ
ਰਮੰ ਬਿਭੂਤੇ ॥ ੧੯੬ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿਦਾਨੰਦ ਸਤ੍ਰੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ॥ ਕ
ਰੀਮੁਲ ਕੁਨਿੰਦਾ ਸਮਸਤੁਲ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਅਜਾਇਬ ਬਿਭੂਤੇ
ਗਜਾਇਬ ਗਨੀਮੇ ॥ ਹਰੀਅੰ ਕਰੀਅੰ ਕਰੀਮੁਲ ਰਹੀਮੇ ॥
੧੯੭ ॥ ਚਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਵਰਤੀ ਚਤ੍ਰ ਚਕ੍ਰ ਭੁਗਤੇ ॥ ਸੁਯੰਭਵ ਸੁ
ਭੰ ਸਰਬਦਾ ਸਰਬ ਜੁਗਤੇ ॥ ਦੁਕਾਲੰ ਪ੍ਰਣਾਸੀ ਦਇਆ

ਲੀਸਰੂਪੇ ॥ ਸਦਾ ਅੰਗ ਸੰਗੇ ਅਭੰਗੀ ਬਿਭੂਤੇ ॥੧੯੯

੧ਓ

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕੇ ॥

॥ ਜਿਤੁ ਦਿਹਾੜੈ ਧਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ ॥ ਮਲਕੁ ਜੋ ਕ
ਨੀ ਸੁਣੀਅਦਾ ਮੁੰਹ ਦਿਖਾਲੇ ਆਇ ॥ ਜਿੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕ
ਢੀਐ ਹਡਾ ਕੂ ਕੜਕਾਇ ॥ ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲਨੀ ਜਿੰਦੂ ਕੂੰ
ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਿੰਦੁ ਵਹੁਟੀ ਮਰਣੁ ਵਰੁ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਣਾਇ
॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਜੋਲਿ ਕੈ ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੀ ਧਾਇ ॥ ਵਾਲਹੁ
ਨਿਕੀ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀ ਆਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿੜੀ
ਪਵੰਦੀਈ ਖੜਾ ਨ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ ॥੧॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰੁ ਦਰ
ਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚਲਾ ਦੁੰਨੀਆ ਭਤਿ ॥ ਬੰਨਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟ
ਲੀ ਕਿਥੈ ਵੰਞਾ ਘਤਿ ॥੨॥ ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਆ
ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ ॥ ਸਾਈ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ਨਾਹੀ ਤਾ ਹੰਭੀ ਦਝਾ
ਆਹਿ ॥੩॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਲਿ ਬੁਕੁ ਭ

ਰੀ॥ਜੇਜਾਣਾਸਹੁਨੰਢੜਾਥੋੜਾਮਾਣੁਕਰੀ॥੪॥ਜੇਜਾਣਾਲੜੁ
ਛਿਜਣਾਪੀਡੀਪਾਈਂਗੰਢਿ॥ਤੈਜੇਵਡੁਮੈਨਾਹਿਕੋਸਭੁਜ
ਗੁਡਿਠਾਹੰਢਿ॥੫॥ਫਰੀਦਾਜੇਤੂੰਅਕਲਿਲਤੀਫੁਕਾਲੇਲਿਖੁ
ਨਲੇਖੁ॥ਆਪਨੜੇਗਿਰੀਵਾਨਮਹਿਸਿਰੁਨੀਵਾਕਰਿਦੇਖੁ॥੬॥
ਫਰੀਦਾਜੋਤੈਮਾਰਨਿਮੁਕੀਆਤਿਨਾਨਮਾਰੇਘੁੰਮਿ॥ਆਪਨ
ੜੈਘਰਿਜਾਈਐਪੈਰਤਿਨਾਦੇਚੁੰਮਿ॥੭॥ਫਰੀਦਾਜਾਂਤਉਖਟ
ਣਵੇਲਤਾਂਤੂਰਤਾਦੁਨੀਸਿਉ॥ਮਰਗਸਵਾਈਨੀਹਿਜਾਂਭਰਿਆ
ਤਾਂਲਦਿਆ॥੮॥ਦੇਖੁਫਰੀਦਾਜੁਥੀਆਦਾੜੀਹੋਈਭੂਰ॥
ਅਗਹੁਨੇੜਾਆਇਆਪਿਛਾਰਹਿਆਦੂਰਿ॥੯॥ਦੇਖੁਫਰੀਦਾਜਿ
ਥੀਆਸਕਰਹੋਈਵਿਸੁ॥ਸਾਂਈਬਾਝਹੁਆਪਣੇਵੇਦਣਕ
ਹੀਐਕਿਸੁ॥੧੦॥ਅਖੀਦੇਖਿਪਤੀਣੀਆਸੁਣਿਸੁਣਿਰੀਣੇਕੰ
ਨ॥ਸਾਖਪਕੰਦੀਆਈਆਹੋਰਕਰੇਂਦੀਵੰਨ॥੧੧॥ਫਰੀਦਾ
ਕਾਲੀਜਿਨੀਨਰਾਵਿਆਧਉਲੀਰਾਵੈਕੋਇ॥ਕਰਿਸਾਂਈਸਿਉਪਿ
ਰਹੜੀਰੰਗੁਨਵੇਲਾਹੋਇ॥੧੨॥ਮਃ੩॥ਕਾਲੀਧਉਲੀਸਾਹਿਬੁਸ

ਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਛੁਤਰ ਗੋ ॥ ਅਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮ ਨ ਲਗਈ ਜੇ
ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਏਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇ
ਇ ॥੧੩॥ ਜਿਨ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਸੇ ਲੋਇਣ ਮੈ ਡਿਠੁ ॥ ਕਜ
ਲ ਰੇਖ ਨ ਸਹਦਿਆ ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੂਇ ਬਹਿਠੁ ॥੧੪॥ ਫਰੀਦਾ ਕੂਕੇਦਿਆ
ਚਾਂਗੇਦਿਆ ਮਤੀ ਦੇਦਿਆ ਨਿਤ ॥ ਜੋ ਸੈਤਾਨ ਵੰਞਾਇਆ ਸੇ ਕਿਤੁ
ਫੇਰਹਿ ਚਿਤ ॥੧੫॥ ਫਰੀਦਾ ਥੀਉ ਪਵਾਹੀ ਦਭੁ ਜੇ ਸਾਈ ਲੋੜਹਿ ਸਭ
ਭੁ ॥ ਇਕੁ ਛਿਜਹਿ ਬਿਆ ਲਤਾੜੀਅਹਿ ॥ ਤਾਂ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਿ ਵਾੜੀਐ
ਹਿ ॥੧੬॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਕੁ ਨ ਨਿੰਦੀਐ ਖਾਕੂ ਜੇਡੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੀਵਦਿ
ਜੀਵਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤਲੈ ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ॥੧੭॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾ
ਲਬੁ ਤ ਨੇਹੁ ਕਿਆ ਲਬੁ ਤ ਕੂੜਾ ਨੇਹੁ ॥ ਕਿਚਰੁ ਝਤਿ ਲਘਾਈਐ ਛ
ਪਰੁ ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ ॥੧੮॥ ਫਰੀਦਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਵਣ
ਕੰਡਾ ਮੋੜੇਹੁ ॥ ਵਸੀ ਰਬੁ ਹਿਆਲੀਐ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹੁ ॥੧
੯॥ ਫਰੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀਐ ਥਲ ਡੂੰਗਰ ਭਵਿਓਮ੍ਹਿ ॥ ਅਜ
ਫਰੀਦੈ ਕੂਜੜਾ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਥੀਓਮਿ ॥੨੦॥ ਫਰੀਦਾ ਜਸਮੇ ਹੈ ਦਾ

ਫਰੀਦਾ ਰਾਤੀ ਵਡੀਆਂ ਧੁਖਿ ਧੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪਾਸ ॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ੧੧੩
ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਾ ਵਿਡਾਣੀਆ ਆਸ ॥੨੧॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋਦਾ ਵਾ
ਰਿਆ ਮਿਤਾ ਆਇੜਿਆਂ ॥ ਹੇੜਾ ਜਲੈ ਮਜੀਠ ਜਿਉ ਉਪਰਿ
ਅੰਗਿਆਰਾ ॥੨੨॥ ਫਰੀਦਾ ਲੋੜੈ ਦਾਖ ਬਿਜਉਰੀਆ ਕਿਕਰਿ
ਬੀਜੈ ਜਟੁ ॥ ਹੰਢੈ ਉਂਨ ਕਤਾਇਦਾ ਪੈਧਾ ਲੋੜੈ ਪਟੁ ॥੨੩॥ ਫਰੀ
ਗਲੀਐ ਚਿਕੜੁ ਦੂਰਿ ਘਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ ॥ ਚਲਾ ਤ ਭਿਜੈ ਕੰ
ਬਲੀ ਰਹਾ ਤ ਤੁਟੈ ਨੇਹੁ ॥੨੪॥ ਭਿਜਉ ਸਿਜਉ ਕੰਬਲੀ ਅਲਹ ਵ
ਰਸਉ ਮੇਹੁ ॥ ਜਾਇ ਮਿਲਾ ਤਿਨਾ ਸਜਣਾ ਤੁਟਉ ਨਾਹੀ ਨੇਹੁ ॥੨੫
॥ ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਭੋਲਾਵਾ ਪਗ ਦਾ ਮਤੁ ਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿਲਾ ਰੂ
ਹੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਿਰੁ ਭੀ ਮਿਟੀ ਖਾਇ ॥੨੬॥ ਫਰੀਦਾ ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਨਿ
ਵਾਤ ਗੁੜੁ ਮਾਖਿਉ ਮਾਂਝਾ ਦੁਧੁ ॥ ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਮਿਠੀਆਂ ਰਬ ਪੁਜ
ਨਿ ਤੁਧੁ ॥੨੭॥ ਫਰੀਦਾ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ਲਾਵਣੁ ਮੇ
ਰੀ ਭੁਖ ॥ ਜਿਨਾ ਖਾਧੀ ਚੋਪੜੀ ਘਣੇ ਸਹਨਿਗੇ ਦੁਖ ॥੨੮॥ ਰੁਖੀ
ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪੀਆ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੇਖਿ ਪਰਾ

ਦੀਹੋ ਪਹੀਨ ਤਰਸਾਏ ਜੀਉ ॥੨੯॥ ਅਜੁ ਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ
ਅੰਗੁ ਮੁੜੇ ਮੁੜਿ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਡੋਹਾਗਣੀ ਤੁਮ ਕਿਉ
ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੩੦॥ ਸਾਹੁਰੈ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਪੇਈਐ ਨਾਹੀ ਥਾਉ
॥ ਪਿਰ ਵਾਤੜੀ ਨ ਪੁਛਈ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਇ ॥੩੧॥ ਸਾਹੁਰੈ ਪੇ
ਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜੋ
ਭਾਵੈ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩੨॥ ਨਾਤੀ ਧੋਤੀ ਸੰਬਹੀ ਸੁਤੀ ਆਇ ਨਚਿੰ
ਦੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਰਹੀ ਸੁ ਬੇੜੀ ਹਿੰਙੁ ਦੀ ਗਈ ਕਥੂਰੀ ਗੰਧੁ ॥੩੩॥
ਫਰੀਦਾ ਜੋਬਨ ਜਾਂਦੇ ਨਾ ਡਰਾਂ ਜੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਫਰੀਦਾ
ਕਿਤੀ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨੁ ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥੩੪॥ ਫਰੀਦ
ਚਿੰਤ ਖਟੋਲਾ ਵਾਣੁ ਦੁਖੁ ਬਿਰਹਿ ਵਿਛਾਵਣ ਲੇਫੁ ॥ ਏਹੁ ਹਮਾ
ਰਾ ਜੀਵਣਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖੁ ॥੩੫॥ ਬਿਰਹਾ ਬਿਰਹਾ ਆ
ਖੀਐ ਬਿਰਹਾ ਤੂੰ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਨ ਊਪ
ਜੈ ਸੋ ਤਨੁ ਜਾਣੁ ਮਸਾਣੁ ॥੩੬॥ ਫਰੀਦਾ ਏ ਵਿਸੁ ਗੰ
ਦਲਾ ਧਰੀਆ ਖੰਡੁ ਲਿਵਾੜਿ ॥ ਇਕਿ ਰਾਹੇਦੇ ਰਹਿ ਗਏ ਇਕਿ ਰਾਧ

ਦੀਗਏਉ ਜਾਣੁ ॥੩੭॥ ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਹੰਢਿ ਕੈ ਚਾਰਿ ਗ ੧੨੪
ਵਾਇ ਸੰਮਾ ॥ ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ਤੂੰ ਆਂਹੋ ਕੇਰ੍ਹੇ ਕੰਮਾ ॥੩
੮॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰ ਦਰਵਾਜੇ ਜਾਇ ਕੈ ਕਿਉ ਡਿਠੋ ਘੜੀਆਲ
ੁ ਏਹੁ ਨਿਦੋਸਾ ਮਾਰੀਐ ਹਮ ਦੋਸਾ ਦਾ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੩੯॥
ਘੜੀਐ ਘੜੀਐ ਮਾਰੀਐ ਪਹਰੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੋ ਹੇੜ
ਘੜੀਆਲ ਜਿਉ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪੦॥ ਬੁਢਾ ਹੋਆ
ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਕੰਬਣਿ ਲਗੀ ਦੇਹ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰਿਹਾ ਜੀਵਣਾ
ਭੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖੇਹ ॥੪੧॥ ਫਰੀਦਾ ਬਾਰਿ ਪਰਾਇਐ ਬੈਸਣਾ ਸਾਂ
ਈ ਮੁਝੈ ਨ ਦੇਹਿ ॥ ਜੇ ਤੂ ਏਵੈ ਰਖਸੀ ਜੀਉ ਸਰੀਰਹੁ ਲੇਹੁ ॥੪੨
॥ ਕੰਧਿ ਕੁਹਾੜਾ ਸਿਰਿ ਘੜਾ ਵਣਿ ਕੈ ਸਰੁ ਲੋਹਾਰੁ ॥ ਫਰੀਦਾ ਹ
ਉ ਲੋੜੀ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ਤੂੰ ਲੋੜਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥੪੩॥ ਫਰੀ
ਦਾ ਇਕਨਾ ਆਟਾ ਅਗਲਾ ਇਕਨਾ ਨਾਹੀ ਲੋਣੁ ॥ ਅਗੈ ਗਏ
ਸਿੰਞਾਪਸਨਿ ਚੋਟਾ ਖਾਸੀ ਕਉਣੁ ॥੪੪॥ ਪਾਸਿ ਦਮਾਮੇ ਛ
ਤੁ ਸਿਰਿ ਭੇਰੀ ਸਡੋ ਰਡ ॥ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣ ਮਹਿ ਥੀਏ ਅ

ਤੀਸਾਗਰਤਾ॥੫॥ਫਰੀਦਾਰੋਣਸੁੰਤ੍ਰਪਸਾਨੂੰਆਖਉਸਰੇਦੇ
ਭੀਗਏ॥ਕੂੜ੍ਹਾਸਉਦਾਕਰਗਏਰੋਗੀਜਾਣਿਪਏ॥੬॥ਫਰੀ
ਦਾਖਿਥਨੁਸੇਥਾਅਗਲੀਆਜਿੰਦੂਨਕਾਈਸੇਖਾ॥ਦੂਰਿ
ਆਖੇਆਪਣੀਚਲਸਸਾਇਰਸੇਖਾ॥੭॥ਫਰੀਦਾਦੂਰਿ
ਦੀਦੀਂਚਲੈਰਿਆਸਹੁਕਪ੍ਰਿਠਾਆਇ॥ਗਨੂਸੀਤਾਅ
ਇਲਣੀਆਦੀਦੜੇਗਏਆਦ੍ਰਿਤਾਇ॥੮॥ਫਰੀਦੀਦੇਪ
ਕਪਾਹੈਜੇਥੀਆਜੇਸਿਰਥੀਂਆਤਿਲਾਹਿ॥ਕਸਾਦੈਅਗਰ
ਗਦੈਰੈਨੈਕੇਇਲਆਹਿ॥ਸੰਦੇਅਸਲਕਰੇਈਆਏਸਜ
ਇਤਲਾਣ੍ਹੀ॥੯॥ਧਾਰੇਨਸੁਸਲਾਸੂਫਗਲਇਲਕਾਤੀਗਲਏ
ਤਾਚ੍ਰਾਹਗੋਦਿਸੈਥਾਨਟਾਦਿਲਅੰਧਿਆਰਾਗਤ੍ਰਾ॥ਪਗਾ
ਫਰੀਦਾਕਤੀਰਤਿਨਨਿਕਲੈਜਤਨੁਖੀਰੈਰੋਇ॥ਜੇਤਨੁਰਤੇਕ
ਰਚ੍ਰਿਸਿਤੁਤਿਨਤ੍ਰਨਰਤਨੁਹੋਇ॥੧੦॥ਸ੍ਰਾਇਹਤਨਸੁਭਰਤ
ਪੈਰਤੁਚ੍ਰਿਤਨਨਹੋਇ॥ਜੇਸਹਰਤੇਆਪਣੇਤਿਨਤਨਲੋਭਰਤ
ਨਹੋਇ॥ਭੈਪਇਐਤਨੁਖੀਣਹੋਇਲੋਭਰਤੁਵਿਚਹੁਜਾਇ

ਗਜੀਉ ਹੈ ਸੰਤਰ ਪਾਤਸਾਹ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਉਹੁ ਗਿਰਾਵਹੁ ਉਹੁ ਰਮਤੇ ਮੈਲ ੧੨੫
ਗਦਾਇਓ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਜ ਨਿਸੋਹਿ ਤਿਜ ਜੋਰ ਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਇਓ॥੫੩॥
ਫਰੀਦਾ ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ ਲਹੁ ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ ਵਥੁ॥ ਛਪ
ੜਿ ਢੂਢੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਚਿਕੜਿ ਡੁਬੈ ਹਥੁ॥੫੪॥ ਫਰੀਦਾ ਨੰਢੀ
ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਆ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆਸੁ॥ ਧਨ ਕੂਕੇਂਦੀ ਗੋਰ
ਮਹਿ ਤੈ ਸਹ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ॥੫੫॥ ਫਰੀਦਾ ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ ਦਾ
ੜੀ ਪਲੀ ਮੁਛਾਂ ਭੀ ਪਲੀਆਂ॥ ਰੇ ਮਨ ਗਹਲੇ ਬਾਵਰੇ ਮਾ
ਣਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀਆਂ॥੫੬॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾ
ਪਿਰ ਨੀਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ॥ ਜੋ ਦੇਹ ਲਧੇ ਗਾਣਵੇ ਗਏ ਵਿਲਾੜਿ ਵਿ
ਲਾੜਿ॥੫੭॥ ਫਰੀਦਾ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਏਤੁ ਨ ਲਾ
ਏ ਚਿਤੁ॥ ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ॥੫੮॥
ਮੰਡਪ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ਮਰਗ ਸਤਾਣੀ ਚਿਤਿ ਧਰਿ॥ ਸਾਂਈ ਜਾਇ
ਸਮ੍ਹਾਲਿ ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰਞਣਾ॥੫੯॥ ਜਿਨੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ਤੇ ਕੰਮੜੇ
ਵਿਸਾਰਿ॥ ਮਤੁ ਸਰਮਿੰਦਾ ਥੀਵਈ ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਬਾ

ਗਾਪਖਾ॥ਫਰੀਦਾਸਾਹਿਬੁਦੀਕਰਿਚਾਕਰੀਦਿਲਦੀਲਾਹਿਭਰ
ਾਦਰਵੇਸਾਨੋਲੋੜੀਐਰੁਖਾਦੀਜੀਰਾਦਿ॥੬੦॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੇ
ਮੈਡੇਕਪੜੇਕਾਲਾਮੈਡਾਵੇਸੁ॥ਗੁਨਹੀਭਰਿਆਮੈਫਿਰਾਲੋ
ਕੁਕਹੈਦਰਵੇਸੁ॥੬੧॥ਤਤੀਤੋਇਨਪਲਵੈਜੇਜਲਿਟੁਬੀਦੇਇ॥
ਫਰੀਦਾਜੋਡੋਹਾਗਣਿਰਬਦੀਝੂਰੇਦੀਝੂਰੇਇ॥੬੨॥ਜਾਂਕੁਆ
ਰੀਤਾਚਾਉਵੀਵਾਹੀਤਾਮਾਮਲੇ॥ਫਰੀਦਾਏਹੋਪਛੋਤਾਉਵਤਿ
ਕੁਆਰੀਨਥੀਐ॥੬੩॥ਕਲਰਕੇਰੀਛਪੜੀਆਇਉਲਥੇਹੰ
ਝ॥ਚਿੰਜੂਬੋੜਨਿਨਾਪੀਵਹਿਉਡਣਸੰਦੀਡੰਝ॥੬੪॥ਹੰਸੁਉਡ
ਰਿਕੋਧ੍ਰੈਪਇਆਲੋਕੁਵਿਡਾਰਣਿਜਾਇ॥ਗਹਿਲਾਲੋਕੁਨਜਾਣ
ਦੀਹੰਸੁਨਕੋਧ੍ਰਾਖਾਇ॥੬੫॥ਚਲਿਚਲਿਗਈਆਪੰਖੀ
ਆਜਿਨੀਵਸਾਏਤਲ॥ਫਰੀਦਾਸਰੁਭਰਿਆਭੀਚਲਸੀ
ਥਕੇਕਵਲਇਕਲ॥੬੬॥ਫਰੀਦਾਇਟਸਿਰਾਣੇਭੁਇਸਵਣੁ
ਕੀੜਾਲੜਿਓਮਾਸਾ॥ਕੇਤੜਿਆਜੁਗਵਾਪਰੇਇਕਤੁਪ
ਇਆਪਾਸਾ॥੬੭॥ਫਰੀਦਾਭੰਨੀਘੜੀਸਵੰਨਵੀਟੁਟੀਨ

ਗਰਬੁ ਜਾ ਜੇ ਸਜਣੁ ਤੋ ਏ ਭਾਗ ਖੇ ਸੇ ਰਿਤੁ ਆਵਹਿਆ ਜੀ ॥੬੮॥ ੧੨੬
ਭੰਨੀ ਘੜੀਸੁ ਵੰਨਵੀ ਤੂਟੀ ਨਾਗਰੁ ਲਜੀ ॥ ਅਜਰਾਈਲ ਫਰੇਸਤਾ
ਕੈ ਘਰੁ ਨਾਠੀ ਅਜੀ ॥੬੯॥ ਫਰੀਦਾ ਬੇਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ਏਹੁ
ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ ਕਬ ਹੀ ਚਲਿ ਨ ਆਇਆ ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥
੭੦ ॥ ਉਠੁ ਫਰੀਦਾ ਉਜੂ ਸਾਜਿ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥ ਜੋ ਸਿਰੁ
ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥੭੧॥ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ
ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਇ ॥ ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ਬਾਲਣ ਸੰਦੈ ਥਾਇ
॥੭੨॥ ਫਰੀਦਾ ਕਿਥੈ ਤੈਡੇ ਮਾਪਿਆ ਜਿਨੀ ਤੂੰ ਜਣਿਓਹਿ ॥ ਤੈ ਪਾਸ
ਹੁ ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋਹਿ ॥੭੩॥ ਫਰੀਦਾ ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕ
ਰਿ ਟੋਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ ॥ ਅਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ॥੭੪
ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਲਕ ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ ॥ ਮੰਦਾ
ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੭੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿ ਦਿ
ਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ ਚੁਖ ॥ ਪਵਨਿ ਨ ਇਤੀ ਮਾਮਲੇ ਸ
ਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ॥੭੬॥ ਚਬਣ ਚਲਣ ਰਤੰਨ ਸੇ ਸੁਣੀਅਰੁ ਬਹਿ ਗਏ ॥

ਏੜੁ ਮੁਤੀ ਪਾਇ ਸੇਜਾ ਨੀਚ ਲਗਾਏ ॥੭੭॥ ਫਰੀਦਾ ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ
ਕਰਿ ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹੰਢਾਇ ॥ ਦੇਹੀ ਰੋਗੁ ਨ ਲਗਈ ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ
ਪਾਇ ॥੭੮॥ ਫਰੀਦਾ ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ ॥ ਨਉ
ਬਤਿ ਵਜੀ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥੭੯॥ ਫਰੀਦਾ ਰਾ
ਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਨੈਣ ਨੀਂਦ੍ਰਾਵ
ਲੇ ਤਿੰਨਾ ਮਿਲਣੁ ਕੁਆਉ ॥੮੦॥ ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਦੁਖੁ ਮੁਝ ਕ
ਉ ਦੂਖੁ ਸਬਾਇਆ ਜਗੁ ॥ ਊਚੇ ਚੜਿ ਕੈ ਦੇਖਿਆ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹ
ਅਗੁ ॥੮੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਭੂੰਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ
॥ ਜੋ ਜਨ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ਤਿੰਨਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗੁ ॥੮੨॥ ਮ: ੫ ॥ ਫ
ਰੀਦਾ ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅ
ਨਿ ਜਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ ॥੮੩॥ ਕੰਧੀ ਵਹਣ ਨ ਢਾਹਿ ਤਉ
ਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ॥ ਜਿਧਰਿ ਰਬ ਰਜਾਇ ਵਹਣੁ ਤਿਦਾਊ ਗਉ
ਕਰੇ ॥੮੪॥ ਫਰੀਦਾ ਡੁਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਇਆ ਸੂਲਾ ਸੇਤੀ ਰਾਤਿ
॥ ਖੜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਤਣੀ ਬੇੜਾ ਕਪਰ ਵਾਤਿ ॥੮੫॥ ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ

ਨਦੀਵਹੈਵੰਞਿਪੀਕਿਰੇਰਹੇਤਾਘੇਲੇਨੇਕਪਸਰਿਆਕਰਰੇਜੋਪਾਤ
ਨੂਰਹੈਸੁਛੇਤਾ॥੮੬॥ਗਲੀਂਸੇਸਜਣਵੀਹਇਕੁਢੂੰਢੇਦੀਨਾ
ਲਹਾਂ॥ਧੁਖਾਂਜਿਉਮਾਂਲੀਹਕਾਰਣਿਤਿੰਨਾਮਾਪਿਰੀ॥੮੭॥ਫਰੀ
ਦਾਇਹੁਤਨੁਭਉਕਣਾਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਐਕਉਣੁ॥ਕੰਨੀਬੁਜੇ
ਦੇਰਹਾਂਕਿਤੀਵਗੈਪਉਣੁ॥੮੮॥ਫਰੀਦਾਰਬਖਜੂਰੀਪਕੀਆਂ
ਮਾਖਿਆਨਈਵਹੰਨਿ॥ਜੋਜੋਵੰਞੈਡੀਹੜਾਸੋਉਮਰਹਥਪਵੰ
ਨਿ॥੮੯॥ਫਰੀਦਾਤਨੁਸੁਕਾਪਿੰਜਰਥੀਆਤਲੀਆਖੂੰਡਹਿ
ਕਾਗ॥ਅਜੈਸੁਰਬੁਨਬਾਹੁੜਿਓਦੇਖੁਬੰਦੇਕੇਭਾਗ॥੯੦॥ਕਾ
ਗਾਕਰੰਗਢੰਢੋਲਿਆਸਗਲਾਖਾਇਆਮਾਸੁ॥ਏਦੁਇ
ਨੈਨਾਮਤਿਛੁਹਉਪਿਰਦੇਖਨਕੀਆਸ॥੯੧॥ਕਾਗਾਚੂੰਡਿਨਪਿੰ
ਜਰਾਬਸੈਤਉਡਰਿਜਾਹਿ॥ਜਿਤੁਪਿੰਜਰੈਮੇਰਾਸਹੁਬਸੈਮਾਸੁਨਤਿ
ਦੂਖਾਹਿ॥੯੨॥ਫਰੀਦਾਗੋਰਨਿਮਾਣੀਸਡੁਕਰੇਨਿਘਰਿਆਘ
ਰਿਆਉ॥ਸਰਪਰਮੈਥੈਆਵਣਾਮਰਣਹੁਨਾਡਰੀਆਹੁ॥੯੩
ਏਨੀਲੋਇਣੀਦੇਖਦਿਆਕੇਤੀਚਲਿਗਈ॥ਫਰੀਦਾਲੋਕਾ

ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥੯੪॥ ਆਪ ਸਵਾਰ੍ਹਹਿ
ਮੈਂ ਮਿਲਹਿ ਮੈਂ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹੋਇ
ਰਹੈ ਸਭ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ॥੯੫॥ ਕੰਧੀ ਉਤੈ ਰੁਖੜਾ ਕਿਚਰਕ ਬੰ
ਨੈ ਧੀਰ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕਚੈ ਭਾਂਡੈ ਰਖੀਐ ਕਿਚਰ ਤਾਈ ਨੀਰ ॥੯੬
ਫਰੀਦਾ ਮਹਲ ਨਿਸਖਣ ਰਹਿ ਗਏ ਵਾਸਾ ਆਇਆ ਤਲਿ ॥ ਗੋ
ਰਾਂ ਸੇ ਨਿਮਾਣੀਆ ਬਹਸਨਿ ਰੂਹਾਂ ਮਲਿ ॥ ਆਖੀਂ ਸੇਖਾ ਬੰਦਗੀ ਚ
ਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥੯੭॥ ਫਰੀਦਾ ਮਉਤੈ ਦਾ ਬੰਨਾ ਏਵੈ ਦਿਸੈ ਜਿ
ਉ ਦਰੀਆਵੈ ਢਾਹਾ ॥ ਅਗੈ ਦੋਜਕ ਤਪਿਆ ਸੁਣੀਐ ਹੂਲ ਪ
ਵੈ ਕਾਹਾਹਾ ॥੯੮॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰੀਆਵੈ ਕੰਨ੍ਹੈ ਬਗੁਲਾ ਬੈਠਾ ਕੇ
ਲ ਕਰੇ ॥ ਕੇਲ ਕਰੇਦੇ ਹੰਝ ਨੋ ਅਚਿੰਤੇ ਬਾਜ ਪਏ ॥ ਬਾਜ ਪਏ
ਤਿਸ ਰਬ ਦੇ ਕੇਲਾਂ ਵਿਸਰੀਆਂ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤੇ ਸਨਿ
ਸੋ ਗਾਲੀ ਰਬ ਕੀਆਂ ॥੯੯॥ ਸਾਢੇ ਤ੍ਰੈ ਮਣ ਦੇਹੁਰੀ ਚਲੈ ਪਾਣੀ
ਅੰਨਿ ॥ ਆਇਓ ਬੰਦਾ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ਵਤਿ ਆਸੂਣੀ ਬੰਨ੍ਹਿ ॥ ਮ
ਲਕਲ ਮਉਤ ਜਾਂ ਆਵਸੀ ਸਭ ਦਰਵਾਜੇ ਭੰਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿ

ਅਰਿਆ ਭਾਈਆ ਅਗੈ ਦਿਤਾ ਬੰਨਿ ॥ ਵੇਖਹੁ ਬੰਦਾ ਚਲਿ
ਆ ਚਹੁ ਜਣਿਆ ਦੈ ਕੰਨਿ ॥ ਫਰੀਦਾ ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁ
ਨੀ ਵਿਚਿ ਦਰਗਹ ਆਏ ਕੰਮਿ ॥੧੦੦॥ ਫਰੀਦਾ ਹਉ ਬਲਿਹਾ
ਰੀ ਤਿਨਾ ਪੰਖੀਆ ਜੰਗਲਿ ਜਿਨਾ ਵਾਸੁ ॥ ਕੰਕਰੁ ਚੁਗਨਿ ਥਲਿ ਵਸਨਿ
ਰਬੁ ਨ ਛੋਡਨਿ ਪਾਸੁ ॥੧੦੧॥ ਫਰੀਦਾ ਰੁਤਿ ਫਿਰੀ ਵਣੁ ਕੰਬਿਆ
ਪਤ ਝੜੇ ਝੜਿ ਪਾਹਿ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂੰਢੀਆ ਰਹਣੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹਿ
॥੧੦੨॥ ਫਰੀਦਾ ਪਾੜਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥
ਜਿਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥੧੦੩॥ ਮ: ੩ ॥ ਕਾਇ ਪ
ਟੋਲਾ ਪਾੜਤੀ ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਘਰ ਹੀ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ
ਮਿਲੈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ ॥੧੦੪॥ ਫਰੀਦਾ ਗਰਬੁ ਜਿਨਾ ਵਡਿ
ਆਈਆ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਆਗਾਹ ॥ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਧਣੀ ਸਿਉ
ਜਿਉ ਟਿਬੇ ਮੀਹਾਹਿ ॥੧੦੫॥ ਮ: ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਡਰਾ
ਵਣੇ ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿਓਨੁ ਨਾਉ ॥ ਐਥੈ ਦੁਖ ਘਣੇਰਿਆ ਆਗੈ ਠਉ
ਰ ਨ ਠਾਉ ॥੧੦੬॥ ਫਰੀਦਾ ਪਿਛਲ ਰਾਤਿ ਨ ਜਾਗਿਓਹਿ ਜੀਵਦ

ਨੇ ਮੋਇਓਹਿ ਜੇ ਤੈ ਰਬੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਾ ਰਬਿ ਨ ਵਿਸਰਿਓਹੁ ॥੧੦੭॥
ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਕੰਤੁ ਰੰਗਾਵਲਾ ਵਡਾ ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ਅਲਹ ਸੇਤੀ
ਰਤਿਆ ਏਹੁ ਸਚਾਵਾਂ ਸਾਜੁ ॥੧੦੮॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਇ
ਕੁ ਕਰਿ ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਵਿਕਾਰੁ ਅਲਹ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਤਾਂ ਲਭੀ ਦ
ਰਬਾਰੁ ॥੧੦੯॥ ਮਃ ੫ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਵਜਦੀ ਤੂੰ ਭੀ ਵਜਹਿ
ਨਾਲਿ ॥ ਸੋਈ ਜੀਉ ਨ ਵਜਦਾ ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥੧੧੦॥ ਮਃ ੫
ਫਰੀਦਾ ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ॥ ਮਿਸਲ ਫਕੀ
ਰਾਂ ਗਾਖੜੀ ਸੁ ਪਾਈਐ ਪੂਰ ਕਰੰਮਿ ॥੧੧੧॥ ਪਹਲੈ ਪਹਰੈ ਫੁਲੜਾ ਫ
ਲੁ ਭੀ ਪਛਾ ਰਾਤਿ ॥ ਜੋ ਜਾਗੰਨਿ ਲਹੰਨਿ ਸੇ ਸਾਈ ਕੰਨੋ ਦਾਤਿ ॥੧੧੨॥
ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ
ਲਹਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧੧੩॥ ਢੂਢੇਦੀਏ ਸੁਹਾਗ ਕੂ ਤਉ
ਤਨਿ ਕਾਈ ਕੋਰ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਉ ਸੁਹਾਗਣੀ ਤਿਨਾ ਝਾਕ ਨ ਹੋਰ ॥੧੧੪॥ ਸ
ਬਰੁ ਮੰਝ ਕਮਾਣ ਏ ਸਬਰੁ ਕਾ ਨੀਹਣੋ ॥ ਸਬਰ ਸੰਦਾ ਬਾਣੁ ਖਾਲ
ਕੁ ਖਤਾ ਨ ਕਰੀ ॥੧੧੫॥ ਸਬਰੁ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਰੀ ਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾਲੇਨਿ ॥

ਹੋਇਨਿਜੀਕਖੁਦਾਇਦੈਭੇਤਨਕਿਸੈਦੇਨਾ॥੧੧੬॥ਸਬਰੁਏਹੁਸੁ
ਆਉਜੇਤੂੰਬੰਦਾਦਿੜੁਕਰਹਾਵਧਥੀਵਹਿਦਰੀਆਉਟੁਟਿਨਥੀ
ਵਹਿਵਾਹੜਾ॥੧੧੭॥ਫਰੀਦਾਦਰਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚੋਪੜੀ
ਪਰੀਤਿ॥ਇਕਨਿਕਿਨੈਚਾਲੀਆਦਰਵੇਸਾਵੀਰੀਤੁ॥੧੧੮॥ਤਨੁ
ਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣਹਡਬਲੰਨਿ॥ਪੈਰੀਥਕਾਂਸਿਰਿਜੁਲਾ
ਜੇਮੂੰਪਿਰੀਮਿਲੰਨਿ॥੧੧੯॥ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹ
ਡਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿਪੈਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰਦਰਿਪਿਰੀਨਿਹਾਲਿ॥੧੨੦
ਹਉਢੂਢੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੈਡੇਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀ
ਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਦਿਖਾਲਿ॥੧੨੧॥ਹੰਸਾਦੇਖਿਤਰੰਦਿਆਬ
ਗਾਆਇਆਚਾਉ॥ਡੁਬਿਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰੁਤਲਿਉਪਰਿਪਾ
ਉ॥੧੨੨॥ਮੈਜਾਣਿਆਵਡਹੰਸੁਹੈਤਾਂਮੈਕੀਤਾਸੰਗੁ॥ਜੇਜਾਣਾ
ਬਗੁਬਪੁੜਾਜਨਮਨਭੇੜੀਅੰਗੁ॥੧੨੩॥ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬ
ਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਧਰੇਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁ
ਕਰੇਇ॥੧੨੪॥ਸਰਵਰੁਪੰਖੀਹੇਕੜੋਫਾਹੀਵਾਲੁਪਚਾਸ॥ਇਹ

ਤਨੁ ਲਹਰੀ ਗਡੁ ਥਿਆ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਆਸਾ ॥੧੨੫॥ ਕਵਣੁ ਸੁ ਅ
ਖਰੁ ਕਵਣੁ ਗੁਣੁ ਕਵਣੁ ਸੁ ਮਣੀਆ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਕਵਣੁ ਸੋ ਵੇਸੋ ਹ
ਉ ਕਰੀ ਜਿਤੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਕੰਤਾ ॥੧੨੬॥ ਨਿਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਖਵਣੁ ਗੁ
ਣੁ ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਏ ਤ੍ਰੈ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰਿ ਤਾਂ ਵਸਿ
ਆਵੀ ਕੰਤਾ ॥੧੨੭॥ ਮਤਿ ਹੋਦੀ ਹੋਇ ਇਆਣਾ ॥ ਤਾਣ ਹੋਦੇ ਹੋਇ ਨਿਤਾ
ਣਾ ॥ ਅਣਹੋਦੇ ਆਪੁ ਵੰਡਾਏ ॥ ਕੋ ਐਸਾ ਭਗਤੁ ਸਦਾਏ ॥੧੨੮
ਇਕੁ ਫਿਕਾ ਨ ਗਾਲਾਇ ॥ ਸਭਨਾ ਮੈ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥ ਹਿਆਉ ਨ
ਕੈਹੀ ਠਾਹਿ ਮਾਣਕ ਸਭ ਅਮੋਲਵੇ ॥੧੨੯॥ ਸਭਨਾ ਮਨ ਮਾ
ਣਿਕ ਠਾਹਣੁ ਮੂਲਿ ਮਚਾਂਗਵਾ ॥ ਜੇ ਤਉ ਪਿਰੀਆ ਦੀ ਸਿਕ ਹਿ
ਆਉ ਨ ਠਾਹੇ ਕਹੀ ਦਾ ॥੧੩੦॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ॥੯॥ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਕਾ
ਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ
ਦੋਨੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀ

ਤਾਤਿਨਿਜਗਿਤਤੁਪਛਾਨਾ॥੧॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਦੋਊਤਿਆਗੈਖੋਜੈਪਦੁ
ਨਿਰਬਾਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਇਹੁਖੇਲੁਕਠਨੁਹੈਕਿਨਹੂੰਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਾ॥
੨॥੧॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ਸਾਧੋਰਚਨਾਰਾਮਬਨਾਈ॥ਇਕਿਬਿਨਸੈ
ਇਕਅਸਥਿਰੁਮਾਨੈਅਚਰਜੁਲਖਿਓਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮੋਹਬਸਿਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਮੂਰਤਿਬਿਸਰਾਈ॥ਝੂਠਾਤਨੁਸਾ
ਚਾਕਰਿਮਾਨਿਓਜਿਉਸੁਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਬਿਨ
ਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਿਓਮਿਥਿਆ
ਰਹਿਓਰਾਮਸਰਨਾਈ॥੨॥੨॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਉ
ਹਰਿਜਸੁਮਨਿਨਹੀਆਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਮਗਨੁਰਹੈਮਾਇਆਮੈ
ਕਹੁਕੈਸੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਤਮੀਤਮਾਇਆਮਮਤਾ
ਸਿਉਇਹਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਜਿਉਝੂਠੋਇਹੁ
ਜਗਦੇਖਿਤਾਸਿਉਠਿਧਾਵੈ॥੧॥ਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਕਾਕਾਰਨੁਸੁਆਮੀ
ਮੂੜਤਾਹਿਬਿਸਰਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੋਟਨਮੈਕੋਊਭਜਨੁਰਾ
ਮਕੋਪਾਵੈ॥੨॥੩॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ੯॥ਸਾਧੋਇਹੁਮਨੁਗਹਿ

ਹਿਉ ਨ ਜਾਈ ॥ ਚੰਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਠਨ ਕਰੋਧ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਜਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿ
ਸਰਾਈ ॥ ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ਤਾ ਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬ
ਸਾਈ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭਿ ਹਾਰੇ ਗੁਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥
੨॥੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥
ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾ
ਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ
ਆਵਉ ॥ ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਤੁਮ
ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ
ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕੋਊ ਮਾਈ
ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਮ
ਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਨਸ

ਕੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਵੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਮਹਾਸੰਕਟਬਨਿ
ਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਵੈ॥੧॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਦਾਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁ
ਤਾਸਿਉਨੇਹੁਨਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਹੁਜਿ
ਹਘਟਿਰਾਮੁਸਮਾਵੈ॥੨॥੬॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੯॥ਸਾਧੋਰਾਮ
ਸਰਨਿਬਿਸਰਾਮਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਪੜੇਕੋਇਹਗੁਨਸਿਮਰੇਹਰਿ
ਕੋਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੋਭਮੋਹਮਾਇਆਮਮਤਾਫੁਨਿਅ
ਉਬਿਖਿਅਨਕੀਸੇਵਾ॥ਹਰਖਸੋਗਪਰਸੈਜਿਹਨਾਹਨਿਸੋਮੂ
ਰਤਿਹੈਦੇਵਾ॥੧॥ਸੁਰਗਨਰਕਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਖੁਏਸਭਤਿਉਕੰ
ਚਨਅਰੁਪੈਸਾ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਏਸਮਜਾਕੈਲੋਭੁਮੋਹੁਫੁਨਿ
ਤੈਸਾ॥੨॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਏਬਾਧੇਜਿਹਨਾਹਨਿਤਿਹਤੁਮਜਾਨਉ
ਗਿਆਨੀ॥ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਉਇਹਬਿਧਿਕੋਜੋ
ਪ੍ਰਾਨੀ॥੩॥੭॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ॥੯॥ਮਨਰੇਕਹਾਭਇਓਤੈਬ
ਉਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਅਉਧਘਟੈਨਹੀਜਾਨੈਭਇਓਲੋਭ
ਸੰਗਿਹਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤਨੁਤੈਅਪਨੋਕਰਿਮਾਨਿਓਅਰੁ
ਸੁੰਦਰਗ੍ਰਿਹਨਾਰੀ॥ਇਨਮੈਕਛੁਤੇਰੋਰੇਨਾਹਨਿਦੇਖੋਸੋਚਬਿ

ਚਾਰਣਾ॥੧॥ਰਤਨੁਜਨਮੁਅਪਨੋਤੈਹਾਰਿਓਗੋਬਿੰਦਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥
ਨਿਮਖਨਲੀਨਭਇਓਚਰਨਨਸਿਉਬਿਰਥਾਅਉਧਸਿਰਾਨੀ॥੨॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਸੋਈਨਰੁਸੁਖੀਆਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਅਉਰਸਗਲਜਗੁ
ਮਾਇਆਮੋਹਿਆਨਿਰਭੈਪਦੁਨਹੀਪਾਵੈ॥੩॥੮॥ਗਉੜੀਮਹਲਾ
੯॥ਨਰਅਚੇਤਪਾਪਤੇਡਰੁਰੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਗਲਭੈਭੰਜਨ
ਸਰਨਿਤਾਹਿਤੁਮਪਰੁਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਜਾਸਗੁਨਗਾਵਤ
ਤਾਕੋਨਾਮੁਹੀਐਮੋਧਰੁਰੇ॥੧॥ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤਿਮੈਹਰਿਕੋਸਿਮਰਿਸਿਮ
ਰਿਕਸਮਲਸਭਹਰੁਰੇ॥੧॥ਮਾਨਸਦੇਹਬਹੁਰਿਨਹਪਾਵੈਕਛੂਉਪਾਉਮੁਕਤਿ
ਕਾਕਰੁਰੇ॥ਨਾਨਕਕਹਤਗਾਇਕਰੁਨਾਮੈਭਵਸਾਗਰਕੈਪਾਰਿਉਤਰੁਰੇ॥੯॥੧॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ॥੯॥ਬਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨਸਿ
ਉਮਨਕੀ॥ਲੋਭਿਗ੍ਰਸਿਓਦਸਹੂਦਿਸਧਾਵਤਆਸਾਲਾਗਿਓਧਨਕੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਕੈਹੇਤਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਤਸੇਵਕਰਤਜਨਜਨਕੀ॥ਦੁਆ
ਰਹਿਦੁਆਰਿਸੁਆਨਜਿਉਡੋਲਤਨਹਸੁਧਿਰਾਮਭਜਨਕੀ॥੧॥ਮਾਨਸਜਨ
ਮਅਕਾਰਥਖੋਵਤਲਾਜਨਲੋਕਹਸਨਕੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਕਿਉਨਹੀ

ਗਾਵਤੁ ਕੁਮਤਿ ਬਿਨਾਸੀ ਮੈ ਤਨ ਕੀਆ ॥੨॥੧੫॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇ ੧੩੨
ਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਹਿਓ ਕਰੈ ॥ ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰ
ਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤੇ ਨ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇ
ਓ ਬਾਵਰੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਉਚਰੈ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਡਹਕੈ ਅ
ਪਨੋ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥੧॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੂਧੋ ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨ
ਧਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰ
ਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜੀਵਤ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ
ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਅਰੁ ਫੁਨਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜ
ਬ ਨਿਆਰੇ ਟੇਰਤ ਪ੍ਰੇਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਆਧ ਘਰੀ ਕੋਊ ਨਹਿ ਰਾਖੈ ਘਰ
ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰਿ ॥੧॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਜਗ ਰਚਨਾ ਯਹ ਦੇਖਹੁ ਰਿ
ਦੈ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਹੋਤ ਉਧਾਰ
॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਜਗਤ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਅ
ਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸਭੈ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤ ॥ ਅੰ

ਤਿ ਚਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਾ ਕੋਊ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਸ ਹੈ ਰੀਤਾ ॥੧॥ ਮਨ ਮੂਰਖ
ਅਜਹੂੰ ਨ ਸਮਝਤ ਸਿਖ ਦੈ ਹਾਰਿਓ ਨੀਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਜਲ ਪਾਰ
ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤਾ ॥੨॥੩॥੧॥੩॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ
ਪਚਿ ਹਾਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ
ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥ ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾ ਕੋ ਬਿ
ਵਹਾਰੇ ॥੧॥ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨਹਾਰਾ
॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪੁ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥ ਅਗਨਤ ਅਪਾ
ਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ ॥ ਸਗਲ ਭਰਮ ਤ
ਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਰਨਿ ਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੩॥੧॥੧॥੮॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੯ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨੁ ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਗਾਉ ਰਸਨਾ ਗੀਤਾ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਮਰੁ ਮਾਧੋ ਹੋਹਿ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਕਾ
ਲੁ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ ਪਰਿਓ ਡੋਲੈ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ਮੀਤਾ ॥੧॥ ਆਜੁ

ਕਾਲਿ ਫੁਨਿ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰਸਿ ਹੈ ਸਮਝਿ ਰਾਖਉ ਚੀਤਾ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮੁ
ਭਜਿ ਲੈ ਜਾਤੁ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਾ ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਕੀ
ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰਥ ਸੰਪਤਿ ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥ ਅਵਰ
ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨਉ ਭਜਨੁ ਰਾਮੁ ਕੋ ਸਹੀ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ
ਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀ
ਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥੨॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਕਉਨ
ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥ ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ
ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾ
ਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥
੧॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥
ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥੨॥ ਬਹੁ
ਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਮਾ
ਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥੩॥ ੩॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੯॥ਮਨਰੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਬਿਚਾਰੋ॥ਜਿਹਸਿਮਰਤ
ਗਨਕਾਸੀਉਧਰੀਤਾਕੋਜਸੁਉਰਧਾਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਟਲਭਇਓਧ੍ਰੂ
ਅਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਅਰੁਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਆ॥ਦੁਖਹਰਤਾਇਹਬਿ
ਧਿਕੋਸੁਆਮੀਤੈਕਾਹੇਬਿਸਰਾਇਆ॥੧॥ਜਬਹੀਸਰਨਿਗਹੀਕਿਰ
ਪਾਨਿਧਿਗਜਗਰਾਹਤੇਛੂਟਾ॥ਮਹਮਾਨਾਮਕਹਾਲਉਬਰਨਉਰਾ
ਮਕਹਤਬੰਧਨਤਿਹਤੂਟਾ॥੨॥ਅਜਾਮਲੁਪਾਪੀਜਗੁਜਾਨੇਨਿ
ਮਖਮਾਹਿਨਿਸਤਾਰਾ॥ਨਾਨਕਕਹਤਚੇਤਚਿੰਤਾਮਨਿਤੈਭੀਉਤਰਹਿਪਾ
ਰਾ॥੩॥੪॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੯॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨੁਉਪਾਉਕਰੈ॥ਜਾ
ਤੇਭਗਤਿਰਾਮਕੀਪਾਵੈਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁਹਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਨੁਕਰਮ
ਬਿਦਿਆਕਹੁਕੈਸੀਧਰਮੁਕਉਨੁਫੁਨਿਕਰਈ॥ਕਉਨੁਨਾਮੁਗੁਰ
ਜਾਕੈਸਿਮਰੈਭਵਸਾਗਰਕਉਤਰਈ॥੧॥ਕਲਮੈਏਕੁਨਾਮੁਕਿਰਪਾ
ਨਿਧਿਜਾਹਿਜਪੈਗਤਿਪਾਵੈ॥ਅਉਰਧਰਮਤਾਕੈਸਮਨਾਹਨਿਇਹ
ਬਿਧਿਬੇਦੁਬਤਾਵੈ॥੨॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਰਹਤਸਦਾਨਿਰਲੇਪੀਜਾਕਉ
ਕਹਤਗੁਸਾਈ॥ਸੋਤੁਮਹੀਮਹਿਬਸੈਨਿਰੰਤਰਿਨਾਨਕਦਰਪਨਿਨਿਆ
ਈ॥

ਗਾੜਾ॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ॥੯॥ ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਲਖਉ ਗੁਸਾਈ ੧੩੯
ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨਿ ਤਿਮਰਿ ਮੋ ਮਨੁ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਸਗਲ ਜਨਮ ਭਰਮ ਹੀ ਭਰਮ ਖੋਇਓ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਮਤਿ ਪਾਈ
ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਨਹ ਛੂਟੀ ਅਧਮਾਈ॥
੧॥ ਸਾਧ ਸੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋਊ ਗੁਨੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ॥੨॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲ
੯॥ ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਬਸਿ ਨਾਹਿ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਬਿਖਿਅਨ ਕਉ ਧਾ
ਵਤ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਰੋਕਉ ਤਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੇ
ਮਤ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀਏ ਬਸਾਵੈ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰ
ਚਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ॥੧॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵ
ਰੋ ਸੂਝਤ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ
ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਕੀ ਆਇਓ ਦੁਰਮਤਿ
ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿਓ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾ
ਸੀ॥੩॥੭॥ ਰੇ ਨਰ ਇਹ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਧਾਰਿ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ

ਸੇਸੁਪਨਾਬਿਨਸਤਲਗਤਨਬਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਰੂਭੀਤਬਨਾ
ਈਰਚਿਪਚਿਰਹਤਨਹੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ਤੈਸੇਹੀਇਹਸੁਖਮਾਇਆ
ਕੇਉਰਝਿਓਕਹਾਗਵਾਰਿ॥੧॥ਅਜਹੂਸਮਝਿਕਛੁਬਿਗਰਿਓਨਾਹਿਨਭ
ਜਿਲੇਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਜਮਤੁਸਾਧਨਕਉਭਾਖਿਓਤੋ
ਹਿਪੁਕਾਰਿ॥੨॥੮॥ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ॥੯॥ਇਹਜਗਿਮੀਤੁਨਦੇਖਿ
ਓਕੋਈ॥ਸਗਲਜਗਤੁਅਪਨੈਸੁਖਿਲਾਗਿਓਦੁਖਮੈਸੰਗਿਨਹੋ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਰਾਮੀਤੁਪੂਤਸਨਬੰਧੀਸਗਰੇਧਨਸਿਉਲਾਗੇ
॥ਜਬਹੀਨਿਰਧਨਦੇਖਿਓਨਰਕਉਸੰਗਛਾਡਿਸਭਭਾਗੇ॥੧॥ਕ
ਹਉਕਹਾਜਿਆਮਨਬਉਰੇਕਉਇਨਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਇਓ॥ਦੀ
ਨਾਨਾਥਸਕਲਭੈਭੰਜਨਜਸੁਤਾਕੋਬਿਸਰਾਇਓ॥੨॥ਸੁਆਨ
ਪੂਛਜਿਉਭਇਓਨਸੂਧਉਬਹੁਤੁਜਤਨੁਮੈਕੀਨਉ॥ਨਾਨਕ
ਲਾਜਬਿਰਦਕੀਰਾਖਉਨਾਮੁਤੁਹਾਰਉਲੀਨਉ॥੩॥੯॥ਸੋਰਠਿਮ
ਹਲਾ੯॥ਮਨਰੇਗਹਿਓਨਗੁਰਉਪਦੇਸੁ॥ਕਹਾਭਇਓਜਉਮੂ
ਡੁਮੁਡਾਇਓਭਗਵਉਕੀਨੋਭੇਸੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਛਾਡਿਕੈ

ਝੂਠਨ ਲਾਗਿਓ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਓ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚ ਉਦ
ਰ ਨਿਜ ਪੋਖਿਓ ਪਸੁ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਇਓ ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ਗ
ਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿ
ਅਨ ਸੰਗਿ ਬਉਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥੨॥ ਰਹਿਓ ਅਚੇਤੁ ਨ ਚੇ
ਤਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ
ਪਛਾਨਉ ਭੂਲੇ ਸਦਾ ਪਰਾਨੀ ॥੩॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਜੋ ਨਰੁ ਦੁਖ ਮੈ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਸਨੇਹੁ ਅਰੁ ਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਕੰ
ਚਨ ਮਾਟੀ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੈ
ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਉ ਨਾਹਿ
ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਜ
ਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਨਰ ਕਉ ਕੀਨੀ ਤਿਹ ਇਹ ਜੁ
ਗਤਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲੀਨ ਭਇਓ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਉ ਪਾ
ਨੀ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ ॥੩॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਨਿ

ਏਹੁਮਨਿਮਾਹੀ॥ਅਪਨੇਸੁਖਸਿਉਹੀਜਗਫਾਧਿਓਕੋਕਾਹੂਕੋ
ਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਮੈਆਨਬਹੁਤੁਮਿਲਬੈਠਤਰਹਤਚ
ਹੂਦਿਸਘੇਰੈ॥ਬਿਪਤਪਰੀਸਭਹੂਸੰਗਛਾਡਤਕੋਊਨਆਵਤ
ਨੇਰੈ॥੧॥ਘਰਕੀਨਾਰਬਹੁਤੁਹਿਤਜਾਸਿਉਸਦਾਰਹਤਸੰਗਲਾ
ਗੀ॥ਜਬਹੀਹੰਸਤਜੀਇਹੁਕਾਇਆਪ੍ਰੇਤਪ੍ਰੇਤਕਰਭਾਗੀ॥
੨॥ਇਹੁਬਿਧਿਕੋਬਿਉਹਾਰੁਬਨਿਓਹੈਜਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਇਓ॥ਅੰ
ਤਬਾਰਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਜੀਕੋਊਕਾਮਿਨਆਇਓ॥੩॥੧੨॥[illegible]
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੯॥ਕਾਹੇਰੇਬਨਖੋਜ
ਨਿਜਾਈ॥ਸਰਬਨਿਵਾਸੀਸਦਾਅਲੇਪਾਤੋਹੀਸੰਗਿਸਮਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਹਪਮਧਿਜਿਉਬਾਸਬਸਤੁਹੈਮੁਕਰਮਾਹਿਜੈਸੇ
ਛਾਈ॥ਤੈਸੇਹੀਹਰਿਬਸੇਨਿਰੰਤਰਿਘਟਹੀਖੋਜਹੁਭਾਈ॥੧॥
ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਏਕੋਜਾਨਹੁਇਹੁਗੁਰਗਿਆਨੁਬਤਾਈ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਬਿਨੁਆਪਾਚੀਨੈਮਿਟੈਨਭ੍ਰਮਕੀਕਾਈ॥੨॥੧॥ਧਨਾ
ਸਰੀਮਹਲਾ੯॥ਸਾਧੋਇਹੁਜਗੁਭਰਮਭੁਲਾਨਾ॥ਰਾਮਨਾ

ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ੧੩੬
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਜੋਬਨੁ
ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੇ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦ
ਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੨॥ ਧਨਾ
ਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਤਿਹ ਜੋਗੀ ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹੁ
ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਰ ਨਿੰਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੋ ॥ ਹਰਖ
ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਜੋਗੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥੧॥ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹ
ਦਿਸਿ ਕਉ ਧਾਵਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿ
ਧਿ ਕੋ ਜੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ
੯ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰ
ਸਾ ਚੂਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਾਇ
ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ

ਨਨਹੀਗਾਏਯਹਜੀਅਸੋਚਧਰਉ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਕ
ਛੁਗਿਆਨੁਨਉਪਜਿਓਪਸੁਜਿਉਉਦਰੁਭਰਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰ
ਭਬਿਰਦੁਪਛਾਨਉਤਬਹਉਪਤਿਤਤਰਉ॥੩॥੫॥੩੦॥੧ਸਤਿਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੯॥ਭੂਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆਉ
ਰਝਾਇਓ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਏਲਾਲਚਲਗਿਤਿਹਤਿਹਆਪੁਬੰਧਾਇਓ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਝਨਪਰੀਬਿਖੈਰਸਰਚਿਓਜਸੁਹਰਿਕੋਬਿਸਰਾ
ਇਓ॥ਸੰਗਿਸੁਆਮੀਸੋਜਾਨਿਓਨਾਹਿਨਬਨੁਖੋਜਨਕਉਧਾ
ਇਓ॥੧॥ਰਤਨੁਰਾਮੁਘਟਹੀਕੇਭੀਤਰਿਤਾਕੋਗਿਆਨੁਨਪਾ
ਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਇਓ॥੨॥੧॥ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੯॥ਹਰਿਜੂਰਾਖਿਲੇਹੁਪਤਿਮੇਰੀ॥
ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸਭਇਓਉਰਅੰਤਰਿਸਰਨਿਗਹੀਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਤੇਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਪਤਿਤਮੁਗਧਲੋਭੀਫੁਨਿਕਰਤਪਾਪਅਬ
ਹਾਰਾ॥ਭੈਮਰਬੇਕੋਬਿਸਰਤਨਾਹਿਨਤਿਹਚਿੰਤਾਤਨੁਜਾਰਾ॥੧॥
ਕੀਏਉਪਾਵਮੁਕਤਿਕੇਕਾਰਨਿਦਹਦਿਸਿਕਉਉਠਿਧਾਇਓ॥

ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਜਨੁਤਾਕੋਮਰਮੁਨਪਾਇਓ॥੨॥ਨਾ ੧੩੩
ਹਿਨਗੁਨੁਨਾਹਿਨਕਛੁਜਪੁਤਪੁਕਉਨੁਕਰਮੁਅਬਕੀਜੈ॥
ਨਾਨਕਹਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਾਗਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਦੀਜੈ॥੩॥੨॥
ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੯॥ਮਨਰੇਸਾਚਾਗਹਿਓਬਿਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਜਾਕਉਜੋਗੀਖੋਜਤਹਾਰੇਪਾਇਓਨਾਹਿਤਿਹਪਾਰਾ॥ਸੋਸੁਆ
ਮੀਤੁਮਨਿਕਟਿਪਛਾਨੋਰੂਪਰੇਖਤੇਨਿਆਰਾ॥੧॥ਪਾਵਨਨਾ
ਮੁਜਗਤਮੈਹਰਿਕੋਕਬਹੂਨਾਹਿਸੰਭਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰਿਓ
ਜਗਿਬੰਦਨਰਾਖਹੁਬਿਰਦੁਤੁਹਾਰਾ॥੨॥੩॥ਟੋਡੀਮਹਲਾ੯॥
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਹਉਕਹਾਅਪਨੀਅਧਮਾਈ॥ਉ
ਰਝਿਓਕਨਕਕਾਮਨੀਕੇਰਸਿਨਹਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਜਗਝੂਠੇਕਉਸਾਚੁਜਾਨਿਕੈਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਈ॥ਦੀਨ
ਬੰਧਸਿਮਰਿਓਨਹੀਕਬਹੂਹੋਤਜੁਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਮਗਨਰਹਿ
ਓਮਾਇਆਮੈਨਿਸਦਿਨਿਛੁਟੀਨਮਨਕੀਕਾਈ॥ਕਹਿਨਾਨਕ
ਅਬਨਾਹਿਅਨਤਗਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥੩੧॥

ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ਕਾਫੀ ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਚੇਤਨਾ
ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ
ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ
ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾ
ਨਾ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯
॥ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨਾ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ॥ ਜੋ ਤਨੁ
ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਸੋ ਭੀ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿ
ਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਜਨ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਉ ਛੂਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ
ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੈ ਜਗ ਕ
ਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੈ ਸਭ ਸੁਫਨ ਸਮਾਨਉ
॥੨॥੨॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾਇ ਲੈ ਜੋ
ਸੰਗੀ ਹੈ ਤੇਰੋ ॥ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਲੈ ਮੇਰੋ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ ਰਥ ਧਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥

ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਜੁਗ ਨ ਪਹੁਚੀ ਸਭੁ ਭਇਓ ਪਰਗਾਇਓ ॥੧॥ ਜਾ
ਨਿਧੁ ਕੈ ਬਾਦਰੇ ਤੈ ਰਾਜ ਭਿਗਾਭਿਓ ॥ ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕ ਚਿਤਉਨ
ਹਿੰਨ ਰਗਰ ਬੁਨਿ ਦਾਭਿਓ ॥੨॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿਆ
ਸੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ
ਈ ॥੩॥੩॥੩॥੧॥ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥੯॥ ਦੁਪਦੇ ॥੧
ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੋ ॥ ਅ
ਜਾਮਲੁ ਗਨਕਾ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜੀਅ ਜਾਨੋ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਜ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਛਿਨਹੂ ਮਹਿ ਜਬਹੀ ਰਾਮ
ਬਖਾਨੋ ॥ ਨਾਰਦ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਧ੍ਰੂਅ ਬਾਰਿਕ ਭਜਨ ਮਾਹਿ
ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥ ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ਜਗਤ ਜਾ
ਹਿ ਹੈਰਾਨੋ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਭਗਤ ਰਛਕ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ
ਮਾਨੋ ॥੨॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ॥੯॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ
ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਹਸਾ ਨਹ ਚੂਕੈ ਗੁਰੁ ਇਹੁ ਭੇਦੁ ਬ
ਤਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀਏ ਰਾਮ ਸਰ

ਨਨਹੀਆਵੈ॥ਜੋਗਜਗਨਿਹਫਲਤਿਹਮਾਨਉਜੋਪ੍ਰਭਜ
ਸੁਬਿਸਰਾਵੈ॥੧॥ਮਾਨਮੋਹਦੋਨੋਕਉਪਰਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁ
ਨਗਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਕੋਪ੍ਰਾਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕ
ਹਾਵੈ॥੨॥ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯॥ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾ
ਹੀ॥ਤਿਹਨਰਜਨਮੁਅਕਾਰਥੁਖੋਇਆਯਹਰਾਖਹੁਮਨਮਾ
ਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਕਰੈਬ੍ਰਤਫੁਨਿਰਾਖੈਨਹਮਨੂਆਬ
ਸਿਜਾਕੋ॥ਨਿਹਫਲਧਰਮੁਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨਹੁਸਾਚੁਕਹਤਮੈ
ਯਾਕੋ॥੧॥ਜੈਸੇਪਾਹਨੁਜਲਮਹਿਰਾਖਿਓਭੇਦੈਨਾਹਿਤਿਹਿ
ਪਾਨੀ॥ਤੈਸੇਹੀਤੁਮਤਾਹਿਪਛਾਨੋਭਗਤਿਹੀਨਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥
ਕਲਮੈਮੁਕਤਿਨਾਮਤੇਪਾਵਤਗੁਰੁਯਹਭੇਦੁਬਤਾਵੈ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਸੋਈਨਰੁਗਰੂਆਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੩॥੩॥੫੦॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੯॥ਤਿ
ਪਦੇ॥ਰੇਮਨਓਟਲੇਹੁਹਰਿਨਾਮਾ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਰ
ਮਤਿਨਾਸੈਪਾਵਹਿਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਡਭਾਗੀ

ਤਿਹਜਨਕਉਜਾਨਉਜੋਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਜਨਮਜਨ
ਮਕੇਪਾਪਖੋਇਕੈਫੁਨਿਬੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਵੈ॥੧॥ਅਜਾਮਲ
ਕਉਅੰਤਕਾਲਮੈਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿਆਈ॥ਜਾਂਗਤਿਕਉ
ਜੋਗੀਸੁਰਬਾਛਤਸੋਗਤਿਛਿਨਮਹਿਪਾਈ॥੨॥ਨਾਹਿਨਗੁ
ਨੁਨਾਹਿਨਕਛੁਬਿਦਿਆਧਰਮੁਕਉਨੁਗਜਿਕੀਨਾ॥ਨਾਨਕਬਿ
ਰਦੁਰਾਮਕਾਦੇਖਹੁਅਭੈਦਾਨੁਤਿਹਦੀਨਾ॥੩॥੧॥ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ੯॥ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗਤਿਅਬਕੀਜੈ॥ਜਾਤੇਦੁਰਮਤਿ
ਸਗਲਬਿਨਾਸੈਰਾਮਭਗਤਿਮਨੁਭੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਮਾ
ਇਆਮੈਉਰਝਿਰਹਿਓਹੈਬੂਝੈਨਹਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ਕਉਨੁਨਾ
ਮੁਜਗੁਜਾਕੈਸਿਮਰੈਪਾਵੈਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥ਭਏਦਇ
ਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੰਤਜਨਤਬਇਹਬਾਤਬਤਾਈ॥ਸਰਬ
ਧਰਮਮਾਨੋਤਿਹਕੀਏਜਿਹਪ੍ਰਭਕੀਰਤਿਗਾਈ॥੨॥ਰਾਮ
ਨਾਮੁਨਰਨਿਸਿਬਾਸੁਰਮੈਨਿਮਖਏਕਉਰਿਧਾਰੈ॥ਜ
ਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁਮਿਟੈਨਾਨਕਤਿਹਅਪੁਨੋਜਨਮੁਸਵਾਰੈ॥੩॥

॥੨॥ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੯॥ਪ੍ਰਾਣੀਨਾਰਾਇਣਸੁਧਿਲੇ
ਹਿ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਅਉਧਘਟੈਨਿਸਿਬਾਸੁਰਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤੁਹੈਦੇ
ਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਰਨਾਪੋਬਿਖਿਅਨਸਿਉਖੋਇਓਬਾਲ
ਪਨੁਅਗਿਆਨਾ॥ਬਿਰਧਿਭਇਓਅਜਹੂਨਹੀਸਮਝੈਕ
ਉਨਕੁਮਤਿਉਰਝਾਨਾ॥੧॥ਮਾਨਸਜਨਮੁਦੀਓਜਿਹਠਾਕੁ
ਰਿਸੋਤੈਕਿਉਬਿਸਰਾਇਓ॥ਮੁਕਤਹੋਤਨਰਜਾਕੈਸਿਮਰੈ
ਨਿਮਖਨਤਾਕਉਗਾਇਓ॥੨॥ਮਾਇਆਕੋਮਦੁਕਹਾਕਰ
ਤੁਹੈਸੰਗਿਨਕਾਹੂਜਾਈ॥ਨਾਨਕੁਕਹਤਚੇਤਿਚਿੰਤਾਮਨਿਹੋ
ਇਹੈਅੰਤਿਸਹਾਈ॥੩॥੩॥੮॥੩॥੧॥ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੯॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਜਾਕਉ
ਮ ਸਿਮਰਿਅਜਾਮਲੁਉਧਰਿਓਗਨਕਾਹੂਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਪੰਚਾਲੀਕਉਰਾਜਸਭਾਮੈਰਾਮਨਾਮਸੁਧਿਆਈ॥ਤਾ
ਕੋਦੂਖੁਹਰਿਓਕਰੁਣਾਮੈਅਪਨੀਪੈਜਬਢਾਈ॥੧॥ਜਿ
ਹਨਰਜਸੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਗਾਇਓਤਾਕਉਭਇਓਸਹਾਈ॥

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਧੋਖੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਈਆ ਨਮਰਕਲਾਈਆ ॥੩॥੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪੁਸੇ ਕਰਿ ਰਾਖਿ ਰਖਿ ਗੁਰਿ ਆਪੀਆ ॥ ਸਿਖ
ਪ੍ਰਜ ਨਮਧੁ ਬਿਧਿ ਅਨਸੇਤੁ ਬੋਇਆ ਸਿੰਮਥਿਤੋ ਨਾਹੀ ਕਹੁ
ਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲਿ ਕਾ ਸਾਜ ਬੁਠਰ ਧੋਖੋ ਲੀਤੁ ਰਸਾਇ
ਸਭ ਤੁਸਿ ਸੁਰਾ ਈਆ ॥ ਰਾਮਨਾਮ ਬਿਨੁ ਖਾਸੇ ਕਟ ਸੋ ਕੁਆਛੋ
ਤਮ ਹਾਈਆ ॥ ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ਛਿਨੁ ਮਹਿ ਭਈ ਪ
ਰਾਈਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਧਾਰ ਸੋਚੁ ਰਹੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ
ਨ ਗਾਈਆ ॥੩॥੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਾਈਓ ਖਨੁ ਕੇਧਾ
ਨੁ ਨਤੁ ਅਗਿ ਉਨਾ ॥ ਧਾਇਆ ਕੋਪ ਰਿਜਨ ਧਮਿ ਗਾਇਉ ਰਾ ਮਬ
ਜਨਿ ਨਹੀ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਉ ॥ ਜਸੁ ਕੇ ਡੰਡੂ ਪਰਿਓ ਸਿਰ
ਉਪਰਿ ਤਬ ਸੋਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥ ਕਰਹਤ ਅਬ ਕੈ ਪਛੁਤਾਇ
ਕਰਤ ਨਾਹਨਿ ਤਾਗਿਓ ॥੨॥ ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜ
ਬ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਅਨੁਰਾਗਿਓ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੂ
ਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਸੁ ਮਹਿ ਪਾਗਿਓ ॥੩॥੩॥ ਮਾਰੂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਉਸਤਤਿ ਗ

ਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇ
ਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨਉ ॥ ਯਾ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਰਾਮੁ ਬਸਤੁ
ਹੈ ਸਾਚੋ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੰਪਤਿ ਸੁ
ਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਐਡਾਨੋ ॥ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਚਾਲੈ
ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ
ਕੀਰਤਿ ਉਰਿ ਆਨੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਭ ਹੀ ਮੈ ਪੂਰਨ ਏਕ ਪੁ
ਰਖ ਭਗਵਾਨੋ ॥੨॥੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪਾਪੀ ਹੀ
ਐ ਮੈ ਕਾਮੁ ਬਸਾਇ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਯਾ ਤੇ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਅਰੁ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਸਭ ਹੀ ਪ
ਰਿ ਡਾਰੀ ਇਹ ਫਾਸ ॥੧॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥ ਤੇ
ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ
॥ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੩॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯
॥ ਮਾਈ ਮੈ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਧਾਵ
ਨ ਤੇ ਛੂਟਿਓ ਕਰਿ ਬੈਠੋ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮ

ਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਭਾਗੀ ਉਪਜਿਓ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਏਹ ਪਰਸਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗਹੀ
ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੰਸਾ ਚੂਕਾ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਦ
ਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ
ਕੀ ਸੰਪੈ ਕੋਊ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੩॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਕਹਾ
ਬਿਸਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਇਹੁ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਪਹਾਰ ॥ ਤੈ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿਆ ਕਿਹ ਬਿਚਾਰਿ ॥੧॥ ਧਨ ਦਾਰ
ਸੰਪਤਿ ਗ੍ਰੇਹ ॥ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਝ ਲੇਹ ॥੨॥ ਇਕ ਭਗਤਿ ਨਾਰਾਇ
ਨ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਤਿਹ ਏਕ ਰੰਗਿ ॥੩॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥
ਕਹਾ ਭੂਲਿਓ ਰੇ ਝੂਠੇ ਲੋਭ ਲਾਗਿ ॥ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨ ਅਜਹੁ
ਜਾਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮ ਸੁਪਨੈ ਕੈ ਇਹ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ
ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਭਜੁ ਤਾਹਿ ਮੀਤ ॥
੨॥ ਬਾਰ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇਆ ॥੩॥੫॥੫੧
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਤੇ

ਹੈ ਕੌਨ ਸਗਾਈ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਤਾ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਭਾਈ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ॥ ਤਨ ਛੂਟੈ
ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਕਹਾ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਈ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰ
ਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨ ਬਢਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਜਿ
ਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ॥੨॥੧॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯॥ ਕਹਾ ਮਨ ਬਿਖਿਆ ਸਿ
ਉ ਲਪਟਾਹੀ॥ ਯਾ ਜਗ ਮੈ ਕੋਊ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਇਕਿ ਆਵੈ ਇਕਿ ਜਾਹੀ
੧ ਰਹਾਉ॥ ਕਾ ਕੋ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪਤ ਕਾ ਕੀ ਕਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਹੀ॥ ਜੋ
ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਹੀ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ
ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਗਹੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਛਿਨ ਮਾਹੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜ
ਨ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ॥੨॥੨॥ ਸਾਰੰਗ ਮਹਲਾ ੯॥ ਕਹਾ ਨਰ ਅ
ਪਨੋ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵੈ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸਿ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਸਰ
ਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨੋ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਲੋ
ਭਾਵੈ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ॥੧॥ ਮਿਥਿਆ
ਤਨੁ ਸਾਚੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋਊ

ਜਗਮੁਕਤਾਰਾਮਭਜਨਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੨॥੩॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੯॥ਮਨ
ਕਰਿਕਬਹੂੰਨਹਰਿਗੁਨਗਾਇਓ॥ਬਿਖਿਆਸਕਤਰਹਿਓਨਿਸਬਾ
ਸੁਰਕੀਨੋਅਪਨੋਭਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁਸੁਨਿਓਨਹਿਕਾਨ
ਨਿਪਰਦਾਰਾਲਪਟਾਇਓ॥ਪਰਨਿੰਦਿਆਕਾਰਨਿਬਹੁਧਾਵਤ
ਸਮਝਿਓਨਹਸਮਝਾਇਓ॥੧॥ਕਹਾਕਹਉਮੈਅਪੁਨੀਕਰਨੀ
ਜਿਹਬਿਧਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥ਕਹਿਨਾਨਕਸਭਅਉਗੁਨਮੋਮੈ
ਰਾਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਇਓ॥੨॥੪॥੫੫॥ ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾ
ਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ
ਸਾਦਿ॥ਰਾਗੁਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ੯॥ਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿ
ਭਾਈਇਹੈਤੇਰੈਕਾਜੁਹੈ॥ਮਾਇਆਕੋਸੰਗਿਤਿਆਗਿਪ੍ਰਭੂਜੂਕੀ
ਸਰਨਿਲਾਗੁ॥ਜਗਤਸੁਖਮਾਨੁਮਿਥਿਆਝੂਠੋਸਭਸਾਜੁਹੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਪਨੇਜਿਉਧਨੁਪਛਾਨੁਕਾਹੇਪਰਿਕਰਤਮਾਨੁ॥ਬਾ
ਰੂਕੀਭੀਤਿਜੈਸੇਬਸੁਧਾਕੋਰਾਜੁਹੈ॥੧॥ਨਾਨਕਜਨੁਕਹਤਬਾ
ਤਬਿਨਸਿਜੈਹੈਤੇਰੋਗਾਤੁ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਕਰਿਗਇਓਕਾਲੁਤੈਸੇਜਾ

ਤੂਅਜਾਤੁਹੈ॥੨॥੧॥ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ॥੯॥ਰਾਮਭਜੁਰਾਮਭਜੁਜਨ
ਮਿਸਰਾਤੁਹੈ॥ਕਹਉਕਹਾਬਾਰਬਾਰਸਮਝਤਨਹਕਿਉਗਵਾਰ॥
ਬਿਨਸਤਨਲਗੈਬਾਰਓਰੇਸਮਗਾਤਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਭ੍ਰ
ਮਡਾਰਦੇਹਗੋਬਿੰਦਕੋਨਾਮੁਲੇਹ॥ਅੰਤਬਾਰਸੰਗਿਤੇਰੈਇਹੈ
ਏਕਜਾਤੁਹੈ॥੧॥ਬਿਖਿਆਬਿਖਿਜਿਉਬਿਸਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭਕੋਜਸੁਹੀ
ਏਧਾਰ॥ਨਾਨਕਜਨਕਹਿਪੁਕਾਰਅਉਸਰੁਬਿਹਾਤੁਹੈ॥੨॥੨॥ਜੈਜਾਵੰ
ਤੀਮਹਲਾ॥੯॥ਰੇਮਨਕਉਨਗਤਿਹੋਇਹੈਤੇਰੀ॥ਇਹਜਗਮੈਰਾਮ
ਨਾਮੁਸੋਤਉਨਾਹੀਸੁਨਿਓਕਾਨ॥ਬਿਖਿਅਨਸਿਉਅਤਿਲੁਭਾਨਮਤਿ
ਨਾਹਨਫੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਸਕੋਜਨਮੁਲੀਨੁਸਿਮਰਨੁਨਹਨਿਮ
ਖਕੀਨਾ॥ਦਾਰਾਸੁਖਭਇਓਦੀਨਪਗਹੁਪਰੀਬੇਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਜਨ
ਕੈਪੁਕਾਰਸੁਪਨੈਜਿਉਜਗੁਪਸਾਰ॥ਸਿਮਰਤਨਹਕਿਉਮੁਰਾਰਿਮਾ
ਇਆਜਾਕੀਚੇਰੀ॥੨॥੩॥ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ॥੯॥ਬੀਤਜੈਹੈਬੀਤਜੈ
ਹੈਜਨਮੁਅਕਾਜੁਰੇ॥ਨਿਸਦਿਨਸੁਨਕੈਪੁਰਾਨਾ॥ਸਮਝਤਨਹਰੇਅਜ
ਨਾ॥ਕਾਲੁਤਉਪਹੂਚਿਓਆਨਿਕਹਾਜੈਹੈਭਾਜਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ

੧੯॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਵਾਚਾ॥ ਆਦਿ ਭਾਉ ਸ੍ਰਪ ਪਾਵੈਗੋ॥ ਸਭ ਕਾਮ ਹੋ
ਇਗਾ॥੨੦॥ ਹਨੂਮਾਨੇ ਵਾਚਾ॥ ਜਮ ਸਰੀਰ ਤ ਅਨੰਦ ਹੋਇਗਾ॥ ਜੀਤ
ਘਰ ਆਵਹੁਗੇ॥੨੧॥ ਵਿਦੋ ਵਾਚਾ॥ ਦੁਖ ਛੁਟ ਤੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਗਾ
ਕੋਤੂਹਲ ਹੋਇਗਾ॥ ਫਿਰ ਰਾਜ ਥੀਵੈਗਾ॥ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਗਾ॥੨੨॥ ਛ
ਭੀਛਨੇ ਵਾਚਾ॥ ਜੀਤ ਘਰ ਆਵਹੁਗੇ॥ ਦੁਸਟ ਫੈ ਹੋਇਗਾ॥੨੩॥
ਛੀਆਂ ਸੇ ਵਾਚਾ॥ ਕਲੇਸ ਨਾਸ ਹੋਇਗਾ॥ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਮਿਟੈਗੀ॥੨੪॥
ਰਾਵਨੇ ਵਾਚਾ॥ ਰਾਜ ਛੁਟੈਗਾ॥ ਭੈ ਗਨ ਪਰੈਗਾ॥ ਗਾਉ ਉਖਾ ਹੋਇ
ਗਾ॥੨੫॥ ਅੰਗਜਨੇ ਵਾਚਾ॥ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਜੀਤੈਗਾ॥ ਸਤ੍ਰ ਨਾਸ ਹੋਇਗਾ
ਦਉਲਤ ਜਾਵੈਗੀ॥੨੬॥ ਸੁਗ੍ਰੀਸਨੇ ਵਾਚਾ॥ ਛੈ ਨਾਸ ਥੀਵੈਗਾ॥ ਮਨਸਾ ਪੂਰੈ
ਗਾ॥ ਪੇਖਾ ਲਾਹੀ॥੨੭॥ ਸ੍ਰਰਤੀਉ ਵਾਚਾ॥ ਸਮ੍ਰਧ ਰਾਜ ਹੋਇਗਾ॥
ਫੀਲ ਪਤ ਕਲੇਸਾ ਤੁਰਤ ਜਾਹੁ॥੨੮॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਦੇਵ ਦਰਿਗੜ ਸੰਪੂ
ਰਨਾ॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=

ਪਤ੍ਰ ੧੫੧੮੧੮ ਵਿਚ ਮਿਤੀ ਗਾਲੇ ਦਿਨੇ ੨੬ ਚੇਪਈ ਸੰ
ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਅਖਰ ਲੇਉ ਮਾਤ੍ਰਾ ਵਾਧਾ ਘਾਟਾ ਭੁਲ ਚੁਕ ਬਖਸੀਰ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਠਤਨ ਪੀਆ ਆਏ ਪੋਤ੍ਰਾ ਸੂਚੀ ਪਤ੍ਰ

ਆਈ ਪੋਤ੍ਰੇ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰਾ । =॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥=॥

॥=॥

੧ ਪਿਛੈ ਜਪਜੀ ਸਾਹਿਬ ॥੨ ਸੋਦਰੁ ॥੩ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ॥੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ॥੪॥ ਅਨੰਦ ਕੇ

੫॥ ਸੁਚਾ ਚਹੀਆ ॥੬॥ ਸੋਹਿਲਾ ॥੭ ਓਅੰਕਾਰ ॥੮॥ ਸਿਧਗੋਸਟਿ ॥੯॥ ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ॥੧੦॥ ਬਾ

ਵਨਅਖਰੀ ॥੧੧॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸਾਹਿਬ ॥੧੨॥ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ॥੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲ ਦੇ ਸਬਦ ਦੇਦੋ ॥੧੪ ਸ

ਛਦਸਗੀਚਾਰਿ ॥੧੫॥ ਫੁਨਹੇ ॥੧੬॥ ਸਗਸਵੈਤੀ ॥੧੭॥ ਗਾਥਾ ॥੧੮॥ ਜਾਪਜੀ ॥੧੯ ਸੋਰਠ

ਵਸੋਮਹਲਾ ੯ ਦਜੀ ਕੇ ॥੨੦॥ ਨਾਵੇਂ ਪਾਤਸਾਹ ਦੇ ਸਬਦ ॥੨੧॥ ਪ੍ਰਿਥਮਾ ਸਾਹਿਬ ॥ =॥=॥=

੨ । ੨

جپجی - رہراس - کیرت سوہلہ -

اونکار - سدھ گوشٹ - اننداصب - گوڑی باون اکھری - سکھمنی صاحب - آسا دی وار -

پھنسے محلہ ۵ - سلوک سہس کرتی - جاپ سری مکھ واک - سلوک شیخ فرید - ڈونی محل دے شبد - سبد بلدہ ول

Sunder Gutka ... [?]

Script.. Gurmukhi
Language.. Panjabi